Utrecht University Library
Partner in Science
Universiteit Utrecht

Sermones in Cantica canticorum

https://hdl.handle.net/1874/334370

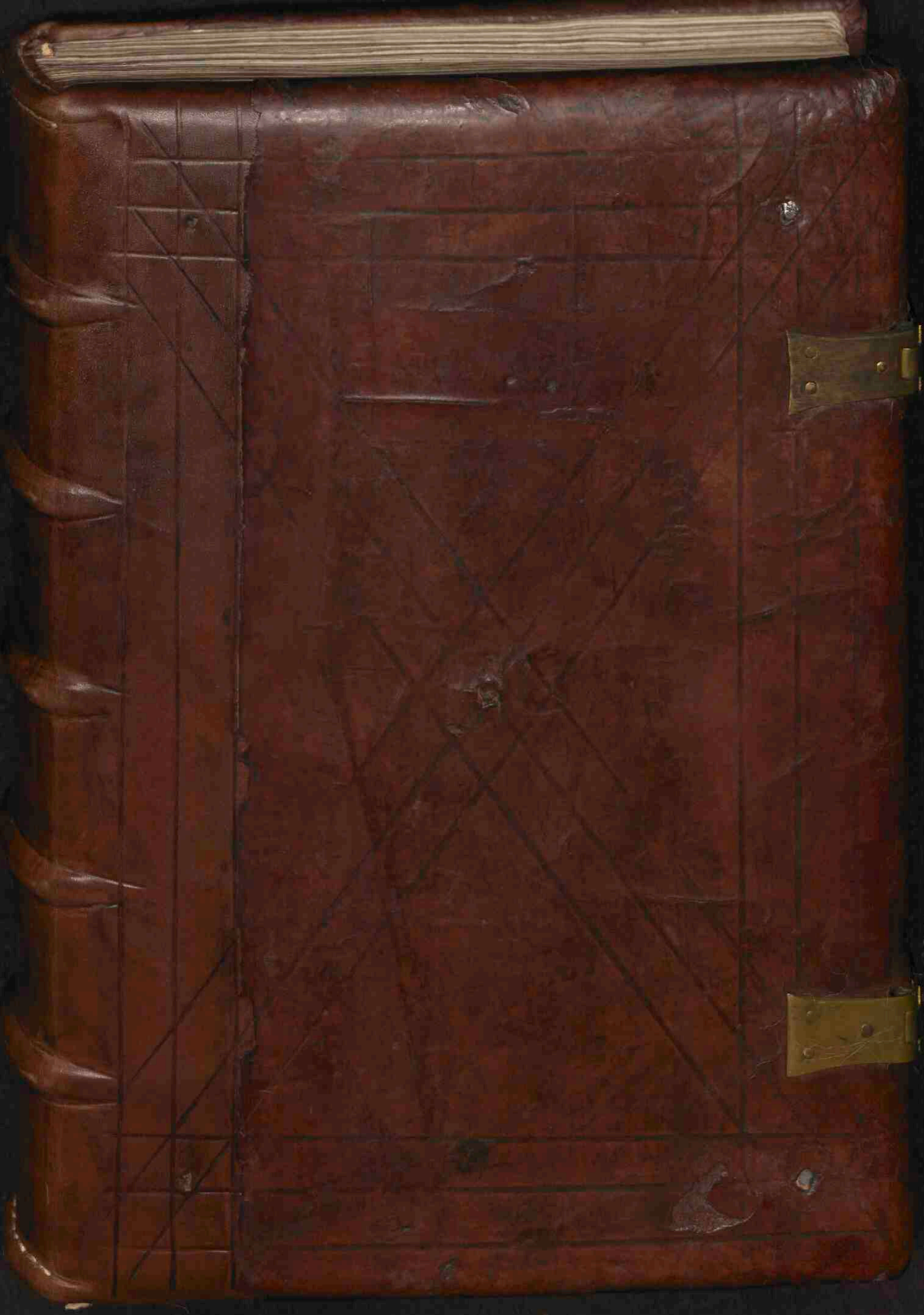

Hs.
3 E 14

Aevum medium.
Scriptores ecclesiast.
N°. 104

207 *(Eccl. 104, antea 284cc.) Membr. fol. 140 ff. 2 col. 1405.*

Gilbertus Porretanus, Sermones in Cantica canticorum.

Fol. 1a. Incipit tabula sermonum Gilberti porretani super cantica canticorum. Fol. 1b. Incipit sermo primus. Varii sunt amancium affectus, cet. Fol. 140a. Expliciunt sermones, cet. .... Scripti et finiti Anno dni M° CCCC° 5° feria quinta post festum conuersionis beati pauli apostoli hora quinta in crepusculo per manus Henrici de Hattem.

„Liber monasterij beate Marie et Apostolorum in Traiecto ordinis Canonicorum Regularium."

207

Gilbertus Porretanus, Sermones in Cantica canticorum.

Non sunt Gilberti Porretani, sed GILBERTI DE HOILANDIA (Migne, *P.L.* **184.** 9—298). Error iste qui in ipso codice invenitur (fol. 1a) ex Catalogo Bibliothecae Traiectinae anni 1608 (fol. Pp. 3 verso), et huius Catalogi exemplari, quod vulgatum fuit ab Ant. Sandero in sua *Bibliotheca Belgica Manuscripta* (cf. ibid. t. II, Insulis 1644, p. 85), et altero transsumpto, quod suo operi *Sacra bibliothecarum illustrium arcana retecta* (Aug. Vindel. 1668) inseruit Theoph. Spizelius (cf. ibid. p. 303), transiit in *Histoire littéraire de la France*, t. XII, p. 471 (cf. etiam Migne, *P.L.* **188.** 1253—54), ubi Commentarius in Canticum Canticorum enumeratur inter Gilberti Porretani opera inedita. Sed est error qui ex solo nostro codice Traiectensi n. 207 ortus est.

Liber monasterij beate marie et apostolorum In [illegible] ordinis canonicorum Regularium

Gilbertus porretanus super cantica canticorum

gerestaureerd 1984
bij 'Intermp restauraties'

149

nº 245. cc.

284. cc.

I 207

Incipit tabula sermonum Gilberti porretani super cantica canticorum..

In lectulo meo per noctes quesiui
quem diligit anima mea ij.
Cur dicat in lectulo et non in lecto
et cetera in lectulo meo iij Quesiui illum
et non inveni illum. Surgam et circui
bo civitatem quem per vicos et pla
teas iiij Item unde supra v. Item unde
supra Invenerunt me custodes
civitatis num quem diligit anima
mea vidistis vj Paululum cum per
transissem eos inveni quem diligit
anima mea vij Item de eodem x Item
de eodem xi Item de eodem xij Adiuro
vos filie ierusalem per capreas cervosque
campor[um] ne exsuscitetis dilectum
donec ipsa velit xiij Que est
ista que ascendit per desertum sicut
virgula fumi ex aromatibus mir
re et thuris et universi pulveris
pigmentarii xiiij En lectulum salomonis
lx fortes ambiunt usque timores
nocturnos xv ferculum fecit sibi
rex salomon de lignis libani xvj.
Columpnas fecit argenteas recli
natorium aureum ascensum purpureum
xvij Media caritate constravit propter
filias ierusalem xviij Egredimini filie
syon usque in die letitie cordis illius
viij Tenui nec dimittam donec introducam illum
in domum matris mee et in cubiculum geni
tricis mee ix Item de eodem

xix. Item de eodem xx Quam pulchra
es amica mea usque absque eo
quod intrinsecus latet xxi Capilli
tui usque ad id que ascenderunt
de lavacro xxij Omnes gemelli fe
tibus usque ad eloquium tuum dulce
xxiij Sicut fragmen mali punici
sic gene tue absque occultis tu
is xxiiij Sicut turris david collum
tuum usque omnis armatura for
tium xxv Duo ubera tua usque et
inclinentur umbre xxvj Vadam ad
montem mirre et colle thuris.
xxvij Tota pulchra es amica mea
usque de montibus pardorum xxviij Vul
nerasti cor meum soror mea spon
sa usque in uno crine colli tui
xxix Quam pulchre sunt mamme tue usque
meliora ubera tua vino xxx et
odor unguentorum tuorum super
omnia aromata xxxi Item de eodem
xxxij Favus distillans labia tua
sponsa 33. Ortus conclusus es
soror mea sponsa ortus con
clusus fons signatus xxxiiij.
Emissiones tue paradisus usque
cum omnibus primis unguentis
xxxv Fons ortorum puteus aquarum
viventium que fluunt impetu
de libano xxxvj Surge aquilo
usque et fluent aromata illius

-xxxvii iste de eodem 38. Veniat dilectus
meus in ortum suum usque comedi fa-
vum cum melle meo. 39. Comedite
amici et inebriamini carissimi. xl.
Ego dormio et cor meum vigilat
usque lavi pedes meos quo inqui-
nabo eos. xli. Dilectus meus misit
manum suam per foramen usque digiti
mei pleni mirra probatissima.
xlii. Pessulum ostii aperui dilecto
usque anima mea liquefacta est ut
dilectus locutus est. xliii. Quesivi
et non inveni illum usque tulerunt
pallium meum custodes murorum.
xliiii. Adiuro vos filie Ierusalem si
inveneritis dilectum meum ut annun-
cietis ei quia amore langueo.
xlv. Qualis est dilectus tuus ex di-
lecto quia sic adiurasti nos.

Explicit tabula. Incipit
sermo primus.

Varii sunt amancium af-
fectus, ex casus vari-
e sponse verba aliquo-
ciens interrupta viden-
tur. Si ipsa dilecto suo uel ex voto
fruitur, vel propter votum frauda-
tur. Nunc ut super montes revertatur
invitat. Nunc in lectulo quesitum elap-
sum. Quam hic assignabis consequen-
ciam: quod docebitur ordinis racio.
Non videtur racio set interupcio. Vo-
ta amoris uniformia non sunt. Quia
sermo sequencie non tenetur. Affectus in
amore loquitur et verba interrumpit
quia nec ipse sibi semper in uno statu
coheret. Iuxta et ipse sponsus hin-
nulo comparatur sic fallens et sic
fugiens dilectam. Varietas hec
nec consequenciam nec racionem caret.
Verba tamen subito quamvita conti-
nuacionem servant dum affectuum ordi-
ni serviunt. Videte iam quam sit in hac
varietate series continuacionis. Elap-
sus erat dilectus sue super montes qui
similis vagus et volitans. Et ipsa
ad se relapsa de montibus illis in
quibus mirabiliter illuminata erat et il-
lustrata visione dilecti. De monti-
bus magnis illis ad quallem lacri-
marum ad lectum doloris relapsa ad
lectum et ad noctem de montibus luci-
dis. Quid mirum sic recidat ipsa. Ubi
sic recedit dilectus suus. Ille enim
sponse sue salus et illuminacio. Ideo
recedente ipso illa recidit ad lectulum
infirmitatis et ignorancie nocte.
Iam versatur super stratum infirmita-
tis sue et super huius tamen stratum me-
moratur dilecti et non iam in matutinis
set in nocte meditatur in ipso que-
rens quem diligit anima sua. Non
pigre agit in hoc lecto ad quem
relapsa est, non lascivit, non delectatur
in lecto concupiscencie set magis
reluctatur memoria dilecti solius.
Non obnoxia infirmitati sed cari-
tati. Sic interpretetur cum sic videtur
ego tamen non hic accipio lectum

2

doloris nisi forte doloris illius que
amor parturit de absente sponso
Delicias uidetur magis uelle quam sanari
1. et amicum quesisse non medicum. Iux-
ta hunc sensum sic continuare potes
De montibus se raptim contulerat
ad lectum sponse ubi illa exercita-
ta et deficiens ubertate delectacionis
obdormiuit sompnum dulcem exhaus-
ta inter amplexus dilecti. sed exper-
gefacta non inuenit illum. Hec mu-
lier delicias in manibus suis. Gau-
dia itaque illa gaudia ineffabilia
silencio transiens in hanc tandem uocem
erupit. In lectulo meo per noctes
quesiui quem diligit anima mea. Pro con-
tinuacione nunc ista sufficiant. Iam
uerba singula consideremus. In lectu-
lo meo per noctes quesiui quem dili-
git anima mea. Dulce satis est
te bone ihesu querere sed dulcius tenere
In uno plus labor In altero plus
leticia. Dulcis itaque est attrectacio
tua. nam et ipse tactus fructu non
caret. Mulier illa ewangelica fe-
lici furto attigit fimbriam ihesu
et statim stetit in illa fluxus sangui-
nis. fluxus carnalis illecebre. car-
nalis delectacionis et cupiditatis restricta
et desiccata sunt que prius in illa flu-
da carne. et hoc totum contigit ex
contactu fimbrie. Quid si corpus ipsius
amplexari contigisset. Non mon-
straret et exsiccaret sanguinis fluxus
sed emanaret impetus fluminis qui

quod letificat ciuitatem dei. Bonus
quidem tactus. sed attractatio melior.
In turba in publico uix tangitur
ihesus. Ideo sponsa que non tantum ta-
ngere sed amplexari et attrectare dominum
uite desiderat deuitans publicum
secretum eligit. secretum et lectuli et
noctis. Bonum opus uel querere ihesum
uel tenere. sed oportunitas et loci
et temporis huic adhibenda est operi.
Et que maior et accomodacior ad
usum amoris quam lectuli et noc-
tis oportunitas. Nisi quieta
mente queri non potest delectacio sapiencie.
nec intranquillus in illam aspec-
tus dirigitur. Nichil inquinatum
incurrit in illam. nec impaca-
tum quidem. Illa uero in animum
quietum et purum ultro incurrere
solet et gratis influere. In pace
enim locus eius et habitacio eius
in syon. hoc est in speculacione.
Pax ponitur quasi preparacio
quedam speculacionis. Oculus tur-
batus uel ira uel cura quomodo
lucem illam inaccessam intuebitur
que nisi serenis non attingitur men-
tibus. nec illis tamen ad libitum. Sed
inquies pacem ad lectulum. Mul-
tum plane secundum hunc modum quod
sicud in lectulo sic pace dormitur
et quiescitur. In pace in idipsum
dormiam et requiescam. Quid
nisi libenter requiescat anima
sancta ubi locus est dilecti. In pace

Ad querendum ihesum requiritur et quies mentis et pacis ... oportunitas loci et temporis.

Pax est quedam preparacio speculacionis.

In pace locus dilecti

: magis uolo sponsa tenere et adherere dilecto quam uidere. Sed si aliquando cum uolo non sit magis eligatur primum quam secundum.

In lectulo id est secreto que te mentis quiete et uelut sponsi tenere.

Delicie huius sunt in primo tenduntur.

liberias et ocium locus aptus in lectulo amoris.

Sponso cum templi dedit affectum et amor implicavit.

em locus eius Ideo hunc locum tibi
primo acquirere ut in eo quem di
ligit anima tua uel allapsum tene
as uel elapsum requiras In lec
tulo enim et secreto quodam men
tis quiete potest inuestigari liberius
inueniri citius et tucius teneri For
te et diucius si tamen potest diucius
morari in deliciis illis que fere so
lent in ipsis primordiis intercidi
Nam et hec uelud inter ipsos am
plexus elapsas et fugientes in se
tans delicias dilectum rursus
animus querit et hoc in lectulo
Bene collocaris in lectulo si
ocio quodam ab occupacionibus
mens tua libere feriatur libertate
te et ocio quid accommodacius
ad usum amoris Et libertas de
lectacionem parit In ocio et ex
peditur affectus et non parum impe
ditur illi Sic est quanto fuerit expedi
cior animus tanto quidem impe
cior in id quod amat Vsu euenit
ut cum fuimus ocio redditi tunc
senciamus acrem morsum amo
ris [illegible] Econtra insensibilem
pene reddit affectum frequens cura
mundi et qui tallum corporis menti ob
ducit Animum cura implicat que
explicat Explicita desideria
in que putas incrementa se dila
tant Vides quanta bona con
tineantur in lectulo Quies ad secretas
libertas delectaciones In lectulo

enim quietis et uacuitatis uota
magis inardescunt locus accom
modatus oblectamento carita
tis sponsam ad querendum uirgi
ardentius Illic enim egrius ca
ret dilecto ubi potuit liberius
frui In lectulo inquit meo et per
noctes Eciam per noctes querit
non uidetur michi tamen aspectus
quam amplexus sectari Tenere magis
optat quam intueri Bona quidem
uisio est sed adhesio acrior
Nam qui adheret deo unus spiritus
est Melior tamen utraque nam con
iuncte uicissim incrementis se cu
mulant graciarum Verumtamen si te ad
hesurum non arbitraris sectare tu
quod sponsa sectatur Amplexus
quere dilecti Ignorancie tue
nox primo noctes ignoranciarum
tuarum serenam tibi uisione adi
muntur secretorum celestium tu sua
uia sequere Quere ut presenci
as illa si scire non potes Nox non
prescribit deliciis nam et ipsis aliquando
ciens illustratur Nox inquit illu
minacio mea in deliciis meis
In deliciis ait non in scientiis Ita et
tu nocte si non potes scientiis propter
illuminare deliciis Ergo hic uidemus
per speculum et in enigmate tamen in
in nocte est Et in hac nocte potest
ihesus meus magis dulci quodam
affectu suauiter senciri quam sciri
ad purum Ideo et si nodum ad

Amplexus dilecti quam uisio peligatur maior in nocte ignorancie

In nocte ignorancie potest magis fieri delicie que de per affectum tamen sciendo quam uiso quod sciri dicit ut per ad purum ihesus cogno[scitur]

Quod in lectulo ocium quietis sive in nocte oblivio et contemplationis aptum est.

contuitu admittitur, contactu tamen sedatur. Dilectum in lectulo et per noctes quesivi. Quid si adulescentior dilecti et nox operatur? Cooperatur placide et accommodate satis. Hic in lectulo sancte quietis accipis ocium sive oblivionem quidam intelligunt, in nocte vero sapientie et contemplationis negocio oportunitatem ministrat. Nec Salomon vult te scribere sapientiam nisi in tempore ocii, nec Paulus in anteriora extenditur nisi prius eorum que retro sunt oblitus. Mirabilis quam bona nox. Et dies malus est. Diem hominis inquit propheta non concupivi. Nescio quo pacto sibi adversantur et alterutro se obscurant dies domini et dies hominis, quidem dum alter exoritur alter reconditur. Diem inquit hominis non concupivi, hoc est humanum favorem, humanam gloriam, et inter reliquos primo pre reliquis spectabilis videri. Per hanc eandem propheta abhominatur que perturbationis ministrat materiam. Felicior quod hec nox die, si quidem nox a perturbatione abscondit. Dies exponit.

Denique primi parentes nostri statim ut eorum oculi in hanc aperti sunt lucem erubescentes confundebantur. Ergo felicius clausa pedibus tenebris luminaria et meliori cooperta nocte pruriginem nescientes. Abunde sumpsisti hic

malus dies origine qui vicio per tentationem serpentis illicientes tenuerunt species. Oculo concupiscentie sollicitante ingessit materiam. Heu me quomodo me circumfulget dies ista quo affectum ad se meum abripuit quam claro versantur in lumine ante meos oculos et quidem satis importune inquietata sunt et impudica. Nusquam fere declinandi nusquam delitescendi copia nulle satis tute latebre ita ubique erumpunt et cingunt in cogitatu garrula que spiritum vel turbent vel deturpent, sive diligentius attrectata sive tacta leviter. Licet enim animus castigatiore repellat illa proposito solo tamen irruentium cogitationum sordida attactu contingit pectorum inquinabitur. Ab ea denique secundum legis scita quacumque rex tenuis et inquinat attactus. Non imputatur cum violenter importantur et culpa non inferunt tales cogitatus, aliqua tamen iniuriam irrogant affectate mundicie. Quod cum se contemplanti animo corporee effundunt ymagines. Forte carnalem appetitum non provocant, sed tamen spiritualem tardant intuitum. Alia turbant et alia deturpant. Alia tardant, hoc est lactant, alliciunt, illidunt

Et absconditur — abscondit
abhominat
Abhominatur
ab tenebris
animo
Cogitationes [illegible] spiritualem [illegible] importune [illegible] affectate mundicie spiritualem [illegible] tardant intuitum
sed

Dies domini et dies hominis se alterutro obscurant.

Dies hominis et dies humani favoris et gloria presentis in qua primi parentes confusi sunt, et inde ex origine dies mali

Nonne melius huiusmodi omnia obscurum quam illustrata certa oblivionis involvi caligine quam memoria retinenti? Bona ergo nox que prudenti oblivione dissilat gesta temporalia. ad illud quod eius est quendam tempus expedies et explicatis occasiones. quia mundi concupiscentia abscondit cum a cogitationibus hoc est mundum hic absconditum vel mundo absconditi. Sic etiam abscondi potius in abscondito faciei tue domine non dico plena nocte sed tum tota devocione et libera investigatione et aliquanta inventione. Hanc absconsionem hoc secretum has latebras quibus mundum dici declinamus vel amorem vel ymaginationum quibus huiusmodi diem a ablatum non repetimus a ablatum respuimus noctis nomine appellavi nunc a sponsa crediderim. Denique in superioribus dicit. sub umbra eius quem desideraveram sedi et fructus eius dulcis gutturi meo. Fructus iste suaviter pascit si tamen prius umbra exceperit. Bona umbra que carnis prudentiam obscurat concupiscentiam refrigerat. Intelligis que sit umbra. unde tibi refulget occasio quo et hic nocte intelligas. Nisi quod quedam occultiores latebre et magis abdite et accomodate

magis ad investigationis et contemplationis usum sub noctis exprimuntur quam sub umbre vocabulo. In umbra rerum visibilium oblivionem aliquatenus accipe in nocte omnimodam. Cuius incredibilis sit adhuc pars te. Cuius incredibilis in rerum temporalium memoria oblivionis huius [illegible] et vesperam. Bona quidem nox que ymaginationes vane animi non depravant nec versantur in eo et quam abscondite sunt ab oculis querentis dilectum. dilecto ipsa hanc noctem induxit que reliqua omnia nec respicit nec nota reputat dum illum quem diligit intenta suspirat. Per noctes inquit. Multe sunt noctes eius nec est una nox illi iugis et continua. Noctes eius frequenter interpolant presentia sponsi. Cui adest lux est. cui abest nox est. Ideo multe sunt noctes sponse quia multi sunt elapsus sponsi. multe latebre. Ita plane quod dilecto adheret tota die et querit illum totis noctibus. Proinde et studium tuum qui audis ista et instructus exemplo sponse consurge et tu in nocte in principio vigiliarum tuarum et effunde cor tuum ut liquefiat et currat et decurrat usque in conspectum dei tui. Illa libat principium vigiliarum tuarum nichil in te peregrinum eius

[margin:] i. umbra [illegible] visibilium aliquatenus oblivio in nocte omnimoda. ita nocte dilecti [illegible]

Cui adest sponsus lux est et si quia multi elapsus multe sunt noctes [illegible] sunt [illegible] sponsi

deserpant. Quere per singulas
noctes dilcm tuu. Quid dico p
singulas s. Totas noctes tuas
in hoc opus continua. Ne ces
ses & ne quiescas donec egre
diat ut splendor dilcus tuus.
& ut lampas accendat tibi. Tuc
potis illud pauli dice. Nox p
cessit. dies aute appinquauit.
Nam qd sequit Abiciam9 opa te
nebrarum. Sunt no qui noctis co
aptam. Nescit em hec nox opa
tenebrarum sz magis luce misti
his q pmanent in agone quo
dam querendi dilcm. Bona
quidem nox qn abscondes a
conturbacoe hoim & incursione
ymaginacionu. Et qns non
dum abscondes in abscondito
faciei dilci tui. Bonu tamen
ut abscondatm tibi facies a
pompa uanu & carnaliu cogi
tacoiu. Nox e ut illa no atte
das no uideas & sz tu in hac
nocte no extinguet lucerna tua
ut dilcm queras. Utina ego ta
les michi noctes possim inua
re tam latebrosas & tam luci
das. Et quam imi glabit omes
se noctes tales hre s. Quibus qs
e felix e. cui omes noctes tales
in usu tale decurit. Cui i oc
culto suo nichil agit occulta
cione dignu. Unusquisqz sua
queniat consciam. Quid em

michi aliorum pcute consciam
infirmam. Non pcucio nec
districio quidem & si infirma est
feda saltem no sit. Non agat
in occulto nec cogitet quide
qd turpe e & dec. Ad talem
statum ihs declinare no nouit.
Offendit illu & fugat con
fusa consciam. Confusio consce
no uitat illu sz mag euit
tat. Caritas aut de corde pu
ro & consciam bona. ipa e que
qrit. Hic em habes qsim que
diligit aia mea. Nichil tu
cius bona consciam. Bona co
scia audet & caritas ardz. Illa
non formidat. ista inflamat.
Illa p dilco no cofidit. ista
confidit sup dilco. Magna
uis amoris alieno no nititur
suffragio ppriis contenta uiribus
Sp amal se psum q amac
se sentit. Denique no respectis
aliis maiestatis nominibus sola
sponsa dilcm memorat que
singulariter inter tolat esu
amoris. Hoc aute attende
dum qn frequenter dilci recesset
uocabulum qrez ex mul
terio Dilectus meus
candidus & rubicundus & tal
est dilectus meus & in pu
ti que diligit aia mea. Mag
ete smonis hung gra nec
mirum si frequentur in ore qui i

Ihs n declinat ad aiam q subit turpes cogitacoes

Sbs qscia q n [illegible]

Amoris mag e uis

Nota

qo

Frequenter

Ihs q se psume dilig sponsa sepe memorat dilcm

corde ferueret. Ideo et aiaz commemo
rat. Non enim in verbo diligit tan
tum sed voto. nec solo actu sed
magis affectu. Quid uero sibi
volt quod aiaz non spiritum dicit. For
te quia dilectus quem adhuc querebat
nondum adherebat. Qui enim adheret
domino. vnus spiritus est. Et quidem nusquam
in hoc toto cantico spiritum nominat.
Sed anima mea liquefacta est. et
anima mea conturbauit me. et hoc
ipsum frequenter. quem diligit anima
mea. Id quoque fere nusquam nisi
cum absentem querit. uel abesse
queritur. Solent his nominibus quodam
quedam distingui. anime per
fectioris et minus perfecte. Apostolus dicit
animalis homo non percipit que sunt
spiritus dei. Ego animam hanc ita
amantem et estuantem feruentem
et gementem michi non spiritualem
duxerim. Quippe que licet nondum
plena visione. voto tamen pre
sens illi adherebat. que vehementer
diligebat. Possumus autem non incon
siderate in spiritu subtilem et atte
nuatum intellectum. sic in anima
suauem et tenerum affectum accipere
Propheta in promissione
domini dicit. Dabo vobis
cor carneum. Ubi ergo carnis nomine
in bono alicubi accipitur. cum non
magis anime est. Ego beatam hanc
animam ut liberius loquar non lapi
deam sed carneam magis iudicauerim

uerim et nichil habentem in se
rigoris uel duricie sed mollem et
teneram. tractabilem. suauem. et sensi
bilem ad singulos diuini ubi
aculeos. Non denique quod dicit
caro mea enea est. sed quam spiritua
lis perfunderat gladius et caritate
se vulneratam senciat. Inre ergo ani
mam suam diligentem dicit exprimere
volens intimum quendam et validum
et animatum affectum erga dilectum
suum. Ihesum christum. Qui viuit et regnat per
omnia secula. Sermo 4[us]

Ex hesterno capitulo
nobis hodiernum instau
ramus conuiuium. Hec enim ibi ceteris
dicta sunt quod dicta occurrunt. Ce
terum nec tacita credidi. Illa hoc ser
mone discuciendum suscepimus. Qu
erimus dicat in lectulo et non in lecto.
et est in lectulo meo. nam alibi lecu
lum numquam dicit consueuit. Hoc repu
tate vobis in sorte. si quid autem
noue disputacionis super hiis que
iam discussa sunt adiecero. in lucri
racionem. Ut si dicam referre ad
quantitatis misterium signat hoc ipsum
quod dicit in lectulo meo. laudis
ne aliquid occulte contineret an
suggillacionis. Et si utrumque potest
libencius tamen hic laudem accipio
Et ideo primitus in hunc sensum
inflectam sermonem. Ego plane
in hoc verbo coartacione quandam
intelligo. ut soli secum dilecto
sufficiat. Cur enim non in bono

Ammonet dominus quod diligit anima mea. Dicit quod diligit spiritum meum.

anima

ad insi

uo

sic

In lectulo et quid cordis continuo sed
quod dilectus seti ... sponsi quod sponse

.·. breue et angustum est cor hominis ad concipiendas dei delicias
et cum se totum ad eas extendit cognoscit se ad alia districtum

Caritas accepit. si strati dilatacio
in plura vertitur. Dilatasti inquid
dominus per prophetam stratum tuum et me
suscepisti adulterum. Vides quomodo ob
inuitando et exprobrando strati dila
tacio obicitur amice adultere. Bonum
est ergo non dilatare. sed magis contra
here stratum cogitacionis. cordis lectuli
Ideo sponsa nunc sibi applaudit de
lectulo Coangustatum est inquit propheta
stratum ut alter decidat. et pallium
breue utrumque operire non potest. Utrumque
i. virum et adulterum. Breue enim est et
angustum est cor hominis ad concu
piendas verbi dei delicias. etiam cum
in illas totum extenditur. Quomodo non
multo breuius si fuit ad alia districtum.
Sufficiat dilecto tuo vel breuitas
ista. noli illam magis breuiare lectu
lum communicando alteri. Bona quidem
hec breuitas lectuli. que nescit nisi
dilectum suum vel Christum suscipere. Est enim
breuitas. que nisi illum suscipere non nouit.
Et est breuitas que illum plene suscipere
nescit. Illa caritatis est et discipline.
hec uero infirmitatis et nature. Utraque
breuitas intelligi potest in lectulo. ut
quem cum dilecto plura non suscipit. vel quia
nec illum plene. Magna certe vo-
luptas lectuli. sed magna breuitas. et
ideo lectulus magis quam lectus dicitur. De
lectabilis lectulus est. de quo legis in
prouerbiis. Secura mens quasi iuge
conuiuium. Foris nox foris turba-
cio sed tranquillitas intus quasi quedam
lectulus quidam. Non est hic illud
lamentabile dictum. foris interficit
gladius et domi mors similis est.
Immo si foris est gladius intus
gaudium. Spe inquit gaudentes in
tribulacione pacientes. Ad noctem tri
bulacio refertur. ad lectulum spes
et gaudium. Forte propter hoc non lectum sed lectu-
lum ~~non sed lectum~~ appellat paruo
vocabulo. quia totum gaudium interim
ferre in spe est adhuc et ex parte. Bo
nus ergo lectulus constituit quies et mu
dicia. Cor impii quasi mare fer-
uens quod quiescere non potest sed redundant
fluctus in conculcacionem et lutum. Est
ergo impii turbulentum et tabidum
lutosum et semper secum colluctans. Unde
non est pax impiis. Regnum uero
dei pax iusticia et pax est. In pace
inquit in idipsum dormiam et requiescam
Quoniam tu domine singulariter in spe consti
tuisti me. Utrumque complectitur spei
nomine et gaudium lectuli. et gaudium
quia in spe gaudemus et in spe requiescimus
Et unde spes nisi de securitate conscientie.
Inde lectulum dixerim mentem securam
et liberam. Securam propter conscientie bo
num. liberam autem a temptacione. li
beram ab exteriori occupacione. liberam
a leui cogitacione. Certa tamen potest in
hoc esse corpore quies et libertas mentis
Breuis et exigua et lectulo similis
angusto. Multum tamen decerpit
reficiendi necessitas corporis. mul
tum gerendi que necessaria sunt cura.

.·. lectulus cordis soli deo patet hic cum sponsa
.·. In lectulo duo voluptas et breuitas
.·. Delectabilis lectulus est secura conscientia pro foris est nox tribulacionis et cetera intus est tranquillitas

Tercius lectulus communis est sponse et sponsi in quo sponsus et sponsa pacatis mentibus inter se quiescunt. sed qui est lectulus qui tempore visionis sponsi.

multum consciencie gloria · mul
tum anime casus humiles · multum
cum latens gloria. Gloria mea hec est inquit
apostolus · testimonium consciencie mee.
Quam certe se collocaverat in lectulo.
Nichil enim michi conscius sum
sed quantum illum dilatat et exten
dit. Magis autem decuitat et co
artat. Sed in hoc inquit iustificatus
non sum. Qui autem iudicat me
dominus est. Vides quod paulus qui
audet et dicit · cor meum dilatatum
est, vides quomodo gloriam et consciencie
mee testimonium divine sentencie co
artat respectu. Bonus ergo lectulus
mens secura sed minime superba ·
quieta non elata · bona de se sen
ciens · sed alta non sapiens. magis
autem suspectam se habens metuens noc
tem iudicii. In lectulo inquit per
noctes. Multe noctes · sed unus
lectulus. Multe enim tribulationes ·
sed tamen qui non senciet eas non respi
cientes · uno dormiunt et requies
cunt in lectulo, id est ea in qua vocati
sumus una spe vocationis nostre. Tran
sit nox et nox. sed illi non deserunt
tranquillitatis sue lectulum, donec
tota transeat iniquitas. Multe noc
tes et alte tenebre. sed tamen ab al
titudine noctis non timent nec
turbantur quia sperant in domino. Non
timent a noctibus qui in huius
spei lectulo requiescunt. Ita et ipse
novit dare carmina in nocte tri

anime

Ibi paulus se locat in sedem lectulo consciencie.

lectulus est mens secura et quieta et non superba

Transeunt noctes tribulationum que sunt in lectulo spei

alte tenebre

bulationis. et in nocte mandavit can
ticum eius. Accepistis quare spon
sa dicit noctes. et quare plures.
et quare lectulus dicatur. et quare unus.
Nunc accipite quare sponsa dicit
in meo. In lectulo suo et qui sin
gulariter suo est. quando diu singularis in spe
est. cum non ad spem res accessit.
vel magis successit spei. cum iam
ex parte tenuit dilectum. non iam suus
est hic lectulus sponse. sed magis est
communis sponsi et sponse. Suus est cum
que sola sine dilecto quiescit. Communis
autem est cum ipse adest. Unus est spon
se cum quietis et pacatis et conpositis
mentibus inter se collectum quiescit. Com
munis est cum iam incipit oblectari in
sponso. Forte et est aliquis proprius
sponsi quando sui oblita penitus et se
exuta tota transsit in ipsum et que
induitur ipso dilecto ipsius. In lectulo
suo non effluit extra se nec tur
batur in se. In lectulo communi affluunt
illi delicie quedam de presencia spon
si. In illo quo solius est sponsi amoris
exagitata incendio ebullit et
excrescit effusa et effluens tota
transfunditur in ipsum et in simile
absorbetur qualitate. In primo pe
nes se est · in secundo penes illam
sponsus. In tercio penitus est ipsa
penes ipsum · et si dici potest non est in
ipse. In primo quiescit. In secundo ad
heret. In tercio unitur illi. In primo tran
quillitate spiritus possidet. In secundo

communi

Quartus est lectulus in quo sponsi dormit sponsa quando sui oblita penitus se [illegible] in ipsum et quasi eo [illegible]

ad duos lectulos ... pertinet per primum lectulum
lectulus illecebre carnalis infirmitatis ... sponse ... non floridus
... lectulus ... humane ... noctis adulterium

quedam mentis caritate cum dilecto in
tertio assumitur et absorbetur in quan
dam caritatis et gratie unitate. Feli
cior hic lectulus tertius quam secundus.
quanto expressior est unitas quam cari
tas. Bonus tamen primus per
que ad istos gradatim accessus. Cete
rum si ad carnalis illecebre infirmitatem
lectuli sensum deflectere velis non er
ras nec laboras sic assignando.
Solius enim sponse sub hoc intel
lectu lectulus est non generaliter sponsi. Sola
et novimus proprium sponsum carne sed non
tamen carnis concupiscentiis non no
vimus. Solus quidem carnis natum sed non
est solus illi carnis illecebra. Nam
refutavit lectum doloris nostri sed non
se reclinavit usque ad sensum dele
tacionis nostre. Ideo cum istum designat
in lectulo meo dicit non communem
in medio. Alibi siquidem legitur lectu
lus noster floridus est. Noster communis est
floridus est vetustatis nil habens.
nil corrupcionis. cum vero suum proprium
lectulum dicit. nulla ibi fit mentio
floris. Lectulus sponse hic est sed insua
vis est. Non floridus sed horridus ille
videtur. Dura satis condicio si ut
sola corrupcio foret. Nunc vero
ad infirmitatem accedit adversi
tas. Duplicatum inquam modum lectu
lus et noctis infirmitatis et adver
sitatis. Sed magna vis amoris
quia neutrum compescuit. nec illa
innata nec ista illata. Non enim

vel lectulo tenetur. vel tertio noc
te. sed in lectulo suo et per noctes
querit quem diligit anima eius. Clau
stralium videtur noctes ista magis
fratrum quieti a sollicitudine.
et qui perdite et absconditi sunt in
multitudine habentes in alto
lectulum in alto noctis obscuro.
Quodammodo enim absconditur cetero
simplibus excelsa conversacio ubi in
equalem altitudinem tantum se sublimi
mtositas attollit. Iuxta illam
de salvatore prophetiam. Ambulat
in tenebris et non est ei lumen.
scilicet humane laudis lumine ut liberius
speret in nomine domini et innitatur
super deum suum. Nunc abscondi
tus est vultus eorum unde non re
putamus eos. Immo quia seipsos ita
non reputant. qui se mundi ad
usus foris non aptant. qui nec
honorem ab ore gloriam exoptant.
sed illam que ex solo deo est iuxta
quod legitur. Ego gloriam meam non
quero. Et qui gloriatur in domino
glorietur. Hoc est non per noctis deum in
homini fauore quiescat. et nec
saltem huius ammiracione spiritualis
glorie adulteretur in aliquo gaudia
sed illi referat gratiam et gratulatur gloria
in illo. Hoc est enim proprium quem habet
bet iste lectulum cum tranquillitate.
in humilitate noctem. Non
illum mordaces || etc involvat. inge
tudinem non exasperant iniurie.

---

sponsa in lectulo cum ... illecebre carnis in nocte adversitatis ... a quo

... claustralibus habentibus lectulum ... et obscurum noctis ... gloria ...

... abscondit claustrales ... in ... perfice ...

... est gloriam in domino

... cure

habet claustralis lectulum in tranquillitate et noctem in humilitate ... amari

De claustralibus non diligentibus ... se ad mundi ... sed abundantur ... eius laude ...

Amor sponse non cessat [illegible]
obliviscitur in sponsi presencia et in absencia

sed totum lectulus et nox totum
pax et quies et latebre. Fugi sat
est. Fortasse satis est sed labora
ti. michi non satis amanti. Dulcis
enim laboranti sompnus. ama
tis amplexus. illum dormire non
sinit. Somprnolenciam excu
tit. Vigilias inducit. Amor
de quiete ipsa inquietior red
ditur. Quiescit temptacio. qui
escit occupacio. quiescit afflic
cio. sed quiescere dilectio nescit. Et
magis excercet vires dulce re
dium et flamma vorax de latibu
lis euadens vacuo liberius eua
gatur in aere altius possidens.
et aucius depascens. Occasio
ne accepta sui nescit non ex
cercere negocium. Semper enim quem
amat vel presentem eo se oblectat.
vel absentem desiderat. In die.
inquit tribulacionis mee deum exqui
sivi manibus meis. Longe
differencior querendi racio nunc
a sponsa quam pro.[illegible] Jam non
impellit afflictio sed trahit affectio.
Ille in psalmo querit aduersus
tribulacionem. ista ad amoris usum
et oblectacionem. Ad hoc enim re
fert et quietis lectulum et noctis
latibulum ut quem diligit. et
quesiisse recolat. et sincere sapiat.
et dulciter senciat. Ergo mul
to pocior in diligente quam in
indigente querendi racio. Quibus

Amor exigit [illegible]
[illegible] ad anteriora et superiora [illegible]
[illegible] in paruo [illegible]

nunc dicta possunt quod sta [illegible] semper
est amor auaricia. Semper enim
ad superiora exestuat et que tenet
non reputat. Volubili se neces
sitati in anteriora rotatu et vita
instar rote spirituali leuitate
toto conatu ad superiora attolli.
de terra vix paululum aliquid attin
gens. Denique et in paulo nondum
se comprehendisse arbitratur
sed ipse ad anteriora extentus qui
rationalis rota sequitur quo illum ra
pit spiritus feruentis desiderii. Sique
et cum consummauerit homo tunc inci
piet. In presenti quorum sponsa dum
tenet lectulum non hoc contenta
ardencius requirit dilectum. Ille
illa lectulus. ille dilectus. Lectulus
dum infirma et fatigata suscipitur.
dilectus dum inflammat et succen
dit. Lectulus et dilectus ex quo cessit
in illo et concupiscit et deficit
in ipsum. Nimis ex dicto lectulum
audebo et adiciam. Diligo aliquid
immo sublimius super omnem laudem
eius. Cauata enim pro me egit
diuiora tamen bonitatis sue
dedit iudicia maiora. Ipse
paruulus lectulus. ipse paruulus est nidu
lus. Etenim passer inuenit sibi
domum et turtur nidum ubi re
ponat pullos suos. Vis au
dire qualis lectulus. Iacta
cogitatus tuos implumes adhuc
et infirmos in domino. Et ipse te

Sponsus est sponse lectulus fatigate suscipiendo et [illegible]
dilectus eam inflammando

[illegible] est paruulus lectulus et paruulus nidulus

De cervicali et pulvillis lectuli qui est sponsi.

emicet. donec formetur et firmetur
opus in te et occurras in virum per-
d. fectum qui fluctuare non possit. Verum
quia lectulus qui floridus est michi aliud
iusticia et pax et redempcio et sa-
f. piencia. Cuius dubium in tali collocari
in lectulo. Ecce insuper dubium michi
istos pulvillos et cervicalia huiusmodi
usui sub cubito et capite meo. meo
Felix cervical quod sibi sponsa sup-
posuit. leva eius sub capite meo
et dextra illius amplexabitur me.
Alterum iam possidet alterum sibi pollicetur.
leva tenet sed dexteram expectat. delecta-
tiones in dextra tua usque in
finem. quia de lectulo tendit ad lectulum
Suavissimum bone ihesu cervical michi
spinea illa capitis tui corona. Dul-
cis lectulus illud crucis tue lig-
num. In hoc nascor et nutrior et creor
et recreor et super passionis tue
altaria memorie in medium libenter
recolloco. Quod si maioratiuum et
archaniora presentie divine ma-
iestatis misteria michil illud a
lectulo et nocte differt. si quis ad fu-
turam plenitudinem contempletur
non formulam perfectionis huiusmodi.
d Nam et perfectius nunc ipsum esset
ut plus dicam vix adhuc inchoatum
appella et inicium aliquod dicam crea-
ture dei et tam primicias accepis-
se spiritus. Temerarius videar
forsitan: qui conor incepta ex-
ponere et de sponse lectulo quod illum

suum quis forsitan et secretius collo-
caverit. qua coniectura nunc possit
attingere. Et propter de misteriis
ad mores descendamus et dicamus
hoc esse dilectum in lectulo et per noc- (dilectum per noctes in lectulo querere quid sit)
tes querere: cum post cordis strepitum
et carnis motum quieti et pacatum
obliti primicias quasdam future
dulcedinis captamus delicias
Habes ergo ut breviter colli-
gam in hoc capitulo occasionem
actum et tamen. In diligente cau-
actus in querente oportunitas
ideo et occasio in lectulo et noc-
te innuitur. Breve autem capitulum
sed bonus lectulus in quo susce-
pit fatigata mens fomentum
immo fervens incendium in quo
amor diu offendiculum non habet
desideriis usum experiret ardencius
Sed nos hic paululum quiescamus
et in illo utinam lectulo in quo spo-
sa diu quievit dilectum quesivit
ut experientie sensibus in nobis ip-
sis edisserere possimus quod nunc a-
dorare conamur quam dulce sit in hoc
lectulo querere dilectum quem ihesum
christum dominum nostrum per omnia. Sermo iii.

Non solet sponsus semper j
tempore vel presentia
se querentis voto reddere. Que-
sivi inquit illum et non inveni. Gra-
tum esse verbum quesivi. sed non
inveni illum grave. Quod in quere-
et intollerabile sit quenti et sic

d.

lectulus sit lignum crucis et cervical spinea corona

quod sponsus non semper ad votum querentis se presentat ... et quod querentibus augmentetur

amanti. Nemo enim eo quod ardentius
querit. non amplius caret. tantorum
cumulacione angustia. si diuina
spe iam iamque apprehensura frau
datur. quanto magis illa qua ex
perte et perdite interne dulcedinis
prouocabatur esuries. Credibile
est secundum multitudinem uetustate
et reuolute in corde dulcedinis
acriori ad querendum ictu euerberari
animam amantis. Denique ad dilec
tionis mensuram non indeficientis
pauida affectus. Si quis in se sermonem
quem tractam expertus est uel dilectionis
uel desiderii sensum proprie estima
re potest coniectura exempli. qua
querulo sponsa corde protulerit.
Non inueni illum. id est inuestigans. refri
gerium. sed ubique tribulacionem et dolo
rem inueni: dum illum quem arden
ter diligo et instanter quero non
inueni. Denique posuisti me non di
co tibi contrariam: sed a te quasi com
mea et factus sum michimet ipsi
grauis. Grauis plane quam te
det uite tedet luminis longius. quoniam
lumen oculorum meorum et ipsum
non est mecum. Ubi enim foris
consolacio si intus est in mei pa
te absente turbato. Conturbatum
est cor meum. dereliquit me uirtus
mea. et lumen oculorum meorum.
et ipsum non est mecum. Tria hec
tecum abierunt. uirtus. ueritas
redemptitas. Omnino enim erit

Vaga se profitetur sponsa propter dilecti absenciam
Cogitur sponsa separacione redemptitas que ex parte est dilectionis redemptitas

uirtus in doloris loco. in nocte lumen.
et in diuisione et separacione in redemptitas.
Ad me nunc respiret illa apposita
lis exprobracio. quousque dissolueris
filia uaga. Denique et cayn quando
egressus est a facie domini uagus
factus est et profugus. Ego quidem uaga
non ita et profuga: magis enim
querens quam fugiens. Et ut lucie
cius loquitur. tibi fuga plus com
petit. An non uaga que de lecu
li angustiis tristicie ad ambitum
urbis discurrens per plateas per
uicos per uigiles. Cum dilecto do
mino. unus sponsus est. Dulce hoc
ipsum et ideo dura separacio. Omnino
separata est hec redemptitas. Dissilit
unio et ad me dimidia redit.
Nam tota a te non discessi. De
siderio enim in te feror: sed a presencia
differor. Habeo aliquid in desiderio
solacium. sed totum illud absconditur
et absorbetur de dilacione supplicium.
Quo pacto non absconditur
omne solacium quando diu abscondis
faciem tuam a me. Denique sicut aut
apposita consolatio abscondita
est ab oculis meis. quia facta est
inter dilectos diuisio. Et michi ab
scondita. quoniam non fuit hec unio
indulta. Tu enim bonorum meorum
non eges. Bona enim mea dona
tua sunt. Ideo in merebit deso
lacio. dum a te separari contingit.
Tu uirtus mea. tu lumen oculorum

Bona exoranda sponsa per dilecti presencia et alle
gaciones et per eos quem miro et dilatat sponsam
sua presencia indulgere: lege et alio loco

dolore conteres aliquid p(ro)pter se desiderium quod oraret

meorum tu in p(ro)p(r)ium tu in totum.
Deinq(ue) defecit caro mea et
cor meum ut de reliquo in me
non carnalis affectus nec cor
dis mei sensus respiret sed
sit deus cordis mei et pars mea
deus in eternum. Si hanc partem
p(er)didero manus et vacua remane
bo. quia terra siciens et quasi vas
p(er)ditum. Assume assume qui ebri
es sicientem et vacuo vasi tue
plenitudinis porcionem infunde
Quando p(ro)perabis illi torrenti ubertatis tue. Heu me quia rapti transit
torrens iste nimis in convallibus
Quo quidem transit sed relinquit
me p(ro)pter se meetnu desiderium ip
tute delicie. Delicie abeunt sed
desiderium relinquunt. Ille cruciatur
sed istud concruciat. Quanto sit
enim prorogata dulcior: tanto mo
lestior de dilatione mora. Ita ne
domine suave videtur tibi misericordiam
more tali torquere animam, et de p(ro)p(er)is
diligentis et querentis te ridere. Si
maiestas te abducit: misericordia te inclinet.
Si te non indulges dilectioni misere
re afflicte. Afflicta sum et humiliata
nimis et a gemitu cordis mei
meum illud rugiens non invenio
illum. Ubi nunc multitudo dulcedinis
tue et miseracionum tuarum. Dum
et nimis dum continuerit se super
me. Dilecta tua absentis desiderio
in dolore se fundit et tu te conti
nes. Ioseph de se male cunctos

misericordiam fratres non potuit se con
tinere sed commota sunt viscera eius et
quis esset blande insinuavit. Et
quidem timor esse solet ad gratiam
sponsi pietas quam fratris. Tu in
plus quam ioseph. Tu enim frater tu
sponsus. Quis dabit michi te
fratrem meum. Ergo me tota ad q
rendum impendo et tu me suspe
dis sponsus et frater. Ergo eis in
dilectione minor qui es maiestate
superior. Magis sibi invident
amor et humilitas quam amor
et maiestas. Paululum maiesta
tis obliviscere ut misericordie re
corderis. In te omne desiderium meum
ut quid non ante te. Et quid
absconditus est a te gemitus meus
qui totus est p(ro)pter te. Dissimulas et
differs et avertis faciem a me
et facta sum conturbata. Propterea
queror et causor et clamito et non
invenio illum. Felix conditio quam dare
datum fuit. Dilectus meus michi
et ego illi. Sicut non ego dilecto meo
sed nodum ad me conversio eius.
Amara quidem amanti commutatio
identitatis p(ro)p(ter) dulce voce commuto.
non invenio illum. Omnia tempus
habent et suis spaciis universa
sub sole transcurrunt. Dicendum est
ut cum sole permaneant et ante
mutabilitatem lune ut inclinam
stent et non transcurrunt cum tempore.
Sicut ideo omnia tempus habent
et licet forsitan eternitas ipsa sim

ad iudicantes

ad p(ro)cedendum se totum ipse
gratis non uno n(on) s(ed)
ab inciendo differt

Omnia ne habent tempus et
eterna quae divina

alle gratis sponsi misericordiam ioseph. quod frater fuit licet tanquam
misericors est minor in fratris pietatis sponsi quam fratris.

; ou de ubiꝗ ē ꝑ essenciā s; n̄ ī sīngulis eq̄l ꝑ efficaā
Vbiꝗ dī q; ubiꝗ opē tō nusq̄ tm̄ tō expēdit ꝗ pt ſꝑ fieri maiora.

tempus · Dicitur · eīn z tpā etna Etna g° in se etna sunt · s; nobis pata sunt tempe suo Omīa tempus hnt · tempus amplectendi z tempus ab aplexu longe fieri Ordo ergo eit aptū mag̃ ꝗm nox amplectendi tempus · Immo ꝗs eit aptior ad amplectendū ꝗ̄ lectulo locus ul̄ nocte tēpus. In pace locus tuus z ib quietis tempus z pacis tibi parū in corde meo lectulum · Veniat dilectus meus. veniat dilcō mea et requiescat in cubili suo Tu forsan dispensatorie differs · s; nō capit amor impaciēs de dispensacōe solaciū Etiā maū repositū tempe suo s; de fuga tis tarditate tpīs amor tātur Tu differs. ego quidē diucius non fero. s; surgam z circuibo ciuitatē Contempno lectulū et iniciū sinonis delinquo vt ad pstorā ferar Nam z si sponsa sum z pfca ꝑ regle modulo humane · iniciū tm̄ accepisse me reputo ad q̄d restat respicies Surgā et circuibo ciuitatem · queram per vicos z plateas. Ihū bone quod e ꝑ alicubi nō inuenis · ꝗ ubiꝗ credis. Multe quidē mansiones in domo patr̄ tui sꝫ. Sed

nusꝗ alias deseris ad alias transiens · qui infinitus ipe et imensus es · Vbiꝗ creaturum totus es creans et continēs · s; infinitate tua nulla creatura pt exprimē · cuius virtute nulla nō possit ex pte tenuē · Vbiꝗ totus es ꝑ existencia · s; nō in singulis equalit ꝑ efficacia; nā et si ex toto te ubiꝗ operis. tamē nō totū ꝗ potē tue est ubiꝗ immo potuit nusꝗ̄m operis Indifferenti eīn virtute efficis in minimis minima · et magnis maiora Cū ergo virtus tua ubiꝗ et tō opetr · nusꝗ̄m tamē tō expendit. qz cū volueris supert tibi efficē maiora nec tota exprimuntur quia veritate nō pnt ad integrū emulari simulachra Omīa g° te michi monstrant ad cogīcōez. sed non omīa me mouē pnt in g° ad deuocōnem. Vbiꝗ inte impingo · sed non ubiꝗ expugnor · Vbiꝗ te insinguāt rer spēs z usus z ordo sed uerbū sapiam nō verbū salute Verbū aū sapia et salus · xp̄s ihesus tm̄ in ciuitate dei nr̄i in monte sc̄o eius · Ꝓptea surgā et circuibo ciuitate Surge inqt paulus q̄ dormis · et exurge a mortuis et illuīabit te xp̄us Surgā ego nō de mortuis opibꝫ nō de ꝑuis moibꝫ · sed de bonis ad melioa de moibus ad mistica de misticis ad manifesta · de sericis ad sua-

÷ Q° ōia cputāt nō tm̄ ad cg̃ncōz ꝗz ꝑ sua ꝑ spēm nūm z ordiem s; n̄ ōia mouēt ad deuo°ez
– Surget sponsa n̄ d̄ mal s; d̄ bōis ad melioa

: Surgendu e q̄ vult cu maia i mcītina qstēde
: Et filius pdigus ī sē rūsus pt de ppriō · ⁊ modeste paulo
optet se sī vnū de mercenaris · cū ns ... mat̄ di p...

via. Surgā ⁊ circuibo ciuitatē.
illam de qua dr̄. Magnus dn̄s
et laudabilis nimis in ciuitate
dei nr̄i ī monte sc̄o eius. Ergo sur-
gendū est ei qui in mortuā vl̄
cū maia resedē. Et prodig⁹ i.
filius in se reuersus. surgā inq̄t et
vadam ad prēm meū. Prudent-
ter. surgam. iturus ad eū q̄ in ce
lis est prēm. Vz nimis exilem
et macilentā spem reposuat
in sinu suo. mercenaria condicōz
prēm rogaturus. Modeste q̄d
ex mitis. sed de prē miseracōis
copia humilit̄ nimis ⁊ iniuriose se-
ciens. vel famelici dans in hoc
animi iudiciū ⁊ tedia cōfecti.
Dicam inq̄t ei. Pat̄ fac me sic̄
vnū de mercenarijs tuis. Non eni
potat ieiunā et macrā spem
ad maiora porrigē. Surgam
inq̄t et vadā ad prēm meū.
Iste de querendo nil mouet̄ pre-
tm̄ deflectendo sollicitus. Ec
spōsa est. etiā de gra postulat
p̄ncia tui. Surgam inq̄t et
circuibo querens que diligit
anima mea. iuentoz sufficē
reputans. Quī si non in p̄nti
hec possit obsiuari distinctio.
qui p̄ris exposita ē ⁊ pata
cunctis indulgencia. Felice nō
fugaces et recondite et lati
bulis gaudentes. Nō ille dicit

Surgam ⁊ vadam. Illa nō sur-
gam et querā. Deniq3 et pr̄ oc̄c̄
rit penitēti. sponsus se subdu
cit vigilenti diligenti. Illa sua
cōfusior ē delacio peior. Id at
nō ingrue ab vtroq3 positū
intelligit̄. qd̄ dicit̄ surgam. Nō surgē dz q̄ velit q̄re spōm
p̄mittit te paulus q̄ sursū sunt
querē nisi p̄us resurrexis. Nō
potes q̄ sursū sūt sape. nisi p̄us
alla q̄sieris. Quid eni est illa bona
q̄ sursum sūt inuenire: nisi quod
dulcedinis et experiencie gustu
p̄senti illa. Ideo cuncta p̄lus
trat et scrutat̄. ut qd̄ amat
alicubi degustet. Surgā inq̄t
et circuibo ciuitatē. querā p
vicos et plateas que diliḡt aīa
mea. Multū sibi fiducie sanctus
amor assūit. Quantū eni putas
diligebat q̄ tm̄ p̄sumebat. Sur-
gam inq̄t. et circuibo ciuitatē.
Non veniet dn̄e ait in conspectū
tuū omnis ypocrita. Abscondit
se adam. ex quo bone consciē
ausum amisit. et inuentū se vo-
luit. qui magis querē debuāt.
Qui s̄ite diligit fugit conspec̄
tu tuū. Que nō spōsa est et ca
ritatis dotata munie. etiā fugi
tantē insectatur. Quo ibis bo
ne ihū a facie vehementis desi
derij. Si ascendis in celū ill̄
est. si descendis in infimū adest.

Margin (right): surgē dz q̄ velit q̄re spōm
Margin (right): p̄nciñs sursū ē ea q̄ a experienc̄ gustu p̄sentie.
Margin (right): scūs amor igit̄ spōse fiduc̄ a fac̄ cū fugit d̄ū inu̅ sectat̄. fit̄a ad ar̄ fugit̄ q̄s spōs̄.
Margin (right): exclamat̄ q̄ se ille abscond̄ cunct̄ d̄ spōns spōse

: Spōsa querit p̄ncia dilc̄ etiā d̄ q̄rit
: Et si diligē p̄ue ... peccatoribz ī mati expositū dilac fugaces latibulis ... q̄ spōsa querit ⁊ nō ... ... ⁊ q̄ril

Ubiq3 te sequit' seruitute, p sin
gulos opm tuor gdus discres:
qdo fide tenet tusfude conatum
in affcm, z ammirande maiestati
deuocoe rnde. Ad dilcoms rec
tmu ewangelij documta dedu
cit. ut in quibz uitatez suscept.
vtute psenciat. terpin sponsu
suu ihu xpe q viuus z regns p
omia scla sclor. Jt vnde st. lung
pit.

Circuitus iste no est p
euagacoms s3 inuestiga
cioms. At si vagat q circuit, n
euagat tam: no excedt t'minos
ciuitatis, non loca q dilcus p
ambulare solet. In circuitu am
blat. s3 mcy amblat p vicos et
plateas ciuitatis. Sapia m. i
hijs viis se ondit hylaiter. z
in plateis dat voce sua. id in
istis circuit qz nouit. ubi sole
at illi vberior ocuisus ee dilci
Circuibo inqt queam p vicos
et plateas. Freqns est tibi o
felix aia talis circuitus. z acces
sus familiaris et no st tibi oia
ciuitatis huius circuitus et re
cessus intimi. angusta vicor
et lata platear. Intduxit te
rex in cellam vinaria inqt ii
et in ome alios secrecio es re
cessus. Omia sut tibi apta et
pula et vsu quoda ad btm
huc expeditu te sentis circuitu.

Ideo nos getanti s3 cofidenti simil
dicit. Circuibo ciuitate. Et cotu
puentis fres. cotu solacij const
inuise internu et crebro contere
gressu loca in quibz stare solebat
pedes eius que diligit. Aflcsao
quo pacto loca in quibz aliqd
boni cepti sumus expssius iduz
iprimit memorie et exordine
ante mentis depingit oclos
et q iam cepti sumus in ipis
idco spamus. Ego loca ista non
corpalia. sed spualia crediderim
oportua ad aie contitacone
spualem zptea in hijs accipias
circuitu. Circuitus iste aut recor
dacoms e d' inuestigacois. Cir
cuit eni q uel nota recolit, uel
ex ipis notis colligit q incdu
fuit nota. Circuit quodam q
nota recordat uel pscrutat no
ua. Circuitus quidem e cu ea
que iam fide et intelligencia
tenemus ordine recitamus. Circui
tus q'dc est. cu ex hijs que iam
tenemus ad occultiora tendimus
et penetramus. Circuitus ille
oblacois est. iste rois. Ille ami
cabilior est, iste acucior. Et q
uis ille circuitus, mags accom
modatus sponse videat, neuti
tam illi negabimus. Siue eni
nota et cepta reuisit. siue
inuestigat noua; in omibz amo

bon~ e~ circuitus ro~is diuino inhereat in~ eos fidei intellig~ n~ aliud n~ cum~ q~ fides se~ semi~ Ergo cum fides q~ intell~ e~ sit hesitatio~ sit error

-us tamen formite queritur. Domus circa rationis circuitus sed qui se ratione ipsa intra fidei regulas continet. et eius terminos non excedit. de fide ad fidem. uel de fide ad intelligenciam pertingens. Intelligencia quidem et si fidem excedit. non tamen aliud continet. quam quod fide continetur. In intelligencia quam in fide non continetur maior inest serenitas. Econtra uel errat uel hesitat. Ubi uel error uel hesitacio intelligencia non est. Ubi hesitacio est fides non est. Et si fides admittere posse uidetur errore, non est uera. nec catholica fides sed erronea credulitas. Fides ut ita dicam ueritatem rerum tenet et possidet. Intelligencia reuelatam et nudam contuetur. racio conatur reuelare. Ratio inter fidem intelligenciamque discurrens. ad illam se erigit, sed ista se regit. Racio plus aliquid quam credere uult. Quid aliud. Conspicere. Aliud est credere aliud est cernere. non tamen aliud quam quod fide concipit conspicere conatur. Et si nudum sincere uidere potest, quibusdam tamen accomodatis experimentis comitere temptat. que iam solida fide concepit. Racio super fidem conatur. fide tamen nititur. fide cohibetur. In primo deuota est. In secundo pru-

-dens. In tercio sobria. Et ut sic dicam. fides tenet. racio tuetur. intelligencia intuetur. Domus iste circuitus in quo mens rationis ductu inuestigando excedit. sed a fide non recedit. instructa a fide et restricta ad fidem. Erronea plane si non gata ad eius refertur examen. et circuitum rationis incessum ad fidei maturitate castiget. Domus circuitus. ubi iusticia dei reuelatur ex fide in fidem. Domus circuitus ubi quis transformatur a claritate in claritatem tamquam a domini spiritu. Domus circuitus ubi quis posteriorum oblitus. ad anteriora extendit semetipsum si quomodo comprehendat. Domus circuitus in animo cum noua semper et occultiora comprehendit. sed cum iam apprehensa nouo et recenti semper affectu reuoluitur. cum non modo quod restat penetrare. sed et quod iam penetrauit est frequenter iterat. Iocunde circuitus et sponse non ignotus ideo confidenter dicit. Surgam et circuibo ciuitatem. Que amplius esse potest ciuitas quam illa de qua dictum est. gloriosa dicta sunt de te ciuitas dei. Et quod uniuersitas creature dici potest non incongrue ciuitas dei ab eo condita et disposita. Gloriosa plane et per specie et ordinem. nam per actibus innumeris quos dep-

Marginalia in the right margin:

Domus circuitus fidei rationis et intellectus

circuitus rationis qui gradatim fidei [illegible]

[illegible] valeret

circuitus [illegible] aliquid [illegible] nouis [illegible] comprehendo

Ciuitas dei sponsi [illegible] uniuersitas creature gloriosa per specie et ordinem [illegible]

ad inquirendum

Marginalia in the left margin:

contuetur

aliud est

Marginalia at the foot:

Fides ueritate tenet. intelligencia nudam intuetur. racio media discurrens conatur. erigit se ad intelligenciam. fide se regit.

Racio uult aliquid plus quam credere. scilicet conspicere. sed quod fide concipit. fide nititur et cohibetur.

nate mentis producat libertas. Constitutum in ipsis est minus in gloria. Nec ex ipsis est ex ordine divine disposicionis non effugiunt, quam non intendunt [al. quam]. Soli autem vere gloriosi sunt qui divine disposicionis supponunt studium sollicitum, comune condicionis integrum servare gratiam vel restaurare corruptam. Isti genuino quodam modo gloriosi efficiuntur, naturali cum ceteris condicione et voluntaria pre ceteris coaptacione ad ordinantis et dirigentis dei nutum. Dicitur ergo civitas dei universitas creature quippe legibus administrata dispensacionis ipsius. Ipsa universitas creature speciem existentie prestat in proprio genere, in usu efficaciam, conspecciam in ordine, ut et in se ipsa pulchra sit et in universitate supernatua non sit et cum reliquis consequens et repugnans non sit. Sive enim res nature agatur motu, sive libero arbitrii nutu, sive divine instinctu gratie, singulis suis racionibus et convenientis res agatur, quibus a divina [divina] intus invisibili efficacia et modum accipit et motum, et modum quasi legem quandam ordinis et motum actionis. Non modo enim ab eo cuiuslibet motionis nature facultas, sed cuiuslibet facultatis administratur motio, ut simul ab ipso sit et virtus et motus virtutis. Motus vero intencionis prave et ab ipso licet ex motus est et ab ipso non licet ex pravus est. Neque enim ab ipso est ex in nullius ordinatum fine dirigitur, sed ab ipso est, ex inordinato ipsa mira prorsus racione in ordine redigitur. Vide vendicionem Ioseph, descensum in egyptum, esuriem et insatiacionem phylonis, submissorum [illegible] et ereptorum israel, quoniam incarnacionis et passionis christi et ereptionis nostre servant misteriis, et multa quidem in locis filia diligens reperiet. Non quod possit antiqua delicta novis desinere sacramentis nisi occulta racione operante divina prudencia. Nec enim illa antiquitatum quodam et inderunt ita pueri cibus nova postmodum a prudenti dispensatore et observatore diligenti adaptarentur misteria, magis ante illa ad horum se significacionem non homine id intendente, sed deo disponente preparata, ex hoc illis aptata. Et denique ex divino eo potissimum tempore ad passionem adductus est, hac hora, hoc die, quo mortis affectu [illegible]. Quis ista aut neget iniustia aut credat fortuita. Quo die est homo conditus eo reparatus, qua hora mortis senteciam protulit, indulgenciam meruit.

Per lignum mors inducta, per lignum
vita restituta. et nescio quis (margin: Diuinitus)
ista non diuinitus dispensata
sed humanitus amministrata conten-
dit. Habes agni paschalis
tempus, habes immaculatam
hostiam: habes ereptionis israelitice
de egypto horam, habes ereptio-
nis tue gratiam de seruili errore (margin: al. scelere)
de vanitate, de vilitate corrup- (margin: al. [illegible])
tionis. et hec simpliciter contigisse cre-
dis, deo non dispensante, sed
videns operante, ymmo non obser-
uante. Hec inquam que tam
apte cucurrerunt de crucis ligno,
de tempore, de hora, de die, et reli-
quis que prudenter obseruari de-
putas circumstancias, videntur de-
mencie non diuine sa-
pientie. Prorsus in tam salu-
bri remedio, et cum antiquis in
vnam formam conueniret sa-
cramentis, et fortuitus casus
excluditur, et humanus intuitus (margin: Diuinitus)
sed non diuinus intuitus. Et in ysaia
prophetia inuenies ad ezechiam
dem data se omnia hec in mag-
is caldeorum. Vbi data esse dicitur om-
nia, non tamen prophetice predicta
sed etiam iudiciaria quadam extri-
te dictata. Ex his et huiusmodi di-
spersis per omnem scripturarum
textum cum dubium residebit:
diuinam virtutem pariter et sa-
pientiam iustis legibus prauas racio-
lis creature non inspirare quidem
sed dispensare voluntates. Credo
si ita est, multo minus ambigi
potest motus ceterorum animancium que
naturali ducuntur affectu et sensitiuo
vel ymaginacionis tamen aguntur
iudicio non arbitrio racionis a
diuina disposicione minime exemptos.
et ut semel concludam. Omni uer-
sorum vel essenciarum que in hoc et in hoc
rerum genere sunt. vel existenciam
qua sunt. vel vsum quo aliquid effi-
ciunt. iustissimus potentissimus
moderator eternus prudentissimus
et immutabilis mouet et mutat
et continet, dirigit et regit.
et ciuitatem celestium nusquam
exorbitantem regit iusticia et
ordinatissima et dispositissima
ciuitate. Hec enim [illegible] ciuitas
est vniuersitas creature quam
sponsa continuam se proponit.
Circuierunt seculi huius sapi-
entes rerum naturas et in ar-
tificio suo operante aduerterunt (margin: al. inuenerunt)
sapientiam dei operante dico sed
non opus de quo legitur. Deus
autem rex noster ante secula operatus
est salutem in medio terre. Cogno-
uerunt in opere artificem: sed non
glorificauerunt. aut gratias egerunt. Fidelis anima res omnia re- (margin: animus)
plicat et recenset in laude
dei, et omnem creaturam conuocat
ad glorificandum. ut sapientiam ex-

Ideo circuit ut de transeunte vanitate [illegible] ad permanentem veritatem et ex circuitu [illegible]
et amet

circuivit

citet in gratiam et [illegible] constitutum divinum similiter in amore. Circuivit salomon et de cedro libani disputavit usque ad ysopum. Circuivit in ecclesiaste et de elementorum postea quam disseruit circuitu ad vanos

declinavit

actus dispositionem declinavit ut de transeunte rerum vanitate ad permanentem transiret veritatem. Circuit iob primo magis conductus est a domino per terre fundamenta per mensuram per lineam bases et lapidem angularem et astra matutina et filiorum dei iubilum per maris ostia et volumina et vestimentum et caliginosos infantie pannos per terminos et vectes et ostia per ortum diluculi aurore locum et certas quasdam certarum rerum naturas: omne in mare longum etc. que

Nota quare circuit

omnia prudenter intuenti admirationem conditoris faciunt et pie consideranti amorem. Et hec tur omnibus proposita sunt omnibus utentibus et conditoris sui maiestatem manifesta pulchritudinis sue specie commendant. Sub tam pulchro tamen velamine pulchriora sunt que latent salvationis nostre sacramenta et multiplicia spiritualium dona gratiarum. Denique et david in fine psalmorum omnem creaturam in laudes dei concitasset. Cantate inquit

domino canticum novum laus eius in ecclesia sanctorum. Ve novum cuius nec [illegible] antiquitate materia fastidium generet quia semper in amore recens. Usu recen-

al. quod

tior. Ve in novum quod hominem [illegible] innovat etiam in vetustudine. Ut mox legitur. Ne memineritis priorum et antiqua ne intueamini. nova quorum ego facio. Iure nova que ab antiquo currentis nature necessitate

al. clausa sunt

conclusa sunt legibus. laus eius in ecclesia sanctorum. Quodam utique excellentie privilegio non tamen equitatis dis-

al. [illegible]

pensatione sed gratuito caritatis dono et munere. laus eius in ecclesia sanctorum.

ita

qui in laudem eius sanctorum condit actus, ut illam attendat affectus. Isti enim excellentem donum gratiarum susceperunt, devotione presentiunt et gratulatione persolvunt. Ideo quod laudatur privilegio in ecclesia sanctorum. Hoc etiam laudatur in istis insensibili et motu rerum vano hominum. In rebus insensatis conditoris in hominibus non renovatur aliquando cognitio in neutris tam dilecto. Illam dilecto conditoris sui in primis nulla in his non sancta laus eius in ecclesia sanctorum. Scitis enim et que condita sunt ut naturalia sint et que dispensata sunt ut incomposite et inordinate non sint et que predestinata sunt ut bene sit universa perscrutatur et estimat spiritu ducente ut per hoc auctoris impota vires

quod [illegible] laudatur dominus in [illegible] in rebus insensatis
in hominibus non renovatur et [illegible]

Pulchr. et spectacula sponse in eccl. in
sacramentis. in exemplis. in miraculis. attestationes
de omnibus vitis ad cunctos etiam

Studia eum in melius mutare. minime non debere

colligat nocte, migret ad emula
cionem rapiatur in affectionem. Hec
ergo civitas spiritualis est hec ecclesia
sanctorum, quam civitatum sese sponsa
presumit. Deus bone quanta hec veri
tatum copia speculationum. Quis enim
satis estimare possit quam pulchra
et quam plena sint ubique spectacula
in sacramentis. exemplis. mira
culis. Prima salvationis. secunda con
versationis. attestationis tercia.
Quid vero cum de misteriis cum de mo
ribus ad renunciationes eternas tempora
lium miratorum animata mens assur
git. Quantum ibi profusis votis
refunditur gaudium. Filii homi
num quid diligitis vanitatem et que
ritis mendacium. Ut quid animum
ad aliena oblectamenta queritis.
Laboriose queritis labentes de
licias. qui ad manum materiam tenetis
fidei nostre misteria. ad memoriam
prompta. ad meditandum profusa.
ad subsistendum perpetua. ad suf
ficiendum plena. Filii inquam ho
minum. Immo filii excelsi aliqui in
religionis qui regularis disci
pline limina teritis. ut quid ali
da fauce aquas temulentas
sititis. celestes fastiditis. Ut
quid cogitationes admittitis in
animum. ad quarum actiones non mitti
tis manum. Videmus agere penitus
dedecet. ut quid studiosa mente

Preter spirituales (?) quas (?) habere debes ... oportet (?)
secundum ... (?)

revolvitis. Cepti frequenter estis.
quam omnem hanc mane pompa
recogitate turpitudinis eius.
excepto solum exitus penitudinis
Denique et pudor est presens et pe
na reticenda. Meditationis ergo mutate
te materiam. sed servate instan
ciam. Quam fedum est etenim stu
dia vestra minime cum mutatis in
melius. Hoc autem dico. Sicud ex
hibuistis animum ad cogitatus af
fectuosos fede turpitudinis. ita
exhibete nunc ad secundos etiam
pulchre vitatis. Circundate syon
inquit psalmus et complectimini
eam. Circundate meditando.
complectimini amando. Com
plectimini eam, ut eius sit et
comprehensio integra et colloca
cio intima. Plus aliquid nunc
videtur complexus quam circuitus
Complexus simul continet
totum. circuitus de alio in aliud
transitum facit. In hoc tamen circui
tus prestare videtur. quod ea que com
plectimur. includunt et involute co
stringimus. ubi vero circuitus est.
singula seriatim distinguimus.
Ille contentus est summa. iste
distinguit per singula. Esuries
enim et queris animus dum illum
non saciant aliqua. semper rapi
ad reliqua. et quodam volu
tu circuitu currentis desiderii

Circuibo sponsa circum in urbe eum quem diligo et nusquam plene reperit, ubique refrigerium capiens et paciens fastidium | sicut circum circuitu facit donec ... semper ... et ... ab ipso in ipsum ...

al. rotatu

pertitus rotatu, donec repleatur in bonis esuries amoris et occupetur in illo cursus sui statu, in quo terminum non invenit. Nulla enim que creata sunt, in conditoris sue statu infinita sunt, et ideo mens que circuit universa pertransit, et nusquam requiem capiens ubi finem reperit. Solus ille requies est amanti et refectio, qui finis omnium et cuius nullus est finis. Propterea sponsa in circuitu suo cuncta pertransit, ut pertingat ad ipsum. Surgam inquit et circuibo civitatem: circuibo in civitate eum quem diligo querens et nusquam reperiens. Invisibilia enim ipsius per ea que facta sunt intellecta conspiciuntur, et tamen nullius creature cuiuslibet excellentis et ad ipsius accedentis imitacionem plene vel instructior iudicio vel attencior officio. Tam etenim est pigrum et tardum et inefficax ad conditoris commendacionem eorum que condita sunt redditum instrumentum, quantum nostrum a veritate distabe simulacrum. Ergo circuibo civitatem, pertingens et universa pertransiens. (universa) Pertingens quidem per experte (al. q.) ipsius ymaginem differentem perfert. Pertransiens ubi cetera perfectum subsistunt. Circuibo civitatem ubique capiens refrigerium et fastidium paciens. Creatura enim modo non me refrigerat, quod amoris me pertingit

aliquid portat et perfert iudicium (al. videat) incedit, memoria noticiam inducit. Sed itinera quonam pacto non tolero tedium, dum quadam me recogito perludi ymagine et umbra detineri nuda et simplice non tenere veritate. Circuibo civitatem que in toto eius tam pulchro ambitu ubique resonent et nusquam reficior. Flet iste me fatigabit circuitus, donec pateat plenior aditus ut intrem in sanctuarium dei et intelligam in novissimis (al. eis) eorum. Habebit ibi circuitus terminum repleti simus in bonis tue domus domine. Cum intellexero in novissimis eius illud quod primus est et novissimus, inicium et finis. Quod ibi circuitus erit progressus ab ipso in ipsum ire et redire, desiderio ire, delectacione redire. Dum scilicet eius quod experiencia desideat, presencia faciat ut mens (al. p...) possidentis et continentis et illius sit per appetenciam intenta et in illo sufficienter contenta. Sic enim pennata illa et oculata animalia in medio et in circuitu sedis dei leguntur. In medio quia voti sui producuntur ad intima: in circuitu quia redivivo semper voto feruntur in eadem ipsa. In medio quia eorum iam completum est votum, in circuitu quia non sufficiunt comprehendere totum. In medio sunt admissa (sunt) per graciam: et in circuitu exclusa per differentem naturam. In medio

sed que unita per contemplacionem et i ter-
minum que disiuncta per compacionem. Que
est enim sedes ista: nisi ea de qua loquitur
apostolus. lux inaccessibilis quam inhabi
tat deus. Denique undique oculata
sunt illa beata animalia et illuminata.
ut quantum possunt capiant. et conceditur
ne ad totum sufficiat. O quam ampla
ibi speculatoria. quam late in illa lu
minis infinitate platee quam coarta
ti et coniuncti et extensi in illa simpli
citate trinitate et unitate. Vie il
le vie pulchre et semite pacifice.
Non est in illis uel error uel labo
rate semitis. Undique occurrit ipi
sponse et leto ut sic dicam vul
tu se infert. et influit cordi dilecte
de celo non indigens qui ihesus
xpus qui vivit et. In viii sermo v9

Longum hesternus sermo in
exequendo sponse tituli-
travit limite. Gratie tibi domine ihesu
qui fecisti tam dulcia faucibus me
is eloquia tua super mel ori meo. Ideo
vix ab ore que semel gustata sunt
discedunt. ut alia succedant. ut alia
fuere. Cum in ora ruminantur, et si de
glutita fuerint. suavi quodam ructu de
nuo redeunt ad ruminandum. Pote
runt hec omnia breuius et cursim
dici. sed materie quanta gratia condi
entis blanditur palato. et qua
dam sui appetentiam facit. non fa
cile cedens. cum semel adducta fuit

in discussionem. Nam et quod mandendum
infantulo nutrix comminuit panem.
ut satis studiose dente subactum
aliquociens cum mora detinet gustus
illecta sapore. Et nos tantum huius
solidos alit si quo forte indiget co
minuentes cibos gustate suavita
tis iacturam facere nequimus. Sed ita
alieno inseruimus usui. ut et nostro sa
tis faciamus in parte desiderio. Denique
cum timiditate recordor sermonem et competen
ti fine conclusum. impacienti exalta
cione epule. ubi redeunt ad labia et
dum habundancie suavitatis eruc
tant memoriam ad discussionem revocant
materiam. Sed enim. Cum non ficus
frequenter concutitur eius fructus numquam
plene concutitur. Quid mirum si co
uellitur sepius que propria conspoliatione
effecta fecundior cum vellicantis videtur
ectare manum. et decerpentis audi
tate ubertate gaudet. Non talis ista
cui maledixit dominus ihesus. nichil
in ea fructus inveniens. propter sterilitatem
ariditate eterna condempnatur illam
Ideo quod arida fides fecit populi
iudeorum tradiciones et dogmata
philosophorum. quod arefecit flumina
egipti. Non est illorum doctrinis et
interpretationibus fructum invenire
de quo legitur in psalmis Terra dedit vera
fructum suum. Non potest in eorum vicis
et plateis oportet inveniri. Iam o iudei
emigravit a vicis veris iam dimisit

In vicis iudeorum et in gentilium plateis
non invenitur xpus

domu sua . dereliqt hereditate sua
Deniqz fur estis qui tugurium i cu
cumerario qui ciuitas q vastat.
Sz de plateis nichilominus legi.
quia corruit in platea veritas.
Siquidem de gencium philosophis dicen
est . qui veritate dei detinuerunt in men
dacio . An non tibi videtur congrue
.i. ps. accipi in vicis istarum . sm carnem .
qui de vno carnis semine abrahe
et in vnum compacti et coartati ritu
vna lege constructi . Sapientes
autem gencium iure adumbrantur
in plateis . qui effrenate libertate
et licencia extra veritatis euagati sunt
tramitem . de maiestate diuina sen
cientes et assencientes non minus absona abspma
dignitati quam reluctancia veritati . Iu
dei paupertate intelligencie diuine
singularitate constricti substancie usqz .
ad filii et spiritus sancti personas non .D.
potuerunt fidei excrescencia dilatare
Gencium philosophi per planum diffusi
et nullo diuine erudicionis obice
tar. dati tardiati deorum diuorum monstrositate
in naturis . infinitate in personis
sencientes inter se singula varia
.J. Anima . Sed quia anima in istis vel vicis
vel plateis sponsum requirit .
Concubina est si qua est . vel adultera .
alia quarum altera concubinium cum spo
so non habet perpetuum . altera male .J.
fidum . Sed enim ibi requirat ubi n
cuista occurrit sapiencia . sz peregrina et

inercia . Talis tibi depingitur i p
uerbiis . Occurens vecordi iuuenem
ubi transit in platea iuxta angulum
aduesperascente die in noctis
tenebris et caligine mulier or
natu meretricio preparata ad capien
das animas . garrula et vaga
nunc foris nunc in plateis nunc
iuxta angulos . Suspecta michi est
talis platea in qua mulier tam
uaria et versipellis blandiciarum sua
rum insidias vecordi machinatur
iuuenem . Nescio enim quid obscurum
et distortum et fucatum in signi .ai
nouo et angulis et ornatus meretri
cius . suspecta est michi omnis doctrina
que decete despecta quam nulla inducit
de corpore mesiorum quam eius nec me
sacramentis renouat . nec preceptis
tis informat . nec promissis inflam
mat . Ita iudei qui de lucere illum in
pagina sz in interpretacione non
habent . Adhuc enim velamen est ma
gis in corum mente quam lege . Nec n
auferri potest nisi cum fuerint conuersi
si ad dominum . Suspecta est michi
etiam in diuinis sensibus quam in hu
manis dissensibus vnius licencia alterius
restriccio . obstinacio utriusque .
Vnius in diuina natura monstrositas .
Alterius singularitas . utriusque cecitas
.J. Ideo sponse non dedecens in istis
vicis et plateis querere dilectum
Alios illi assignemus vicos ali

Civitas h(abe)t vicos h(abe)t districte vivencium et
non pluries etiam plateas infirmiora sectancium

as plateas quem sibi perpetuo des-
ponsavit fide et veritate. Et quidem
gemina quedam e(st) conversacio fidelium
Alii latam sectantur viam. Alii ar-
tissime se tradunt discipline. Nam
et si scribitur arta via que ducit ad
vitam est tamen comparativa in hoc quod
districtio et arcioris respectu
alia reputatur lacior. An non tibi
latitudo videtur mandati ubi ne-
mo compellitur ad perfectionem sed
infirme non modo valitudini sed et
voluntati infirmioris gradus permittitur
licencia. Grates tibi domine ihesu qui no-
vi(m)us vegetis et alacribus preponis con-
silium ut etiam egrotis disponas
remedium et pigris dispenses as-
sensum. Non modo vicos districte vi-
vencium habet civitas tua sancta ierusalem
sed etiam plateas humiliora et pla-
niora diligencium. Omni in professio-
ne et ordine que sponsa est eius que
caste diligit vestigia christi querite hab(e)at
vinculo(rum) et operacionis exemplum et
amoris incendium. Non dedignatur
ab hiis etiam qui foris sunt. Quia nulla
arcioris discipline regula constringuntur
mutuam virtutis insignia
reputans fructuosiorem ibi frequencius af-
fectum ubi inferior fuit ordinis gradus
Quid dicam de hiis qui inutilium
occasiones gradus salutis christi
ubique causantes et remissiorem
in plateis et in vicis districtiorem ..

inique tales multi sunt qui omnes
perscrutantur professiones et ordi-
nes et in eis nulla inveniunt que
illos trahant. Sed civitatis quibus
ipsi detrahant calumpniantes quod
districcio in aliis sit nimia in aliis
nulla. Istorum dicere est et quidem quem
miserere tamen vere non inveni illum.
Prauus est te sensus ut dicas. ecce
perpetuus hic primo ecce illic. Pes-
simus vero si dicas nec hic est nec
illic. Utrobique christi sponsa et hic
et illic. Querite per vicos et plate-
as quem diligit anima mea. Per
vicos districtiorem accipe. Per pla-
teas dispensaciorem. Neutrum in mi-
nisterio est sinistrum in temporibus. Utrum-
que etiam recipit in utroque sponsa quia
perpetuum. Nobis in alto tamen in utroque
quere perpetuum. Vicis plateas in tempore
coniunge. Revertis quo. Sic te co-
artat afflictio a voluntate sus-
cepta a violentia impacta. intus
in corde gaudio et dilatacione spirita-
li et iam vicis etiam plateas co-
pulasti. Nunc videre utrumque teneo
qui in tribulacione letatur. Apostolus in
arto tribulacionis quandam latitudinem
optabat illis quibus ait. Spe
gaudentes in tribulacione pacientes.
Denique ad spem latitudo refer-
tur. Habentes igitur tantas pro-
missiones karissimi dilatamini et
vos. Angusta est nobis in presenti
res. spes non alta arta possessio

forte refectio k(ari)s(simi) est et gaudium platea

Cum ... virtutis ... In plateis felicitatis future preludia

Cito arta ... disciplina ... platee mentis

cospeccacio quite plusior Ergo ad latitudine spei istas plateas re
vsi bros Spe gaudentes apls dicit
Plsa ilo adhuc replebunt pla
tee tue choris luctantium Vides.
quo sibi de spe et plateis senciunt
concordia aplus et propha. Utrique in
eum gaudium assignant. Simul
hoc advertendum iuxta alia distinc
tionem. quod eciam in vias mansio est
ad domesticas utilitates In pla
teis feriacio quecunque ad iocunditatem
In plateis enim chorus est et co-
uentus ludencium. Ergo vacacio
nis et leticie usus in plateis est
Bone quidem platee in quibus ala
cri satis agilitate in leues con
templacionis saltus anima se
spiritualis expagitat In plate
¶ qrit is ergo sponsa quem diligit. dum do
mesticis euoluta curis. dum cor
poris effecta mansionem et domu
terrestre quasi deserens. quam liber
tam lete contemplari studet. In
vias est mansio diutinor In pla
teis quidem breuis sed dulcior In
vias virtutum usus est et exercicium
quod necesse nobis est. dum in cor
poris huius habitaculo moramur.
In plateis ilo feriata quedam fe
licitatis future preludia. Et
vide nunc ubiorem sciem Primo
d. ponit vicos consequenter plateas
habes et in psalmo. Quam dilecta
dilecta tabernacula tua domine

domine virtutum. concupiscit et
deficit anima mea in atria domi
ni. Ecce iam sponse sedulitatem ordi
ne seque Noli te pulcriore uel
prompciore sponsa presumere.
Primo exercere in opere virtuali ut
deinceps ad vitatis speculatorium
conscendas. Ad illac ingressu pa
¶ quia ratus est. Cum sponsa per vicos
et plateas veni et cum psalmista
per tabernacula virtutum ad am
pla vitatis tabernacula atria
ascende. Alioquin ordine si conuer
tis pueris Quomagis coan
gustati sunt vici tanto ubeiora
et liberiora sunt intus ocia mentis
Quid ocia dico. Devociones dicere
iustius. Arta enim disciplina ani
ma in devociones dilatat. Hinc lib
ertate siue leticia in plateis intel
ligas ubi ampliores quam in hoc or
dine nos plateas reperies. Et
nec facile dixeris ubi sunt arciores
via. Ubi maior libertas ad usu
et exercicia virtutis. quam in hoc ordi
ne et conuentu sancto. Et ideo maior
ad bonum libertas eo quod sit minor
J. licencia in malum. Quo maior
districtio et maior direccio. Ar
ciores via ampliores plateas
efficiunt. Ad hoc per vicos et pla
teas est ihesum quere non hoc se mo
et restringe et extende ad capi
endam de ipsius illuminacione le
ticiam. Vis ut utique ictus in mede

Qn vicis coarta et qn tedio ... spu
Qn plateis / libtas mētis / ... ī ... carnis

assigne plateas et vicos. No
ne tibi vide i vico quodā et ue
lud ī arto posit9 is cui9 v cpa
pacia castitas arte coangusta
caritas. Et ī nullo vtutis stu
dio libe et sine labore versat
sine labore et amplo conatu ā
ne tibi qi in vicis locati9 vide
Et quis nō sine labore nō sin
conatu quit tn ecia q tales se
gere ī illo quē dilig aīa sua. ·aīa·
Quasi p vicos qrut de qbz pphā.
Dne in angustia qsierut te et ī
semita iudicior tuor dne sus
tinuīg te. Ritudibz et nouicis
ysud sepius euenit. q solent
uel varijs temptacoibz uel tedio
quodam laborāe: qn eos ad car
nis desideia coarcta / aut virtutu
nō cpilat delacio. Et btus est
q nō est scandalizatus ī istis. qui
nō offendit. q nō pdit ahim sed
magis qrit p vicos. talis q ī an
gustia qrit. nō sicud de quibz dā
dr in angustia quesierut te in
tribulatoe murmuris doctrina tua
eis. Primo et cocticia vtutis et
doctrina pacis itelligr ī angusti
is illis; z ptendit a fine usqz ī
fine fortit. donec de vicis ad
plateas euadat. Et q pstores se
et plateis assueti aliquocies ad
angustias vicor subito sinuāt
relabi. Et qs pstor illa q sposa

dicit. Erte et ipa p vicos et ar
tos quosdā meatus qrit dilem
Non ē ociosa difficultas ista q
rendi. p hanc eni cocrete eius
humilitas z desideriū eī cpcitatur
Quociens ī cotabilibz me sensi
quasi vicis errantē et angusti
is animi coclusū. cū subito in
vicinas plateas euasi / z eduxit
me in latitudinē bonus dns. In
vias cospirauī scz. sz in plateis
respirauī stati. Latitudo qdā et
libtas cooccupate et copedite
metis ī plateis ē qmenda. Sed
considā ne libtate ista des ī oc
casione carnis ne coacues lutū
ī platea tua: lutū illicite cogita
tiois. alioqn sicud lutū platea
rū delebit te dns. Inebriauerūt
aut pphā in plateis vestigia vra
lutosas volens itelligi eas / in
quibz fit lubricus incessus. Non
luto sed auro sternant plateae tue
Non sit ibi lutū nec tn siccitas
et ariditas quedā ibi fit / sed flu
ant flumina ibi aque viue spi
tualis quedā fluctā meditaco
nis. In plateis aqs istas diui
de. ī latitudine libe mentis. Ca — ·ad ...·
pita qi platanus inqt. Exalta
ta sū iuxta aqs ī plateis. Non
ī plateis solū / nec solū iuxta
aquas / sz iuxta aquas et ī pla
teis exaltata sū inqt. Ut leta

Et platee sclaris prud(enci)e ... no(n) e(st) ...

precedant gemina sapiencie quantum puritas cooperatur et oculum liberum et irrigacio crebra s(an)c(t)e meditacionis. Iure quasi platanus exaltatur qui sic plantatur. O beatas ille plateas in quibus sapiencia sic crescit. sic exaltatur. et sic supereminet. perspicua se ostendens et non indigens queri. Et vide quomodo sclari prudencie aliquis totam cordis sui latitudinem exponat. quantum distendat eam et dilatet in platea ut plantet ibi plantatorem infidelem hec s(er)men alienum. Quomodo et continuis exercicijs et meditacione s(an)c(t)i precepti et doctrina illam irrigent. Ideo erunt in illis letam et uberem et exaltatam scilicet sapienciam et fructificantem huius mundi sensu. sapienciam vero quam ex adeo est humilem et obscuram et inveniri non posse penes illos. Ex in plateis et vicos civitatis ocia distuere servitute negocia eorum qui iudicijs vacant. qui tenent cathedram. qui sedent pro tribunalibus contemplare quod agant in publico quod in cubiculo. Nunquid apud illos pura et vera et celestis eminet sapiencia. Nunquid expressa est in moribus que in sermone versatur. Nunquid in prospectu invenies illam. Nunquid exaltatum sicud cedrum in libano et sicud cypressum in monte syon. Nam et in hijs montibus exaltata se gloriatur. Nomina ipsa misteria continent. nec ociosus est ocia ordo verborum. Composuit libanus in laude sapiencie syon sociatur. Post cordis mundi candorem. ad contemplande veritatis fulgorem ascendis. Iudicia mentis noticia non hac [illegible] tantum sed quedam dulce et intima ipsis anime medullis infusa. Denique puritas veritatis socia est et comes. et pura est adeo montes istos libani et syon in laude sua sapiencia copulat. Montes istos apud quos illos assignatur potius quam litibus accendendis aut dirimendis vacant. Non potest apud illos inveniri sapiencia in quibus non invenitur locus sapiencie. Amat libanum. amat syon. amat plateas. libertate gaudet et sublimitate. Quanta perversitas si sapiencia litibus vacat. que licet secreta supereminet et divina latet. Supereminet religiosa et ea que pudica est que pacifica que bonis consenciens contempta delitescit velud in obscuro. Illa extollitur ista negligitur ac si sterilis et parum lucrosa. Neglecta plantacio in altum non excrescit. Raris in plateis quam platanum exaltatam invenies

Multi querunt aliud quam xpm · et ij p xiiij querere fructus de nomine

Non est obvia / non est frequens / so-
dicit quesivi et non inveni illum. Ube-
rius tractatur. ubique dicitur in qoe. Ubi r-
venerabile est nomen ihesu et verum
quod vox sonat / vita exprimat. ex-
primat imitacio / emineat et elu-
ceat in moribus. Quere penes te sapien-
ciam querit. assiduitate inveniat illa
ipsis foribus tuis / in ipsis sensibus
in modestia et compositione hominis ex
terioris. Nam qui fores sunt per quas
interioris prodeunt habitatoris indicia / A
fructibus cognoscitur. si apud te
ihesus moratur. Accedit ad te spon-
sa. folia vertit ficulnee tue / que-
rit in te fructum. querit dilectum. Hic
est enim fructus dulcis gutturi meo. meo
Felix es cui hoc habundaveris fructu-
cum domini tui sponsam isto saciaveris
cibo. Esca eius / esca electa. Felicie J.
enim sunt tecum esse dilectum suum. Non
invidet / non zelatur. dilectum suum omni-
bus vult esse dilectum. Sed apud omnes
querit / ut illum apud omnes quem inveniet
quem invenit. Querit enim apud ipsos
ihesum / quorum querit profectum in ipso.
Querit per vicos et plateas. sed
non in omnibus invenire potest. Quesi-
vi igitur et non inveni illum. Pau-
lus omnium siciebat salutem in vis-
ceribus omnium xpm invenire cupie-
bat. omnes cupiens in visceribus
xpi. Sed enim audi quid dicit quo-
sdam deplorat. Neminem

igitur unanimem habeo. omnes qui sua
sunt querunt / non que ihesu xpi. Pu-
tas quod apud eos inveniem xpius qui
aut quia ipsum ut inveniat non querit. D.
Et quidem multos sic querentes re-
pies aliud preter ipsum sed tamen per ipsum aliud.
Tractatur in consiliis / disceptatur in iudi-
ciis / In scolis disputatur. cantatur in
ecclesiis. Religiosa sunt hec negocia
sunt valde ad exitus viarum et pensa al' pensa
quibus generalior istorum finis est xpm.
Vide si non per hec omnia quedam exer-
ceant memoria de xpo. Questuo-
sa res nomen est xpi. Nil preciosius.
nil optacius est. Felix tamen qui
nomine huius virtute sectatur. apud
illos tractetur / disceptetur. disputetur. sup
hoc nomine nobis satis est si intus in claus-
tris saltem acquiratur. Angustia commo-
ditas maior non est maior confusio
nusquam / si per nos non invenitur
xpius non invenitur forma iusticie
si per xpm non est licencio pura.
Nam ipsa leticia et metus quedam
divina alacritas / que de ipsius presencia con-
cipi solet / et quam valde possum in ipsius
presencia mereri. hec ingenii celestis
et excedens affectio / non est res facil-
is passim obvia. Hanc percipue sponsa
ut puto designat dicens. Quesi-
vi et non inveni illum. quem diligit
anima mea. ihesu vij q. Sermo VI.
Sponsa moram querendo
pati et quidam illi difficul

Si no inue amor q̄ inciet de preteritis
neq̄ et no inueī

al' submonet

orandi

tatis umbra sponsus obtendit/co
piam sui no statī indulgens. Illa in
cessante studio sedulitatē continuat.
querelam ingeminat. no inueni illū. Fra
tres si sedulitas submoueat desideria qui
admittet. Si no inuenit amor/qui inue
niet tepor. qui raritas orandi. qui
remissio. Sed ego nūc cont̄ raritatē
et remissionē nūc uos disputo. Ista
ē cōpus medela adhibē morbo quo n̄
laboratis. Pegnia sit a uobis hec ui
cia. Omis n. brni ꝗ no sit et frequēs
et fuens in orōe. Et si torpor abe
uidēte uos/ne dilacionis tedia de
fatigent et infrigant desideria uestra.
Utrobiq; reatus ē. si sit aīa uestra
uel in postulacōe remissa. uel in
cōspectu tōe deficies. Sponse desid
eria audis dilata et tu ad pmū
orōnis tue pulsū/inspiracōis dicem
delicias tibi no affluē querulus cau
saris. Nūc cepisti. et tā cito a di
ucōe sua tuus infringit̄ spūs. Sed
si tibi illud de Euangelio ipperetur.
Sic no potuisti una hora sustinē
p me. Vigilate ergo et orate quia
nescitis qua hora dns uester adueniat.
Ptinax orō ptingit ad finē/et
si tibi ī inicijs sicca et uelud sacra
uideat̄. oleū tamē grāz eliciet de
hoc saxo durissimo. tm̄ si pseueres.
si te longior mora no dissoluat.
si dilatōe tua uota lentescat. Mo
lesta plane amanti dilatio/sed plē

ptracta desideria amplius ēstē. Sed
uobis nota ingero. Uexatio ēbra
ipa uobis huius rei dabit intellem
Immo iā dedit. id quod frequēt. Crebro
uos excitatos inueni ī huiusmodi
studijs. Nō possū glari hoc me ge
muisse ī uobis gaudeo tamē uos inue
nisse ī istis. Et si no hec ī uobis
studia formaui. utinā ī illis fouē
uos possim/et ipe custos sum/ro
illa intelli sponse uoce sepe repli
catis. Nū que diligit aīa mea
uidisti. O bta aīa. qua tā sca de
sideria expetunt. desideria dilē q̄ nesc
cit nisi de xpō rogare. q̄ tale inue
ta erupit ī uoce. Nū que dilig
aīa mea uidisti. Temꝑ sponsa
est q̄ talibus inuenit̄ occupata scru
tinijs. Inuenerunt me igit custo
des ciuitatis. Qui ficti et falla
ces sunt michil tā refugiunt quā
ab hijs inueniri custodibus. Et si de
pbendunt̄. no facile quiescunt̄. Cau
sesus est uagus et pfugus sup
terram inueniri formidans. Omnis
qui inuenit me occidet me. Non
uult parum occidi/no uult pati sa
lutare ī confessione uerecundia/me
dicinale castigatorum nigri. Non
uult inueniri quia no uult mori. Sa
ubi no uetur̄ offitia sic magis se
sedul confidit/ipiudenē se iactat
indisciplinatus affectus. Sed spō
sa ultro se offert leta sponsi oc

Timeat a custodibus et non inu...

Quod custodes sanis sunt fideles in temporalibus in spiritualibus ...
et ideo sub dubio interrogat sponsa sua quem diligit

af in. currit sodalibus. Sed insi leta. Sic
uenit quasi fugiens ultorem.
sed querens amatorem. Inuenerunt
me custodes. Non sunt uenta sed
uenerunt. Diligencia ipsorum in hoc
commendatur. Pigri custodes et ma
le fideles, nulla in hoc adhibent
diligenciam suo circuitu, non querunt.
si que inueniant cauterizatam habe[n]
consciam signo amoris casti et
studio querendi ardente dilectionis
incendium. Non quesierunt subdi
tos, sed forte molestum ducunt si
appellantur ab ipsis. Non ei inter
Nota rogati proferunt uerbum solacii.
quidem nunc quidem terra quod legitur in pa
gina tamen apposuit. nil super addidi a
ens uel induste uel diligencie.
Alia est plane custodis racio. preue
nire debent. non tamen reponere sed ex
citare magis quam expectare que
situs. quasi de specula super
filios prospiciat quis sit intelli
gens aut requirens deum. Custos
tu sum. da mihi domine linguam
eruditam ut sciam eum qui lapsus est
sustentare uerbo et ad uerbum
diligere. Et quid aliud optat sponsa
cum dicit, num quem diligit anima mea
vidistis? Vides illa non tam fati
gata quam excitatam studiis spi
ritualibus. Intellexisti pertinaci
am eius in querendo dilectum. Vide
nunc similem prudenciam. Nescit
custodes contempnere, nec enim tu

tum arbitratur inconsultos preterire
quos scit amica et conscios secre
ti et nuncios mandati. Num quem
diligit anima mea vidistis? Sed
tamen s[ed] uideo hec interrogacio sub am
biguo posita. An in hoc amore te
voluit ut non credas omni spiritui
sed probes si ex deo sit spiritus. Neque
non omni est etiam sponsi pastorale
iudicium qui custodis officium uel
susceperunt uel arripuerunt. Multa
enim sunt quorum oculus in uniuersa terra.
et uix alicuius loci ambitum in fimbri
terre. Non est eorum lumine cum ipsis nec
porrigunt illud ultra terre porrigere limi
tem leuare ad celum. Satis quidem
fideles sunt et seduli, sed huiusmodi
ut terrena coaceruent et terrena ser
uent. Oculus inquit eorum in uni
uersa terra. Incomplebilis audi
tas in uniuersa se terrena extendit.
Propterea terrenis intransflata mentes cu
ris et mense seruiens illius
qui percipit sibi celestis epuli nescit
dispensare viaticum et de supernis
theoricis aliquid sentire tempore sub
iectis. Nam et si forte qui ta
les sunt de spiritualibus rogentur
secretis. plana fidei et morum
videntur sufficere viam. In hoc stere
litatem solantes suam. uel ex
torpore proprio auditate alicuius af sobarieb
inclinante. Languidus enim et
remissus amor culpabili qua
dam paciencia non tam optat

librat

fucata

quo prosperat futura bona / quam uero pre-
ueniendi est ardenti furtur deside-
rio / repositam plenitudinem fruitionis
et ex parte deflorare temptans. Nam
tales plerumque nouit sponsa cus-
todes quosdam sub ambiguo inter-
rogatione liberat. Num quem diligit
anima mea vidistis. Sit pru-
dens. sit fidelis. sit custos sedu-
lus et discipline diligencia hos-
tium coerceat irruptores ab oculis non
tamen statim sciat amatoria ca-
nere / et sponsi commercium eius inva-
re presentia / et in recessus secretos
rapti admissus de intima ali-
quid stillare dulcedine. Valde est in-
iparis gratie furtiua et fucata adul-
teri deprehendere lenocinia / et le-
gitimos sponsi aduentus con-
ciliare. Maiorum quia frequens est ex-
periencia / facilis est noticia. Spi-
ritualium uero sensuum quia rarus
usus est et exile iudicium tenue
satis est de ipsis iudicium. Nec pos-
sunt spiritualia nisi a spiritualibus diiu-
dicare. et ideo non possunt nisi a
spiritualibus demonstrari / quales sunt
de quibus legitur. Quam pulchri super
montes annunciancium pacem
annunciancium bona. Num quem diligit
anima mea vidistis. Non est
una uel simplex nec unifor-
mis visio sponsi. Exultauit
Abraham ut videret diem eius
vidit et gauisus est. Vidit iacob

mos[…]

visio prima fuit per speciem corporalem.
visio apostolorum in carne
3a visio est per fidem et hec potior

dominum facie ad faciem et salua
facta est anima eius. Vidit moy-
ses sed posteriora vidit. Vidit ysa-
ias dominum sedentem super thronum
excelsum. Vidit ezechiel, vidit da-
niel in hominis similitudine
cum nondum hominem suscepisset.
Sed omnis ante incarnacionem hominis
visio in corporali inrata est speciem non
in corporis humani veritate. Viderunt
apostoli in ipsa carnis veritate / et
palpauerunt. et attrectauerunt /
Utique tamen deum intus fide viderunt.
Dein est philippo qui videt me
videt et patrem meum. Que visio
quia refertur ad fidem. quod
aduinctum est declarat. Non credi-
tis quia ego in patre et pater in me est.
Alioquin propter opera ipsa credite.
Que enim consequencia ut ad phi-
lippum qui patrem videret, diceret quod
se vidit. nisi quod in utroque eam vo-
luit visionem intelligi que per fidem
fit. Propterea et de credulitate
consequenter adiungit. Non creditis quia
ego in patre et pater in me est. Alio-
quin propter opera ipsa credite. Di-
cendum habitat xpistus per fidem in cor-
dibus nostris. si et ipsa corpora nostra
mundantur per fidem. et non in cor-
dibus nostris videtur per fidem. Su-
perior non visionum / quarum altera
facta est in ymagine / altera in carne.
utraque plena uel iocunditatis uel
utilitatis. sed cum tercia que est per fidem

servatur integritas. Nam ut de ubi
apparebat quod in carne erat loquar
preter vite verba que de ore eius
procedebant. quantum putas virtutis
insigne in ipso cotidie renitebat
habitu. quoniam manifesta eius que
intus erant dabant iudicia exterior
oculus. Vox. vultus. incessus. Denique gestus omnis quod divina spirabat
gratiam. O iocunda illa plena visio. scilicet dei in homine credenti. Et
quidem illa, que prophetis et patribus
ante Christi incarnationem facta est. Denique quedam spirabat in apparente
ymagine. quantum in ea se licet sentiri et inestimabilem delectationem et sensum
infundebat cernentibus. Nunc non quorum mundus erat dignus
apperebat obtutibus. Ita et post
resurrectionem in ipsa carnis sue veritate non nisi testibus preordinatis a
deo apparuisse legitur. Felices illi
custodes si quibus tam appropinquare frequenter et familiariter talis visio.
Preterita illa que est in carnis claritate aspectu qualem eum petrus et ihoannes viderunt in monte transfiguratum. Sed tamen et illa preter non valet et ista non plena.
Nam illa moyses delectabiliter detentus non tamen contentus. Unde ait
michi te ipsum. Et alia ubi ipse
dominus. Expedit vobis ut ego vadam. alioquin paraclitus non veniet. Bona ergo visio quam ad

veniens paraclitus inducit.
Spiritualis est quia fit intus per
spiritum. Denique et spiritus ante faciem
nostram christus dominus. Visio hec vel
in revelata spirituali veritate per
intelligenciam vel in suavitate divina
sa pergustum. Nam et hoc ipsum expiri videre est. Gustate inquit et
videte quoniam suavis est dominus. Suavissima certe hec visio, et quamvis
fiducia nullo modo nudum plena
vicinia tamen. Vicina qualitate
non equalitate. Visio hec humana non est supposita ingenio vel
apposita studio: et si aliquando desidio
et gratis indulta. Denique non est talis que intelligencie concepta
viribus continuo tenore moram in alicuius
memoria protelare queat. Subitanea est et sui iuris hec visio. in
spiritu vehementer vadens et veniens. Subitanea est et momentanea repente veniens et repente vadens. Et si momentanea
est. manet tamen reliquiis cogitationis tam suavis tam serene, et diem
festum agunt in animo recordantis.
Manet quidem memoria degustate et deglutite visionis, cuius
suavitate quam gustavit primum eructare novit. et hoc hic magis. Eructat enim ubi bonum cor retenti
adhuc incalescens gratia et frequens
meditatio similes effundit
sermones. Multi enim intime

ammi

ce

eructat

Si custos es uideri de sponso si no noua
salu nota no in aliq bidie s si bidie qr.

no audet in al[illegible] comite qui sponsa bolui[illegible]

dulcedinis sapit i verbis et grati
sima sunt sermones que de gracie ubta
te preripuit. Si custos es scito quod
talia oportet te preparare i occursu
sponse. Ut quid occurris si nil dul
ce nil nouum nunciaturus venis.
potes Si noua non potes uetera profer. Inge
nota si noua non potes. Non tamen
ingeritur quod exigitur. Non querit que
vidit sed si vidisti. Sufficit nu
ciare qualem ipsa nouit. Aug
mentum tamen affert gracie si noua
annuncies. Denique quod non est uel
ignotum uel insolitum meditacioni
sponse noua quadam gracia dul
cescere solet. Non fastidit auditum
qui feruet auditus. Cum de spo
so disputat et noua protulisti i
Auribus auribus sponse. Non suppetit tibi
de illo excellenti et excedenti
uno visionis in eo que illa vidit. Sub
limis illa et subtilis est et subi
to to preoccupare solet animum que
nudum et exoccupatum inuenit.
Subito preoccupat sed non oc
cupat diu. Subtilia illa no
non assuit ad notum. Dulcia de
duc i medium. Simplicis fidei
capla singla quodam dulci dis
putacionis temperamento suauis
simos gignunt i audiente me
te affectus et excessus. Delicata
est sponsa dulcia wlt magis
quam forcia in quo omnia potest in eo
qui eam confortat sponsus.

Narret alii fabulatores conuer
sias meditentur. Os tuum meditetur
sapienciam et lingua tua loquatur de
licias que sponse loquitur iure illa
tuli es wlt que de dilecto narret
et nuncient. Labia sacerdotum cus
todire debent scienciam et legem requi
rit ex ore eorum legem videndi
et inueniendi dilectum. Num quem
ana diligit anima mea vidistis. De visione
illorum se visuram presumit ideo dili
genter inuestigat custodum visio
ne eorum sperans alloquio uel in
secreciora deduci uel dulcioribus
affici i. cum vidit que diligit dei
sapienciam et virtutem comprehenso affectu
et pura contemplacione mente. Cum illum
conspicit quod homo uel concipit in
pure cernens et pie senciens. Sit
te puto susurrium inter sponsam et
custodes eorum uertitur et fertur col
j. lacio si tamen collacio. Nulla
enim illorum hic visio memoratur.
Secreta valde est si qua est que
alto tegendum putauit silencio.
Secretum suum sibi scitum suum sibi
d. nos audemus in aliquo committere quod spo
sa cauauit retinere. Cum eorum silencio
nunc claudamus sermonem prorogando
i extremum sponse transitum quo se
vigiles paululum pertransisse dicit
et inuenisse quem diligit ani
ma sua. Sermo septimus
Isti pro ubi exactores estis et
minus repetitis debitore

Visio sponsi no e indust'e s; g'e
copulat' cu fortr studiu seu idustia

Tria faciut ad visione sponsi/ studium/ ocio/
violentia

bem Dignu tn Venia est du
mo iusta postuletis Sed uos
exigitis ut solua ad qd me no
obligaui Tractulicaz de tist
tu sponse Ad ho eni et ordinis
et sponsiois nre roe teneor/ et
uos adhuc m igitis illud cum
sponsa Nu que diligit aia mea
vidistis Sed ille modestius i
rogacoz tempat ambigenti si
milis qrens mag q urges sp
iue eni nec omib; n. omi tpe
de hac visione adesse sermone.
Coquo eni abscondit wltu suu.
quis est q contemple eu. Vos
aute urgetis me ut legem uob
contemplandi dilcm/ ut disa
plina iuentois huius z visiois
tradam Sed g. Vltis ut mu
nis largitute diui coclicdam
sub regula. Visio h. no e idus
trie/ sed gre reuelacois no iues
tigacois Si qd tn adhuc pti
idustia cooparari illud pmu ob
seruate qd scbit/ Vacami mu
di estote Sedo ut scbatis sapi
encia tpe ocij Qui eni imo
rat actu peipiet ea. Tercio
ut violenti sitis et gaudiu
regni qd uobis diuci9 subri
pit peipiatis/ ut heatis cor
pgatu paru imbu In po
efficeis dignus In sedo deuo
tus In trio vehemes ho est
vdoneus obuii9 vrgens Ob

uig'gre uemeti vrges morate
In pmo spacis In sedo assilaris
sponse cospectum dilcm qm
ueuerta ad nupcias In trio p
peas Et sponsa no cosperat/ s;
ppat et ipos pteit custodes
Dipisse melius si dipisse pt n
sit Sed eni pteiimg no respi
cimg no attingimg sed cotep
nimg qd no ptnsimg itelli
gimg illud disciute et q dist
re et penetre Nec iutilis hec
ptnsicio Paululu eni cu p
tnsisset iuenit dilcm Videtis
fres qd consultacio custodu
Neuera et vaga aiaz ad iue
cioz dilci pducit Vtilis qde
cosultacio et frecpt q no ofert
cor q consulunt erudiro con
suletis mich humilitas Porro e
cui/ sis ad qrendu sedulus/ no
tn assidug Na et sposa non
ta ex studio q ex occasione cus
todes irogat et id i trnsitu Tra
hebat eni illa ultri9 amor dila
nct vacuu ee sinebat ex ocio
confre cu illis Currebat i cor
dis siti hausto forsitan de spose
vicinia spu Et id mg itende
bat i his q dicebat ore/ tendes
i illu q audiuit in spu q est sp
oa audiens i scla. Adiuite ise
uos q i trnsitu oratis et cu mo
ra legitis/ et qui ad legendu
fuetis z i orando tepetis/ Tebz

Suavius est cum christo quam de christo loqui et ideo in transitu legendum est cum mora orandum

Ille pertransit qui super angelos et apostolos ... quia non consequitur statim

lectioni orationi studere. Parare affectum: non horas praeripere nec succidere moras. Cum legis erudiris de christo, orans vero familiariter cum ipso sermones collocaris. Et quanto suavioris est gratie cum illo quam de illo loqui. Si quidem spiritualium delicias sustinent visitationum propter orandi raritatem qui lectioni vehementius vacant: quid dicam de hiis quos a disciplinate collocutiones dissolvunt vel amore quietis scindunt? Denique monachorum est non colloqui sed silentium, non quietes sed quietem sectari. Aut si admittenda est inquietudo, dilectionis esse debet, non contentionis. Habet enim amor sanctus inquietudinem suam, sed qualem legis apud prophetam: Non tacebo et non quiescam donec egrediatur ut splendor iustus eius et salvator ut lampas accendatur. An non silentium aut sui passionem indicat ista cum dicit: Cum pertransissem illos? Ferebatur impetu ardentis amoris non perfert pertransisse se prohibet, quam aviditate et desiderio succendens constrictus dici potest. Cum pertransisse illos, inveni quem diligit anima mea. Pertransivit illos vel emulando doctrinam vel estimando naturam. Pertransivit et quod potuit ab illis dici et quod potuit ab illis conspici. Celibus sunt ut custodes isti licet cherubim ut

ak in

ct. ak. st.

potentes licet seraphim: non potuit tamen quod de christo nec eloquendo exprimere nec emulando exprimere. Cuncte res difficiles, non valet eas homo explicare sermone. Et tanta difficultas est in rebus conditis, quanto magis in conditore qui est inscrutabilis vel dignitate ut plene. Ideo dicit cum pertransissem illos. Utinam nos tales simus auditores ubi dicitur quod non succumbamus hiis que dicuntur vel tarditate ingenii vel tepido voto, ne nos illa pertranseant, ne maiori excedant cum aviditate quam capacitate, sed magis doctis et commonentis pertranseamus conatu maiori et si minus capientes convincentes tamen et concupiscentes. Quandam enim rem pertransisse quod sibi proponit quia ampliora sectatur quamvis non consequitur statim. Sponsa vero consecuta est propter quod lecta dicitur: Cum pertransissem illos, inveni quem diligit anima mea. Quod nisi pertransisset illos, quorum et scientie minus et modus. Ille vero qui querit maximus et immensus et non estimabilis ad illum alius. Non ergo pertransit alieno documento vel exemplo eius procedi. Relictis omnibus pertransibiles fuit, solus ipse pertransiri non potest. Unde inquit dicit: Transite inquit ad me omnes qui concupiscitis me et a generationibus meis adimplemini. Nemo enim pertransiri potest quod infinitum est. Mensuram bonam et

Transite inquit ad me et non pertransite

paululum [illegible] propinqui erant vigiles [illegible]

quibus non longe eos excedit [illegible] iusticia et incorruptione [illegible] nobis non indifferentis condicione

longitudinem et costa et superfflu-
ens dabitur inquit in sinum vestrum.
Vobis immensitas dispensatur
in mensura, non in se immensa. Non
aut replens, sed superfluens. Er-
go immensum capi non potest. Immensitas
ipsa quam capiet. Quo pacto per-
transisse potius quod non capi plene
potest. Denique non sponsa pertransisse
videtur, sed dicit: Tenui illum nec dimit-
tam. Paululum cum pertransissem illos,
inveni quem diligit anima mea. For-
te propinqui erant vigiles, his quos
cum paululum pertransisset, invenit di-
lectum. Ergo si [illegible] divina eius accipies
[illegible] quis [illegible] spiritus ad
immensitate et maiestate illa proxi-
mae accedit. Ita et similitudo sed
et dissimilitudo [illegible] intelligitur. Longe tamen [illegible]
Domine quis similis tibi. Forte ergo
proximitatem hanc quam excludit
condicio, cognatio admittit.
Licet quis videat abissum illam
divine sapientie, tamen non est [illegible]
mo capax spiritus perceptibilis dif-
finite. Lucem inquit apostolus habi-
tat inaccessibilem. Licet illa
nobis inaccessibilis est, sed nos
non sumus inaccessibiles illi. Pro-
pter quod dicit: Ipse facta est iusticia
meam et salus mea non elon-
gabitur. Ipse facta est iusticia proxi-
mior quam revelatur. [illegible]

proxime facta quam donata. Ipse facta
est iusticia dei patris proprius [illegible]
[illegible] nunc susceptione, sed [illegible]
hominum genus omne excessit pri-
vilegio quantum ad humane specta-
tur nature statum equitate et integ-
ritate, quia preter illum nemo immunis
a sorde, nemo immunis a cor-
ruptione donatus est. Ergo duplici
hoc munere precessit principes
suos. Itaque et reliquos omnes
fides tua pertranseat, ut in illo so-
lo perpendas equitatem iusticie
et integritatem consimilem nature.
Sed tamen paululum pertransi,
quia sicut nos longe excedit
iusticia et incorruptione, sic ipse
factus est nature indifferentis con-
dicione. Nescierunt iudei in illius
existimatione pertransire Moysen,
pertransire Abraham, pertransire re-
liquos vel patriarchas vel prophe-
tas quia illum sicut unum de reli-
quis estimabant, nec aliquid
habere gratie precellentis. Denique
dicebant: Abraham et prophete mor-
tui sunt, et tu dicis:
Qui manducat carnem meam
non morietur in eternum. Quem
te ipsum facis. Noluerunt
[illegible] pertransire, sed dice-
bant quia [illegible] ipse est proprius.
Non passus est eos tamen ipse
remanere [illegible] opidum ist[illegible]

Iudei nescierunt pertransire [illegible]
[illegible]

fides ecce ptransit sacerdote et levita zacc q eu saucia ptransierunt
solu at illud samaritanus q ea no ptransiunt hunc nec ipse ptransit

deliter psumptam a se avertit.
Non sum ego inquit propheta. Medius
autem vestrum stat. quem vos videtis
nescitis. Pertransit synagoga ptran
sunt. sed ad cetera mensuram essentia
ut illum. Et qui blasphemiam oppo
nebat ei quia cum homo esset se faceret de
um. Sed ecce ptransiunt fides et
invenit illum unctum oleo leticie pre
consortibus suis. Et quomodo ubi unctus
erat oleo de cuius plenitudine
omnium in uno infudit vulneribus. Nos
enim sumus saucius ille qui descendit
in iherico. et incidit in latrones qui
exspoliatus et vulneratus est et
relicto seminecis. Pertransierunt plurimi.
et nullus erat qui salvaret. Per
transit ille magnus patriarcha
abraham. non enim erat ille iusti
ficans sed tantum iustificatus in
fide futuri. Pertransit moyses non
enim erat gratie dator sed legislator.
et eius legis que neminem ducit
ad perfectum. nichil enim ex lege iusti[ficatur].
sacerdos Pertransit aaron et eisdem hostijs
tibus quas indesinenter offerebat
non [...] poterat mundare conscientiam
ab operibus mortuis ad serviendum
deo viventi. Pertransit patriarcha
pontifex et propheta alius tamen alio
qui excepimus et illi in hoc saucio
saucij erant. Solus ille sama-
al in ritanus verus, viso illo miseri
e[...] motus est. sicut misericordia totius est

et infudit oleum vulneribus et spiritum
cordibus mundans per fidem corda
omnium. Ideo ecce fides omnes ptransi
it ptingens ad illum qui solus
illam ptransire non poterat. impo
nens in iumentum suum et factus est
ipse iumentum et paululum ptransi
ut inveniat illum. quem si credit ex
sorte corruptionis ut consortem
perdidit corruptionis: sic illum habe
participem gratie ut consorte esset pre
participes nature. Credo et si celes
tes illos angelicos spiritus contu
eri sanctissime quam sortitus est ac
ipsum supereminentie dicam non est a
fide alienum sed omnino congruum
dignitati eius persone. Etenim si
minoratus est paulominus ab ange
lis propter passionem quia indutus est carne
.par tamen illis est secundum substantiam spi
ritualem et superior fratribus prerogati
va spiritualem. Et hos ergo sponsa
ptransit. nam et illi custodes tui et
curatores tui sunt. quod dicit in psalmo
curavimus babilonem et non est sana
ta. Hos inquam ptransi. et in dilec
tuo privilegij singularis dotes con
templare. Illi administratorij spiritus
non operantur salutis. Ipse non mag
ni consilij angelus qui operatus est
salutem in medio terre. propter quod
deus exaltavit illum et donavit
illi nomen quod est super omne nomen.
Iocunda contemplatio in celesti

ptransit supra angelos quia licet x. ...
ab eis ... ...
et ... prerogativa ... ...

similia contuei cernie simplici
tatem serenitate mentis et mutui
sua sodalitate amoris Iocundu contem-
placio contuei perpetuitate conste-
.puitate intelligencie et scie
perfunditatem Tu i humilitatem al. a.
in obediencia tranquillitate in
diligencia facultate i efficacia
Omis tu perlustrasti et intuens ipitus
sit iste q ingreditur ad saluadas
gentes Que ingredientem i orbem
terre angelice laudes induunt et
triumphaliter regrediente cum ad-
miracionis cantico reducunt Quis
est iste qui venit de edom tinctis
vestibus de bosra Iste formosus
i stola sua utique carnis sue Inter
gimpticus concepta est et de v
ginitate nata est et ab omni no
mo corrupcionis si i corrupcionis
fomite immunis conseruata et i
sepulchro dissoluta non e et die
tercio resuscitata quadragesimo
i celum assumpta omni die qd sup
omnia mirandum et amandum in
salutis cibum credentibus apponitur
Nos non ad singula ita miretur
amant et dicit Quis e iste
tam formosus i stola sua Cu
currisi per omnia hec admiracionis
spiritu gradu unio stupidus per singula
subsististi Et ecce demo noua
tibi admiracionis materia consurgit

Datus i illis excitatus eius h
ictu ad stupendum excitatus quit
illud dicitur apostolice Ne meminne
ritis priorum noua ego facio Quid
magis nouum qm q i misterio do no
minici corporis mutatur materies et
species seruatur pristina manet for
si noua gratia q noua substancia Nō
ua quidem non in se sed i aliquid
spe Nouum plane q carnis diui
ne substancia i aliena spe sumpta sanctifica
cionis virtute dare confert et spiritua
lem ... substancia. i misterio al al. misterio
taris caro immaculata Nouum
quidem et super reliquorum vsu sac
mentorum q non modo sanctificacionis gratia
noua datur sed substancia naturalis mutatur
Ita per sacramenti benediccionem accipit
oblatus panis hanc ineffabilem
mutacionem et ex mistica consecracio-
ne et verbi virtutis copulacione
hec viuificatiua gratia i carnem
xpi reddidat Caro enim non prodest
dest quicquam sed spiritus e qui viuifi
cat sacrosancte carni conferens i so
lempni sacramento spiritualem
efficaciam ad viuificandos tanti
participes misterii Formosus ergo
i stola hoc est in carne sua Sed
multo formosior i assumpto
spiritu qui utique carne prestancior quanto
verbo vicinior et i hoc spiritu vnc
tum eum intellige per consortibus
suis idest non modo ex filiis hominum

x^us unctus et oleo letitie pre participibus et angelis quia non participatione sicut alii sed unione personali consertus est olive a qua omnis unctio manat

emanat angelis quam anima christi ...

minum. sed etiam pre angelorum ag-
minibus. Quid in conuiuius sit.
pre illis oleo gratie: qui non sicud
alii participatione. sed personali
unione. ubertati illi consertus
est oliue. ex qua unctionis ema- (-onis)
nat. An non uelud oliua
uidetur uitatis et libanum dei. cuius
unctio docet nos de omnibus.
cuius molliti sunt sermones super
oleum. oleum. cuius ungentum
effusum nomen eius. Huic oli- (ab- est)
ue personali unione consertus
conditionis non corruptionis
nostre oleaster. ut sic dicam. et pin-
guedinis illius factus particeps.
quid lucis. quid dulcedinis. quid
suauitatis quod omnimode uirtutis
accepit. opera eius indicia lo-
quuntur. Fuit quod longe excelle-
bat quod sensit in spiritu quam quod ex-
pressit in actu. Denique ad omnia
uirtutis indicia dicit pro oleum (pores)
effusum nomen tuum. absque eo
quod interius latet. Nec enim
conueniens est ut quibuslibet mi-
nisterium foris opus aut illius
uirtutes exequantur. Non possi- (-quet)
bile quod in prospectu sunt omnia capa-
cia comprehendere; conformata
non sunt et uero estimare illa et
ea que intrinsecus latet quanta non
exprimantur gratia. Oculus non
uidit beatissima anima christi preter

te munia que diuinitus collata sunt
in te. Ideo angelica spiritus deficientes
in comprehensione non desinunt ab
admiratione et quasi nescientes sed
stupentes in laude supposita cum
pulsit. Cuius iste sic formosus
in stola sua gradiens in multitu-
dine fortitudinis sue est. Hanc
considerans prerogatiuam uirtutis
in dilecto: ne sponsa custodes per-
transisse se dicat et paululum per-
transisse quia sic in eo singulare mira-
tur gratiam: ut tamen constituat eo
minorem natura. Uerum quia illam
christi animam esse cum reliquis eiusdem
generis: sed differentis excellentie
uirtutis Rabanum adhuc aliud uolo
explicare transitum. sed quia materia ex-
tra suggerit uel magis exigit
sermo refugit. Iam urgens ad
extremum Flos uterum ad quod ueni-
ens eo permaneas. quantus ex illo
duce tuo oculum dabitur ad altiora
transeamus misteria sponsi ecce
ille. secundo quod uiuentes et regnantes per omnia. Sermo ui

Pertransisti o sponsa domini
consortes et participes
tuos. consortes nec participes (ab. suos)
eius. Pertransisti illos et peruenisti
ad dilectum. Quod non illos pertran-
sieras qui et ipsi pertransierunt quasi
firmius non in dilecto suo staret. In-
uenisti dilectum et tenuisti illum
unctum oleo spiritus pre consortibus

longe excellebat quod sensit in spiritu quam quod
expressit in actu et ideo dicitur oleum effusum ab exterius

hereticus [illegible] racionale ... in xpo ... [illegible]

... [illegible] ... assump... [illegible]

suis. Perdidisti in illo utilitu(m) p(ri)
uilegia q(uo)da(m) i(n) consimili natu(r)a.
Inuenisti statim eius a(n)i(m)a(m) queda(m)
h(ab)ere dona singulariter. queda(m) excel
lent(er). Ideo p(re)misisti illos q(ui) illa(m)
p(re)tulisti et paululu(m) p(ro)misisse
te dic(er)is q(uia) co(n)sideracio tua i(n) hac
placide mu(n)du(m) recessit a gen(er)is eg
de ... Sed nu(m)quid hic sub
sistes. In ulteriora et alciora
... hoc g(ra)du urgenda (est) p(ro)fectio
p(er)tingendu(m) i(n) fine(m). Sapiencia n(on)
attingit a fine i(n) fine(m). Demq(ue)
et hereticus ut superiore g(ra)du(m)
dil(e)c(t)o suo co(n)fit(e)tur hic tollit. Cu(m)
u(er)bo carne(m) copulat i(n) xpo a(n)i(m)a(m)
negat. Aut si hanc non audis
p(ro)pter eundes ipsius xpi testimoni
um dicentis. nemo tollit a me
a(n)i(m)a(m) mea(m) s(ed) ego pono ea(m) et
iteru(m) sumo eam. A(n)i(m)a(m) sensifi
cante(m) donat s(ed) racionale(m) toll(it)
sp(iritu)m. Correxit i(n) p(ar)te errore(m)
sed no(n) potuit longius ab
... recede(re) tenebris. Non
potuit g(ra)du(m) i(st)e (con)scendere. Non fides
h(um)anitate(m) nec solam constitu(it)
i(n) xpo n(on) dimidia(m). Utrinq(ue)
natura(m) collocat in xpo et quia
diuina simplex (est) (et) distinctione(m)
carens i(n) homine explicat illam
qua pot(est) ... distinctione(m)
fut(ur)e. id (est) integr(um) corpus a(n)i(m)a(m)
et sp(iritu)m. Alioq(ui)n no(n) ho(min)e(m) (con)
formatus fu(er)it. i(n) se suscep(it).

Demq(ue) et racionalis a(n)i(m)e p(ro)p(ter) huma
ne indiguit mediatoris reme
dio q(ui)a ignorancie ... nu
bilo et concupiscencie ... ig
culo. Utrinq(ue) na(tur)a(m) id (est) huma(n)a(m)
(et) diuina(m) integru(m) ... fatet(ur)
i(n) xpo esse ipsius. et sic
ewangelica mulier i(n) satis trib(us)
hu(m)ane farine recondit. Sed
quid. Indigebat racionali sp(irit)u
xpus. Verbu(m) ipse patris sa
pia (et) vitas ... q(uo)d ip(su)m lateret
aliquid esse potat(ur) s(ed) et ipse
illuminat omne(m) ho(min)e(m) uenie(n)te(m)
i(n) hunc mundu(m). Qua ergo (con)se
q(ue)ncia ... et illuminato indiget
lume(n) ... et illuminans.
Nulla plane. Ille no(n) indig(et)
s(ed) mea est indigencia. Ratio
h(ec) (est) mee cecitatis no(n) clarita
tis illius. no(n) assumentis uer
bi sed assumpti sp(iritu)s. Ergo indi
gebam ut h(ec) na(tur)e mee p(er)
uerbo uniret(ur). et sic clarificata
te in deo porcus ... i(n) uni
uersos p(er) fide(m) refluent. Des
nos mediate ... uro (con)
formari i(n) xpo accedentes
p(er) fidem ad ipsu(m). et id totu(m)
oportebat assumi ut g(ra)cia
i(n) totu(m) refunderet(ur) q(uia) corruptio
fruct... totu(m). Manet ergo
i(n) una p(er)sona na(tur)e gemine
sicut integre sic et ipsum ...
diuina ... inuertibilit(er) et

aīa xpī q admissa nō ē in soci[etate] ecen[tie] / dīne nec admitti pt ī eq[ua]litate nou[itati]s / nō n aīa ē lume n[on] ecen[tie] sz fo[...] ē pri[...]

immutabilis est. n[ec] pt muta[ri] ī a[lia]z. n[ec] in se s[ummu]mo aliaz queri. Nec valet in aliaz ex se deflecte. Defectus siquide[m] foret illi omis mixtio. n[ec] magis ī illa alia p[er]fice[re] pt. Non tn̄ inuiti f[i]z aliis coitare illam possumus. utendo cte nō q[ue]rendo. Manet itaz natis istis sua cuiqz integritas. q[uia] p[ro]prietas Consequent etiam co[m]petentes huius compreh[e]nsiones. et affectus et comeplacencies et beatitudines ip[s]imis te[...] et distincte et denutes. et mirabiles sine mixtio p[er]sone. Na[m] quis asserere p[re]sumat beatissima xpī aiaz aut nil sentire penitus dulcedinis et gaudii. a[d] ite[rum] gustu[m] intimu[m] illi[us] p[er]mitte suauitatis et sapores. et beatitudinis illius qua beatissima p[er]fruit[ur] trinitas. Maioris siquide[m] est excellencie ee illud uitale bonu[m] q[uam] p[ar]ticipiale. Ho[c] g[itur] q[uod] expressior est experiencia. et domestica mag[is] ī ecencia q[uam] in usu ip[s]ius. Esse utriqz idipm̄ ut̄ ē. nō tn̄ usus ecenciam consc[...]. Nominu[m] g[itur] ecen[ti]a p[er]fruicione sola nō pocior qua expressior. Tam[en] licet aia h[ec] ī u[er]bo omia videt et ip[su]m u[er]bu[m] in u[er]bo videt. tn̄ q[uia] admissa non est ī societate ecentie n[ec] admitti pt ī equalitate noue

Sit ē ueri[ta]t[is] x[pī] q[uia] ... / p[er] patri ex h[oc] et g[...] s[ancti] sp[iritus] / s[ecundum] aīaz x[pī] p[er] exaltata

Nam h[oc] ip[su]m ecencialit[er] deu[m] ee et sapiaz ee. et summa bo[n]itate esse. et u[ir]tute summa et singularem et sempitna[m]. quid h[ab]eat delectacois et gaudii. cui dabitur nosse nisi cui datu[m] est et esse. Verbu[m] g[itur] pris tanto magis i[n]tre et sincere et simplic[iter] seipm̄ nouit et uniu[er]sa p[er]cipit q[uan]to meliore ut[itur] p[ri]uilegio ecencie unitatis. q[ua]m unio p[er]sonalis. Nec ad hoc replicamus ad du[as] eminencias s[ecundum] q[uas] unius ihu xpī u[n]i[us] te[...] p[er] gemina ī xpo natu[ra] ro[...] ubi ex p[ar]te ecencialit[er] natu[ra]. et s[ecundu]m ex t[em]p[or]e datu[m]. Maxime p[ro]pt[er] illos qui de unitate p[er]sone equalitate uel mag[is] unitate inducunt. et u[ir]tutis et sc[ien]tie con[...] tn̄ cu[m] omia dicant. aiaz h[abe]re p[er] g[ra]ciam q[uod] h[abe]t u[er]bu[m] p[er] natura[m] xpī videntur quasdam distancias et gradus ut sic dicta inducere p[er] distinctione[m] istoz no[minu]m. ro[...] g[ra]ciam et natura[m]. Quatu[m] illi de negat[ur]. cui hoc ip[su]m nō datur p[er] natura[m] h[abe]re ut nosse. Nam si aia ihu uerbo unita excellentissime et illuminata sit p[er] g[ra]ciaz. nu[m]q[ua]m et illud h[abe]re dicetur ex g[ra]cia. ut naturalit[er] et ecencialit[er] et simplic[iter] lumen sit et illuminans sit. Aut q[uomodo] na[turalis] mo[do] erit natura q[uam] g[ra]cie noticia p[re]stancior si non expressior. At illuc adducunt. q[uo]d legit[ur] et uisu[m] me

at ire[...]

legitur/ quia omnis sapientia a domino deo
est. et cum illo fuit semper et est ante
evum. Si omnis sapiencia a domino
deo est. et fuit cum illo ante evum. quo-
modo ergo multe sapiencie sunt cum illa
que a deo est. et illi coeterna est. quia
cum illo ante evum est. non multe non
varie et diverse sapiencie sed una sola
et invariabilis est. Modo hic non iam
de ea una solam ihesu domini restringitur
quam sed se dilatat ad omnes que
alicuius participes sunt sapiencie ut sub-
queri possit. an omnes unam habeant
cum verbo dei sapienciam. primo an omnes
alia non habeant. quam ipsum illuminan-
tem dei sapienciam et c. Modo si ita est una
iam et divisa est omnium sapientia. Et
qua ratione dicitur omnis una est et c. Modo si non nisi
non quia in se invariabilis sit. sed
non quia in se invariabilis sit. sed aliquid
invariabilitatem habencium eam sit.
et una dicitur fides apostoli una re-
credita. cum tamen cuique sit sua.
Quare ergo una res non dicatur mul-
tiplex cum multe singulariter dicantur.
Denique et multe sunt scientie et multe
voluntates eiusdem persone di-
cuntur. et eodem tempore propter multi-
tudinem rerum quas vel scit vel
vult etiam simul. Ad res ergo scitas
respicientes. non ad ipsius mentis
unitatem. quam quisque scit omne quod
scit. et unius et multitudo dicitur
una scientia. Cum itaque dicitur omnis
scientia a domino deo est. nichil officit.
ad astruendam unitatem sapiencie quia
hoc non ad ipsam sed ad illa quorum
per ipsam refertur. quod dicitur omnis.
Neque enim quia multa sunt que illumi-
nantur ut videri possint. vel multi
ut videre possint. ideo multiplex
lumen est. quod et visa illuminat
et videntibus lucet. Modo ergo et c. Su-
remus unam et eandem esse scientiam mentis
ihesu cum verbo. primo omnium racionabi-
lium spirituum. et inter se et cum dei
verbo unam esse sapienciam. quia dei verbum et c.
Iam ergo de sola anima ihesu non erit
hec disceptacio. Et nullus iam
erit nobis exitus ad videndam
superius positam diversitatem scientie
inter verbum et animam ihesu. Et
quomodo prebebit exitus cum homo
una omnium anima dicatur sapientia.
quia unum lumen quod illuminat omnes.
An forte quia diversa modo illuminacio
fit. etiam diverse inter se illuminacio-
nes sunt. et ab ipso per quod fiunt lu-
mine differunt et c. Ita et in aliis ra-
cionabilibus et divinitus illuminatis.
et lumine quo illuminantur et ipsa
illuminacio que per lumen fit ab in-
vicem differunt. Illa illuminacio quod
fit in illuminato et ex tempore fit.
lumen autem ipsum non fit sed
eternum est. Hoc modo in
una mente quis neget multas
scientias esse in qua intelliguntur
multas comprehensiones esse qua-
vis una sit mentis vis.

Margin notes: al. unitate; al. et; al. rerum; Scientis.; al. quia; al. astruenda; al. dicatur; al. vim

Si pertransieris sponsa vs^o x^e 2^m humana sapientia qui ad dicas ubi tunc dices pt cum pertransissem

paululum d^r q^r caritas pt ... et medium / Etiam q^r ... sp^m q^d ... n^r mediat et ... q uicias ...

que comprehendit. et videt. et unum lumen illuminans vel comprehendere et videre facit. Hic ergo diligenter distinguenda sunt lumen et illuminatio que per lumen fit in anima intelligentis. nam hoc ipsum intelligere et illuminari et scire est. Quis itaque non videat quamvis non subtilissime non distinguatur. Ipse non nullam similitudinem quis igitur non videat differentiam inter se lumen per quod illuminatio fit. et illuminatione que per lumen fit. in quovis illuminato. Alterum enim causa est alterum causatum. alterum illuminatum. alterum illuminans. Hec potest essentialiter de eadem sapientia que fit per gratiam cum illa que consistit per naturam. id est que fit in tempore. et cum illa que nata est ab eternitate. Si hec distinxisti in dilecto o sponsa. et alijs que in propria statum humane sortem in illo sunt virtutes ad ubi pertransisti divitias et iure et excellentius dicere potes. Paululum cum pertransissem illos inveni quem diligit anima mea. Sed quomodo aptabimus illud quod ponitur scilicet paululum. Inestimabiliter prorogat omnem causatum divina maiestas. et quasi vicina et familiaris sit. dicis. Cum pertransissem illos paululum inveni quem diligit anima mea. Denique chaos magnum firmatum est inter nos

et ipsius naturam. Qualem quer chaos. Utique sanitatis nostre. Omnes gentes ait apostolus quasi non sint sic sunt coram eo. et quasi nichilum et inane reputate sunt ei. Iure inanis reputatur nostra substantia in eius assumptione exinanisse se dicitur illa plenitudo. Que potius ergo assignari convenientia et vicinitas inanis cum solido nichili cum universo. Cum ergo radice dicitur paululum cum pertransissem inveni quem diligit anima mea. An forte pernigra est caritas et propter volatum ardentis desiderij inficiatens hoc de quo loquimur pervolat vacuum. Utique sic assentior. nam amare iam tenere est. et iam assimilari et uniri est. Quid mirum cum deus caritas sit. Sed alia hic paret consideratio. Cum ... rationalis contemplator creaturis sursum ascendenti. Primo se statim gradu divina offert et occurrit natura nullius que alterius interponitur distinctio. Non enim valet inter ymaginem et veritatem medium quod assignari plus uno. in suus alto. De enim unitas non est. quoniam proximus accedit ad eam quod uel similacionem et caratum sit. In quo ergo attenditur in rationali spiritu quod ad divina est naturam ... go. Primo quidem loco quod est

ymago dicitur ante per capacitatem simi- [illegible] [illegible] [illegible]

quia (?) ut in ipso excellit ymago [illegible] ymago ad veritatem aliqua est affinitas et [illegible] paululum

veritatis et iusticie capax. Sed si
capiat illas et fiat verus et ius
tus per graciam quod deus est per naturam
Tria hic in distincta sunt scilicet capa
citatem esse summi boni. ipsum habere et
esse ipsum. ymago attenditur in primo
Similitudo in secundo. veritas in tercio. Pri
mum commune est omni intellectuali spi
ritui. Secundum electorum tantum. tercium so
lius increati spiritus. In primo quippe
attendimus, in secundo conformes. In
tercio ipse est. Quippe attendimus per
aptitudinem. conformes per coapta
tionem. Ipse per naturam. Prima
me per virtutis privilegia. Ipse quia
capaces. conformes quia capientes
Quoniam enim non modo de vicino
attendit immortalitas ad immutabilita
tem. incorporalitas ad simplicita
tem. Illocalitas ad immensitatem
vero ad veritatem. Virtus ad bo
nitatem. Et ut expressius loquar
quid de vicinius. quid esse similius
potest quam sapiencia sapientie. iusticia ius
ticie. quoniam illuminata illuminanti illu
minati. iustificata iustificanti.
Quid similius aliquid quam causatum ce-
formatum forme. Ita in forma
to fere nichil aliud attenditur quam
forma. Denique et quod dulce est
super omnia simile videtur dulcedi
ni. et quod lucidum est luci. Itaque
conformium non iustum videtur quod illi ta
ta emulacione componitur quippe
quia nil inponitur. Nam et si

finitum rerum incomparabiliter excel
lit divine immensitatis infinitas.
ymaginis tamen ad veritatem non
nulla dinoscitur esse affinitas. In
re quo dicit. paululum cum pertransis
sem illos inveni quem diligit anima
mea. O quam felix quam letus conventus
tam longi exitus. Pertransiit ergo
illos per quos in terram evadit tamen
Quesivit in lectulo. circuivit civita
tem. interrogavit custodes. Quod
loco querit prope se et penes seipsum. quod
se supra se. tercio nunc prope se nunc prope est
Et hoc loco quanto humilius querit
tanto quidem efficacius. quanto quod
a sui confidencia longius recessit
tanto reperit citius. Inveni inquit
inveni illum qui me prior quesivit erran
tem et quasi dragmam perditam quesivit
et invenit et ovem eius prevenit me.
Ille igitur prior invenit perditam preve
nit nichil meritum. Invenit erra
tem prevenit desperantem. Invenit
diffidentem. prevenit diffidentem. In
venit qualis eram in iniquitate. pre
venit ad suam me revocans. Vaga
bundum in erroribus. vacuam gracie
prevenit muneribus. Invenit non ut
ego reponam sed ipse me eligeret. Pre
venit ut prior diligeret. Hic ergo di
lecta et electa quesita et acquisita inve
nta et preventa quomodo non supra vi
res conatur et supra vires afficitur
illum et diligam et quesitam. Nam
querebam donec vocata corpus vote

Abraham vidit dominum sed non introduxit. Moyses vidit in oreb sed non tenuit. Jacob luctatus
puncta amisit. Magdalena invenit sed non tangere potuit. Simeon dimittit. Sed hec anima tenuit nec dimittit

letitie presentium. Inveni quem diligit
anima mea. Ego inceptor hic ad vita-
lis ingressum non refero inicium sed aug-
mentum. Pergens enim et proficiens
anima de virtute in virtutem de vita-
te in veritate dominum ubique novus ipse
mater(?) inuisceris et infundit gau-
dio. Per singulos profectus quos dus
dicere potest. Inveni quem diligit anima
mea. Ubi preis illum primum quod est super
omnia bonitas in se. Sermo ix de eodem

Tenui nec dimittam illum.
Ego huius capituli sensum ad
futurum tantum volui referre felicita-
tem. Cum sponsus dilecte manifes-
tam presentie sue exhibebit plenitu-
dinem ut nil sit quod interrumpat perpetu-
tate. Sed et quia prius mittit eam. Postquam fuit
illos non longe ad id perveniri. Cum
evacuaverit omnem principatum et potesta-
tem ut sit deus omnia in omnibus. Ad
illud enim tempus quis ex sente-
ntia dicere potest: Non dimittam illum. Sed
hunc amat et cuius intellectum et ad
presens fecit refferri illud quod sequitur. Donec
introducam illum in domum matris mee.
Sed iam vigilanter singula consideremus.
Primo consideretur quod sit letitie plena hec verba.
Inveni inquit tenui illum nec dimittam.
Magnus ille patriarcha abraham le-
gitur vidisse dominum non tenuisse. Ap-
paruit ei ultro stanti in ostio taberna-
culi ad meridiem. Denique egressus de
tabernaculo obviavit. Sedulus sub
ilice exhibuit officium. In taberna-

culum non introduxit. Non meruit in-
ducere in cubiculum. Vidit et moy-
ses apparentem dominum in oreb. Sed tene-
re non meruit. Quia nec promissam terram
accedere. Vidit iacob dominum sed vi-
dit in sompniis et de longe vidit sca-
le innixum. Sed et sed apprehendit an-
gelum. Non tamen retinuit. Et quadam
lucte violentia benedictionem
gratiam amisit puncta. Et tacto
et non potuit. Non dimittam illum.
Invenit illum maria magdalena
sed prohibita est non dico tenere sed etiam
tangere. Quia penes monumentum
consistit. Suscepit deum expectatum
et in spatio senectutis senex ille
simeon in ulnas suas. Et gratulan-
tibus letus erupit in canticum
vocis huius usum sibi non presumpsit.
Non dimittam illum. Denique fi-
at. Nunc dimittis servum tuum
secundum verbum tuum in pace. Utique
pace dimittitur solutus et seques-
tratus carne ut non amplius
pugnat adversus spiritum et ille repo-
net. Ille ad novum amplexum
senescentis deposuit hominis ve-
tustatem. Et in tranquilliore statu
a corporis corruptibilis pena
carnis pugna dimitti se vel postu-
lat vel exultat. Sponsam
dilectam a se non presumit dimittere
tendit. Et certo pollicentis
non dimittam quos amas.
Et quos honoras. Unde

p° qr fugientes [illegible] [illegible] [illegible] ut
inde nos [illegible] [illegible] apostolus [illegible] qr [illegible]

[illegible] figura legis q sacerdotibus omnia scita [illegible] nos
[illegible] sine ne uagetur et nos astringere [illegible]

et si in carne uel carnis specie vide-
rint quosdam visiones uel app-
hensiones quidus distinguunt in
humanis mentibus. Ideo nulli cor-
infideliter legimus. ista usurpat-
cius temptacionis euentilare sermo-
nes. Inimici tenui et dimittam
Inimici per aspiracionem tenui memo-
ritatem [illegible] dimittam intimiam [illegible]
iugi. Tenui illum. Et tu cum inue-
nis christum. cum inueneris sapienciam cum
inueneris iusticiam. sanctitatem. redempcio-
nem. hec enim omnia nobis factus est
christus. cum ista inueneris tene et ar-
tius tene studio. Ideo intelligen-
cia inueneris. diligencia tene. et
firme ut sic dicam. scientes illu-
tos et lubricitas species arciori f-
astringe amplexu. donec uirtutes ista
illero te inhereant. et amplexetur
te firmis et sine studii tui labo-
re te teneat. nec sinat uel lon-
gius abscedere uel dimcius abesse.
Et si quando ad officia humane neces-
sitatis ibi te inserueris. et inuocet
et arripiat ad se. ut si non possit
hic assidue studium semper habeat
obligatum affectum. Ista non nulla
in uidetur distinctio. tu ne teneas
christum dei uirtutem et sapienciam. an
tenearis ab ipso. Anima inquit sa-
piencie et amplexabitur te. Denique
et de quibusdam dicitur quod tenuit
eos superbia. Quid est tenuit.

nisi irretiuit et implicauit et in-
uoluit consuetudinis delicato
obligauit vinculo. Hoc enim est
quod sequitur. Operti sunt iniquitate
et impietate sua ut non facile
euoluere et explicare se possint ab
illa. Et ut amplius dicam quod de cu-
te quadam sit aliquis opertus sub et inuo-
lutus prava consuetudine viciorum.
uel illa dediscere uel desuescere non
tam spoliari sit quam excoriari. In ex-
tremi iudicium forte legis institucio
continet hostie pellem abstrahi. nam
e regione quod scita faciendis sacerdos indu-
ribetur linea. vitatis te uolo illius
que de terra orta est hinc astringi. ut per
se castimonie et puritatis et innocen-
cie tibi uirtus inhereat et agglutinetur
tibi. Hoc et omnia sacerdotis indumen-
ta uel cathemolis uel balteis uel
uittis astricta et colligata sibi uide-
re leges ut cum induis dominum nostrum
ihesum christum cum te induis uiscera
misericordie benignitatem caritatem et reli-
quas quas apud apostolum legis uir-
tutes. cum christi te fide memoriter
uestiens et contemplande uita
tis uisceribus affectum. omnia tibi
coaptentur et cohereant. et constricta
sint. nichil quod circa te uagari et
fluctuare possit. et temptacionis et
dissolucionis vento follicare. Qui
se talis vestieris uirtutis habitu-
ut et in naturam versa uideatur

Est voluntas bona v iusta s; non iocunda ... magis pig. mic. ... q pia bon ipi ... oblectatione

... propinqua ... studium ... fecunditate ... certitudinem mutabilitatem ...

no ego hunc tam tenere quam teneri dixe
rim. Tenuisti manum dexteram
meam. et in voluntate tua deduxis
ti me. Tenuisti me ne pergerem
in desertum. deduxisti in multiplicem
profectum. In voluntate tua dedux
isti me. id est in voluntate que a te
est. et que sicut tu es. In voluntate
que magis tenens quam tenta est. Nam
et bonam voluntatem cum multo la
bore non nunquam nitimur attingere et
magis persequimur fugientem quam se
quimur ducentem. Sic enim legitur.
Concupivi desiderare. Bona ta
lis voluntas sed nundum placens.
iusta sed nundum iocunda. In volu
tate tua deduxisti me. in illa que
blande constat bonitate ipsius gus
tu. nec tantum ut sic dicam pigmenti
rore. quam pia boni ipsius delectatione
Tenui nec dimittam illum. donec
introducam in domum matris mee et
in cubiculum genitricis mee. Mul
to planior videtur sensus si ita
dixisset. Non dimittam illum cum
introduxero in domum matris mee. que
est que sursum est ierusalem celestis que est
mater omnium nostrum. Nam ante illud tem
pus omnia hic incerta sunt. et inter
spem et metum fluctuant. et pen
dulo nituntur gradu. Certa que est cer
titudo de gratia dum mutabilis est
natura. Denique et ille ait. Ego
dixi in habundantia mea non move
bor in eternum. Avertisti faciem tuam
a me et factus sum conturbatus. An
non tibi similia dixisse videtur
presumptua et sponsa. Quid enim aliud
est non movebor in eternum. quam quod hic
ponitur. non dimittam illum. Sed ibi
quidem manifesta presumptio quia vi
cina ultio. Avertisti igitur faciem
tuam a me et factus sum conturbatus.
Cum sit ergo in hac carne facilis
casus et frequens impulsus. certus
lapsus et certus labor. quomodo non
videbuntur de presumptione et nimie
propinque devotionis esse hec verba
sponse. non dimittam illum. Quis
enim hic in eodem statu permanere
poterit presertim illo subtilissime
contemplationis. quem vix attingere
potest tenuissimo mentis ictu. Sed for
te quo hec verba non securitate sed solli
citudine sonant. nec enim securi
tatis esse potest. donec introduxit di
lectum in domum matris sue et in cu
biculum genitricis sue. Non est ti
mendi sollicitudo. quia est di..
do manendi. In illo felicitatis
statu absque studio nostro usu et
discipline custodia. Ultro nobis
affluent. immo intrinsecus de quo
inexhausto venient. ... flumina flu
ent aque vive et indefesse delecta
tionis. Nulla est ibi necessitas
in altum fodiendi. nullus labor vel ...
gare puteos. quos philistei rep...

nel ꝓpugnac̄ ne ꝛpleat. Hic ille
labor exigit̄ na ini excludit. Ideo
q̄ dicit no dimitta illū · studiū
pollicei videt̄ et diligencia q̄ ꝑ
sollicita sit. quo adusq3 plene pos
sit ee secura ne sibi elabat̄ de vlt̄
dilectus suus dn̄s ihesus q̄ viuit
et regnat p omnia scla. It̄ de eod̄ simo · X ·

Que ifirmitatis exemplasti
captaung sponse ser moc
ptito. hodie et no q̄ se ītutis
apteing de scripturis satis De aīa
legit̄ cū idete ꝑfusoz exorac̄ as
fctu. q̄ no sit vultus eī ampli
ī diusa muti. Vultus ai ꝛ expres
est. et ab ītio affcū lytū tralit
Ideo ad eius constancia iteriōris
q̄ in aīa est. Pscucancie dicit
ītimenti. Non sit vultus eī
in diusa mutatu. q̄z nichil eīm
mutū est desidiū sel concepti. Et
quid ad sonat. Ideo dic̄. no dicta
illū · nisi non mutabo ī diusa
vultū. et ītuitu metis alio no
diuertam ab ipo. Sed et apls
simile quid hortat̄. Sine ītmis
sione orate. Item grās agētes
semp. Illud quoz. Gaudete ī dn̄o
sp. Continua et no ītrupta hec
vult ee apls orōne · grāz ac
cione. et gaudiū ī dn̄o. Sed
quis ista ipo metis habitu et
affcū ai idefesse xple suffi
ciat nisi eui dict̄ ꝑmissu e.
eīu

quis nos separabit a contemplacōe
xpi. Apls dicit. Quis nos se
pabit a caritate xpi. A contem
placōe eīm dicē no poterat. Na
aliqn̄ a contemplacōe sequestrat xpi
illū compellebat caritas. Sine
inqt mente excedimus. siue sob
sumus uob. caritas eīm xpi urget
nos. Caritas n. quadā dispensa
tione contemplacōi se subducit̄.
tuius tn̄ ꝑpius et familiaris ī ipa
est visus. Omnia q̄ agit caritas.
quidā hnt idefesse orōis et ꝑtu
lacōis vice. et efficacia. sed tuc
ista ꝑfusius et excellencius exequit̄.
cū singlit̄ in istis exercet̄. Ab
scode elemosinā ī sinu paupis.
et ipa orabit ꝓ te ad dnm̄. Elēo
sine vocabulo no icongrue refert̄
vniusa que idigentibz misericor
dit̄ impenduit̄. no mo ista cibz
corporeus et idumetū. sz eciā
doctrina exhortacō. correpcō. con
solacō. et vniusa q̄ solius ad
aīe comodū spectare videnẗ. Quis
sit hec caritatis et orōis vim ex
tinet. cū solius dei fuit ītuitu.
Sed no hec spalia et ꝓpria ipius.
Quid eīm tam ꝓpriū q̄ dilco
soli itende. z libē se exercere ī ad
ris negocio. Ab hoc spualis io
cūditatis excessu. et ebrietate so
briū fieri. et ꝓpter firmas inte
tates ab alienacōe mentis

Caritas amor siue non [illegible] si necessitati fiunt in anima in [illegible] opus est si molesta cura [illegible] contemplatiua est non molestum tamen [illegible]

vini nectar est [illegible] quod anima [illegible] apostoli [illegible] quod noe spiritualis [illegible] repleti fuerant [illegible] [illegible] ad contemplationem spiritus [illegible]

tempare quid nisi vultu diuersa mutabile est. Denique et martha sollicita est erat et turbata erga plurima. Illa erga multa turbatur. Vide quedam vultus in diuersa mutatio. Maria optimam partem elegit que non auferetur ab ea. Optima pars contemplationis et dilectionis est usus. Sed et si illa sunt opera caritatis que exhibebat martha illi tum seruit caritas necessitati non caritas sibi. In subleuandis alienis necessitatibus bonum opus est sed molesta cura. Bonum enim [illegible] sed molesta miseria. Bona curatio sed erga quem versatur non bonus languor. Bonus in huius compassionis affectus sed non bona compassionis occasio miserabilis alterius passio. Fratres in necessitatibus caritas [illegible] cui condoleat quo moueatur ad miserationem quod amouere nititur. At cum dilecta contemplatur virtutes totum placet totum delectat totum allicit. Nichil ibi videt quod horreat. sed cui dulciter adhereat totum. Hic proprius amoris usus est hoc etiam officium ut totus sit amando. Est et plane cum vna et indiuidua iocunditas omnia inuoluit et completur officium fine et tamen Officium amor est cum visio fons utrumque. Neque illius pars esse beatior finis quam ipsa visio et dilectio dei. Omnia ad hunc finem scripture vota suspirant. Finis iste ipse sibi finis scripto continentur in melius aliquid expectatur corrigere non valens. Hoc est illud vinum quod conuenit dicitur quod a maria non tollitur in quo psalmista gratulatur. Michi autem adherere deo bonum est. Hic ille est mentis excessus quem ad usque ad tercium celum paulum rapuit. Hec ebrietatis temulento silentium ante [illegible] expressit. Hoc musto madebant apostoli cum illos vehementes replendi spiritus et illius quod nouum pollicetur est ihesus vini virtute primi sensere. Hic vino infusus noe spiritualis passus est soporis excessu et tamen tacens cum [illegible] non habuit totus factus in spiritu posteriora contempnens que anteriora tenebat ex integro. Felix si instituit ante huius vini nunquam deiecisset virtute. Illa enim foris castigato [illegible] pro mentis passa est temulencia et statim quasi postea non euacuatur ebrietatem. Sed hoc sibi vult quod non ultimus vultus eius sit in diuersa mutatio. Talem sibi apprehensione iugitate perficie sponsa pollicitus videatur. cum dicit. Non dictam illum. Quid enim spectat quod spiritualis quid sponsa dignum dicetur. si ad fidem si ad iusticiam si ad humilitatem si ad continentiam ad beneficiam ad reliquas que operibus [illegible]

aut sibi

fratres

quia verbum ingreditur licet bene per misericordiam
non tamen per lectionem

sponsa sponsum introducit in domum et cubiculum non in sua
persona scilicet Christi quia iam ascendit ... sed in membris quia ipsa nondum
ascendit in nobis nascitur et nutritur etc.

dicatur virtutes illud efficet quod aut
non dimittam illum. Nam nec
huius vacua credenda est, etiam cum dilec-
tum quesiuit. Deinde et omnes se-
quuntur virtutes, et ita quomodo ha-
bentibus, ut caruisse nequeas credi.
Commune ergo et singulare est quia hic
inditur inuentio per quam dilectum et
comprehensum applaudit, et non dimit-
tendum presumit. Forte primicie sunt
et aliquid future contemplacionis et
glorie, propter quod adiungit: donec in-
ducam illum in domum matris mee
et in cubiculum genitricis mee. In
illam celestem Ierusalem que est ma-
ter omnium nostrum, cuius occupat salus
muros et portas laudacio, cuius
in pace posita sunt fines, in illum
locum lucis et leticie laboriose vite
huius industria non preuie virtutes.
Et si ingrediuntur primitus tamen ex-
cluduntur per visum. Celeste ergo aliquam
affectionem et super mundanum sapo-
rem in dilecto comptans, non iactando
sed gratulando dicit: Non dimittam
illum donec introducam in domum
matris mee. Sed nunquid non iam
ascendit ad patrem? Nunquid non pre-
cursor introiuit pro nobis? Et
quomodo tu introduces quo ipse prior
ascendit? Tu magis indiges ut
ipse te ducat, cui dicitur: Deduc
me in semita mandatorum tuorum.
Vado inquit parare vobis locum

et cum preparauero iterum venio et assu-
mam vos ad me ipsum. Quomodo ergo in-
duces illum quo iam ipse ascendit?
Ascendit quidem per se, sed adhuc in te
foris consistit. In te introducatur quo
per se prior ascendit. Quid in hoc? In
te nascitur, in te formatur, et in te in-
ducitur. Filioli quos iterum parturio
donec formetur Christus in vobis. In
nobis ergo et parturitur et perficitur. Nec
semel sed sepius et iterata crebro
parturicione. Neque possumus omnes pro-
semel virtutes concipere nobis eq-
dem, nec vnam quamlibet ad plenum.
Ideo semper insistendum est, quod non inter-
missi fiet in nobis parturicio spiritua-
lis Christi. Qui ergo in membris su-
is in sponsa sua nascitur, et non
introducitur? Non enim parturicio hic ut
vel introductio ad Christi pertinet
personam, sed ad virtutes et gratiam.
Ideo frequens est sicut parturicio sic et
introductio. Nam et quandoque dicitur in
celestibus cum Christo. Sed sicut vna
est vera et eterna sessio in celis sic
et introductio. Perambulauit terram No[ta]
Abraham promissionis antequam pos-
sideret. Felix animo cui datur beatas
illas perambulare regiones et
videntis instanti voluit calcare cui
vestigio locum omnem quem accep-
turus est in possessionem. Cui licet
stare non permittitur, ascendere tamen
datur ad montem domini et quiuis in-

h' i pma iuise celestia s' absu rta pmisie iodu ple e introductio ple ad cu in corpe pr et mete gaudebim9 ec

Vmbra adh' cursim tm plustre cuctu et se tali visu refoue. Que aut vra est et plena introductio h' nui videt cu d'r: Donec inducta illa i domu matris mee. Felix o o q̄ a deo alligari potuit ubi ut dei et arcius agglutinari sibi et i exilio collatare quousq3 capta ri i cubiculo dei. Non dicta illu. dimit. donec inducam i domu matris mee et i cubiculu genitricis mee. Quo te fiet. qn corpe et mete plene portabit ymagine celes tis ut domu9 itelligencia ad cor pus. cubilis uero ad mete redu cas. Aut si mag' placz i domo. accipe possessione secura. In cubiculo secretam In domo sem piterna. In cubiculo eterna In do mo ut d' caritates eternitatis et i cubiculo caritatis In cubiculo ubi non iam ores clauso ostio pa trem. sed de toto adores i spu et virtute. In domu no d' pris sed matris. et in cubiculu genitricis. Nouit illa mensura sua. et to spem sua extendit ad illa et nitate. virtute. caritatem. qua assecuta e ecca primitiorum i celis. Ita q'tu ad ea q' dei sunt spectat. solus h't imortalitate. et ipe luce h'z iaccessibile. et supereminet scie plenitudo ca ritatis xpi qui nos impleat

Cubiculu petit sponsa. ne possit a secta iniestacie turbet corp'z ex cubile fastidus z ascenda ecu

omez plenitudine i secpo q' elyi deus ds in scla am De ead' ...

Delicata spes e amoris affe et tenui occasione led'. leo spualis. Amor occupacionu co tidie ipaciens sues satis h'nt i suis negociis. Ocio gaude: quiete fouet ad itna delectatoz libera volens spa. An no ipm h' tibi vide' sp sa unic dilem suu ad cubili se cretu t'hens. Nouit illa dilem suu no posse foris secule possid nec integ' quide. Et q' duzu e amati ami dimidiare cu xpo z mudo. Qui duz e inq'm in dilec nis ima pressuras admitte cura et celeste secretu solaribz ifestari turbis. Memor fui dei z gplia d... et delectatus su et defecit spus m Si delectatio memorie dei nego ciose excitet et exhaurit spm gplie. quo plus potit et pes cu isto applecti negocia. Iure g' sponsa cu dilco cubiculu pe tit. ut libe illi intendat studio et ex ai sui arbitrio pfruat et to pectori penitus amplexet. Apparet illa spu caritatis de et ex sponse affcu locutu op tunitatem extendi que sic q' amoris. Et quo' f nos si q' tenuiter attingimus de xpo. de sapia. de suauitate. de contem placois gustu. no gtenti ...

ad cubicul'

...ssp

nec mensura contemplantes maie-
stati eripe conamini et cubicu
lo fastidito festinamus egredi
a requie et ab illa regione. In pa
ce inquit in idipsum dormiam et re-
quiescam Maria ad domini pedes
sedens idipsum tenebat. turbabatur
martha erga plurima In multis
turbacio porro vnum est necessarium
et iocundum. denique quod bonum et
quam iocundum habitare fratres in vnum.
Alioquin non est habitacio in vnum
nisi in amore. Qui inhabitare
facit vnius moris in domo. Domus est
vnius moris. nisi fides conformes
amoris. Amor humanum animum deo
conciliat et vnit. Silet inquit ei
cum apparuit. Quid in silencio
Commendat separatim mentibus reue-
lata mentibus maiestatis diuine
inestimabilis pulchritudo et iocun-
ditas in se affectum rapit. et quandam
conformitatem sibi facit similem. Deum aliud
cognitione non sunt. Odore inhianti-
conformatur inuitatur visione. Domus
contemplacionis visus que vnicus mo
ris efficit. et conformat humana me
tem summa maiestate. Bona
hec mansio vltima quam nostra vota nos
instruunt nec cito tenere nos debemus.
Cuius dicit vt hic sit requies
mea in seculum seculi. Felix qui potest
ex corde dicere hic habitabo quo
niam elegi eam Maria optimam par

tem elegit que non auferetur ab ea.
Hec destruentur euacuabuntur prophecie.
lingue cessabunt. Sola contempla
cio non excidet in futuro. Ideo
hanc tibi partem elige in presenti que
non auferetur vmquam. vt dicat anima
tua Pars mea dominus propterea contem
plabor eum. Propheta dicit propterea ex
spectabo eum. Rex quidem. Exspectatur in
bonum plenitudinis eius potior in
terra. De contemplacionis bono hic
fruitur amplius quod potest exspectare
in hoc genere. sed aliud quod non datur. Ro-
hec dona sunt reposita in annos mul
tos. immo in annos eternos. Ideo fe
lix anima que bono hoc fruens epu
latur comedere potest hic non repetetur
a te sed infundetur et reformabitur
vberius. Hec requies tua in seculum
seculi hic inhabita cum illo ut inhabites
qui sedet super cherubin super sedem
plenitudinis qui lucem habitat inacces-
sibilem. et ideo in speculacionis
luce sit locus tuus. Quis intus tue
ecclesie propius et domesticus locus.
hec eius domus secreta que exercent te
poralis necessitatis officia istud ad fi
ne respiciunt. Actionis officia tran-
seunt. permanent contemplacionis.
Bonum est tibi hic esse hic tibi ta
bernaculum fac. Non tibi vnum et
dilecto tuo vnum sed tibi et ipsi vnum.
In hoc cubiculum introduc dilec
tum tuum Ingredere in requiem

ad bona

post laboriosa sexta sequuntur dulcia sabbata · qui sabbatizat spiritu non opus legis sed opera fidei sequuntur in
qui in otio sabbatizat · sapiat scribere in tempore ne hostes deridentes sabbata ei

tuam ut requiescas a laboribus tuis sicut
a suis deus. Septima requievit ab
operis institucione die · septima quievit
a laboribus restitucionis. In illa pro quo
mundum condidit. In ista quem in monumento
se recondidit. In illa pro quo fundavit
mundana. In ista pro quo reformavit
humana. Et consistis ~~si incepisti~~ si incepisti.
si tenuisti dilectum tuum tene quod tenes.
tene therrum imprime illi ut eius in te
velit expressa reformetur ymago. Hu-
ic fieri conformis sigillo. Eris autem
si adheseris quia enim adheret deo. unus
spiritus est. Forte sit dure materie dif-
ficulter in te proficit eius impressio sed
dulcis adhesio. Laboriosa est refor-
cionis tue septa sed dulcia sabbata
sequuntur quietis. Consepelire ergo cum
xpo per hunc sabbatissimum in morte.
Beati enim mortui qui in domino mo-
riuntur. Amodo iam · non · iam dicit spiritus · ut
requiescant a laboribus suis. Spiritus
hoc dicit. collatore utique quietis exhibi-
cione. et effectu gracie · quo et ipse tes-
timonium reddit spiritui meo. Spiritus
hoc dicit quia spiritus hoc efficit. Ipse
dicit quia ipse donat. Amodo iam dicit
spiritus. ut requiescant a laboribus su-
is. A laboribus igitur non ab operibus. Opera
enim illorum sequuntur illos. Opera sequuntur
spiritum sicud calor ignem umbra cor-
pus lux solem. effectus causam. Qui
sabbatizat in spiritu non opus legis
sectatur opera. opera non sequuntur illum

Opera illorum. Que sunt opera illorum? Que
sunt opera quiescencium · opera mortu-
orum in xpo · consepultorum cum xpo? et
opera sabbatisancium est festina sed
sciatis sunt: ocium valent opera ista
festina ingredi in requiem istam in hoc
sabbatismum. Deus vide quod non relin-
quitur sabbatismus nisi sepulto xpo.
Non relinquitur nisi post septam die
post septam illam in qua aut vetus
homo crucifigitur aut novus perfi-
citur propter illum dicitur ut qui mortui
sunt in xpo requiescant a labori-
bus suis. Et propter istum quod novo crea-
to homine die septa · septima requievit
ab operibus suis deus. Et tu quoque
sabbatum tibi compara in omne tempore
liberis ab cotidiani occupacione hostem
vendicat et sed vide ne hostes de-
rideant sabbata tua ne illis simulacra
ocia tua ne illis vaces qui vacare
deo debueras. Vacate inquit et vide-
te quoniam ego sum deus. Bonum est ocium
sed sapias scribe in tempore ocii tui ta-
bellam super latitudinem cordis
tui. Latum enim cor quando cure non co-
arctant. Imprime ergo in intimo cor-
dis tui litteras que non deleantur · et quasi
sacra in tabulis spiritualibus signa sa-
pientie ut dicere possis. Signatum
est super nos lumen vultus tui domine.
dedisti leticiam in corde meo. Leta-
re et diem festum age cum dilacione
et epulare sicut scriptum est in ...

glo. Huiusmodi sabbatum merito ut dicit
Ysayas delicatum est et sanctum et glo-
riosum. Delicatum inquam et sanctum. In de-
sideriis est omnis ociosus. Sed non
omnia sunt desideria qualia eorum qui
volunt divites fieri et per hoc incidunt
in desideria multa inutilia et nociva.
Vides quam amplius multitudinem deside-
riorum in vicio posuit. Quid si et
immunda fuerint? Sed et multa que
agere non pudet in occulto cogitant
quod turpe est dicere tamen in hoc se so-
lantes remedio quod horum dissimulare
non valent dicere. Sabbatum delicatum
adiecit et sanctum domini et gloriosum ut
non sit in confusione gloria tua. Si va-
cas sabbatum habes. Si vacas et vi-
des et contemplaris delectationes domini iam
sabbatum tuum delicatum est et sanctum et
sabbatum domini gloriosum. Sabbatum ex sab-
bato id est vacacione de vacacione corpori-
vacacio est et bona si mundo non va-
cas. Secunda quidem et melior si tibi ipsi
vaces et cogites quomodo placeas deo.
Tercia est et optima si eciam tui ob-
litus soli deo vaces et cogites que
domini sunt quomodo tibi placeat ipse. Non
sit desidiosum sabbatum tuum. Operare in
sabbato tuo opera dei. Opus enim dei est
ut credas in eum. Fide vides videns
nunc per speculum in enigmate. Vaca ut
videas. Delicatum plane opus est
visio et visio dei. Non est tibi neces-
sarius de reliquo dummodo ex fide.

sed tantum delicias in ea. Excepta est
iam de concordibus populi persequentis et
pertinentis heretica. Constitue eam in cen-
tro cogitationum tuarum ut cogites
cogitationes fideles antiquas animi. Sicut — ai. al. aie.
enim antiquas habere cogitationes quam no-
vitates illorum expresserunt qui nova ex-
cudunt dogmata, qui iuvenilia
desideria non declinant, qui nichil
habent continuitatis, nichil auctoritatis,
nichil antiquitatis plenum. Non est ibi
animi ubi autem est deceptacio vel decep-
cio cogitationum, ubi aut infidelitas
est aut fluctuat fides ipsa. Ingre-
dere in tutos recessus fidei introduc
dilectum in cubiculum mentis tue ut
quod de ipso sapis, quod sentis, intra
certe constringas regulas ad eius casti-
gatas censuram. Huiusmodi opera operare — op'are
in sabbato tuo. Alioquin si vacas et
talibus non vacans studiis facile in
vacuo animo cogitationes vanae et — al. vane
ienã venenata erumpent consilia. Denique
sicut hec agrum hominis pigri urtice
et spine obsident. Et evangelia
tibi dicunt quia duo erunt in lecto unus
assumetur et alter relinquetur. Ni-
leus quidem est ociosa et quieta vita
in certe communio degencium eorum qui
nullo sunt cuiuslibet muneris onere oc-
cupati, nec providentie et dispen-
sationis sollicitudine distenti sed
liberi sub alieno regimine vitam
ocio. Non tamen omnes hoc ocio

no sufficit oculi ab exterioribus in bo
lupitate visionis interne gustare . . . in temp . .

delectatis iusti . . . non cum . . .
cum . . . .

ute et iure debito fruuntur. sed li
bertatem quam optinent temporis
dant in occasione corporis. Bo
nus enim lectus si quis eo legitime
utatur et oportunitate exterioris que
tis in voluptate gustat visionis
divine. Qui sunt quos assumentur ab hoc
carnis cubiculo in illud celeste ut
ubi sponsus est et ipsi sint cum sponso.
Denique ubi fuerit corpus illuc con-
gregabuntur et aquile. Esto tu quasi
aquila et acutis visus luminibus spiritua
li assuesce contemplacioni. commane
in petris et in preruptis commorare
silicibus. Firmus singularis illius petre
que sponsus est cavernas ingredere.
Intra inquit ysaias populus meus in cubi
culum tuum. claude ostia tua et ab
scondere modicum ad punctum momenti
donec pertranseat indignacio. Ma
gis ergo abscondere debemus ut delecta
cio maneat. Intra in cubiculum
pacis in potencias domini quia
pax in virtute eius. Memorare
iusticie eius solius ut in te
sibi obviet iusticia et pax.
Memorare iusticie eius solius quia quid
habes quod non accepisti. Iusticie
eius solius. Bona iusticia quia ar. q.
adversus titillancia vicia et
pugna quadam defendis. Feli
cior ubi non pugnas pro iusticia
sed magis delectaris in ea. Ubi
non conflictator sentis sed delecta

cionem. Ubi non feris cum viciis lon
gium sed commercium cum virtute coniungis
Iustam possides non impugnas illam
ubi posterior oblitus non cogitas
que heri sunt sed que sunt domini et memo
rabis iusticie eius solius cum ius
ticia et pax osculate in te se fue
rint. Regnum enim iusticia et pax
et gaudium. Hoc regnum quere non
et domus et cubiculum. In pace
factus est locus eius et habitacio eius
in syon. Ingredere in cubiculum pa
cis non huius exterioris sed
magis illius interioris in habitacione
speculacionis quia syon speculacio.
In pace in idipsum dormiam
et requiescam. In idipsum ad spec
latorem refertur quia hoc est pars optima
que non auferetur. Denique et sponsa
obdormivit cum dilecto in cubiculo
mentis sue et quedam passa est
capacitate mentis excessum in am
plexu sponsi. Ideo sequitur adiuro
vos etc. Et tu ergo si spon
sum apprehendisti tene ne dimit
tas. donec introducas in domum
et in cubiculum matris tue. Ego
nunc tibi persuadeo ad quod tempus
experiencia percepte dulcedinis
multo magis invitat et allicit.
Si quis enim sedato ad furtum
et quasi raptus perlibidare potu
libere meditacionis festivitatem gau

nest. si dulcius quid ... ex ... se ... / complexi et ... in ... et ... in pectore ... ubi mater sit apostoli qui nos genuerunt ... / cubiculum ... in ... et ...

nescio si quid unquam libentius
agat. qui ut huic totum et ex inte-
gro se studio tradat et expediat. de-
mum thebas sponsam proxima pul-
chre contemplationis blandimenta et
ad quietis provocabat cubiculum
quo dilectum introductum se leta gra-
tulatur. Non dimittam illum donec
introducam. An non tibi videtur quod dicere
hiis verbis illud de psalmo: Si de-
dero sompnum oculis meis et palpe-
bris meis dormitationem, donec inve-
niam locum domino. Omnia dimitto ne
dimittam illum. Omnia in detrimentum
facio ut Christum lucrifaciam propter su-
pereminentem leticiam presencie eius. Si
dormierint duo fovebuntur mutuo.
Unus quomodo calefiet? Ecclesiasti-
tes hoc dicit. Bonum est foveri et
inflammari in amplexu verbi. ig-
nitum eloquium domini vehementer et
spiritualibus estuare desideriis. Ideo
non dabo sompnum oculis meis
et palpebris meis dormitationem
donec introducam illum in cubiculum
matris mee. Tunc gesta suavis
erit sompnus meus. Quasi dor-
miunt Iohannes recubens in pectore
Ihesu, ubi reconditi sunt omnes the-
sauri sapientie et scientie dei. Ibi vere
quietis locus, intelligentie sempiterne
studium pietatis. Delectationis cu-
biculum. Hic dormi ut videas
ipso revidit: verbum in principio.

Verbum apud deum et deus erat verbum. et
intelligas cum ipso cum patre consis-
tendi coeternitatem personalem diver-
sitatem et unitatem essentialem. Sed
tibi videtur similis sompno. Hunc
se non putet humanum iactare cru-
tus incipe iacto. Denique non
videbit hoc homo et vivet. Bonum
ergo te obdormire et humanorum
sensuum et affectuum oblivione
sopiri et huiusmodi sompnia
sompniare possis. Hoc apostolorum cubi-
culum est qui nos genuerunt in Christo
Quasi mater Paulus cum dicit: Filio-
li mei quos iterum parturio
donec formetur Christus in vobis.
Matre hec vis habere cubiculum?
Nostra inquit conversatio in celis est.
Vis sompniare? Mente inquit
excedimus deo. Hunc ergo perge
cum dilecto. hic maneas meditare
in hiis esto. Aut si isto pertingere
non potes, tamen potius age. Si non potes
recumbere in pectore Ihesu ubi ideo
se puteus est sapientie: requiesce inter
scapulas. ubi pacis eius ex-
et misteria contemplacionis. Inter
humeros eius est principatus eius et
super humerum eius. Et de Beniamin
dictum est: Amantissimus domini
inter humeros requiescit. Requiesce
quiesce et obdormivit Ihesus in cru-
ce. et ut cum ipso in passionis
eius fide et memoria dormias.

[illegible marginal note]

vel potius inter istas sortes dis-
currit, inter pectus et humeros.
inter fidei tristiciam et manifes-
tationem veritatis. In alto fac tibi
domum, in alto cubiculum. Ama-
tissimus domini beniamyn quasi
in thalamo morabitur tota die.
et inter humeros requiescet. Vides
quomodo inter humeros thalamum
collocat. Quid ergo eum in pec-
tore. Utrobique plane contem-
plationis pulchre locus, et inter
humeros et inter ubera. Sed uberior
gratia in pectore ubi amoris lo-
cus cogitationum secretis am-
plexus occasio et creandi copia
voluptas. Bene ergo in pectore ihesu
thalamus primo et thesaurus.
Ibi enim et delicie sponsi et
divicie verbi, quia in illo abscon-
diti sunt omnes thesauri sapien-
tie et scientie dei. In hos ingredere
thesauros. Absconde te in ab-
scondito faciei eius a conturba-
tione hominum, et nemo te exsus-
citet neque evigilare faciat do-
nec ipsa velit. Denique et hoc
habet ea quae subsequitur adiuratio
sponsi ihesu christi qui est bene-
dictus in secula. Amen. Sermo xii.

Sermo xii

Adhuc capituli nos huius dis-
cussio tenet, tenui non dicta
illic. Itaque adhibenda diligen-
tia et studium ut dilectus tuus ap-
hensus retineatur. Dilectus sponsus est
et amanti videtur ex equo quomodo in-
vitus adheret et astringitur gratis. De-
nique hoc habent presentes amancium
zelus ut compulsus sponsus ...
ingreat et pudore dediscat ... re-
laxacio dura. Nunc autem dicis re-
dimita illum qui declinare volet
si non instancius retineatur. Cum
si amet a te declinare volet, quo-
modo avelli se sinet. An forte suspi-
cionibus amatoriis moveris et
superfluo quodam metu amit-
tendi plus multo affectu retinendi. Sed
est tamen superfluus timor ubi ...
tus in ancipiti pendet. Non est
superfluus ubi pericula ...
domestica tibi magis metuenda
est levitas. Ille deus ille et non
mutatur. Innata tibi levitas ...
cina est lapsui et instabili ...
vage mentis motu facillime ...
ripiens si non fine adheseris ...
nos ad primitiva verba hec ...
catum. Eius enim esse videntur ...
et castitatis iura adulterio ...
num divitias, prophetica quadam ...
cione sibi defendentis. Vide ...
quam multi conati sunt spiritualem ...
christi et ecclesie vel divellere ...
tentare connubium. Contemplare ...
adhuc lactentis ecclesie, quae ...
nova nupta in primos christi ...
rabat amplexus. Quid furore ...

quid fraudis. ut ihu bone ~~...~~
sustinuit diebz .x. Oportebat quo
heses ee oportebat et persecuto
nes ee. ut tanto adhereret dilco
tenacius. quanto ab eius. ut fidei
confessione vehementius rubru=
pi se videbat. Cuius nos inqt
unius p unusa etia qs nos se
parabit a caritate xpi. Denique n
est in illis. ut fidei corrupta vi
tas ut confessionis obturata lib
tas. Propter syon inqt no tacebo.
et propter ierlm no quiescam. Cessis
in synagoga discipulis denu
ciatu est ut tacerent. sed
illi propter syon no tacet. et propter ierlm.
illam carnale no quiescit. Verit
carnalis synagoga. q vivifica
tem i se extinxit spm. et etia
extorquere conat. Non pbauit
xpm lre in noticia. id edita e
in repbu sensu. Reprobauit em
lapide pbatu. lapidem electu.
...tuliit Tenuit legem sed xpm nesciuit
Tenuit claue scie n ipa int
uit. nec alios pmisit intrare
Sed nobis claudis quibz xpus
...ruit. apuit. Super humerez eius cla
uis domus dd. q apit et nemo
claudit. claudit et nemo apit.
...ruit. Apit gentib q clausit iudeis
Cecitas em i isrl ptigit quo pre
ut gentiu plenitudo intraret
Ceca e iudea. et in littera velamine

ostiu inuenire nescit. Synagoga
pdidit velamine. reprobat Veritatem
no rece uel offensis uel diuidens
Rece em diuidet si lre obseruatoz
ab eius repatore distinguet. Si
aliud tempus illius antiquitati a
huius nouitati dabit. Tempus est
suendi. et temp scindendi. Dat
em et illa precepta sut. et ista p
dicta sunt. sed in illis figura. ista sb
figuris. Etia ia ista diuidit. et
scindit q fuerunt consuta. Et
si nouit liram aliqn s'm carne
sed ia no nouit. Synagoga que
inuolutu qui tenuit, reuelatu
dimittit. Etia dr. Tenui nec al' etiam
dimittam. Synagoga reprobat.
xpm et exprobrat. sed etia no
dec... a voce exprobrantis
et obloquentis a facie inimici et
psequentis. Denique seruus ille nequam
dr in corde suo mora facit dns
meus venire ad me. Percutit
pueros suos qz eius ia nouerit
et nuntiat aduentu. Sz illi propter
syon no tacet. et propter ierlm n
quiescunt. Corpus pnt percute.
no pnt ab eo xpm excutere
Flagellis funis ligata e i cor
de coz affectio xpi. In syna al' affectio.
goga flagellati sc. i custodias
trditi ad cathedras tenti. sed gau
dent in hijs omibz qz digni
habiti st pro noie ihu contumelia

Tenuit, quia non timuit [illegible] tenuit [illegible]
cum pruntina tenuit et

In domum introducta est fides quia [illegible]
[illegible] in fide fami[illegible]

pati Tenui nec dimittam illud Te
nuit, quia non timuit Non timuit
dum timeret omnis terra et maiores
huius mundi potestates tremiscerent adhu
sit illa in tot amaritudinis Ag
glutinata est sponsa funiculo quem rum
pi non poterat, funiculo caritatis
qui nescit excidere quia illa nunquam
excidet fiducialiter egit, quia caritate
adhesit Qui enim adheret deo unus
spiritus est Ubi enim spiritus ibi libertas
Ideo libere egit et spei sue confes
sione tenuit indeclinabilem Et
tunc quidem fatuitatis reus videbatur
fides et confusione digna confes
sio Quid confusio nominis Ex
mi reus erat periculi non tamen pote
rant timere eos qui occidunt corpus
Spiritus enim vite an[illegible] facie
eorum, christus dominus, ideo et a carne
avelli se facilius passus est quam ab
eius caritate Nichil sibi de se re
tinuit ut illum teneret Ideo dicit
Tenui nec dimittam illum Plane
mirum tot persecutores et pueri tenerem
tenuit strenue et tandem adhuc te
nens erat inter fidei etas Donec
introducam in domum matris mee
Iam introducta est fides nostra in tutum
non est qui palam impugnet illam
Sed qui fuerant persecutores facti
sunt obsequentes et qui perimentes
fere sunt diligentes Iam introduc
ta est de campo in domum, de pe

lago in portum Iam in favorem
uersus est persequentium furor prin
cipum et versutie hereticorum cavillacio
catholice fidei simpliciter veritate con
uicte siluerunt Iam erepta est
fides nostra ereptus populus de gen
tibus christi in constituetur
in caput gencium ut positus est
in signum cui predicatur Post
desiderata victoria pro fide christi cer
na postquam tot fregit persecutorum
violencias et hereticorum refellit a
sucias postquam non amplius est
in cruce christi scandalum sed glo
[illegible] dum et facti sumus
de huius non thematum theatri
contumelie sed triumphus glo
per tot enavigata pericula non
tibi videtur quasi de campo [illegible]
pugne et laboris in pacis et [illegible]
introduxisse cubiculum dilecti
etiam christi est Vides ergo in [illegible]
ecclesie nascentis nondum dilig[illegible]
ciam ne dilectus tam diu [illegible]
et tandem apprehensus possi[illegible]
queri Quid ergo inter de [illegible]
qui in tutum introductus est et [illegible]
thalamum per fidem est Tibi [illegible]
liquo desidie locus ut dilig[illegible]
valedicamus, periclitabimur in tem[illegible]
lo qui in tempestate non [illegible]
est An non periclitabitur qui mor[illegible]
Sine operibus mortua est fides
Commendat apostolus fidem [illegible]

nunc quod videtur est fides in ... vivum fuit ... per fidem ... sine operibus ... | dilectus non est ... si sola fides ... et non ... quod ... mortuus

illam que per dilectionem operatur. Ubi
dilectionis opus est, vel dilectio operis,
ibi vita est fidei. Quid si est in
credulitate vitalis, in confessione
liberalis, et non ibi per dilectionem vita?
Funiculus iste triplex non est, et
facile rumpitur. Denique ymaginaria
libertas est que de radice non certitu-
dinis nec tam vite confessio-
nis libertate sua quam aliena licentia
utitur. Precaria est non propria. Ex propria
pro favore pendet, non procedit
de calore fidei. Fides fluore carita-
tis animatur ad vitam. Pigre placet
ubi discrimine pendet, si non con-
fessionis sibi vindicet libertatem
beneficio dilectionis. Alioquin a mor-
tuo quasi quod non sit perit confessio.
Est ergo et sine caritate et fides
mortua, et confessio vana. Apostolus
dicit Christum habitare per fidem in
cordibus vestris. Pugnat per errorem
tua. Si intus est veritas et foris
vita, divisus est Christus. Ipse enim
est veritas et vita. Fidem tu ergo
induisti, dilectionem tuam ubi dividis? (dimidi)
est foris. Quid si nec dilectionem?
Quomodo enim dilectio, si fidei non
fuit sociata caritas? Christus
resurgens ex mortuis iam
non moritur, sed sibi non moritur.
Vide ne tibi, vel magis tu ne
illi moriaris. Alioquin quid potest
esse mortuum, vel cum mortuo dilecto?

(quia) Quia ergo tecum dilectus esse dicitur, ubi
dilectio non est? Si habitat Christus
in corde tuo per fidem, sed foris est
per dilectionem, vereor ne uno dimidium est, quia
vel dimidius in te est, vel mortuus.
Vivo, inquit Paulus, iam non ego,
vivit vero in me Christus. Potes et
tu tibi vocem huius verbi assumere, si
tamen cum eodem dicere potes: Caritas
Dei diffusa est in cordibus nostris per
Spiritum Sanctum qui datus est nobis. Sed est
in aliis hec vita laboriosa, in aliis
libera, et in spiritualibus quibusdam
deliciis agens. Quid si adhuc in car-
nis iam toto triste et principi-
bus tenebrarum in cordis tui re-
cessus facilis et familiaris rever-
sus aditus patet, et immundis ama-
toribus animam tuam prostituisti? Que
est tibi conventio Christi ad Belial? Que
societas lucis ad tenebras? Si non
vicis et tentorum vitiorum indivisa
pro Christi caritate conflictu, iam quidem
dilectionem tenes, sed nondum res est tibi
in tuto. Turbaris adhuc et thala-
mi tranquillitate non frueris. Fides
in portu est, sed prave consuetu-
dinis impetus et temptationum
vel emergentium vel frequentium
cumulus adhuc tibi frangendus et
etiam fugiendus est. Tene constan-
tiam disciplina, ne te effugiat donec
introducas dilectum in domum ma-
tris tue et in cubiculum genitricis.

pseciuto pimitie ecce q eat p fide in
bersitate ... q e g' bonos mores

sicitate eius ... sui nune mo
exeplis et moribus

tue: tene cu labore ne nimq cautel
Flo. et par curioso cicius elabat. Frā
tenes pfessione tenes. tene mo.
tene quersacione pce diminutas. Hec
est de ecclia mie p fidei veritate co
flictus sed spualis huius damnis e
tus adversus mores bonos et vi
tam honestā totus intendit. Instat
his diebus novissimis tpa piculo
sa. qui sunt homines se ipos amantes.
cupidi elati inmemores. Immo et ve
tores malorum. In exortu fidei xpia
ne pseciuto nois huius gladiis eru
pit. hodie pestilencia morum feda
satis et lenta minus exalat. Cor
rupit enim mores bonos prava ex
empla. Trahe nos bone ihu in
odorem unguentorum tuorum. ne pes
tilens aura de vicino erumpens
salem sapiē in nobis infatuet.
Sermo vester inquit paulus. semper in gra
sale sit conditus. Nunquid solus ser
mo. et non pocius visus audit.
incessus omnes demque exteriores ges
tus sale condiri debent. Placeat igitur
omnibus p omnia sicud et ego. Sed
si infatuati sunt principes ecclesie ple
bes in quo salientur. Et nos fra
tres qui religionis professores
sumus. sal terre debemus. Si ergo
sal et in nobis evanuit in quo
salietur. Erit enim sacerdos sicud populus.
ut liceat populus sicud sacerdos fiat.
Nudo se monachi studiose co
formant. et qui in medio sunt ero
rem suum in dorso satis versute
nimis construunt et verbis tuentur exem
plo. Mutuus ad vicia sese alunt
nutriunt et fovent exemplis. Pas
tores et populi. seculares et religiosi
promptuaria plena sunt huius mali
eructancia ex hoc in illud. ...
tim prius a tepide conversacionis spiritu
pestilente. Heu quam audio ...
ore primi huic ... spiritus
corrumpente hauriunt aquam ...
Pestilencia hec passim ...
per fenestras intrans. Ihu bone ...
est si tamen aliquis est sicud ...
integri. sic et corrupti mor...
Cum peringet ut sicud cum ...
pars sic non sit purgatio p ...
Cum integrum te et ex arbi...
contemplacionis et quietis ...
culo complectens. Pauca ...
ecclia que in hunc statum pervenit
sed tamen p parte pfitetur. Tem...
diminuta illum donec introducat ...
nui matris mee et in cubiculum ...
nitricis mee. Non est tota tal...
ecce facies sed tamen multa ...
ut dicere possit. Tenui nec ...
tam illum donec introducam ...
Filies pfusior est. ... sunt
negocia caritatis. Nunquid in uni
versitate credencium hanc ...
nerite est distinctionem et non
in singulis nobis. Omnis ...

· eva nuerit

eit cum sicud vere et indubitate fidei
sic etiam affectum pro integritas co-
stet. Magnum est plane si quis e-
rit sicud nusquam titubat in fide ita
passionibus ei nullis turbetur. Pla
ne talem ego dixerim cubiculi
secreta ingressum. Bonum cubiculum
cordis tranquillitas. Cum aliis labo
rat sapientia. sed cum humili et tran
quillo quiescit spiritus domini et in pa
ce locus eius. Sed hic quiescat
interim sermo noster. Magis non sensus
noster in hoc utrina quiescat secreto
cubiculi. ut quod experientia docue
rit. expressius resultat sermone
sequenti prestante domino nostro ihesu christo
qui cum patre et spiritu sancto vivit et regnat. Sermo xiij.

Adiuro vos et cetera. Puter
illa obdormisse per quam ta
lis facta est admiratio. Quid in cu
biculum deliciarum ingressa intus cu-
buit cum pacificus mentis recessus. Dor
de accessu dilecti. Adiuro inquit ne
excitetis dilectam. Ita plane
hunc quem dilexit hic et tene. Permit-
te et dimitte non compelliturus. Te
ne quod tenes et actructa more-
se et diligenter libri vite revolue
volumine vite volumine quod revol
vit ihesus. Primo quod est ihesus. Invol
ve te illi. involve te illa qua invo
lutus ipse est syndone quia amic-
tus est lumine sicud vestimento.

Indue dilectum tuum dominum nostrum
ihesum christum. Excide tibi memoria
le diligenter in petra monumentum
novum monumentum in quo nondum
quisquam positus fuerat. prius in
petra. Si nova reperiri potest in
christo ad nova penetrari potest. Multi
sunt in illo recessus et thesauri
sapientie innumerabiles. Non est unio co
tentus velle sepius tondere potest.
Bona vellera sunt sensus misteria
sacri affectus. Talibus habundat ihesus.
induas et expolias non potest. Leta
bor inquit super eloquia tua sicud
qui invenit spolia multa. His
te vesti spoliis. involve vellibus
ut calefiant sicud scriptum est
latera tua. Eloquium eius ignitum
In hiis quiesce. ut suauis sit
sompnus tuus. sicud salomon ait.
Denique et sponsus ipsum dilec
tiue sompnum ipsius tuetur et fo
uet illa constitutam vetans. Ad
iuro vos inquit per capreas ceruosque
camporum. Noua plane ad
iuratio. nec plus habet admira
cionis in specie quam in virtute mis
terii. Querens quid in se sacri inuo
lutum contineat. hec animalia. quidem
libere mentis alacritate et agilita
te spiritus cursum se et saltu uati
ut sic dicam ad superiora sentis
intelligo adumbrari in illis. An non
et tibi velut capree et cerui quidem

Spiritualiter per capreas et hinnulos et capreas intelliguntur qui ex leuitate ... corporis incommoditatem fugiunt

spiritualiter per hinnulos qui uetustatem deponunt ... ceruus ... per capreas qui ... alias spiritualia contemplantur

videntur. qui licet in corpore commorantes corporis tamen euaserint commoda / et spirituali leuitate pondera carnis pene non senciunt / et terrene molis materiam nesciunt mentis beneficio. Hii sunt qui spiritu ambulantes desideria carnis ultra non senciunt. Aut si senciunt languida sunt et quasi palpitancia et extinctum dulcedia alitum. Vos igitur apostolus qui huiusmodi fuit non estis in carne sed in spiritu. Denique et si cognouimus christum secundum carnem sed iam non nouimus. Iam totus spiritualis factus est. iam se ad solitudines celestes contulit. iam conscendit ad superiora. Vo dicit ecclesia. Similis est dilectus meus capree et hynnulo ceruorum super montes bethel. Ad hos montes te inuitat qui dicit. Si consurrexistis cum christo etc. Veluti caprea spiritualem fieri uolt paulus qui ad illos te celestes montes prouocat. qui singulariter hoc hynnuli te uestit ymagine. Sicut inquit qui portauimus ymaginem terreni portemus ymaginem eius qui de celo est. Bonus ceruus et ipse paulus qui ait. Nostra conuersacio in celis est. Bonus plane ceruus. quem spiritus domini uegetat et agit. spiritus enim domini subtilis et mobilis. Boni cerui quos

deus dominus preparat. quibus reuelat condensa misteriorum. condensa in quibus deus ille latitat hynnulus. Bona quippe caprea que ad omnia que sibi uel preposita sunt uel opposita ... indefessa deuocione spiritus dicere potest. Paratum cor meum deus paratum cor meum. Que ea que retro sunt obliuiscens ad anteriora extenditur. Audisti continuatim de singulis. Ut aliquid distinctionis inter hec assignemus animalia necessaria et indifferens sit de utroque disputacio. In eius antiquitatem attende ... et uidendi acumen in campis. Cerui quadam naturali arte a senio se tueri perhibentur et uergente in defectum uita rediuiua nouitate ab interitu reuocantur. Cristus singulariter non tam ceruus quam hynnulus dicitur. qui nichil et natiuitate nouitate nec habet aliquid antiquitatis uetustatis quod subinde renouacione indigeat. Ille singulari- capra cupa uidendi priuilegio. Denique nemo nouit patrem nisi filius et cui ipse uoluit reuelare. Omnia autem nuda et aperta sunt oculis eius. Ergo et hii quorum quasi capre quedam spirituales intelliguntur. qui reuelatos mentis oculos in agnicione dei quasi spirituales effecti diiudicant omnia et perscrutantur. qui reuelata facie domini gloriam contemplantur

Pre

Cap

quod et bonum ad spiritualia [illegible] fatiga[illegible]
[illegible] et melius nec labor molestias [illegible]

Extra [illegible] suspiciones [illegible]
sunt ad iniurias aspera [illegible] sepes spinarum

Cerni non sunt in eo quod in eandem
ymaginem transformamur a clarita-
te in claritatem tamquam a domini spiritu.
Nam veterem deponentes hominem no-
vum induunt eum qui creatus est in
iusticia et sanctitate veritatis. Ex
senescente devotione et quodam
languente tedio in novum demum
reducunt et precavent fastidia
nesciunt reparatione frequenti. Et inquit
ysaias confidunt in domino mutabunt
fortitudinem. non quidem ut veterem
perdant, sed ut novam adiciant. Mu-
tabunt fortitudinem instauratis semper
incrementis. Mutabunt inquit
fortitudinem. current et non labora-
bunt. ambulabunt et non deficient.
Huiusmodi hec profectum videtur renovatio-
ne. Nova quidem fortitudo [illegible] quod cur-
rens cum labore licet ad defectum
declinet tamen non novum. Melior
plane quod nec laboris sentit mo-
lestias sed oppositarum difficulta-
tum transilit scandala et velud
in campestri planicie expli-
tis gressibus utens: ipse gressus ex-
pediunt. cursor levis explicat
vias suas. Hoc est quod in prin-
cipio campiorum dicit quod illis
quibus aspera et ardua quibus pla-
na sunt et prava et in offensis
exposita cursibus quasi planicie-
rum equora campi. Nos domini

fastidia

campestri

Nos itinere inspirationis mentis an-
tibus suavius illapsa illa est.
Utique que curios huiusmodi spirat
que revelat condensa. De qua quod con-
densa sit et crebris scandalorum
quasi spinarum aculeis obsita
illis condensa non sit quorum dominus per-
ficit pedes quasi cervorum que nullo
iniuriarum obice tardari putantur. Magis
autem complacet sibi in tribula-
cionibus et acceptas non reputant
iniurias. Quia nec respiciunt penitus
ex vehementia desiderii ad su-
periora properantis et intendentis
in anteriora. O mira hec tempora in-
quomodo ab hac regula in contrarium
omnes pene resiliunt. Etiam que
pietatis sunt plena spe ad iniu-
rias interpretantur. Ubique se obicere
patiuntur et impingunt in planis
et lubrica facta sunt in plateis
vestigia nostra sicut dicit Ieremias.
Omnia nobis obstrusa queritur.
Siquidem iter pigrorum quasi sepes
spinarum. Ad querularum occasio-
nes confluunt ad suspiciones pa-
rati quemadmodum scriptum est: terret nos
videlicet sonitus volantis folii
et ad molestias manibus et [illegible]
accersiri [illegible]. Unde est quod
spiritualium virorum nimius crebro
inquietamur quiete interrumpimus
ocia et mentis ad superiora inten-
te perturbamus soporem et a contra[illegible]

magis

specie

crebro

a. re

amonitio ut filie ... ab importuna
infestatione dilecte

Sicut ad dormiendum ... sopore spiritualis ... infirmi ...

fimo sponsi suavissimis amplexu. Nunc ergo quia molestias quas puerilitas affert uel infirmitas parit. a dilecta sua sponsus aut it filias iherusalem ad spiritualem quandam inuitans alacritatem. Hoc enim sibi uult quod per capreas et ceruos adiurat ut spiritualium ad emulationem prouocentur uirorum et ab infestatione importuna dilecte quiescant. Adiuro uos ne suscitetis dilectam donec ipsa uelit. Utile uobis est ut dilecta euigilet sed expectate donec ipsa uelit. Eius expectetur arbitrium ad cuius curam dei spectat officium. Cum uolet cum sponsus illam uelle docuit. Unctio sponsi docebit illam. adherens enim dilecto unus cum illo effecta est spiritus. Ipso dicente per prophetam. Spiritus domini super me eo quod unxit me evangelizare pauperibus misit me. Ergo evangelizabit uobis cum acceperit tempus a sponso. Interim libera hauriat quod refundat uberius. Contemplationis gratia conpassionis non euacuat sed informat. et mentis expressius (?) [illegible] infirmis temperantia. Denique cum dormiret adam. uilis costa in mulierem mollescit sed ... et propter socialem copulam de latere viri formata est mulier. Immo in sociam mulieri adam ipse glutinatur et conformatur quadam conuersione in coniuge

al. misit

Ideo dum euigilat caritatis uocem primam emittit. in compassione scriptum sit agnoscetis. Hoc nunc os ex ossibus meis et caro de carne mea. An non tibi paulus uidetur uile dignitate in humiliore sexu descendere cum dicit se factum infirmis infirmum. Quasi spiritualis adam efficitur cum dum subiectis compatitur aptata similitas et sublimitas uirtutis. et sole sobrietate quadam capacitate temperat ipse morem. Et si mente excedit deo sobrius tamen fit aliis. Clementis excessus sui bonus est sopor. non superbiam induens sed sobrietatem docens. Adiuro uos ne suscitetis dilectam donec ipsa uelit. Et si mente iterum excedit deo. cum tamen sobria fiet. Si modo dormit. euigilabit rursus. et uina que recepit cum temperamento quodam uobis refundet. Ipsa nouit quando diuidat ... domesticis et cibaria ancillis. Quomodo non miserebitur filiarum mearum que nunc ancillas putet. Bone tamen filie ancillas se reputant. et ... uestiunt libertatem. Dum ueritatis spiritu libertatis se esse retinent. Ipse enim libere sunt quas liberat ueritas. et ideo aliam libertatem ignorant quam per adoptionem libertas se gaudent. Denique quanto magis est gratuita adoptio. tanto est abiectio deuotior.

Vide ... compleret ... marg(inalia) ...
... ...
... ... Et dormi(t)... ... ...

Eedem ergo et ancille sunt et filie. Quibus ubique maior est in adopcione dignacio, ibi iustior est devocio. Ne suscitetis eam donec ipsa velit. Ipsa novit qui dividat prudam domesticis et cibaria ancillis. Non est metuendum de ista quod legitur filia populi mei fidelis quasi strucio in deserto. Strucio pene speciem habet tamen effectum volandi nescit. Propter menciis excessum volare propterea spernon visitat suam sed derelinquit in terra ova sua oblivisciturque quod pes conculcet ea bestia conterat. Non novit in contemplacionis sopore assumpte strucio ideo se compassionis affectum non reddit. Ad quemodum nec dormicio matris et totum de corpore excessum dico est quod spiritualis sompnus eius perfectus. Ideo dicit Adiuro vos etc. Adiuracio bona patris quia et matris pater et perfectus quievit filiarum. Quanto enim liberius vacat et videt tanto ubenius adolescentulas instruit. Quanto sublimius suspenditur tanto descendit humilius et utilius. Ideo posuit in voluntate dilecte. Ne suscitetis inquit illam donec ipsa velit. Tunc volet cum ab oculis eius evolaverit dilecti visio. Subtracta est eius presencia et clamabit subito. Ego inquit dilecto et ad me conversio eius. Ecce tantum temptatis conversum ante tempus dimisse. Vita collata sed brevius hora sufficiat illi bonitas sua. Quid illam detrahere voltis. Nichil tam exiguo diminuendum est momento. Fruatur interim libere hora fugaci. Ne suscitate eam voltis et ancille ad nos quam prius consuscitet et in se evigilare faciet. Denique et si dormit illa ipsa sed cor eius vigilat in Christo. Petrus et qui cum ipso erant in monte gravati sunt sompno et evigilantes viderunt maiestatem Ihesu. Sed gravati sompno in quibus humanus exprimebatur sensus gravabatur et exprimebatur in ipsis quod erat ex ipsis ut ad ea que munda sunt ceca et ebetes tamen ad cognoscenda que dei sunt spiritu evigilarent excitati divino. Evigilantes inquit viderunt maiestatem. Bene ergo vigilat qui talia videt qui videt gloriam unigeniti a patre qui audit archana verba que non licet homini loqui nobis et dicit in quo filius dei mundum resurrexit. Videte inquit nemini visionem dixeritis donec filius hominis a mortuis resurgat. Nonne et dicta visio in quo prius mundum resurrexit. Denique simile dicitur Marie Noli me tangere

mediū enī ascendi ad patrē meū
Non licet ei dicere q̄ non ē raptus
in paradisū in locū deliciarū. i. locū
de quo petrus dixit bonū est
nos hic esse Bene consulitur
qui in hunc cū paulo rapitur pa-
radisū qui ascendit cū petro i mō-
tem q̄ uel cū xp̄o una hora pt
vigilare que nō hō tangit ut
consuistet & euigilare faciat si
xp̄us Et petrus ipē tetigit ideo
euigilauit et vidit maiestatē
eius Denique et hic ipā dilectā vi-
de qualis coniungat de sponsi
amplexu Que ē ista inquit que
ascendit per desertū quasi virgu-
la fumi. Et nos iā hic ascen-
dentē revocemus sermonē & ca-
ptum hoc alti resumemus principio
de fluenus primo illi qui de seipso dicit Ego
principiū q̄ et loquor nobis Ipsum
verbum sit nobis et sermonis prin-
cipiū et cordis ubi ut q̄ locu-
turi sumus de ipso per ipsum loquatur
in nobis Loquere dn̄e loquere in
et loquere per me Increpa per me
filias non ierlm sed babilonis
dic ut sedeat et taceat filia cal-
deorum. Deus bone quante sunt hodie
filie babilonis que nesciunt ca-
ticā Non propter quas organa
nr̄a suspendimus Quanti sunt
filii edom qui nos exinaniunt
et exhauriunt leticia spūali.

Compescitis filias ierlm ab infesta-
tione dilecte Utinam in dn̄e a filia-
bus pcās babilonis Dixi enim ē
et satis molestior vexatio ma-
lignancium quam amancium. Heu
nescio qua inter tempus iniusta ipsi
amantes facti sunt malignantes
Quanta malignantium hodie
in sto dixisse debui inimici sed
dixi quod magis dolet ipsi amici fu-
erunt inimici Amica professione amici
cum affectione. specie amici sed ami-
citie virtutem diffitentes Amicus
absalon quia filius sed quanta malig-
natus est scelatus in sto filius
in patrem absalon in dauid. Absalo
patris pax dicitur Bonum plane nomen
sed ipse nominis huius abnegabat
virtute Affectavit regnum et defedavit
cubile Felix tamen dauid cui inter
tot filios nō nisi unus proditor
erupit Ve michi dicitis hodie
inter nigros cum nō nisi unus
absalon insidietur. An nō quasi
absalones quidam sunt qui sicut scrip-
tum est pacem predicant & mordent
dentibus Affectant locum patris fe-
dant cubile de prius susurrantes
socios corrumpunt et subvertunt ca-
di innocentium in quibus patris fa-
miliaris quiescebat Imitatione
absalon est quod ingrati sibi ... locum
arrogat et vite derogat Pacē
predicat et mordet dentibus Mali

colibet ab inquietate sponse si magis filias babilonis ... ei ... minimum ... placere et ... petit

p. morsus

est morsus detractoris. malignus cuius
de quo dicitur. Dulce est in ore eius
malum et abscondit illud sub lin-
gua. Abscondit donec evomat
in tempore virus tollens. Quanta
malignatus est inimicus in sancto. Deinde
que non videt suspicatur. Posuerunt
inquit signa sua signa et non cogno-
verunt. Ponunt que non invenerunt
ponunt quod perverse putata exponunt.
Signa inquit sua. Episcopos enim in-
signum ponunt, cum episcopus sue professio-
nis regula alios metiuntur. Suspici-
onem inquit dicat. tamen signum et non vi-
tatem. Signa non certitudinis sed
suspicionis et non cognoverunt. Non
enim confessione sed coniectura metiuntur.
Malignatus est inimicus in sancto. In quo
sancto scilicet. In sancto quod dicitur.
Qui nos scrutatur me scrutatur. Te-
merarium est ut dicit apostolus alie-
num servum iudicare. Tu ergo quis es
ut dominum tuum iudices. Qui enim
potestatem diiudicat ordinatione
dei diiudicat. Denique conqueritur et
dicit. Tulerunt a me homines iudi-
cium meum. Filii hominum ut quid diligi-
tis vanitatem et queritis mendacium.
Vanitatem utique diligitis prela-
cionis. et ideo queritis in prelatis
verbis mendacium perverse suspi-
cionis. Vani enim filii hominum men-
daces in stateris mendaces in in-
dicibus. Et utinam ... in

sit ab humano die iudicatus. Cum igitur
accepero tempus ego iusticias
iudicabo. Ipse iustus iudex tempus
competentem sibi dicit, ut iusticias
iudicet. et tu si ante tempus assu-
mis iudicium. Pater omne iudicium
dedit filio. et tu tibi quod non acce-
pisti iudicium assumis et hoc in presenti.
Vide ne forte in eum pecces a
quo omnis paternitas in celis et
in terra nominatur. Vipera genitricis
matrem suam comedit. et dente de-
venato detractoris vita corrodit.
Non sunt iste filie iherusalem sed
babilonis. Quas increpabis illas
et dices. Filie babilonis noli-
te flere super me sed super vos ipsas
flete. Siquidem iniuria eorum qui
dices tuas gerunt in te redundat.
nec est minima eorum contra nos
sed contra dominum. Parcite ergo a mur-
muratione que non prodest nobis
et aliis nocet. Tu domine tuo ob-
strue potius os loquentium iniqua et
ne claudas ora te canentium. Sed
quid iam nunc querelis longius ulte-
rius moror. Non ideo nunc ... proposui
ut meam deflerem sed ut alienam tacerem.
Sufficiat mihi deplorasse iam
a laudibus revertor ad cantica
illo nos animum prebente et os et
ocium quo colibet inquietos a sponse
sompno ihesus christus qui est bene-
dictus in secula. Amen. Sermo xiiii

al' dici
dum eum dei expectamus iudicium

pacis filie

moror

paucis

sermo

Orō z est meditacio innouat [illegible] i. assignat ordo dicit [illegible] spōs est ista
alta [illegible] desertū z cōtra sic [illegible] nacionē faciat quilibet [illegible]

Que est ista que ascendit per
desertum quasi virgula fu-
mi ex aromatibus. Videte fratres
et videtis quanta sit efficacia ad incremē-
ta gratie tranquillitas mentis quā-
les meditationis fructus de interna quiete p-
dilecta. Videte inquam qualis procedit
de sponsi amplexu. Qualis quo-
que post dictum a me ne suscitetis sponsam
potius super hoc procedens consulitur. Cum
sit et ipsis que nova et insolita de
secreto dilecti sinu procedit. Nova plane
nam ipsa novitas admiracionem
inducit. Que est ista que ascendit.
Attende consequenciam. In superioribus cus-
todes interpellat, et de visione ro-
gat dilecti. Hic ipsis custodibus ammi-
randa prorumpit, et nova sub specie
Quid mirum nova procedat de complexu
dilecti. Ipse enim est qui de se dicit. Ec-
ce ego omnia nova facio. Etiam que
nova sunt ipse renovat. Puta ta-
minus est. Aurum a moneta si purum
est purgacius redditur et rutilans me-
tallum recente de fornace fulgorem
educit. An non carminis propheticum. Ig-
nitum inquit psalmus eloquium tuum ve-
hementer. Hoc carmino decoctum non
potest nisi nova et velud alta prodire
candida de propheto. Denique et ipsa
dum orauerit species facta est alta. Sed
et alta dum oracionis eius fit species. nā-
m se manens dum innovat omnia.
Altera facta est corporalis domini species
cum oraret. et voluit per hoc in medi-
tacione oracionis commendare virtutem
quasi illa sit que te in interius altius faciat
et novum quemcumque in hominem.
Et meditacio innovat. Nos autem
omnes revelata facie gloriam domini
speculantes in eandem ymaginem
transformamur. Hoc est in eandem quam
intuemur transformamur. Forte et
sponsa de speculacionis arcano
cum qua intuebatur sponsi ymaginem
vestita prodit. Nova plane non solum
dilecti circa ipsam non admiraci-
onem novitatem protestatur. Que est ista que
ascendit. Ac si dicat. Non est eadem
illa sicud heri et nudius tercius. non
iam amplius circuit civitatem. non
discurrit per vicos et plateas, per
vigiles non circuibunda vagatur. Sed
recte directo ascendit. Que est in-
hac ipsa. Hoc tam subita novitas.
Que est ista que ascendit. et ascen-
dit per desertum. Desertum non est ascen-
dum et sterile reputat omne secu-
lum per quod ascendit. Et quanta nobis
nobis sensus deserti huius odor sicud
odor agri pleni quasi ei benedixit
dominus. Multos ad se deserti huius
odor trahit et tenet ne possint
avelli. Odor iste est odor mortis
ad mortem. Inanitas est qua-
pietatis ubertatem. Denique terra sicud
est. et ymago mortis sicud dicit
Ieremias propheta. Terra inquit sitis.
Cupiditates

q[uod] per desertum cor castum et incorruptum carnali
et spirituali ... de virgine gloriosa matre christi.

muditas magis irritat quam saciat
Infructuosa est ista quam putas
plenitudo. Et si quid est fructus
id fluxum est, et mutabilitate sua
mortis prefert ymaginem. Quo
ubi mortis vides ymaginem, et
odorem vite sentire te reputas. Odo-
rem vite spirat propria ubertas. Ipse
enim ager non plenus agri fertilis agri
cui benedixit deus pater. Alium perter-
ritum reputat, et terram salsuginis
Que est ista que ascendit per desertum.
Bonum erit ergo desertum si non fuit cor
tuum immunda inculcatum venie se-
non fuit eius irrigatum stillici-
diis impinguatum rore. Si non quod super-
seminat zizania in te leta lupulet
Vino renascitur. quod quasi fecundo
in sole. Utile sit cor tuum ne tale
vel si vite prestat. id est semen suscipi-
at. Anima inquit mea sicut terra sine
aqua tibi. Bonum desertum talis anima
bonum et desertum caro integra. caro illece-
rata. caro immundis non eparsit con-
cupiscentiis et carnalis volup-
tatis nesciens semina. Quem enim in
carne seminat de carne metet cor-
ruptionem. Bonum denique desertum alvus
virginalis. Talis erat uterus illius et
specialis virginalis uterus. que nullius
lius impudici motus affectionis immunde
temeravit lesio. Caro ipsius sicut terra
ra deserta et invia. et inaquosa in
qua propius apparuit. Non tamen deserta
penitus quam propriam parturivit. Irri-
gavit. sed fluctus virtutum. ideo
quasi puteus de aquarum viventium qui
fluunt impetu de libano. quem vir-
ginalis munditie candor spiritua-
les refundat gratias. Ortus conclu-
sus venter eius castimonie vir-
ginalis disciplina. eo quod inte-
gritatis sepe carnalis desiderii non
dissipavit ardor. Propterea in tali-
bus irriguis aquis fructum de-
dit in tempore suo. Vis audire quale
hec deserta terra fructum dedit. Ope-
re docet qui dicit. Adducet dominus
ventum de deserto urentem et de-
siccabit venas mortis. Quis
alius mortis desiccavit venas
nisi propius ihesus que nobis interna-
ti ventris desertum refudit. Et
bene ventus. quia spiritus ante faciem
nostram propius dominus. Denique deus
sed dominus adam in spiritum vivificantem
Huius flatu aplicite nubes ... vo-
lant. quas ysaias miratur. Et
minime si ventus deus que etiam nu-
bem legis. Ascendet inquit dominus
super nubem levem. Nec hic levem quasi
vagam et instabilem accipias. sed
levitatis intelligentiam ad spiritualem
aptitudinem trahe. quod corpus incor-
ruptibile nulla circa gravitate at-
tulit. nec deprimit terrena inhabi-
rato sensum multa ymo cuncta
cogitantem. An non scis quod omnes
quasi venti qui spirituali levitate a

tremis elapsi gustacione sibi in
celo collocant. Sed ipse spiritualis
visionis ventus qui reliquorum am-
bulat super pennas ventorum et
spiritum omnium excedit virtutes. Iste
quo eum vetitum vocat et ventum vre- urete
tem quod in nobis flatum eius pati se-
frigora resoluta et captiuitas
nostra gustu tamquam torrens in austro.
Huius estum expertus se apostoli sen-
serunt cum dicerent. Nonne cor nostrum
l. i nobis ardens erat in via dum loqueretur. Et
nescio si aspirata libencius spirat
quam in castitate et illese integritatis
deserto et limo. Hec loca libenter
perflat et casti corporis animam castita-
tis flore decoquit et spiritualibus
liquefactum desideriis tenues resol-
uit in vapores et velud fumi
virgulam expurgere facit. Hec est
ista mulier que ascendit per desertum
quasi virgula fumi. Et bonum
desertum caro castitatis exhausta
cara et desiccata virtute que nulla de-
lectationis humide nebula exalat
nec ignem extinguit sed nutrit
quem divini flatus succendit. Ignis
hic aromaticus si licet animam
succendit et alteram gignit in
speciem et quasi virgulam fumi in
superiora exaltat. Quasi virgula
mulier. Est per cogitationum disci-
plinam ab exteriori sit ad interiora
constricta et ab inferiori ad superiora

ducta. Quasi virgula quod se se et
ad seipsam colligat et supra se
porrigat. Sed quid sibi vult quod
illa fumi virgule comparat? An
forte per hoc innuere voluit quod non se
perpetua ac solida spiritualis huius
suavitatis gratia et mentis ascensio
sed facile sicud fumus liquescat.
Suavis plane est et omnis spiritualis
vapor fumi in quem se aroma-
ta gemmata relaxant. Hinc ego vir-
gule iste tenere et delicate timeo
metuo ne illam ventorum flabra
diverberent ne excuciat procella et
rarum ne temptacionis illam aura
dissoluat et cedat omni vento.
Exempla nobis metum suadent.
Multos enim vidimus et dolemus
tam inspectato cessisse quam subito
erupisse. Meditationem subtilem
orationis impensi studio pinguis
gratia devotionem quandam dulcem ubi
effusi in lacrimas cum subito levi
impatientie occasio quibus spiritualis
has gustavit delicias et exhausit.
An non ergo qui fumus tam facile eva-
nescens gratia est. Iure quasi vir-
gula fumi talis ascensio que spiritualis
mutabilitate deficit vel acciden-
ti molestie cedit. Ego tamen non
audeo super sponse personam fumi
per desertum interpretari. Nec si tu con-
siderasse resistis eam esse de desertum ascen-
dere que est per altum graditur. Hec

fecerunt sicud oculi mei in eloqu
tuum defecit in salutari tuo anima mea
Utinam hoc domine defectu deficiat anima
mea deficiat et liquescat et eloquio tuo
calefacta eloquio vehementer ignito
ab omni crasso intellectu et tenuiore
spiritualis habitudinis aurum lapeat
Utinam si quid fuit in me corpulen
te intelligencie et ebetis desideri
in subtilioris gracie usum deficiat et
attenuacione quadam et acumine spi
rituali a crassitudine sua vertatur in
glariam fumi In terciis utinam defici
at fumus anime mee virtus et non
deficiat sicud fumus ne dicatur de
eo sicud fumus dies mei .i. ad
omnino ita deficere sicud fumus ut
omnino non sis .i. ad ita deficere ut sicud
fumus attenuatus anima et spiritualis
sis Bene deficeat psalta cum dicit
Concupiscit et deficit anima mea in
in atria domini Certa enim modo non de
ficit que post inflamatur Ignis
est ipse sicud scribitur et ignis consumens
Et in quantum appropinquat ad me appropi
mat ad ignem Quis michi dabit
ut hunc possim ignem ligare in sinu
meo ut inflammet cor meum et tenues
commutet et ad nichilum me redi
gat Jure quam virgula fumi asce
dit que de calore processit cubiculi
de ubi igniti complexu Quanto
tua flamma vapores et ardorem spe
ciales et odoris aromatici fumum

producit Quasi virgula fumi scilicet
ex aromatibus Et fumum lego qui
de leviathan ore procedit Et item fu
mum de puteo abissi procedentem Sed
non ibi virgulam non aromata lego
Nichil ibi dulce nichil dulce sed
horridus fumus et ordo nullus Fu
mus erroris qui de puteo procedit abis
si de hoc fumo ipsi legisse depinxisse
legunt Fumus afflatus est naribus
meis et sine scintille ad commoven
dum cor meum Meis utinam ihesu bone
fumus naribus afflet qui tuus ig
nis agitat de camino tuo sermo
scintille ad commovendum ymo et ad
commutandum cor meum Ignis tuus
ignis consumens est Vicia si invenit
consumit et confessionis fumum emit
tit Sed non est iste fumus ex aroma
tibus Et tangit inquit montes
et fumigabunt Bonus ignis qui tu
morem contemnat morum et actactu
suo elaciones frenas per emissos
prius fumos evanescere facit
Sed alterius odoris et gracie fumus est
qui aromata virtutum cremata reddi
dit Ignis iste ignis quem dominus
misit in terram et voluit vehemen
ter accendi non tantum vicia consu
mit sed virtutes ipsas in suavio
ris gracie affectum commutat Aromata
enim integra sunt olent suaviter sed
hoc igne liquefacta aliud longe spi
rat odorem Huius odoris fragrancia

Margin notes:
mutet oculi et deficiat vel defectu
mea
al. cubicul
spe
dicitur

senectutes in sponsa. sponsi soda-
les mirant' et dicunt Que e ista
que ascendit p desertu sicud virgula
fumi ex aromatib9 mirre et thu-
ris et vniusi pulueris pigmen-
tarij. Habes i mirra gtinenc'
vtutem, in thure oroīs studiu, i
puluere pigmetario int' virtu-
tu copias cordis tonctu humilita-
tem Et bona mirra q carnale
petulancia reprimit et superfluos
motus lasciuie nō sinit. et car-
nem nō ee carnale gpelle mit'
Sed cotinēcie nra mirra corpu-
lenta videt' et mi9 castigata et
quasi victima carni. nisi fuit
h' igne celesti h' amoris diui
fuore liqfca Bona q̄de gtinēc'
mirra q pgente ad illicita cohi-
bet appetitu Sed altio e suaui-
tatis et gre qn caritatis ardore
liqscens car crassitudine omne et car-
lem nescit affectu Quid vo tho-
nore ipm est carnalis odoris
expiguu, du integtas illi et cor-
pulencia sua manz. Cu vo fla-
mis subactu effluere cepit i odori-
feros totu fumos exspirat Sili-
ter vō nōne vide' cassa et pigra al' crassa
oro et corporea quada tardita-
te segnis igniti et intimi elo-
quij si nō fuit vtute succesa.
Utiqz ego in thure accipio oro-
nis matlam et in fumo gra?

Dirigat' inqt oro mea sicud incen-
sum in conspectu tuo Nescit in-
ne dicto ad dm in oro q sucte
sa non fuit Oro q frigida fuit
de corde expssa subito relabit' in-
pt ee ppetua q nō est pimpta
diu pati et nō est sui iuris Ea
nec sui iuris e plane fructuosa
oro Illa cont' conatu reprimit' ista
sup conatu obripit' Illa conat'
et recidit ista pt' conatu ascē-
dit. Illa violent' dirigit' ista vo-
luntarie fluit Illa vix cohibet' in
ista cohibe' Illa laboriosa ista li-
bera ista leta Illa bona sed ista
optima Deniqz e oro tepata
media int' frigida et fuidam illa
nō excedens sed attendens ad spiat'
ista Et ut sic dica pma coacta
est sca sobria tcia ebria e. Ista ni
est que mete excedit deo. ideo as-
cendit quasi virgula fumi ex
aromatib9 mirre thuris Et vni-
uersi inqt pulueris pigmetarij
inire Mirre in puluere pigmetario
humilitatis expssit vtute. q'd ...
de magnis initiis nil magni
sentire nouit nō altu sape sed
humilis existimacoe vilia
attenuet initia virtutu et ...
soliditate qi ad quada puluerē
exiguitate deducit Et bn pp
orois cmendatoe sub figura pul-
uis pigmetarij de humilitate ...

inquit. Oratio enim humiliantis se nu- ans
bes penetrat. Primo sit humilitatis
gratia oratio que licet acuta hebes tamen est-
et iste refundit odorem elate mun-
ditie castitatis. Neque filios carna-
lium bonum restringit motus cogita-
tionum continencie munita. Quam
in superbie fumum lascivie permittit
Contritione multa pigmenta redi-
gunt in pulverem. Et bona contritio
quoniam cor contritum et humiliatum non
despiciet. Bona plane contritio que
nichil relinquit indiscussum nichil
tumidum et inhumiliatum; nec in virtu-
tibus ipsis. Iusticias ipsas diiudi-
cat et arguit non modo de peccato sed
de iusticia et de iudicio. An non
quasi comminuitur contritio redarguitur.
An non quasi humiliatur iusticia que
diiudicatur. In veritate inquit tua
humiliasti me. Sed omnium est hoc
dicere. Inferiores in vanitate sua
humiliantur. Priores in veritate dei.
Non pro vanitas veritate diiudi-
catur sed veritas vanitate. Spiritus enim
diiudicat omnia. Ecce humano so-
lidum et integre videbatur iudicio.
Venit spiritus veritatis
evacuat et comminuit
illud. In spiritu enim vehementi
conteruntur virtutum pigmenta
in pulverem et iusticia iudicatur.
In turbine inquit Iob conteret
me. In turbine spiritus sui spiritus

vehementis in turbine spiritum meum
abripientis. In hoc turbine conteret
me et multiplicabit inquit vul-
nera mea. Interim non videbatur
antequam veniret spiritus vehemens
iusticia mea sed ipse diiudi-
cat ipse conterit et vulnerat et mul- verit
tiplicat; confringit bonorum perspicuorum
meritorum. Sauciam et languidam
reddet humanam ex virtute. Utinam
michi hoc modo contero obveniat
redigi in pulverem omnium bonorum
affectuum pravarum meditacionum. Ut
illic bone turbo spiritus tui talem
michi pulverem afflet de pla-
teis celestis Ierusalem ut in hoc
pulvere calefiam in pulvere sedeam
in pulvere dormiam sed pulvere
pigmentario. Beatus qui in hoc
pulvere moratur cum suaves et
spirituales cogitationes pulvere
undique allabuntur. Expergiscimini
inquit et laudate qui habitatis
in pulvere. Denique et sponsa
de felici experrecta sompno quasi
virgula fumi exurgit ex aroma-
tibus mirre et thuris et uni-
versi pulveris pigmentarii. Uni-
versi inquit et veritas ipsa bo-
norum diiudicatrix operum ad contempta-
te docet pulverem et velud ste-
rilitate deducit. Cum omnia recte
feceritis dicite servi inutiles
sumus que debuimus facere fecimus.

Felix qui tantum et talem colligit sibi
pulverem ut que iubentur faci-
at omnia et reputat nulla. Et
universa bona que colligit per humili-
tatem illa gustat. Paulus ad
corinthios apium suorum aromata
multa enumerat. In itineribus multis
sepe factus periculis fluminum periculis
latronum periculis ex genere periculis
ex gentibus periculis in mari
periculis in civitate periculis in soli-
tudine periculis in falsis fratribus.
Quid deinceps cottidiana est
sollicitudo omnium ecclesiarum. Quis
infirmatur et ego non infirmor.
Quis scandalizatur et ego non
uror. An non velut quendam bo-
norum apium pulverem te collegisse
videtur apostolus hec et huiusmodi pla-
ne percurrens. Vis adhuc sublimio-
res aliquas virtutum eius audire
species. Veni cum illo ad visio-
nes et revelaciones domini ad rap-
tum in paradisum in celum tercium ad
beatam illam ignoranciam nescien-
tis utrum in corpore an extra corpus
extasis illa facta fuerit. Non iam
pulvis sed fumus. Sed ne fu-
mo huius spiritualis contemplacio-
nis se iactancie fumus immisce-
at audi quid sequitur. Ne magni-
tudo revelacionum extollat me
datus est michi stimulus car-
nis mee. Paulus stimulatur

ne extollatur et quoniam quidem hoc audire
refugis stimulari. Quoniam tempta-
cio in utilitate devotorum ad conversionem
meis aut contra non sunt. Mo-
lestus stimulus sed tamen reparacio
operatur humilitatem perfectam. Molestus
stimulus carnis sed non caritatis.
Et passio amara et distinctio
sensualitatis virtutes humiliat. Sed
omnia dulcius atque efficacius per-
ut de carne non quodam succendit
amoris. Flamma hec non minuit vir-
tutes humiliat sed et cumulat
et in nova convertit speciem et
de spiritualibus spiritualiores facit.
Continencie mirra oracionis thus
et in pulvere pigmentario omnium
nullis gratia virtutum omnia
semper producit colorem et gratiam
speciem cum de hac procedit officina.
Bona enim gratio sed generacio
melior. Suavis pulvis pigmen-
tarius sed fumus excellit. Fra-
grancia enim quid magis suave et
spirituale magis in fumo quam in pul-
vere sentitur. Ideo quodam igni-
verbi beneficio inter sponsi et
flagrans amplexus
pulvere pigmentario in
fumum tenuitate liquescit.
humiliatur pulvis virtu-
tum in fumum glorie. Qualis
putas puencio cum tam delica-
tus sit ascensus. Quo tendit

talis ascendit. Ceterum delicia-
rum est locus in que ascensiones
istas disponit. Lectulus forte di-
ctus est. Nam ad illum precipue spo-
sa debz aspirare. Ita plane est.
ideo sequitur. En lectulum salomonis
sexaginta ambiunt ex fortissi-
mis israel. Et pulcher ordo ut de
lectulo ad lectulum veniat. De lectulo
suo de cubiculo matris sue ad
lectulum salomonis. Sed enim
congrua varietas ut delicijs istis
insistentes fortia et lectulum suum salo-
mon tam munita custodia val-
lat. Sed ubi pervenimus iam redu-
camus habenas novo capitulo no-
vum dedicatum sermonem. Prestante
domino nostro ihesu christo qui vivit et reg-
nat per omnia secula seculorum amen. Sermo xv.

Qam delicata sponsa
ascendit que pene sine
mole corporis et quasi penitus sine cor-
ruptione carnis. Que non erit cor-
pulencia ubi fumo confertur. Que
corruptela cum illic non caro fluxa.
sed aromata cremata convalet. De
licate ascendit et digna lectulo sa-
lomonis. Hec est et locata et ornata
lecto ut regios unguenti suavi-
tate mulceat amplexus. Nec non
iam unguentis non utitur in spon-
si gremium sed liquefacti effecta est odor
ipse unguenti. Sed non omnis hoc
verbum capiunt non omnes pervenit in

gius delicijs perfrui. Si omnes frunt-
ur omnes fraudarentur. Et in hoc est
et pulchra varietas et pia caritas.
quia alius eo fruitur alius quasi tuetur
In hoc aliorum et tuta et leta sunt ocia
quo aliorum sunt munita custodia. Ideo
lectulum salomonis sexaginta ambiunt ex for-
tissimis israel. Non vult salomon in-
turbari lectuli sui delicias. Dulces
attenuari affectus. Ne attemptari
quidem. Pacata diligit quia pacificus di-
citur noster salomon nisi proprius ille. Ipse
est pax nostra qui fecit utraque
unum. Ipse pacificavit san-
guine suo nomine [illegible] que
in terris sed que in celis sunt. Disci-
plina pacis nostre super eum. Discipli-
na debite nobis pene sustinuit
ut nobis iusticie pacem refunderet.
Ipse punitus tu superiatus. Et tu
punitus sed pena tua pacem tibi
parere non potuit. Hostia immunda
contaminationes mundare non potuit
Non modo alios sed nec seipsam quidem
Disciplina ergo super nos sed non erat
illa nobis ad pacem disciplina
Erat in nos mortalitatis et af-
flictionis illata summa sed non erat
in iusticia renovata. Tu quidem
iudiciaria summa ligatus sed tamen
non erat solutus reatus. Et pena
erat et pax non erat. O misera et
gravis disciplina super filios adam
gravis et non proficiens punis et non

purgas consumins et non carnalias
Consumins sed carnis sabbin sed at
non culpa. Quid si et pati . Cum
pace conferes cui est cum peccato guerra
Cum conferes gratiam quam non auferes cul
pam. Iusticia enim et pax os
culate sunt. Disciplina pacis nostre
super eum qui nobis attulit fructus
pacatos iusticie. Dictus est ille solo
salomon id est verus pacificus quando
in diebus eius orta nobis sit ius
ticia et habundancia pacis. Ha
bundans non pax quam non modo
parva sufficit repperiant
re delicta sed omne
ocia habundet in sensu. Ha
bundat id est donec auferatur luna do
nec auferatur labor mutabilitatis
mentis labor mortalitatis mentis alter
nancium labor destruitur. Vere habundans
pax que non est data ad mensuram
miti non enim mitum licet sed con
tulit. Quomodo non habundans pax quam
et remisit offensam et prore cu
mulavit gratiam. Data homini p
mo in paradiso pax ut non pos
sit invitus abduci sed non data vir
tus per quam postea posset cum bello
reduci. Data gratia ut posset non
exire sed non data ut cum vellet
posset redire. Modo pax ubior
in gratia christi quam post iniatos excessus
ultro offertur et penitentes non re
pudiat sed revocat. Bene pax
habundans que nulla potest exhauri
rum iniuria patior ad veniam
ad vindictam. Pax hec a remissione
delictorum incipiens usque ad divine
principium nature. Quam enim adhe
deo unus spiritus est. Videns
comparationis habundancia ut ita non
pax cum deo sed magis unitas cum
eo dici possit. Obtinuit confirmacio
sublatus est inimiciarum paries me
dius. Obtinuit quidem confirmacio sed
tutum. Adhuc hostis in temptatio
hos pervadere nos fines conculcare
nobis in christo pax cum deo pres
mundum pax ab hoste cum. Habunda
avit pax hec donec novissima de
struatur inimicus mors. Interim
si non est pax ab ipso proterva tam
est contra ipsum. Erit ipse pax
cum assirius venerit in terram
et calcaverit in finibus nostris
mos sibi potest assirius spiritualis
nos infestare ulteriores non potest
tale potest sed stare non potest in finibus
nostris. Erit enim ipsius pax cum
erit in finibus nostris assirius. Habe
confirmacio et confirmacio. Confirmacio cum
deo et confirmacio cum mundo. Confir
cum spiritu et cum carne confirmacio
si quibusdam dictum est. Vos non estis
in carne sed in spiritu confinges
sunt carnales apostolus sibi nam
propter carnis curam. Hostis
carne nostra quasi castro videtur

Et confinio

Spus de vicino infestat et de
tinuo presidio insidias machinatur.
Hec est iste, quod xpc pax nostra
cui calcauit in finibus meis. Iste ad
salomon, id est pacificus, qui prestat
nobis pacem super pacem, pacem cum
pre pace ab hoste. Ipse posuit fines
meos pacem. Quid confinium et confinium
que distant patris ab inuicem. Qualiter
tu habitas gaudiis et coplis tu
es vicinus et obnoxius scandalis.
O finis et finis. tu quod lete tenes
et tu quod laboriose regis. Utrique
xps limes medius est, istic sepa
rans et illinc federans. Istinc incho
ans illinc consumans. Sapientia enim
attingit a fine usque ad finem
illud disponens in illo fine cuncta
suauiter. Finis ille lectulus est quo
de muliere forti dicitur. Procul et de ul
timis finibus precium eius
est. potest quod ipsa se impendit quo
se estimat, quo eius completur cupi
ditas. Quid id aliud est, nisi sponsi
amplexus et lectulus. Vbique
finis est ubi extra que se non potest audi
tas extendere, nec facultas amplius
se sufficit. Finis est ubi ipse a te
deficis, ubi consumaris, ubi et alius
incipis, totus in sponso, et solus in te
sponsus. O uia pax et plena pax
qui de regno dei tollentur omnia scan
dala, qui non est timor in finibus
meis, qui non est finis et finis.

sed unus finis tuus et superius
finis. Finis deo federans et gloriosus
tuus. Finis lectuli gaudiis fruens,
non gladiis agens. Sunt uero ut ce
ta sint consolationes, sed lectuli gau
dia necessaria quidem est custodia
fortis. Ideo lectulum salomonis lx am
biunt ex fortissimis israel. Et in
euangelio habes. Cum fortis ar
matus custodit atrium suum in pace
sunt omnia que possidet. Uberior hic
commemoratur custodia, quia uberior
gratia lectuli quam atrii et sponsi sollicitu — ad possessionis
tudo maior quam possessionis. Et
ad paradisi portam angelicam custo
diam cum gladio flameo positam
lego. An non quidem paradisus
lectulus salomonis. Lectulus inquit
noster floridus. Denique ipse flos cam
pi, ipse lignum vite. Vbi paradisus deliciarum
lectulus talis. Vides quomodo ample
delicie arta cinguntur custodia. Lec
tulum enim salomonis ambiunt lx for
tes ex fortissimis israel. Quo nu
tu nunc de ratione numeri huius dis
puto. Illos tamen signare video qui
prorogant et iusticia operis et
noticia legis. De fortibus israel
sunt qui fide fortes sunt et qui
stant in fide et viriliter agunt, qui
omnia possunt in eo qui eos con
fortat xpus. Male fortis est
qui aduersus scientiam dei se extol
lit, qui aduersus illa inflexibilis

et rigidus est. cum fortitudo la
pidum fortitudo eius. et cor eius
eneum. ut nec separacio intellectum
det auditum eius. Quales denique
sint quibus paulus dicit. An
emulamur dominum? Nunquid fortiores
illo sumus? Non est de fortibus
istis qui cum vulneratur non dolet.
cum verberatur non sentit. stupidus
manens ad omnes stimulos anci
pitis gladii ubi penetrabilis et
glaciatus si contra sapientie stimulos cal
citret. Non talis mala cuius ani
ma ac si mollem materiam gla
dius pertransiuit. Ne utinam fa
le optineat ubi validum in me
operetur eius efficacia. et animam
meam sic penetret gladius.
ut et ipsam quasi in gladium convertat.
quatenus spirituales pugnaturam nescias.
Quid mittis manum ad fortia.
qui ipse fortissimus non es? Cus
todiam ut quid suscipis. qui cu
stodiam non accepisti. Ecce lengu
ambis qui gladium non habes? Aut
si habes gladium ubi habes illum
in pagina non habes in lingua ‖ ubi dei
Non tenes manibus lingue ‖ ver
satile gladium. volubilis est sine
spiritus sancti flamma est. sed nescio quo
modo contra naturam suam pigrescit in ma
nu tua. restringitur et hebetatur. qui
acutior est et penetrabilior omni
gladio ancipiti. Non est ubi[...] ‖ ...ri
velox in ore tuo. non erit velo[...]

cius non est versatile in multi[...]
quam varietate negocii quo tamen ad
omnes spiritualis certaminis usus sum
dat. Quid tibi usurpas officium
cuius usum non habes. Omnes tenen
tes gladios et ad bella doctissimi.
Sine causa gladium portas tu qui
bellandi sufficientiam non habes pe
ciam. Aut si doctus es belli[...]
magis te exerces ad negocia secul[...]
quam ad negocia Christi. Forensi in[...]
plus utilis quam ecclesiastico. plus [...]
quam spirituali certamine calles. Pauli
vult virum ecclesiasticum principem et
patrum vult eum ad reddendam rationem
de ea que est in nobis fide et
spe. et quo nam pacto piget et [...]
tus ad ista glaciis si prompte [...]
deas de iure publico? Decerna[...]
multo in ore clerici. in ore modo
sacerdotis quam secularis lingua sonat. Ve[...]
In ierusalem lingua vis loqui eg[...]
ciaca. Non sic ysaias erunt in [...]
quinque civitates in terra egipti lo
quentes lingua canaan. id est que per
hebraam non potuerunt. ea loquerentur
que est vicina hebree. que lingua
sua non poterant ea loquerentur que
sibi affinis est. Quid vis mediam
ipse partem loqui azotice qui debes
iudayce? Sic enim habes in esdra
loquentes linguis non hominum sed an
gelorum. Angelus dei enim est qui
sacerdos perfectus ubi ministerium labia
enim sacerdotis custodiunt scienciam. et

legem requirunt ex ore eius quia an
gelus domini exercituum est. Evan
gelice ex toto loquere quia vir euuangelicus es. af· 4·
Primo ergo tuus legem
redoleat. prophetas. apostolos. eorum. ubi
lingua tua exacuere mutua ab
eis arma potencia deo ad debel
landas munitiones. ad redigendum
in captivitatem omnem intellectum
extollentem se adversus scienciam dei
Versatilis sit in manibus tua
gladius spiritus ut ad omne quod
emergit negocium famuletur. Flec
te destituat sermonis sacri facul
tas cum temporalis et subita de-
posuit occasio. In labiis tibi sit non
in foliis verbum validum et efficax
Labia enim non folia sacerdotis cus-
todiunt scienciam. Sacculum pecunie
tolle tecum gladius ubi tibi sit a
latere in latebris tibi promptus sit
Accingere eo super femur tuum ut po- af· 6·
tens sis et promptus exhortari
in doctrina sana. et contradicentes re-
darguere. Non sit tibi ensis sub fe
more. et verbi sacri studium carnis
prudencie non supponas. Unicui-
que ensis super femur suum. Alii
datur primo sermo sapiencie et
alii sermo sciencie. Unicuique a spiritu doctori datur sua
gracia. Unicuique ergo tibi ensis super fe
mur suum. ut ubi est temptacio
nis occasio. ibi ubi maior pre-
occupacio fiat. commonicio crebior
Unicuique ensis super femur suum. ut

seipsum primo corripiat. seipsum
custodiat. seipsum diiudicet. Do-
cet te paulus qui super femur suum
ensem habere. Considera inquit teipsum
ne et tu tempteris. Ensis ergo
super femur suum propter timores noc
turnos. propter lapsus subitos.
preoccupatos casus. Quasi ti-
morem nocturnum apostolus innuit di-
cens. Si preoccupatus fuerit homo
in aliquo delicto. Nocturnum est ni-
si quod improvisum est quod subitum et quod in-
sidiosum est. Ideo dicit ut non
circumveniamur a sathana. Non
enim ignoramus insidias eius. Ideo
paulus alibi timebat a timore
nocturno. Timeo inquit ne sicut
serpens seduxit evam. ita cor-
rumpantur sensus vestri a simpli
citate que est in christo. Bona
simplicitas ubi christo adherens
unus est cum illo spiritus. Simpli
citas est. ubi unitas est. Sim-
plicitas est. si iam non ipse vi-
vis. sed vivit in te christus. si te
devoret sapiencia dei. si te spiritualis
absorbeat leticia. et intimis
recedat visceribus. et ubi est
tanta simplicitas nisi in celu
lo est. Unicuique ensis super fe
mur suum. Super femur. non propter
femur. sed propter timores noct-
urnos. Forte quia non est illis col-
luctacio adversus carnem et
sanguinem. quod significatur in femore.

sed adversus mundi rectores tene-
brarum harum. Ideo competit timores nos-
tros contra spirituales nequicias
Quanto feliciorem sortita es lucta-
tionem que salomonis contineris in lectulo: non
contra carnales nequicias. neque
contra spirituales quidem. sed cum spi-
rituali leticia cum salomone qui pa-
cifici nomine prerogatur. ideo paci-
fica colluctatio cum ipso. Et pa-
cifici nomine et sapiencie personam
salomon gerit. Ama inquit sapiam
et amplexabitur te. Amplexus
colluctacionis quidam speciem prefert.
Amplexare ut amplexetur te. Illi-
citabis ab ea cum finis illam am-
plexatus dicit in proverbiis. Am-
plectere verbum. vita eo sicut in lectulo.
non sicud in bello. In lectulo locus
est non ensibus sed amplexibus
sanctis. Noli fortis esse ne tibi fortis
esse contingat. Intus vita verbo-
non quasi gladio sed quasi sponse: ut
verbo ipse oblecteris. oblecteris vi-
tate ipsa. non quasi erroris oblecteris
et vicia. Alius homo munus et of-
ficium relinquit. Quid tibi cum conflic-
tu: cui totum de affectu constare debet?
Que sponsa est: non disputan-
tis et confligentis sectatur negocium.
sed ocium amplexantis. Alii lectu-
lum ambiciunt. tu cupitis amplexibus plexo
ibus fruere. Quid tamen est: quod de
ipso nobis lectuli apparatu nil dicitur.
quod non eius vel in modico descri-

git delicias. Forte ubi homo verbum
ineffabile est: et quod non licet ho-
loqui. Cum experitur intelligit: et
tantisper dum experitur. Sic memoria
quidem posteritas integre retinens
delicias. Quod potuit scripturis
prescribit lectulum dixit: et lectulum sa-
lomonis. Datis deum est sed sapiencie.
Et tercium lego salomonis et lectulum
sed utrumque ambicioso constructum
apparatu: et sic regias decet delici-
as. Aliquid quod lectulum intelligere
neglexerim. Absit. Sed sufficit
scribenti ut lectulum diceret quod spon-
se loquebatur. Illa enim nichil in
lectulo diligit: nisi quod lectulus est
et quod in ea copia sit sui ample-
tendi salomonem. Magnum et mi-
serabile misterium respicies in lectulo
per omnem scripturarum textum: sed
est ad lectulum salomonis. Et lectulus
que sibi iob sternit in tenebris: et
lectulus quem david rigat in lacrimis.
Est lectulus in quo languet et dor-
bit. Et est lectulus in quo defunctus
resurgit. Talis heliseus: talis lectu-
lus helye. Utroque defunctum heliseus
mulieris filium in lectulo suscitavit
Ille expanditur se super mortuum
incurvavit. Unus in utroque propheta
Ille comminuit se: ut formam servi
susciperet: et eternitatis sue longi-
tudinem infra temporalis brevitatis narra-
tionem contraxit. Ipse expandit se: cum spiritum
suum in nobis habundare infudit. Di-

nus ille matris defunctum perinde po-
terat non vivificare. Littera autem
occidit spiritus autem vivificat. Sz
verus helyas illum in cenaculum
tulit, id spiritualem perceptum intel-
lectum. Frigidus erat hic sinus nec
poterat eius intelligencia vitalem
spiritualem calorem. Domus helye
lectulus qui defuncto vite calorem
infudit. Justus ex fide vivit, id
libus meritorum viciis ut trinitatis
cognitionem confiteatur et dimicat me-
sterium fidei. Plangit lex hec
sensum extinctum sensum car-
nalem, sed ipsius hunc sensum
tulit, spiritualem restituit, novum
et vitalem intellectum reddit lre-
que sum ut agnoscat. Ipse he-
lyas qui restituit omnia et no-
va facit. Et paulus legi se mor-
tuum dicit ut vivat in christo. Bo-
num est ut et tu moriaris non
modo veteri legi sed et veteri homini
ut suo te vivificet in lecto quo paulus
mortem tulit in corpore suo ut peccatis
mortui iustitie vivamus. Tu
ne enim quod seminas non vivificatur nisi
prius moriatur. In hoc resuscita-
ti intelligimus omnes et ideo ibi
gis resurrectio hec. Sed pulcra
quedam in lectulo salomonis gratia et
solius sponse prerogative sua-
ta. Etiam si quis vir iuvenis me-
diens huius scilicet bone agat qua

utrumque sustentatus ihesu bone
si quis filius eius moritur tu
resuscita. Mortuus est, quia vel
tedium vel desperationis mole obruitur
in quo nichil est unde devo-
cionis fluat spiritus. Cum et si
legis precepta non deserat et ipsius
regule formam se gelidat, frigi-
dum et morbido languet affectu
in opere suo suave nil senciens.
Tocius eum ordinis istius expri-
mat feces. Molli et feminineo
nimis est sinu fovendus, ut non
exasperatus habundanciore tristi-
cia absorbeatur. Non expedit ei
extra matris sinus ambitum repi-
ri, ne forte non tollat illum ve-
rus helyas in cubiculum suum.
Quos resuscitat ipsius mulie-
rum ubique fletibus donat. Sic
vidue filium, sic stans fratrem mu-
lieri, sic principis precibus susci-
tavit puellam. Tolle bone
ihesu et hunc mortuum nostrum de
matris gremio. Regularis hec
et exterior observancia neminem
ad perfectum adducit. Induc illum
ad molliorem lectum melioris spei
per quam approximet deo. Ex-
periatur quod expectat quam bonus
dominus expectantibus se, anime hic
querenti illum. Una hora experi-
encia multorum temporum exhilarat
labores. Tunc reddit matri.

que illa prius amiserat. Dum non tenerem eius affectum sed mortua deuotione deflet. Ponis
redit ad nos. quoniam tu illum tempore uestisti. ideo te super ipsum expandis. ut quod est fedum in eo operias. quod nudum uestias. Bonus
huius lectuli esus qui bini hora in tempora spacia uitale alacritate
transfudit. Maior in salomonis
lectulo gratia. in quo sponsa matrem
carnalem derelinquens. perpetuo suo
dilecto adheret et unus cum illo efficitur
spiritus. Bonus ergo lectulus in quo
nullus languor est. nisi forte
languor amoris qui non in sanitatem
in infirmitate sed in iocunditate.
Bonus lectulus. qui non rigatur
lacrimis qui non in tenebris
sternitur quia nichil habet in se triste nec
tenebrosum. sed totum lux et le-
ticia. qui non indiget sterni ta-
petibus de egipto. quibus in proverbiis mulier heretica lectulum
sternit. Nichil enim in se habet lectulus salomonis alienum ornatus
nichil picti et mundani sed totum
sta uoluptas et solida ueritas.
Magnum et uarium sacramentum
in istorum lectulis sed superexcellens est
omnibus lectulus salomonis. Nec
sponse lectulus huic ualet comparari. In lectulo suo querit dilectum non inuenit. Ideo surgit et
circuit. donec ad istum pertingat.

Festina filia sancta uirgo festina
ingredi istam requiem. Noli sterni
in cenaculo eius uerti. Cuius
istorum eiusdem ubi super femur et propter
timores nocturnos ut carnis concupiscentia lascivia uel timiditate cordis
abscidunt ignauiam. Hoc quidem
in aliis te uero suauius solicitam
ut caritate transfixa nocturnos
nores timorem ut quosque habeas
frigidi metus nimpotium sed totam
transeas in affectum igniti amoris
quia in solium amoris est usum dicatum
et in caritatis locum ascensum ipsum dilecti lectulum salomonis dei ipsius
christi qui est et regnat per. Sermo xvi.

Audistis sponse christi audistis hesterno sermone de
lectulo salomonis nec ultimus hodie
non perigitis querere de ferculo salomonis.
Omnes uoluntatis huius auidia sermonis
ad usum amoris deflectere et ad hec
inceptam delicias. Nobis solite hec
putatis conscripta carmina. Nullus
sapit uobis sermo qui non amatorie
uiret affectibus. et dulce caritatis
perit odore. Habetis ergo et hic aliquid amatorium sonat blandimentum.
De ferculo nobis alludit sermo.
Nulla uobis restat pati spectaculum
di matiam. Grata quidem promissum
lectuli gaudium sed potuit aliquid in
uobis adhuc suspitio de promissionis
di difficultate subintrare. Ideo
uobis sermo sacrum uehiculum quo-

estis ad ferculum portandum. Quod pulchra
varietate describit ornatum. Ecclesia in
irrue — huiusmodi sponsus nobis procurat ipse
delicias. Ferculum esse hoc certum est
materia, sed auctorem gerens. Ipse enim sa-
lomon huius est ferculi auctor et arti-
fex. Ferculum enim fecit sibi rex sa-
lomon de lignis lybani, columpnas
eius fecit argenteas, reclinatorium
aureum. Audi filia quam gloriosum apparatum
portaris ad lectum. Non sunt te spon-
sus sine reclinatorio et illo aureo.
fortasse ex illo auro de quo legis
caput eius aurum optimum. Multorum
reclinatorium usus, sed inferior quam lectuli;
in reclinatorio habet sponsus sessa iocundum
substramentum, obstamentum in lectulo.
Hic summum sponse fovetur; ibi novis
apparatus quam tali deducitur ornatu. Sed
per mundi sermone perfecta compagem
eiecta est. Ligna cedrina, ligna libani,
columpnas argenteas. Ipse auditu-
se vos ista conveniant, et corpora-
lis pulchritudo in figuram adduc-
tam spiritualem quedam et intelligibi-
lem connata, iudicale decorem et sic
alia designat vehiculum. Hec enim cor-
poralia intelligi lectoris consuetudo non
sinit. Quid enim quoque materiale cal-
tate construitur. Sed omnia spiritua-
lia sunt, quia spiritualis est amor continu-
tus ambitiosus ferculi blandiciis appa-
ratus. Possem hec et similia de fer-
culo ad mentis dulcedinem sensum. Suf-

al' reclinat.

ficiat ista breviter disputasse ad graciam
vel saciandam vel provocandam audi-
tatem. Quid? Vobis solis voltis
hec cantica sumere. Timete ut adoles-
centule pascantur. Timete ad sua
commoditatem vel ut pauca flectatur
capitula. Sapientibus et insipientibus
debitor est populus. Nichil nobis inmi-
nuitur si alii pro suo sensu habundet.
Estote contente lectulo inferioribus vel
ferculi permittite usum insinuare. Illius
gloria prior, illius huius prelatior. In al' perlatior
illo inducitur, in isto effunditur populus.
Vobis sic ubique et quadam speciali-
tate indulget, sed tamen alias non ob-
liviscitur, que virtutem nudum valet ad
mensuram pertingere. Potestis vos
ferculi participare sacramento et vitre
perfugii. Si sponsum que inclusum te-
netis ad nos qui reportetis. Si de-
feratis pacem, si amiciciis bonis, si gau-
dia nunc perdiceris que intus videtis.
Quid in ferculi cernitur de quibus in
certa canitur. Portantes pacem et illu-
minantes patriam. Sed nec vel pre-
dicatoris officium assumat. Nemo
sibi sumat honorem nisi vocatus
a deo. Quid teipsum super candela-
brum ponis qui teipsum non atten-
dis. Ille te ponat in sublimi qui
lucernam te fecit. Per illum ascende qui
te accendit. Denique nemo seipsum
ferculum facit, sed ipse salomon sibi fe-
cit ferculum de lignis libani. Est
et ferculum si quis non solum in ore sed

et in corpore suo xpm portat. Glo-
rificate et portate xpm in corpore
vestro dicit paulus. Portari volt a vobis
xpm sed gloriose non cum tedio non
cum murmure et indignacione et fluc-
tuante proposito. Denique portari non
trahi. Trahit enim onerosus est. pre-
onerosa castitas. et humiliacio obe-
diencia gravis. paupertas sordet. De-
formiter portas qui sic gravaris
fasciis quidem gravis videtur fi-
des et pietas ponderosa non potes
dicere fasciculus mirre dilectus meus
michi. Quid. Servum tibi videtur
fides tua sub cuius onere sic strides.
sic gemis. sic murmuras. quomodo plaustrum
onustum stridet feno. Non est fe-
num xpus sed flos est. sed fructus est.
sed lignum vite. lignum quod dabit
dat fructum in tempore suo. et tu
non vis tempus expectare. Beati
qui vescuntur tempore suo. Denique pacia
ncia est ut reportetis repromis-
siones. Portate ergo paciter omnia
primo opera pietatis. Pietas enim
promissionem iam presentis habet repromissionis
sicut scriptum est. Ergo portate yma-
ginem eius qui de celis est et glo-
rificate portate. Omnis enim eius leve. Es-
tote non ignominiosum offendiculum
sed gloriosum vehiculum. quale fecit
sibi rex salomon. Tyro aut mode-
rati [illegible] distinguit varietate:
ut primo loco elacionis vanitatem
excludat. Quid enim habes quod

non accepisti. Si autem accepisti
quid gloriaris quasi non acceperis. Fe-
rculum es non tu te sed ipse te fecit.
Ferculum enim sibi fecit rex salomon
de lignis lybani. Et ligna ipsa ipse
fecit. Sion ipse. Ipse plantavit
cedros libani. Et si tu cedrus es
alta libani. noli tu altum sapere
sed time ne forte evellaris inde
propter elacionem ubi plantatus es per
electionem. Non enim tu te sed ipse
elegit te in opus ministerii. Ipse
ministerii officium. Ipse ministrandi con-
fert graciam. i. facultatem et digni-
tatem. Agnosce a quo plantatus
es et non tibi veniat [illegible] superbie
ut non moveat te manus temp-
tatoris. Non ascendat ut succi-
dat te securis inimici cuius no-
vacula quidem super stolam capud ex-
tendit. Ferculum ille de ille [illegible]
propre gestit et in usus suos de
libano ligna succidere. Denique [illegible]
ezechiele glat et dicit. In cathe-
dra dei sedi. Vide ergo ne per elacionem
de cathedra iusticie efficiaris cat-
hedra pestilencie. et ferculum scan-
duli. Et propterea [illegible] exempla tua ser-
mo malus ad multorum [illegible]
ut [illegible] seipsum. Esto ferculum
dei ut eius in te ymaginem por-
tes. et odorem noticie sue per te ma-
nifestet. Tale paulus ferculum erat
de quo dominus ipse professus est. Vas elec-
tionis est michi ut portet nomen meum

Ipse qui elegit, ipse ferculum fecit. Fer-
culum fecit salomon de lignis libani.
Ligna hec ligna cedrina sunt. Et
natura sui et nomine loci nescio quid
magnum commendant. libanus enim can-
dorem sonat. cuius ligna nulli
obnoxia sunt corruptioni. et sed
substancie sue non admittunt
putredinem. ita suauissimum spirant
odorem. Sic paulus libanus. qui
seruiebat deo. ut ipse dicit in consciencia
pura. Quid enim pura candidius
consciencia? Quid incorruptibilius illo
quem nulla creatura separare po-
tuit a caritate dei? Momentanee
virtutes et que ad horam subsis-
tunt. mihi non tam videntur ligna
quam olera que cito decidunt. At in
paulo quedam erat indefesse carita-
tis incorruptibilitas. Ideo bonum cer-
tamen certauit. cursum consummauit. De ce-
tero expectabat coronam iusticie.
coronam de manipulis. cuius iam
quasi de vicino attrahit odorem. Denique
et ipse bonum exhalauit odo-
rem. odorem vite ad vitam. odorem
noticie dei. Bonus odor fama
bona. bonus odor est gloria bona.
Illa aliis bene olet. ista sibi. Hec
enim gloria nostra. testimonium conscientie.
Fuerint fratres enim beatitudinis fructus
illa nobis in bonitate vite reperit
olere. Et bene incorruptibilitati bonus
odor adiungitur. nam corrupcio putredo
fetorem emittit. Qui enim seminat

in carne, de carne metet corrupcionem.
Et de corruptione fetorem odorem.
sicud de integritate suauem. Et bene
de integritate incisio inducta est.
quia virginalis candor conspicitur. Videamus
libanum lignis. nam et bonum vir-
ginalis continencie vaporat
odorem. et eius competens usibus.
Sine enim coniugii seruitus vacaua
bitur. sine desolato viduatus cessa-
bit. virginalis non integritas
libertas et gracia non expedit virginem.
quia qui non nubunt neque nubuntur
iam sunt angeli in celis. Denique
et libano legitur comparata virgini-
tas in scripturis. Ego inquit
quasi libanus non incisus vaporaui.
et sicud balsamum non mixtum
odor meus. Merito libanus velud
immaculatus, venter incorruptus
et intactus. et non incisus. Non
incisus est. cuius manet integri-
tas. cuius non sunt resignata claus-
tra pudoris. Propter pudicicia liba-
nus propter integritatem non incisus.
Merito non incisa quia non est diuisa.
Vis audire incisam? Mulier
nupta cogitat que mundi sunt. quomodo
placeat viro. et diuisa est. Virgo
in deum et virum diuisa est. et for-
te non equaliter diuisa. sed in virum
propensior. Mulier autem innupta
et virgo non cogitat nisi que
domini sunt. quomodo placeat deo. Merito
libanus non incisus vaporaui.

habitator mea. Nichil domi
specialiter hec uerba uidentur. Illa
nec libanus et non incisus. Illa
nobis evaporauit sacre vir-
gines habitatorem suam habitatorem
celestem et angelicam qui virgina-
lis conuersationis exempla transfudit
in nos et pectori pudoris
inspirauit amorem. Et satis
expressit habitationis sue graciam
quam evaporare se dicit. Sed
cum sit habitatio virginea va-
pori similius. Nichil habet
al' inmundum hec conuersacio carneum nil inmundum
sed totum celeste supermunda-
num totum spirituale totum. Et ideo
simile vapori. Sed quali vapori.
Et tamquam inquit balsamum
non mixtum odor meus tamquam
balsamum balsamum non corruptum et non
adulteratum. Est mixtura que
balsamum simulat et mentitur et
est mixtura que et si non habet
balsami similitudinem bonum tamen
constat odorem. Est ergo ut sic
balsamum dicam verum et solum. Et est balsa-
mum et si verum non solum. Et est
balsamum nec verum nec solum. Primum
in perfectis est. Hoc ultimum in
deceptis. Medium in illis qui et
nulla illiduntur fallacia. Aliqua
tamen virtutis gratia destituuntur. Fac-
to itaque sola illa que sola gratia
plena erat quasi balsamum non
mixtum odorem suum dicit. Sed

tu si virginitatem oles. si ordi-
nis instanciam. si ieiuniorum absti-
nenciam. Vnde oles et balsamum non
oles. Si non impaciencie adheres. nec
ab eo verbo laboras. si vaniloquium. si
leuitas gesticulorum. si ardor expletur
proprie voluntatis. si tristicia. si ...
si horum aliquid unum in te nomi-
natus est iam odor tuus odor
mixtus et non purum balsamum spiritus
Modica enim stilla ammotionis
perfusa totam balsami massam
contristat. Unde quidem cum illo ...
... si quid iste fortuito et ...
subito redolet statim abolet. Ve
in multis offendimus omnes dicit
apostolus. Ego subito quidem lapsus
sed statim correpto nullus est
odor estimandus magis non ...
in quo quis est sedulus vicio ...
culosa et pessima mixtura ...
quam vicium quibuslibet virtutibus mi-
sceri et angelus sathane in
angelum lucis se transfigurat ...
quasi balsamum fecit venenum ...
rare. Unguentarius est zathanas
ab eo nolite oleum ab eis. Non enim
ta confector est quam corrupter
unguenti. Denique scriptum est ...
nescit fecit mare quasi ollam ...
ponit sicud cum unguenta ebullit
Mors in hac olla. Ollam ...
succensam vidit ieremias et faciem
eius a facie aquilonis. Talium
unguentorum artifex et de morte

olla/ vite vapores exspirare simulat. 26
Qualis artifex qui olle succense
faciem que ab austro fuit fecit per
quam pocius ab aquilone mala
exardescunt in terra. Aut filius prophe
est aut ipse propheta qui mortem in olla
deprehendit. et vapores eius ab
aquilone venire. Sulphureos et
vaporosos quos olla tunc carnis
succensa emonuit. Et tu si hiis bal-
samum tibi induis odore sentire si
per te nescis balsamum verum a mix-
to discernere. veni ad prophetas. veni ad
filios prophetarum qui te mixturarum dif-
ferencias doceant/ qua in olla mors
sit. Talis paulus qui dicit ausus
sit. Non ignoramus astucias eius.
Si non sufficit manus tua ut purum
habeas balsamum/ sed te doceat quo-
modo misceas. Attulit nichodemus
mixturam mirre et aloes/ quasi libras
centum. Et marie emerunt aromata
Sed mala mixtura diu unguenta non
ta componens spirat: quia unctum oleo
lenitate permixtum reprimit. Tamquam
balsamum inquit non mixtum odor
meus. Si mixture racione ignoras
veni ad doctores ecclesie. ad eos
qui columpne quidem sunt. et firmamen-
tum veritatis. columpne argentee in
divino sermone et sacri dispensatores
eloquiorum. Ab hiis disce quomodo se co-
mites que dei sunt. quomodo sollicita
sis. non nisi ut illi placeas.
Unde et tu columpnas in te habebis

argenteas. si utriusque testamen-
ti fuerit suffulta scientia. Ideo et
hic post libani ligna colump-
nas subiecit argenteas ser-
mo divinus. ut habeas misterium
fidei in consciencia pura. misterium fidei.
quam sacer tibi perscribit eloquium:
eloquium argenteum. ut ewangeli-
cis et apostolicis subnixa preceptis
illa mediteris. illa conferes. et con-
ferens in corde tuo ne paciaris
inerti situ cohere et oblivisci et
oblivionis erugine denigrari di-
vini illud argentum. Sed non possu-
mus in sermone hodierno has
inserere columpnas. Sed omnium tem-
tatum libani preoccuparunt ligna
et in eorum odore longius quam pu-
tabam sermo meus excurrit. suavitate
illectus materie. Tibi domine hunc
complendo libanum. libanum ecclesie
hunc chorum virgineum sacrarum
tecum feminarum. Tu custodi ut non
succidatur ut non incidatur. sed sua
illi sinceri integritas sue castitatis
candor quo libanus candore sonat.
sue puritas mentibus ut sint sancte
et corpore et spiritu. Cuius libanum
huic cuius ligna in ferculi tui ma-
teriam dedicasti. Procul ab illo
sit prophetica comminacio. aperi
libane portas tuas et come-
det ignis cedros tuas. Immo parte
iste claudantur aliis. soli aperi-
antur tibi. Tu illi clavis sis et

ad seteneris
divini.
al. unguen-
ta

et clauser tu signa et resigna
ut nc signaculu nc claue pt
te recipiat xpe ihu qui es be
nedictus i sela selor am Smo xvij
Ligmis libani incorrupto
carnis et mundicie nob
e candor expssus Bona quide
est castitas sed qz no est ex fide
pciu est fide dicit sciptura
purificans corda eorz No eni
sola carnis continencia casti-
tas censet cordis multo mag
e estimanda puritate Ia nos
inqt ihesus mundi estis ppter
smone que locutus sum vob
Bonus fidei smo q mundat et
ideo in hoc scli cultu pq lig
na libani colupnas pduxit ar
genteas et virginalis nitorem
mundicie ad sacri puocat me
ditacoz eloquii eloqa casti eloqa
qd argento examinato conft
Bone sut in pectore virgini
erecte colupne si sacre sunt
sctpture suffulte et cogitacoe
fideli et recogitacoe frequenti
Bonus libanus es si mundu cor
habes mundu a cogitacoe feda
z infideli Magna feditas spc
fidei corruptela Et si sana fue-
rit in te firma forma fidei
iam bina hes colupna Noli
tm ee hac contenta adiunge et
alteram Meditate in lege dni

ac nocte Infidelitate et forn
cacoz puta si mens tua uel m
dicu a fidei recogitacoe declin
Bone colupne sunt dne noticia
et memoria legis zca credul
tas et recordacio fidei Colup
na es si fuis in fide sina
tea si dum fuis usu instruct
smonis Deu est inqt verbu
dni et omia opa eius in fide
Bone colupne fides et ubi
fidei verbu hoc ppsit in cord
tuo nam in ore pe est pro
et ppetuo ibi sit Ex habunda
cia cordis oris sermo erupit
Depecies inqt pphia laude dn
tibi uos sacre virgines dicite
semp Depecies quide dicite
dem ppt horas solempnes
sp aut cantates et psallentes
in cordibz uris Argentee sut
lingue bre Argentee sut
sacra pp pagina sonant
mitta massa plubea i os
Plubeu os est qd nil subtil
loquit nil acutu nil de su
nis sed totu remissu
hebes totu de imis fortasse
de iniquis na et iniquitat
det i talento plubi Homo
ewangelicus pegre pficisc
nos talia suis suis talenta
tribuit Nolite de talibz ne
gociari talentis In thesauri

Veris huiusmodi non inveniant[ur]. Paulo dicenti intendite. Omnis sermo malus ex ore uro no[n] p[ro]cedat. sed qui bonus e[st] ad edificatione[m] fidei. Ad edificatione[m] inq[ui]t fidei. non ad eu[er]sio[n]e[m] fidei. Ferreu[m] os est. q[uo]d fidem euertit. q[uo]d statim subruit. quer[e]latione[m]. (sicio) q[uo]d instrumentu[m] est belli. se[m]inariu[m] litis. q[uo]d murmur et amaritudine[m] sonat. Bestia tal[is] in daniele describit[ur]. dentes et ungues ferros habens. que ma[n]dens et comminuens omnia. Nul[l]a in[ter] oviculas. ymo in[ter] a[g]nos d[omi]ni talis bestia reperiat[ur]. In hoc grege virgines nulla virulenta. nulla violenta sit. Nullus in hoc paradiso serpe[n]tis sibilus sonet. Virgineu[m] os virulenta v[er]ba non decent. Quid e[st] p[ro]pr[i]us polluta v[er]bis osculu[m] in sponsi labia porri[g]e[re] e[st]. Candor ipse est lucis et[er]ne. et nichil inq[ui]natu[m] attingit illu[m]. Memento os tuu[m] celestib[us] osculis et oraculis co[n]secratu[m]. Sa[c]rilegiu[m] puta. si q[ui]d no[n] dulce n[on] divinu[m]. no[n] de s[an]c[t]a pagina sonat. Buccinate inq[ui]t i[n] neomenia tuba i[n] insigni die sole[m]pnitatis u[est]re. Omnis dies nobis sole[m]pnius e[ss]e debet. [et] neomenia [et] sabbatu[m]. Ideo os u[est]r[u]m est tuba argentea. tuba q[ue] n[on] lites s[ed] leticia[m] sonat. sed sole[m]pnitate[m]. [et] cantica sponsalia. Restat quon[iam] de columpnis argenteis ad tubas deflexi[mu]s [vel] ut[ra] [al. deflexit] oro. nisi q[uo]d optima columpna e[st] in domo dei. q[uia] tale os porta[n]t. Bona columpna e[st] in qua fere s[e] sustentant[ur]. Habes in ysaia. D[omi]n[u]s michi dedit lingua[m] eru[di]ta[m] ut scia[m] eu[m] q[ui] lapsus e[st] suste[n]tare v[er]bo. Erudita plane lingua. p[ro]pt[er] usu[m] annu[n]tiatis pacem. p[re]dicantis bonu[m]. Lingua placabil[is] lignu[m] vite. columpna et firmamentu[m] u[er]itatis. Et tu virgo in hoc sponsi ymagine[m] porta. ut habeas lingua[m] erudita[m] lingua[m] placabile[m]. no[n] erronea[m]. no[n] vaga[m]. non labile[m] ad ociosa. sed que loquat[ur] iudiciu[m]. que v[er]bu[m] placi[tum] [com]ferat. q[uia] columpna quedam sit [et] firmamentu[m] ad edificatione[m] fidei. u[e]l tue u[e]l aliene. Pone sit v[er]bu[m] fidei i[n] ore tuo. et in corde tuo. Omnis columpna audie[n]s argentea. lex inq[ui]t dei eius in corde ipsius. Ecce argentu[m]. Et non supplantabu[n]t[ur] gressus eius. Ecce columpna. Iure columpna q[ue] subverti no[n] p[otes]t. Verbo d[omi]ni celi firmati sunt. dicit psal[mista]. Ho[c] v[er]bo [con]fi[r]me[n]t[ur] cor virginis. ut celu[m] sit. ut sedes dei. ut reclinatoriu[m] possit aureu[m] fieri. In argento fide[m] rectio[n]em et scia[m] accipite. in auro intelligencie et u[er]itatis fulgore[m]. Reclinatoriu[m] h[ui]us sup[er] h[ui]usmodi

columpnas ipponit. Risus enim credidit
non intelligentis. Fidei erudicio
ad intelligencie puritatem gradum
parat. Fundamentum huius contempla
cionis initium gratia. Dum in sermone
dei meditatis fideliter et per pacienciam
et consolacionem scripture ad spem su
pernam te erigis. columpna te colum
bes. Reclinatorium aureum te compre
gis. cum mundi tibi sine sermonis
Volucro rapti incipit chorusca
vitas. Deo in perfectus ordine inducit
et preciatur quedam de libani lignis
ad columpnas argenteas et aureum
reclinatorium. In libano cordis mun
dicia. in argento divine noticia
legis. In auro, sine sermonis mini
sterio misteria sacra re manifeste
resplenduerit. In primo mentis ocu
lum purgas. In secundo perspicis ~~perspicis~~ perspicis
autem in tercio. Vel si magis ista
dici, mundus ~~meditatis~~ medita
ris speculatis. Confessio inquit
et pulchritudo in conspectu eius. In
libano pulchritudo. in argento
confessio. In auro divine conspectus
presencie tibi commendatur. Ex mag
na confessionis et pulchritudinis
huius gratia. que in conspectum tante
maiestatis admittitur. Quis alibi
in psalmo hanc distinctionem audiet.
Cor mundum crea inquit in me deus.
et spiritum rectum innova in visceribus
meis. Ne proicias me a facie tua
Vides quomodo abissus abissum invocat

quomodo diverse scripture capitula sibi
concinunt. Primum ad libani can
dorem refertur. beati enim mundo
corde quoniam ipsi deum videbunt. Secundum
ad argenti columpnas. rectum est
enim verbum domini. Tercium ad aureum
reclinatorium ubi domini facies sine
velamento sine videtur. et in auro
rutilat maiestas magna [illegible]
Hoc est purgatum instructum et ne
sic dicam perscriptum spiritum sibi pos
tulat deus. In libano purgatur. In
argento instruitur. In auro perstrin
gitur perstringitur enim ne in contempla
do ... purgate mentis acies
et choruscationes intime lucis
ad modicum sustinet. Hos perfectio
gradus relege tu qui speculacionis
cionis ad gradum aspiras. nichil
in te fedum. nichil infidele resideat.
ut tibi possit per fulgorem
emundare. secundo exercitate. tercio in
Emundare a lege carnali. exer
citare in fidei lege. In micie et per
ac in lege perfecte libertatis. in lege
spirituali. Ubi enim spiritus domini ibi
libertas. In lege que litere velamine
caret. in qua nec error nec igno
rancie nec enigmati locus est
Error ubi est seducit. Ignoran
cia ubi est non ducit. Enigma
ubi est et si ducit non tamen
est. Quis ibi error. Reclina
torium enim est et quies et beati
tudo. Quis ignorancia. Aurum enim

est et rutilat ad lucem. Et ibi
enigma. Utorum finis et sena
ueritas enigmatum figuris in re
cipit. Ibi nichil fictum, e nichil oc
cultatum, nichil figuratum. Aurum
e et fulget. Reclinatorium e et
fouet. Dulcis fomes sed hora
fugax et fulgor iste fulgura
tempus. In momento fit, in ictu
oculi in nouissima tuba. Nouis
sima tuba est, qua non iam in pa
rabola sed in ipsa presencia intones
cit, qua que efficiuntur dociles dei. Qui prius
apostolorum et prophetarum sermones no
uissime in seipso dei filius patris
uerbum loquitur. Tuba hec incertum nes
cit sonum dare. Non sonat nisi ad
solempnitatem nisi in neomenia
noue lucis exordio. Buccina
tu nobis bone ihesu in neomenia
tuba in insigni die solempnitatis
nostre. Vere insignis dies ubi di
uina maiestas se manifestat. Ni
chil insignius sed nil succinctius.
Diem dixi hora est hora ue insig
nis et solempnis. Eructa tu no
bis bone ihesu etiam illius diei horas
aliquas. Diem illum statim effici
es. tu tue lucis uerbum eructas.
quod dies es eius. Fulgura nobis
choruscationes tales. Fulgor ef
ficis tu, tu fulguris similes
tibi reddis, si quem irradias. Si
miles ei inquit erimus cum apparu
erit. Montes quos tali radio

tangis non fumigant sed fulgu
rant. Aurei fiunt quibus tuum au
rum refulget. Caput tuum aurum
optimum. Reclinatorium aurum non
inuenit, sed reddit ubi se reclinat.
Iam non est illud de euangelio
dictum. Filius hominis non habet ubi caput
suum reclinet. Vides ne domine ihesu
qui hic habes reclinatoria que sus
cipiunt se maiestatis tue libenterque
caput reclinent quod in uirginita
tis auro sunt, id est sine auro. Res
pice uirginea pectora, hec pec
tora uacancia tibi. In hiis freque
ter reclinas et recubas et cu
bas in meridie et auro quodam
claritatis sereno. Non hic uulpes
foueas habent nec nidificant uo
lucres celi. Solidum est reclinatorium
hoc quod ut hic subdola ualeat uul
pis infodere. Nullus dolositati
relinquitur hic locus ubi sena
fulgurat ueritas. Publicum est
quod ut huc aut subdola uulpis
aut superba uolucris accedat.
Abscondita sunt hec a sapientibus
et prudentibus et reuelata sunt
paruulis. Humile secum ascensum
ascensum purpureum et passio
nis christi uestigiis insistunt. Vere
purpureus ascensus quem christi sig
nauit cruor et passionis eius
colorauit fides. Sed illud at
tendendum quomodo primo quod eodem
modo sibi conueniunt columpne

argenteae et ascensus purpureus
In illis sapiens fidelis, in isto sensus
humilis. In illis meditatio. In
isto imitatio. Non enim in sermone
tantum est regnum dei sed in virtute.
Quid tu istic dices qui humilia
cionem servitutem reputas? Per
vilis non est, quia regalis no
bilitat purpura. Ornamentum
etenim est purpura regum. Hos
si tu vel dedignaris vel horres
gradus respice quod purpura scilicet (al. q)
humilitatis suscepta per christo re
giam confert dignitatem. Tu ergo
sponsa christi candido prime pe- (premere)
de gradus purpureos. Nobilis
est semita qua dilectus tuus prior
incessit. Cum pulchri sunt etenim
(al. gressus) gradus purpurei quos pede
sacro christus prior signavit pe-
dibus illis quibus nullus pul-
vis adhesit: pedibus niveis co-
ris signavit vestigium. Hic tu
ardenter vestigia relege. Aufer
calciamentum ferreum carneum de
pedibus tuis. Istius enim ascensus
est que tibi disponis. Nudo et
expedito insiste vestigio gra-
dibus istis. Purpura hec non
conchilium sed christi sanguis est.
Hic tu libenter pedem pone ut
pes tuus intinguatur in san-
guine christi. Non veniet tibi pes
superbie si humilem sectaris ascensum.

qui sponsi tui cruore sacro suf-
fusus est. Huic tu non modo pedem sed et ma-
num et caput intingue et tota pur-
pura et regalis et passionis pur-
pura tota nobilitata ascendas. Plane
et si compatieris et conregnabis. No-
li te seculi nobilitate carnis reputa-
re. Nobilior eris si ad illa respexeris
si natales tuos sponso imputa-
si te pro seculi fastu preferas aliis vel
aliquod hic privilegium putabis
humilitate proposita de prosapia ...
nis. Evacuaris a gloria christi si ...
re nobilitati presumas. Hec tibi
purpura sufficiat ad fastum, sufficiat
ad ascensum, sufficiat ad gloriam ...
non glorieris nisi in cruce domini nostri
ihesu christi. Ascensus te purpureus
redemptorem te perducit ad ...
um, quem humilibus et quietis con-
templationis debet gratia sapien-
tibus autem et prudentibus abscon-
dit revelanda parvulis. Porro
hoc magnum quoddam est pignus
amoris quod tibi dilectus exhi-
buit. Vere magnum est pig-
nus amoris mortis passio.
Maiorem hac dilectionem nemo habet
ut animam suam ponat quis pro
amicis suis. Tale prestitit, tale
exigit, tale pignus reposcit.
... passio tua humiliacionis tue
Quod pro te pertulit in memoriam
reducat tibi et ...

pro qua se tantum humiliavit.
Ama ergo tu illum qui prius et plus
te dilexit. Non exigitur hec tempora
ut sanguinem effundas effunde
animam tuam effunde sicut aquam
cor tuum. Nam et si tradideris corpus
tuum ita ut ardeat, caritatem non
habeas, quid tibi prodest. Denique et
ultimo quasi finalis omnium clau-
sula graduum ponitur caritas: ut media
velud ornamento quodam caritate
constrata dicantur propter filias iherusalem.
Novum aliquid vel **Sermo XVIII** om-
nis audire; sed ego novum
non habeo nisi ut vos moveat
amor. Mandatum hoc novum do
vobis. Nichil vobis novius et nunc
est novus. Non estis in isto rudes
et inexercitate. nescio utrum hoc
proprium officium in amoris eum compa-
ravimus estis dedicate. Denique
et propter ferculum salomonis media
caritate constravit propter filias
iherusalem. Quoniam qui privilegio hic se-
mo vos delegatur usu amoris. Omnium
filie iherusalem carissime medioca-
magis aut ut ametis. Amor
omnium supereminet gracie. Et in huius
descripcione ferculi reliquarum caritas
quasi ornamentum et clausula sup-
ponitur graduum. Plures in hoc ferculo
enumerantur gradus sed caritate cumu-
lantur omnes. Cumulus est caritas.
caritas firmamentum. In caritate igitur

radicati et fundati. Illa in primis
illa in ultimis illa in intimis. Illa
inchoat, illa consummat, illa conciliat
consummatibus ceteris: ideo in medio
collocatur, quasi ornamentum quoddam cor-
ut totius ferculi clausula. Et co-
lor purpureus et auri fulgor
obscurior esset si non caritate ves-
tiretur. Cuncta enim est gratia que ip-
sius contemplacionis aurum exornat.
Ipsa media est et reliquarum quasi
medulla graduum. Nulla tam est inti-
ma virtus nulla sit enim penetrat
et profundit et archanos cordis
implet recessus. Ipsius animum me-
dullis amor invisibiliter et secrete
influit verus. Media inquit carita-
te, bene media quia sit intima est.
Plenitudo legis est caritas. ideo
lex evacuatur si fuit destituta
caritate. Vitalis quedam vena est
legis et reliquarum caritas virtutum
tota quasi in parte se detrahit: ita
omnium communis est graduum. Sive me-
te excedas, sive sobrius fias, ubique
caritatis et necessarius et iocundus
est usus. Reliquarum officia variantur gra-
duum et vicibus alternantur. caritatis co-
tinuantur una quodam iugi te-
nore. Sive mente excedamus deo
sive sobrii simus urget nos cari-
tas christi. Vos ne sicut arbitror ur-
get caritas christi. In quod nos ur-
get. In scripturam. Alioz alia sit

officia verum spirituale minus est
amor. Improbus sui provocator est
amor et dulcem agit in patien
tes tirannidem Amor seipsum in
proventus sibi ingerit uberiores.
Emulamini filie ierusalem carismata
meliora magis autem amentis.
Emulatio nos hec sibi amplius
ingerat Mandatum hoc nobis sibi
sit novum et novum est nisi in
nobis dulcis ihesus veteravit affectum
Utinam sibi ille nobis recens sit nec
mora temporis aliquid immutat gratie
Utique recens in nobis vir ihesus
est. ipse sibi recens non vero alienus
Verecens in quem amoris sibi inspira
tis amore Denique te solum habe
tis in votis ut nobis sibi amplius
placeat Quantum placet qui satis
placere non potest. Nulla nobis magis
re placere potestis quam si nobis
placeat ipse Amor vult aliud non
querit Solus sufficit si tamen
totus impenditur Satis est pro
viribus tuis sed par est pro eius mu
tis Si te tibi extendas et tua me
ciaris ex regula sufficit. sed si de
te tibi nil relinquis Amantem ex
ipsius te regula meciaris et ve
lut in libra collocaris quid tu mo
menti adversus illum teneris. Si
infra vires tuas amor se cohi
bet et contrahit iniquus est infra
vires tuas exiguus Quid ergo.

Super vires tuas te extendis conatu
Quid inquit Amor non capit de impos
sibilitate remedium Nulla satis magis
sunt amoris officia ubi tamen ipse non
tepuit amor Quomodo est in suo
parcus qui in alieno fidelis consistit
Quomodo est in officiis compensus qui se
ipso parcus est Amor seipso nichil
impendit libentius nichil ubi nisi
potest Nec maior ubertas quam ubi
decipi potest Amor exestuat seipsum
non capit superfluit sibi immen
sitate emulatur dum metam nescit
affectum ponere Oleum est quod stare
nescit nisi cum vasculum defit nisi
quod nil tu novit compescere Ingesto
confert amor insigne quod nititur
sine fluore quodam et velut extatis
lascivia consistit et superfluit capere
nesciens Et novo sibi amor esse
nescit et fluenta affectum Amor
infirmitate non causatur sed magis
accusat Amori nichil satis est
nichil minus seipso Amor seipso sa
turari non potest et tamen nisi seipso pasci
non potest Ipse sibi satis dulce est
pabulum Amor nil magis vult
quam amari Quam dabit homo com
mutacionem pro amore. Quam dabit in
quam accipiet. Nichil gratius
amore impenditur. nichil dulcius
sentitur Amor et dulcius optatur et
dulcius utitur deliciatur dulcius et
doleat Ve dulcis amor et sola

dulcis amor et omnis dulcis amor:
sed non est amor ad amorem christi
Super omnem inquit pulchritudinem
dilexi sapientiam Super omnem nempe pul-
chritudinem pulchritudo eius Cer-
te non decorus qui candor est
lucis eterne. Frater mi ionatha
quam amabilis es et decorus valde
Volebam ihesum dicere sed de consuetu-
dine ionathe proposui notabilem
Et tamen gratus error quem gratia
expressit Error in nomine sed
in re nominis huius est figurata proprie-
tas Ionathas columbe est donum
illum significans qui spiritualis plenus
est gratie spiritum qui datus est nobis
Dominum ionatham sive ihesum dicam
ihesum intelligo Certe amabilis es
frater mi ionatha et decorus valde
presumptione computatis quod eum fratrem
dico. Verba hec non mea temerita-
tem sed eius caritatem sonant. Pre-
sumptio fuit si non ipse hoc michi
indulsit ausum Denique et ipse co-
gnacionis huius et assumpsit habitum
et exhibuit affectum Et inquit apostolus
non confunditur fratres nos vocare Si
non confunditur ipse cur non et tu
confidenter dicas. Frater mi ionatha
aut si domestico magis vis uti
vocabulo frater mi ihesu. amabilis
es et decorus valde amabilis
super amorem mulierum Amore
vehementi affectu mira sancte
mulieres inardescunt vota sed
¹ praem

ipse multomagis est amabilis quam
amatur a nobis Emulamini quoque ca-
rismata meliora magis autem ut
ametis Emulatur ligna libani co-
lumpnas argenteas reclinato-
rium aureum. ascensum pur pu-
reum ad ultimum caritate cumulans
omnia Quid mirum. Adhuc inquit
paulus excellentiorem viam vobis
demonstro Bone etenim sunt colump-
ne argentee et sacri magna
quidem est eloquii gratia Sed si
linguis hominum loquar et angelo-
rum caritatem autem non habeam factus
sum ut cymbalum tinniens vocis
inane dans sonitum sine sensu
caritatis Reclinatorii aurei igitur
est gloria per quod tibi mistiora archa-
na signantur. Sed quid. si nove-
rim misteria omnia et omnem scien-
ciam. caritatem autem habuero nichil ⟨non⟩
sum Per gradus ascendis purpu-
reos et passionis pro te gaudes
hec insignia. sed si tradidero
corpus meum. ita ut ardeam caritatem
autem non habuero nichil
michi prodest inquit apostolus Cari-
tas non inflatur. non est am-
biciosa. non querit que sua sunt
Inedia gaudet. et quasi in con-
sua bona consistunt. Inedia cum
caritate consistat Non inflatur
inquit. non est ambiciosa Non
enim caritas bonum singulare amat
si habet amat. aut si non habet

optat. Non vult alius excellere. sed
ipsum magis habere bonum. Multi mi-
torum suorum infirma cognoscunt. ideo
quod de se nichil magnum senciunt.
Non inflantur isti. sed forte ambi-
unt. Unde inflentur non sunt. sed
inflate satis optant ut habeant
privatam et hii sunt excellenciam.
quam autem concupiscunt ut sit. aut
contabescunt quod esse non possit. Ca-
ritas non cum invidia tabescente
vere non habet. Non querit quod suum est.
et quomodo potius quod est alienum
decerpere. Quid tu invidia alienum
vis corripere bonum. Numquid tibi
addicies quod ab alieno decerpis.
Ita forsitan. sed si corporalis aliquid
pecunie substrahas. Non ergo in
claustralibus rapacitatis huius vi-
cium vereor. Est subtilius quoddam
rapacitatis et invidie genus. Quod
enim. Rapacitatem non putas si
pecunie parcis. famam decerpis.
Non concupiscis possessionem
et laudis opinionem. Quid tibi emo-
lumenti aliena diminucio confert.
Aliena si corrodis bona. quid
tibi inde accrescit. Evidenti
forsitan virtute aliene virtutis co-
teritur in ore tuo dentes quos
derogandum ad devorandum pancas. Non
audes corrodere non tamen potes col- potes
laudare. Iam alienum bonum car-
pis libo. numquid ideo non rapis.
Quomodo non rapacitas ubi

evidens bonum debito defraudatur
testimonio. et vera alterius gloria
et si mendacio non corrumpitur. si-
lencio tamen subripitur. Vis audire
in sola causa existimacionis rapaci-
tatem esse. Non rapinam inquit
apostolus arbitratus est esse se equa-
lem deo. In iudeam autem non
potest transire estimacio bona de
bonis alienis. Non enim intelligi
potest quod alius bonum agit. Et si palam
non audet. ponens se tamen vel dis-
simulat vel attenuat eius merita.
Utrumque istud nisi quod livor edax dum priva-
tam sibi excellenciam cogitat aliena
obscurat. Caritas autem non cogitat
malum. non gaudet super iniquitate. com-
et ut sic dicam super inequalitate. com-
gaudet autem veritati. Privatum non
cogitat medio quodam et communem
que sua sunt non querit. sed que ihesu
christi in omnibus gloriam vel amat vel
optat. Communis est christus mediator
enim est. et ideo eius non sunt que me-
dia non sunt. sed in partem se restrin-
gunt. Quid tu livor vis christum in
parte contrahere. Avarum vis esse gra-
cia spiritus. cuius causa te solum optas
beneficia restringi. Sine ut exsurgat
et exuberet et effundat se super
omnem carnem. Spiritus domini reple-
vit orbem terrarum. Noli eum omni-
bus sufficienciam infra carceris
tui angustias incarcerare. Com-
munis est in omnes. et tu dimi-

tempitas effluentia gratie et inen-
sitatem redigit inimicitias. Simul-
tatis amaritudinis dedignatur. Propter que an-
gustias nescit emulatione tua eius
bonitas detineri. Plena est non
tibi soli, sed etiam vicinis suis vasibus
eius oleum infundit. Fac ut illa
mutuo tua sint. Erit autem si con-
fratris bono letatus, alioquin et que
tue oleum evacuas, et illius nichilominus
non infundis. Mediator propterea et
ideo que sua sunt media vult esse.
In hoc inquit cognoscent omnes quia
mei estis discipuli, si dilectionem habue-
ritis adinvicem. Vides quomodo caritas
specialis ... est insigne discipu-
latus Christi et doctrine eius singulare gratie
indicium. Ideo sic in ultimo loca-
tur quasi ornatus quidam aliarum virtu-
al' quia molle est stratum caritatis tum. Media inquit caritate
constravit. Primum caritas linde
caret. Caritas Christi timore nichil
habet penale. Hec caritas timor
penam habet. Ideo non est in caritate ti-
mor, sed perfecta caritas foras mittit
timorem. Quid enim timebit
caritas? Veteres offensas. Sed ca-
al' ...stia ritas operit multitudinem peccatorum.
Infirmitatis proprie conscia time-
bit ne decidat. Sed fortis est
ut mors dilectio. Utrumque metum
caritas foras mittit, sed perfecta cari-
tas. Temporales pro Christo timebit
molestias. Sed ne quidem eterne

si fuerint defatigati et evanescere
poterit consummata dilectio. Non potest
hausta cognitione tante non delectari
dulcedinis. Non ideo amat cari-
tas ne peccet, sed mallet mori in-
foris penaliter perire quam usu ... eter-
num spiritualem. Si enim dederit homo
omnem substantiam pro caritate quasi
nichil suscipiet eam. Per hoc al' despicietur
mollestratum in quo etiam vir-
tutes tam suaviter quiescitur. Da michi Ihesu bone ut
super hoc stratum memor sim tui
et mediter in te in matutinis.
Dulcis plane memoria quam
amor adducit. Grata meditatio
quam suggerit caritas. Nichil est
quod non iam dulciter et grate de
Christo cogitetur. Amor proprium com-
passionem habet et quedam ... mi-
suavem gustum dulcedinis gementibus al' visu
novit condolere. Cristus in quo con-
doleas. Et si crucifixus est
ex infirmitate, sed vivit ex virtu-
te dei. Non condolendi sed congau-
dendi in se nobis materiam pre-
stat, undique totus desiderabilis
et concupiscentia totus et quasi
caritate constratus. Quid enim
videbis in Christo quod non eius nobis
et caritatem exhibeat et nostram
exigat. Totus est nobis carita-
tis illecebra, irritamentum amoris.
Nichil in se meticuloso relinquit.

locum affectum. totus amari uult.
qui totus meruit amari. Porro usque ad
tormenta respicere cum proposita sint
tanta oblectamenta in sponsis. Precio
sus debetur timor. ubi tot insig-
nia reluceat amoris. Dedignatur
caritas timoris consorcium. tamquam nes-
ciens que nequit compescere. Ideo
perfecta caritas foras mittit timorem.
uelut inutilem et supervacuum. sed
non timorem illum qui castus perma
net in seculum seculi. Est enim timor
que foras mittit caritas. et timor
quem foras mittit bonitas. et est ti-
mor quem intromittit utilitas et cari-
tas. Primus carnis. secundus castus. et
non permanens in seculum seculi. tercius
et castus et permanens. Primus
uidetur penam. secundus offensam. tercius
tota libera quedam et secura reueren-
cia est. Et primus quidem timet
offensam sed propter penam. secundus of-
fensam sed propter ipsam. Et quidem
iniuria quedam est iusticie si me-
tu penarum in gratiam uenerit. Sa-
tis ipsa se per se merito optinet.
ut homo in se studia promoueat.
et conciliet affectus. Hunc ergo
timorem caritas perfecta excludit.
Quomodo enim perfecta caritas que
timoris stimulo indiget ad
cultum iusticie. Perfecta dilectio me
totum in solidum possidet. omnia
sibi soli iusticie munia deputari

nolens. Frigidus timor est et perse
meditur. satis hinc tamen exprime. Sed
Amor fastidium nescit. Fundus
est et in ampliora extenditur. Meror
contractior necessitate tamen iusticie
obit officia. Amor perfectus soli quod
agit debetur iusticie. nichil in ea mi-
nus relinquens timori. Quid mi-
An non satis se obtinet merita ad
omne opus bonum iusticia. Cas-
tus enim nobis factus est iusticia.
Quid ergo castus. Non satis in se
tis licet ad placendum. Alieno ergo
ut placeat ipse indiget adminiculo
to. Si non eius obtentu solius
obtemperatur. ipsi quod est eius
perfecta dilectio. Diligam te ihesu bone
diligam te uirtus mea. quem non
possum gratis diligere. ne possim
tamen satis diligere. Dirigantur in
te ex integro studia mea. nec alie-
no deducantur et distrahantur affectu.
Et quod exigua sunt eciam tamen integra
sint in te studia mea. Quoniam eciam
diuinam quod cum integrum est tamen
capile est. Totus in te deus bone
ex desiderio ferar. Trahe me tu
in tempore. ut nullo indigeam timo-
ris impulsu. sed perfecta caritas ipsi
eius excludat. Quid igitur. Non
sunt metuenda eterna supplicia.
Metuenda plane sunt et tamen
nemo enim carnem suam odio habuit.
Sed uehemencior pro dilectione motus

motu timoris non eget in affectu
iusticie. Affectum iste nichil tam veretur
quantum offensam. sed post offen-
sam non propter penam. Sed istud quo-
usque diu in isto humane rei fluctuatione
et non est tuta laus hominis in vita
ipsius. At cum ad veritatem post vitam
fuit introductus, numquid de re-
liquo metus cessabit, timori suo
faciens locum, qui prioribus quidem
succedat, sed nulli cedat. Primum
enim in se solum sese. Primus ergo timor
metuit, ne temeritatis offensas
luat; secundus ne infirmitate offen-
dat; tertius quod metuat non habet.
Quid enim metuat completa fe-
licitas et consummata caritas? Timor
hic oritur de plantatione caritatis.
Caritas est non audeo dicere, nec
tamen audeo negare. Quid enim
nisi amor est totum, quia iam non est
affectus timoris. Quomodo
non amor, quia iam pene timor
esse desinit. Quando enim iste
timor nil metuens. Timorem
illum tamen tantum nomine apprehendimus
timoris, nisi quod deus ipse ibi quidem
amat nos, non tamen timori in
tanta maiestate permittitur locus.
Sed in nobis quomodo a caritate timor
ille separabitur. Et quid aliud est
ibi timere nisi non timere conver- al. timere
sus summi maiestatis. Quid
est timor ille nisi votiva subiec-
cio, obediencia non coacta, ultro

impensa reuerencia. Quomodo timor
qui offendere non timet? Non
enim valet. Sed item quomodo non
timor, qui offendere non audet?
Et timor ergo non videtur, quia nichil
vel parum vel periculi metuit; et
timor est, quia nichil audacter
et temere presumit. Quid est timor
ille nisi reuerencia humilis et
debita quasi necessitate impensa sed
necessitatis nil passa. Est enim
obsequendi necessitas iure condicionis,
sed necessitatem ignorat liber-
tas dilectionis. Quid est ille timor
nisi temeritatis et negligencie
magis privacio quam necessita-
tis coactio. Vides quantum al. correcto
timor iste appropinquat ad carita-
tem. Pene illa est, sed plene al. plena
non est. Causa distat, sed par
est affectus. Quoniam qua causa est in-
ferioris condicionis respectum obse-
quendi ad omnem nutum tante ma-
iestati incumbit tibi iusta neces-
sitas. Sed ad istam causam cari-
tas non respectat. Illuc animi
maiestatis admiracione rapitur,
non contuitu infime condi-
cionis. Ergo rationem quam
timor respicit, caritas nescit
causis precurrentibus a prioribus.
Causis ergo distant timor
et amor, obsequio et affectu
libero cognati. Primus
itaque timor metuit

pueri / secundus spiritualis / tertius neuter.
Primum illum perfecta caritas expellit /
secundum ad tempus tolleat / tertium sed
in diversis collateat. Hinc nobis
filie ierusalem timorem caritate
primum illum cavete quem foras
caritas mittit. Media inquit cari-
tate constravit. Ubi media dicit
totum dat intelligi. Et veri cordis
medium caritas consternat / caritas
vestiat. Vestis hec est et ornamen-
tum nupciale / que si a nupcia-
li exigitur quanto magis a
nupta. Sola occupare vult
et possidere omnes mentis interiores
recessus. Noli te illi degeneri et
alieno coitare affectum. Molle
quidem et delicatum est stratum cari-
tatis / molesto nec ad medium
quidem vult metu constratum. Propter
filias inquit ierusalem. Iure quidem.
Paulo enim multa legens diligenti-
bus tua. Et quis glatur de indul-
ta gratia quanto magis et nos de ista
et si constat spiritualium donorum
et divitias magnas / sed caritas
superposita est universas. Non modo
superposita sed et complexa. Et
dulcis et dives est caritas.
Demumque sicud ait psalmus inter
medios virtutum cleros / et
in spiritualium conione gratiarum sup-
stratum dormiunt caritatis.
Caritas que media omni-
bus coicat et quasi me-
lior omnes virtutes cumulat. Simi-
lanum ergo filie ierusalem caritas mata
meliora / magis aut ut caritatem
habeant et habundancius habeant.
Tote in affectum amoris transite to-
tus enim amabilis dilectus vester ille
est qui vivit et regnat etc. De eodem
Audistis quo invitate sint
filie ierusalem syon scilicet unde
iubentur egredi modum audistis
sed cum est quod non exprimit sym
unde ergo. Si aliquid de syon. Non
videbitur deus deorum in syon. Ergo
de syon eos vocat quas ad
videndum dominum vocat. At forte non
ad visionem dei sed ad videndum
salomonem in dyademate quo
coronavit eum mater sua. Ipse
nichil obstat si filias syon egre-
di iubeat de syon. Dicitur nunquid non
homo ille natus est in syon. Ergo
si evocantur de syon non tamen
vocantur nisi ad syon. De syon su-
periori ad inferiorem syon. Nec in-
consentaneum videtur aut dignum
ut filie syon egrediantur de ea
presertim ad videndum cuius ha-
bitacio in syon et qui natus
est in ea. Memini dixerimus et cre-
ditum quedam vir cum super hac
disputaret loco dixisse. Male lo-
cate videntur que iubentur egredi
ad statis quomodo pro tempore dixit ad
audiencium quod congrueret utilita-
tem deflectens. Michi tamen minime

bus locate videntur. Ad quas prudentis
verbi hortatus intendit. Ubi queso est
In reclinatorio aureo. De quo pres
sit sermo hesternus. Delectabilis ille
locus est. et ubior ad leticiam quam
humana capiat affectio capere delecta
tionis nimietas semetipsam exhau
rit. et ebibit cum voluptas ex
undans vicibus alternatur. hoc gau
dium nec potest ex toto minui quod est
nimium. Donec tu vides ubi non
discedis a sponso. Non datur in car
ne commoranti hereditate possidere
reclinatorium aureum. Ideo iubentur
egredi filie syon. Sed quomodo
si dicat ne longius abeatis.
egredimini inquit et videte regem
salomonem in dyademate quo co
ronavit eum mater sua. Non vult
eas a christo discedere sive mente
procedant. sive sobrie fiant. Ubi
sobrietas simplicitas fidei quam
innocentum possit aspectus ferre
et qua possit foveri. Felix qui
hoc gradu cum descendit excipitur
et ascendit incipit. Ascenden
tibus enim hic locus speculationis
primus occurrit. Bona enim specula
tionis emulacio. sed scias necessaria est.
Reclinatorium ad illud aureum suc
cendit
ne et succingitis locum
dum speculatorium. Eu
gebo. sed expecta
ta ut componam gressum et gra
dum tibi ponam. Specula est et

specula ut sublimis. Specula
omnis throne exaltationis super
gressa nebulas inassuetus quid
illuc saltu pararis. Manibus sed
scriptum est nitere ut assuescas mo
rari in ede regis salomonis.
Interim repe donec rapiaris. Ideo
enim saltus sed ascensiones inquit
psalmista disposuit in corde suo
Est autem quandam ascensio in saltum
magis vero quam in assumptionem. Certe — al. ascensiones
Que sunt iste ascensiones nisi
quedam mentis purgationes. Ideo
in valle lacrimarum qui delicta que
ploravit hic purgavit. Felix qui
satis lavit lavatum cordis quia suffi
cienter ploravit. cuius completa
est tristicia. cuius ad cor consolationes
inspiracio loquitur divina. et de
convalle plorationis evocat. cuius
a timore iudicis non turbatur ocu
lus ut videre valeat regem salo
monem tranquillo aspectu in die
leticie cordis eius. Egredimini filie
syon. et videte regem salomonem.
Illi enim digni habentur hac leta
visione qui se quadam penitenti
ae lege concluserint. et disciplie
coartaverint custodia. quorum anima
renuit consolari. Vis nosse quam
bona sit conclusio. Ortus con
clusus fons signatus. Surge
propera amica mea et veni. Vi
des iam quomodo illa invitatur et
amica vocatur. que seipsam concludere

nouit. Et si gelusi estis nolite egredi donec nos spiritus
inuitet. Egressa est dyna nō educta et egressa est non ut regem
salomonē sed ut mulieres illius regionis videret. Quid dicunt
nos nostis. Vos egredi nolite ni
si nos et sponsus aut sponsi
inuitant sodales. Egressus est lazarus cū illic dn̄s euocaret ad
vita. Egressus est noe de ea q
tpīn int hīug mūdi fluctus illesum archa conclusit. sed egressus
cū ei dn̄s ostia reclusit. Egressus
est abraham de terra sua ut repromissionis terram videret. si vocatus
egreditur. Et nos egredimini filie
syon inuitate ad feliciores terras
visionis. Conclusus est et gelusus
misere ꝙ btam ad hanc visionem
egredi nec ausus nec metum.
Seruilis gelusio egressio libera. Deniqz cū sulus inquit gilsus ad
dn̄m auferetur velamē. velamen
ignorancie et ignobilitatis. Dominus enī spiritus est. ubi spiritus
dn̄i. ibi libertas. Ubi maior habundancia spiritus libertas uberior.
Cum concluditur et inuoluitur tenuebz respirandi libertatem. Egredimini ergo filie syon. ut cū paulo dicere possitis. Nos autem reuelata
facie gloria dei speculantes in
eandem ymaginem transformamur.
Visio dei quedam est cū effectu

semper accipienda. Et ille effectus
est et violenta visio tua dn̄e
ihū q intellectū in se rapit affectus. Nomine dulcem quidam
desiderij sui passus est moyses violenciam ut transiret et videret
illam visionē magnam. Vis accipe qd sit effectus. Cū exultatus fuero a terra. omnia traham ad
meipsum. Quid nō cū exultatus
es ad terram. Nonne omnia ad te
adeo traxisse. Ergo bone ihū resurrectionis tue nō expectato
gloriam. nec miraculorum meam
ascendentis in celum reseruo
potencie sed statim in ictu ut
annunciacionis uel natiuitatis tue
uoces angelice aures meas
supercellunt. et rumor nouus satis
perfacit me. et ad se rapit illa
ta lux exorta in tenebris. Fuit
visio et que se in affectus ad
dignos nō transfert ignorancie
et cecitati commiatur. Vultis visione fructiferam accipe. Viderunt insule et timuerunt extrema terre obstupuerunt et accesserunt ait ysaias. Videtis quos uirtutū fructus visio dei pariat. Vt
Timorem. stuporem. amorem. Viderunt insule et timuerunt et
[illegible] obstupuerunt [illegible] et
accesserunt. Vide [illegible] uit
te ad intelligencia. timuerunt
ad reuenciam. obstupuerunt

ad nonitate accesserut p confor
mitate Visio comphendit timor
comprimit stupendit stupor ra
pit et unit affectio Illi em acce
dut qui emulacoe accedut Ar
dentis aum tioz humiliat stu
por quasi instituat amor aglu
tinat Cassa visio est nec con
templacois digna vocabulo q
talibus non est vestita affectibus
An illu vere diffinies qui de mis
terij cognicione nec timet nec
stupet nec ardet Timore solus
fit animus stupore absortus ec
cessu qsertus et consociatus Hu
iusmodi virtutibus contemplacois
gracia constat sed stupore mag
et amore Nam stupore et admi
racione mens excedit amore
accedit Inter estimanda e virtus
contemplacois tam ex materia
qm ex modo Vtraqz attendenda
sunt et genera rez contemplan
daru et gradus affectuu sed sa
tis insidere in gne amplius af
ficit qm in stupore mus Visio
hec abscondita est a sapientibus
et prudentibus et reuelata est
paruulis Ideo dne cuncta tre ob
stupuerunt et accesserunt Ad
humiles cape sufficiunt id ~~solet~~
magis solz affice et quandam stu
pore admiracone et amore impor
tat Cu exaltatus inqt fuero

a tra omnia traham ad meipm
Omnia que i te sunt bone ihesu
quandam hnt alliciendi efficaciam
et cogitantes sollicitant in affec
tu Sed ad omnia no possumus os
attinge Sublimia solis sublimi
bus sunt humilia omnibus Que ma
ior humilitas qm exaltari in cruce
Et de hac ait Cu exaltatus
fuo a tra omnia traham ad meipz
Efficax ad trahendu humilitas
ista Quid mi Quis no ad sim
plicem cogitatum huius rei stupore
et extasi repleatur Cuius no af
fectum fides hec exhauriet et ifa
tuet et reddat insufficientem
Facilis ad contemplandu locus
sed fecundus ad graciam Simplici
tas fidei huius minus f hz intelli
gencie satis magnu et admira
cionis et amoris incitamentu
hnt Accessibilis locus sed expres
sus dulcissimos parics Nolite
hunc contemplacois locu de
dignari no est difficilis ad reco
gitandu et est diues ad gfam
Ihesu inqt paulus absit gloriari
nisi in cruce dni mi ihu xpi
Et quid vultis audire Crux
ipa corona e glie dyadema reg
ni Denique in cruce triumphauit
expolians principatus et pta
tes et mundi principe eiecit foras
Gloriosa visio istius triumphi Ergo

dimi filie syon et cetera. Videte
carnem quam humano suscepit ex
genere triumphantem in ligno. Et
felix caro quam sibi christus non
quasi carcerem sed quasi coronam
assumpsit que fuit ornamento non
oneri. Nos omnes in carne qua-
si in domibus carceris absconditi
sumus compediti et subiecti legi
peccati. Infelix ego homo quis me li-
berabit de corpore mortis huius?
Gratia dei per dominum ihesum christum.
Deus enim mittens filium suum in
similitudine carnis peccati de peccato
dampnavit peccatum in carne. Veri-
tas carnis in christo peccati pondus
non senciens nobis omnibus de peccato
victrice palma devicit. Deni-
que quasi dyadema accepit corpus
inmaculatum. corpus triumphi
honoris et glorie. corpus cuius ante cruce
peccati delet cyrographum. iusticie
et salutis signa conspicio. imp-
erialia sunt vestimenta confecta. De-
nique hic dies desponsacionis. qui
veteris repudians ritus nova ecclesie
sacramenta instituit. Cum in pec-
tore matrimonii signum et copule
nupcialis de latere eius sanguinis
et aque mixtura confluxit. Hodie
synagoge dedit libellum repudii.
et a priore odiosa ad posteriorem
dilectam transivit. A veteri transiit
ad novam. quam ipse sibi exhibuit
gloriosam non habentem maculam aut rugam

vel aliquid huiusmodi. Novitatis
signum est quod ruga caret. Ap-
paruit christus hec rugas et quod ve-
tustatis eicit. Quid voltis
vos syon et synagoge filie vi-
dere tabernacula quas christus explica-
vit. Novis superveniencibus quid
veteribus adhuc gloriamini. Egredimini
filie syon de cavernis littere
angustia et ignobili intelligentia.
Egredimini filie syon etc. Quid
nobis est incarnacionis quam
vos putatis contumelia. Et vi-
dete iam quomodo vindicavit se co-
ne anni benignitatis huius si-
nus campi eius repleti sunt ubertate.
Videte coronam videte coronam
coronam victorie coronam
victrici. Unde hec nisi ex grano
frumenti cadens in terram mor-
tuum fuit. Denique hec est victoria
que vincit mundum fides nostra.
ipsa credencium multitudo corona
est et ornamentum christo. Eris co-
rona glorie in manu domini et dya-
dema regni in manu dei tui. Et
quod hoc nobis deum usurpatis?
An vos per vos nomen dei blasphe-
matis. Egredimini filie syon
et videte regem salomonem etc. Quid
gloriosius sit deus in factis suis
si forte visio hec ad emulacionem
nos adducit et de solitudine
vestra ad ecclesie frequenciam transire
faciat. Et si desertum fuit sed

non vocaberis ~~ultra~~ [ultra] derelicta et terra tua
amplius vocabitur desolata. Sed iam
desistamus ad eos qui foris sunt
simone confusi: ipsi potius videre de-
lectamini quoniam iam pinguescunt spe-
ciosa deserti quos credentium corona
Christus in eternum cingit. Que est spes
nostra et corona glorie? Nonne vos
ante deum? Sic Paulus. Hoc dicit
quoniam non magis Christus. Vivo
ego dicit dominus quia hiis omnibus velud
ornamento vestieris. Advertitis quo
credentium agmina ornamentum esse
Christi in eternum diffiniat? Quare non
et corona sint? Sed hec corona quo-
dam insigne et illustre pre ceteris
ornamentis dignitate quia cetera
cum sint corporis, ista est capitis.
Et tempus rei ad eius aliquam commenda-
tionem affert. Solempnibus tamen
usus eius est accommodatus non
feriis. Iam certam video alacritatem
vestram iam ad vos hinc ubi interp-
retatione deflectitis. Iam verum in
corone prerogativa intelligitis
privilegium qui perfectioris estis vite
et professione astricti et exercitiis
instructi et indefessi studiis et ocio
festivi. Iam et diadematis censemini
nomine quos iam non tantum compunctio
sollicitat quam triumphus letificat:
quibus non est colluctatio adversus
carnem et sanguinem quos spinis
iam caput non obsuant sed Christi
coronant. Vos estis corona Christi

et gaudium. Et ideo sicut cepistis
sic state karissimi, sic state in domino
capite domini. Sublimis locus est,
nichil illic ~~melioris~~ vilioris assume materie. vilioris
Videte dotatiores vestram videte que
estis in usum assumpti. Nichil feni,
nichil ligni, nichil stipularum ne-
litis in domini diademate texere,
nichil denique quod igne uri merea-
tur vel uratur. Spine complexe
igne comburentur. Noli emulari
in malignantibus neque zelaveris
eos qui spineam capiti nostri regis
imposuere coronam. Tale diadema
non honoris sed horroris accon-
tit. Horret Christus magis aspe- Nota.
ritatem morum linguis stimulosque
quam aculeos spinarum. In hiis pre-
sertim que in silencii notatur
simplicitate in caritatis ne-
gocium in ocii quietem. In humi-
litatis stolam. In subiectionis
notam. In vinculum unitatis. Sed
non est bonum vinculum quod sibi
mutuo confederantur et in aliorum
obtrectacionibus detractiones conserunt
iudeorum more dicentes: Tollamus
iustum quoniam inutilis est nobis
et contrarius operibus nostris. Vos
autem emulamini pacis bonum in
bono semper. Denique species corone com-
mendata unitatis profert indicium. Nec
sola corone estimanda est materi-
es, sed et forma eius pulchre intel-
ligentie rationes administrat. Cu-

eni est corone spes ꝙ et i orbe cohe͠t et in altu͠ se erigit His hic cohſencia gem quandam et ipsum ᵒ Credencium inq̃t erat cor unu et aia una Quis hu unitatis finis ᵉ Apl͠s spe utiq̃ que reposita ē in celestibꝫ Jam g͠o habes coherencia in unitate erectione in spe Et apl͠us Galeam salutis assumite Et bn͠ de galea inducta est mensio eo ꝙ habeat quandam cu͠ corona viciniam Nam utraq̃ capitis est sed altera munimentu͠ altera ornamentu͠ Jdeo michil impedit spem ad utrumq̃ referi͠ Spe eni͠ salui facti sumus Jsta nunc de forma pstricta sufficiat De materia quid queritis ᶜ Ipsi eni͠ foris ꝙ fragilem et obscura͠ materiam dedignat͠ locus sublimius aurum volt et lapides preciosos Posuisti eni͠ in capite eius coronam de lapide precioso Aureas in apocalipsi coronas legis preciosa materies sive solu͠ sit aurum sive quedam auri gemarum cp̃ impermixtio sed nescio quid maioris gr͠e significacie vide͠ ꝙ auri mencione sublata de lapide inq̃t preciosa posuisti corona͠ i capite eius Et adhuc excellenciorem vobis demonstro materiam Apparuit signum magnum i celo mulier amicta sole et in capite eius corona stellarum duodecim Aplorum tibi et mio et spe chorus demonstrat Qui enim ad sapiam erudiunt multos quasi stelle splendebūt i perpetuas eternitates Hec corona firmissime fit in ecclesia ihu sicud scriptum ē Et in apocalipsi videbam multa in capite sponsi scdm diversitatem graciarum et donum Sed illud precipuu͠ quo coronatus est in die solempnitatis sue in die quo sibi in discipulis desponsat ecclesiam Desponsavit eam in fide desponsavit ea dando i cordibus eorum arram et pignus ſpiritus Et desponsacio ista participacio spiritus qui adherentes ecclesia non duo sunt sed unus spiritus Deniq̃ et ipse est homo q̃ relinquit patrem et matrem et adhesit uxori sue et facti sunt duo in carne una Ob tam commercium factus ē cu͠ sponsa in carne una et ipse cu͠ sponso in uno spu͠ Quomodo oporteat de tali te gaude͠ coniugio fidelis aia ᵉ Quomodo letabit et diem festum aget ᶜ Jntuere sponse vestimentis glorie ciutas sancta sponsa agni gaude et letare sponsa adducta xpo Quomodo tu non gaudebis cu͠ gaudeat ipse Gaudebit inquit sponsus super sponsam et gaudebit super te

deus tuus. Sz quanto gaudio? In
die nupt desponsacionis eius et
in die leticie cordis eius. Non le-
ue dedit intelligi leticie motum
quam de cordis expressit. Leticia dico
delicie sunt. Delicie nupt mee esse
cum filiis hominum. Et care tibi ualde
bone iste delicie constant. Non
gratis eas possides. quas carnis
passione compasti. Ideo cordis
tui hanc dicit leticiam. Iniuria
est sponsi. si ipse letatur et tu non
ex corde applaudis. non congratu-
laris. non gaudes. Vel fastidii
uel despectionis instar est. cum
audientem non congaudere/ et homini de
sponsacionis die. Affectum tuum
eius alliciet species. si non eius qui
speciosus forma pre filiis homi-
num. Gaudes gaude in domino et
exultet anima tua in sponso tuo
in deo tuo. Et si deus non esset.
et homo purus est. quantas tamen
in se habet amoris illecebras
homo talis. tot gratiarum habundans
muneribus. Nam et si a radice
conceptionis eius recensere cepeis. tibi
totus stellatus uidebitur. In tota con-
dicione humana tam singulariter ex
excellenciam uenit. homo innocens
et impollutus. segregatus a pec-
catoribus. ut merito filia ex ex-
celencior celis factus est. infir-
mitatibus nostris potens compati.

temptatus per omnia per similitu-
dine absque peccato. Diffusa est
gratia in labiis. misericordia in vis-
ceribus. uirtus in manibus. conuer-
sacione singularis. sermone com-
prudencia in responsis. uita
in uerbis. Et ex conceptus est
ex fide natus ex uirgine. non
consumptus in morte et assump-
tus in gloria. Reticeo mi-
crecencium miraculum et multa proplo-
rum quos misso spiritu sibi in fide
et in caritate sociauit. O uere
magnum pietatis sacramentum. propius
irritamentum amoris. qui manifes-
tatus et infestatus est in carne.
iustificatus in spiritu. apparuit
angelis. predicatus est gentibus.
creditus est mundo. assumptus est
in gloria. Quis uidet istas
discurrere et recurrere per lineas
frequenter. et per singulos articu-
los. et opinor gradus dicere. Domine quis
similis tui? Quis uidet. ut
seruantur sermones isti in corde
meo. ut exarentur stilo. et qua-
si in silice sculpantur. ut non deleantur.
Bonus stilus digitus tuus domine.
digitus quo scribebas in terra
uerba arthana. illa quorum uir-
tutem calumpniantes ferre non
poterant. Inclina tempium deo
meus. et incide in corde meo
legis tue tabulas. Lapideam

~~lapideum~~ est cor meum. sed durus
lapis nature obliviscitur ad digi-
ti tui impressionem facile cedens
ubi tu incidis. Sed iam multa
diximus pro eo quod oportebat spon-
sam letari et gaudere in die des-
ponsationis sue et in die leti-
cordis dilecti sui. Magna est in
hac die letitie ratio et que cordis
et affectus humani fines ex-
cedat. Hec est hic peregrina indu-
cenda letitia. sed diei isti sufficit
letitia sua. Dulcis es domine et di-
rectus est ad nos spiritus tuus. spiritus
// citas suavis. Quantas tibi perfectam
et amorem quodam sponsi as-
et quiescere sociās affectu et de quiescione
letaris. Durum cor quod tibi letitie
huius materiam subducit. occa-
siones attenuat. imminuit vires.
O me impudentem et ingratum si
non ego talem diligam tam ab-
solutum a corruptione et tanta
circa me astrictum compassione.
necessitate non obnoxium et pie-
tate obnoxium. Diligam te domine
dulcis domine et si non pro me propter te
tum ut tuo satisfaciam desiderio.
deliciarum tuarum causas subministrem.
argumenta letitie in die despon-
sationis et in die letitie cordis tui.

Et vos audistis. Sermo xx.

Et confidenter ad visionis
huius invitate letitiam filie celestis

Syon Ierusalem que in celis est. Vos
inquam et plene filie Syon. qui semper
intuemini faciem patris. Vos inquam
multorum milium angelorum frequen-
tia nos dicto et voco. Egredimini
et videte. Egredimini de recondi-
to illo sinu intime visionis. de
secreto lucis inaccessibilis. Hoc
novum nobis terra nostra prestat specta-
culum. Novum enim fecit dominus super
terram. Ab eterno ad eterna terrena non
provido. Mira hec invitatio. sed nescio
quo pacto illa eterna que in secreto
semper et nova et miranda sunt
eo quod factum est in terra novum nova
magis et mirabiliora refulgent.
O beata hec in terris novitas temporis
que antiqua illam et eternam no-
vitatem angelicis in aspectibus
amplius innovavit. Novum fecit
et dominus super terram mulier circumda-
bit virum. Que virum? Ecce vir.
Oriens nomen illi. Oriens splen-
dor lucis eterne. femineo sese vir-
gineo circumdat utero. et carne vesti-
tur. Hoc est illud novum quod ipsa sui no-
vitate nimia credulitatem ob-
struxit si non esset inauditis
signis fides elicita. Denique iste
tot compassionum et prodigiorum manifes-
ta testimonia ad novitatem istam
nisi quorundam sensus obstupuit.
ut domini novitatis fidem abrogarent
signis evidentissimis in ...

dent credulitatem. Propter quid nos
ad egrediendum invito, qui ipsos
etiam ubique prevenitis et instruitis
apostolos. Ubique seduli estis et ami-
ratores et annunciatores novitatis
istius. Angelus concipiendum nun-
ciat Marie. Natum pastoribus nun-
ciat angelus. Ymmo et ipsis ange-
lis non tantum pastoribus ~~nec tantum pas-~~
~~toribus~~ angelus nunciasse videtur.
Unus predicat, alii applaudaverunt. Dicitur.
Facta est inquit cum angelo mul-
titudo celestis exercitus laudancium
et dicencium gloria in altissimis
deo. Unus annunciat, quod alii eque
noverant, et tamen quasi recens et
novum audiunt, quod illis ignotum
esse non poterat. O beata hec novi-
tas in terris, que angelico gaudium
reddit auditui. Et ut sic dicam, de-
lectat illos ab alio audire, et quod
didicerunt quod eos ab inicio ipsa veritas
docuit. O humilis et indefessa de-
vocio, et ad deum et ad invicem. Est
hic aliquid quod nos utinam obser-
vemus, ymmo et serviemus. Audi-
amus. Ut angelico exemplo hu-
mile et attentum prebeamus audi-
tum alieno sermoni, eciam in hiis
que non ignoramus. Non tamen
alienus est, qui de deo est, nec nos
alienos a deo reputamus. Et si alie-
nus est, auctoritate illi cedunt di-
vina materia. Nota fastidire sa-
(?)el curiositatis aut contumacie est
est signum. Angelici spiritus quibus a
principio incarnacionis innotuit sa-
cramentum, non abstinent ab admi-
racione in novitatis huius exhibi-
cione, et antiqua cognicio non mo-
dicione nova, sed novo gaudet
et letatur auditu in tempore fine.
Egressus est populus ideo egreditur
et ipsi. Et egressus eius a diebus
eternitatis. Sed in tempore fine de-
nuo egressus eius est, quando credidit
cum feceris. Ideo egrediuntur celestis
filie Syon admiratione in comple-
cione, quod prius admirate sunt in expe-
tacione. Angelus in annunciacione,
angelus in nativitate, et in
baptismate. Angelus apparuit
oranti, testis est resurgenti, as-
cendenti astat. Quam vehementes
spiritus amatores sunt, tam sedu-
li annunciatores, et indefessi ami-
ratores. Per omnes huius sacra-
menti gradus decurrunt et immo-
lant hostiam iubilacionis, hostiam
vociferacionis, cantant et psal-
mum dicunt domino. Et omnis hec
veneracio extrinsecus exhibita est
absque ea que intrinsecus latet.
Et si novum fecit dominus super terram,
celos tamen novitatis huius odore
replevit. Femina circumdabit
virum, quoniam circumdat corona
caput. Caput eius est prius.
Gloriosus plane in illo sple-
dore glorie et pathia figura substancie

sed si separaveris in eo gratia velud fusco
nature colore infecto diu sol
lucet plus placet. Nec illis tamen
qui sancti sunt non potuerunt sed
hiis etiam quibus purior splendor
se ille refundit. Hoc autem dico
quod dignacio hec ipsa qua voluit
incarnari quendam videtur attu
lisse decorem dignitati maies
tatis. Candorem enim non plus pla
cebit humiliata sublimitas
exinanita maiestas et divini
tas incarnata. Ista varietate
quid pulchrius. Varietate dico
contrarietas videtur eo quod con
templandum pulchrior quo ex
sese contraria non impugnat sed
congruunt sibi. Mirabilis in
se divina simplicitas sed ut sic
dicam multo hec composicio mira
bilior quia novior. Non possu
mus mixture huius actem satis mi
rari et puto nec angeli. Et quidem
illis mirandi racio maior: quibus
divine nature mera simplici
tas sincerius innotescit. Illa
incomparabiliter mera est et ideo
mixturam hanc mirabiliorem
reddit. Nec tamen hec mixtura
cum sua cuique nature constet in
tegritas. Nam nec altera in al
teram transit nec ex utraque quasi
tercia et nova quedam consistit. Ho- bo-
mini tamen est ex in una persona con

at que

et alterutrum

venimus. Contemplacio utique que
est velud cella vinaria in illam
introducti sunt angelici spiritus cella
nectaream maiestatis eterne summe
a condicionis sue inicio positi
illam nunc in tempore fine hec iam
in hiis cella mustum novum eru
ctat. O promptuaria plena promp
tuaria ex habundancia et eructan
cia ex hoc in illud. Egredimini filie
Syon de cella vini meri ad hoc
mustum quod invenit sapida in ca
lice novo. O calix inebrians quam
preclarus est et ideo claritate ine
brians liquor eximius novo hu
ic infusus calici maiorem cum cla
ritate haurit. Gustus cum dulcitate
temperata. Video etiam de te amor tem
peratus. Quis enim se ab amando
temperet qui iam se capacitati
immensa contemplavit maiestatis.
O calix non hominum tantum sed et
angelorum mentes inebrians et
in se a contemplacione mere
divinitatis in mixturam hac nova
convertens. Egredimini filie Syon
de copia illa vini meri ad huius
calicis temperatum. Egredimini et
gustate quam suavis est dominus. Ibi
suavitatis divine simplex natura
conspicitur. Hic suavitatis eius ex
et iudicia proponitur. Ibi sui in se bi
detur. Hic in effectu suo. Hoc ultimo
in genere utriusque mirabile est et vel

cio quid magis mirer. i. vna p'so
na naturaz compone an compo
nis ei(us). Quid iam in dine vni
tate eterne tres et minim p'sone.
Plures iam ex integro in vna
p'sona naturas mirare. Quid
non ad contemplandu suaue
quid ad non afficiat. Denique
ad admiracionis cumulu causa ac
cedit. Causa nec consequencia vtris
nec saluacionis efficacia caret nec
gra compassionis. Vis audire
iusciam. Sicud in ada omnes
moriunt ita et in xpo omnes viui
ficabunt. Et item Sicud p vnius
inobediencia peccatores constituti
sunt multi. Ita p vnius obediencia
iusti constituunt multi. Quid
consequencius. Magna conse
quencia sed ex pte iusticie efficacia
maior. Denique et si habundauit
delictum superhabundauit et gracia
Vbi delictu ibi seductio et falla
cia intercessit. et id no ex omni pte
voluntariu videt. In gra vero ni
chil no ex proposito nichil non
ad libitu. Quoni g'o nã efficacio
ni sit voluntaria bona q vel vdid
aliqua ex pte coacta mala. Et
ille efficax gra et artificiosa. Nes
cio quid magis mirer. artificiu
cuptacionis an efficaciã salua
cionis. Vtrumque in bnficio grãe
est. et voluntas et euentus. Ad
et trium modu ipsi et euenem-

Nichil voluntate affectuosius
Quo dilecco maior qm vt
ponat quis aiam p ami
cis suis. At h p inimicis. Et
inimici in seipis erant et amici
quia ante mundi constitucionem
dilecti. Quid opis huius euentu vbe
rius. Larga effusio spus sup
omnem carnem satis manifestat.
Effusio sanguinis xpi spualem
nobis infusionem impetrauit. Qs
lauit sanguine suo quo nos fu
dit spu suo. Ideo nos prius mu
dauit vt essent supra quos ap
cius spus inundaret. Ad or
dine quid consequencius. Scruta
tor i huius materie considercioe
et quid potissimu ad conte
plandu e tribus eligam ignoro. pietatem an prudenciam an conuentu. Certant hec
inter se in contemplacione
mea. et cu in alteram partem
intendo in alteram trahit. Bla
diunt hec michi et affectione dul
ci prurient. miraculo stupeo
gaudeo. Gaudeo p vtilitate. ad
prudenciam stupeo. mirabili
propter impensum in pietatis amo
rem. Quid ista discucio. Con
fundunt hec inter se et in vnumque
gre conueniunt. frequenter ista et
modus et conueditas et affecio
sine malis sit dice. prudencia
conuentus et pietas. Hec inque

ta siue simul siue sigillati con
sideracta aim ad se mentē et
trahūt citius et tenent du
cius et quandam admiracōem
et exultatione gignūt Mats enī
fides talium varietate virtutum
eius dyadema contexuit Sunt
ibi numerus hoc pondus hanc me-
suram assignat In ordinis zoe
et gsceptia numerus deprehendit
et concordie modus In pondere
pietatis affectus vehemencior Et
ut vehemens pondus gracie de
celis ad terram maiestate imme-
sam deducens Immensitatis hec
omnem incomparabiliter excedens nam
et creaturam ad mensuram
se contrahit mensuram pertin-
gendi usque ad nos Non enim
quasi non descendens ad nos
super extendit sapientiam sed in me-
suram nobis distillat dona spūs
Mensura interpretor in effectu nu-
meri Ad mensuram enim dat no-
bis deus spiritum In mensura co
tra mensuram In mensura gracie
contra mensuram iusticie Na
sicud habundauit delictum habun
dauit et gracia An non hic me-
sura contra mensuram Certe
et supra Superhabundauit enim
et gracia Fluxit tamen super me-
suram delicti Non utique tamen si
mensuram delicti sed etiam super
mensuram gracie Et contra et super
mensura iusticie habundauit gracia
et super mensuram gracie sed non contra
habundat gracia Ubi enim una ha
bundat nate est et altera superhabun
det et detur habundanciis habun
dantibus habenti Mensura hec me-
sura bona et conferta et coagi
tata et superefluens Superfluentis
videtur qui non tamen uicia superat
sed et exhibeant uoluptatia In
donis spūs quedam expediunt quedam
decent quedam delectant quedam
nant exornant exhilarant
Quorum uero superefluunt quod sic co
rescunt Sed hec iam sufficiant
de numero de mensura de pondere
dyadematis quod salomoni ipsi
mater eius composuit Coadunat enim
illi quasi sertum glorie confert du
coaptat quod a nobis assumpsit et
quod nobis exhibuit Videtis quali
hoc dyadema dotibus gracie con
stet Sed quid de gratiis ad dya
dema Dabit inquit in pubibus
capiti tuo augmenta graciarum Pr
cipiti tuo augmenta graciarum Pri
dat et mater coronat Ipsa coro
nat quia ipsa credidit ipsa coronat
quia ipsa circumdat Nec etiam seipsa
te bone ihesu exornat seipsa te
vestit seipsa te calciat et coronat
In perfectione calciamentum est p
fectio corona Mira mutatio ubi ex
cusso pulvere si quis adhesit de
calciamento corona efficitur In
die desponsacionis et leticie Unde

ordine Unus dici desponsacionis
et coronacionis dies. sed istud scis.
beatus es si sequaris. Cum tis
ordine si prius vis desponsari quam
coronari: si prius ad iocunditatem
et quietem vis venire per Christum quam per Christum
vincere. Anticipatio quidem beata
sed non ordinata. si ante triumphum
optas thalamum tibi collocari. si ante
laborem presumis leticia. Unus
est huius tribus constitutus dies. diu-
demati. desponsacionis. leticie: et
leticie cordis. Et quod cor salomonis
mi: Vos inquit estis corpus christi
et membra de membro. Felix plac
scitur membra huius capitis sed
qui cor est eius. de precipuis est. Et
vide si cor non est. qui quodam in
ventre secretorum dei fovetur. in vita-
li affectionis calore. in medio me
ditacionum de corde eius cogita
ciones. non operaciones exeunt. Iure
quod cor est. qui in medio spiritualium
locatus est cogitacionum. in princi-
pio medine graciarum in quodam ventre
virtutis: in utero sapiencie. cuius in tempo
salomon ponitur. Et quidem una ca-
dentur. vel eciam vel anima. et coro- — anima
est. et cor et sponsa. Corona in
capite. sponsa de latere. cor in ventre.
Corona in summo. sponsa in proxi-
mo. cor in intimo. Quid hic non
optime collocatum: Quid non fes-
tivum: Egredimini filie huius matris
nostre filie syon. et videte ut et

nos tuscatis in affectum cordis huius
in sponse eiusdem in dyademate
sperem. Nolite casso nomine gloriari
estote quod esse dicimini speculatores
filie. Unus ipse attestatur. nomi-
festus enim est iste desponsacionis — ad desponsacionis
dies et dei susceptione dignus
et ab hoc eo festivior qui nup-
ciarum est dies coniugii: in quo
non datur libellus repudii. ne
intercedit divorcium. non abit vir
via longissima ne brevissima
quidem. sed est semper in domo sua
sponsus hic Christus quod venit. Sermo xxii. — xxi
Non vetatur ne suis itu
mescat laudibus. et humi-
tatis tacturum se faciat. cuius
ipse pulchritudine sibi cum expres
sione tanta sponsus concedat.
Propter eo multo placendi de
siderio subest metus displicendi
et propensior devocio quanto securita
tem minuit et fiducie. Quid ergo
mirum si sponsus applaudit illi
de pulchritudine. affectuque blanda
allocucione demulcet. que metus
invenerit: Quam enim eciam
deformitatem non videat sua hominis
anima quelibet. quam in salomonis
in matrimonium asciscat: Audi
nunc illum in dyademate suo. in
die desponsacionis et leticie cor- — ad desponsacionis
dis. in illa abisso glorie sed vito fes- — et solito
tiviorem potentia quam iure uetere — ad re
repulsam. si deformitatis et

ubiectionis sic respectaret
ad causam. Oportuit itaque ut
secundior reddita resumeret an(ima)
(et) infusa alacritas mentis faciei
vividio quodam colore perfunderet. al(ias) circa
Nam tocius vite et operum pul
chritudo velud plurimum adicit
mentis integritatis hylaritas.
Propterea in hunc modum amicam
sponsus alloquitur. Ecce pulchra
es amica mea (et)c. Similia sunt
dicta sunt in precedentibus ubi
sic legitur. Ecce tu pulchra es
amica mea ecce tu pulchra
es et quam pulchra es. Utrobique
pulchritudo predicatur ipsius et tan
ta commendacio confirmacione de
claratur. Sed quantum ipse advertere
possum aliquanta (est) inter distinctio.
Nam ubi dicit / ecce tu pulchra
agitur tantum de pulchritudine. hic
uero de immensitate pulchritudinis:
quam pulchra es amica mea quam
pulchra. Ibi simplex attestacio.
quasi subito deprehense pulchri
tudinis. hic autem admiracio im
mensitatis. Ibi attestatur quam pul
chra. hic oblectatur quod tam pul
chra. Hic enim maiore pronunciatur
cum pondere affectu quo intuentis
(et) complacionis modus motuum
oblectate mentis declarat. Quam pul
chra es amica mea quam pulchra.
Et quidem in processu cantici
crebrior dici ad sponsam oportuit.

Hec a nobis de simili distinc
cione librorum / nam que super pulchri
tudine sponse interpretanda fue
runt. copiose et acuriate sunt
explicata suis in locis. Et que brevius
erudicior an eloquencior nescio
suis disputavit in omeliis: ne
nimio ut sic dicam digito tetigit
a nobis ad discuciendum attingitur.
Hoc uero non negligenter attenden
dum est. quod post qualem commen
dacionem pulchritudinis parti
culari amica depictura. loco
primo ab oculis orditur. Oculus
quidem. quoniam si simplex oculus
fuerit. totum corpus lucidum erit.
(et) ideo columbarum comparat oculis. ut
iuxta evangelii doctrinam ami
cam suam simplicem doceat
sicud columbam. Denique univer
sum corpus operacionis simplex
illustrat oculus intencionis (et)
facit ut coram deo luceant opera
que per se coram hominibus poterant
lucere. Nam qui facit bonum lucere
opus / sed operis bonitatem non inten
dit animus quasi corpore claro ocu
lus tecatur. Opera quidem sua ali
quociens (et) in gracie suo bona sunt
et aliis commoda. sed operum bonitatis
in auctorem non refunditur. quia
simplicem oculum in ipsis non habet.
Ideo tenebrosa sunt que intencio
nis sinceri lumine carent. Bonus
itaque simplex oculus non habet

Aug
et pulch(ritudo)
Ecce pene videtur ecce tu pulchra es
Simul
al(ias) et

aliquā ꝑtem tenebraꝝ cōspiciōnis
totū corpus senciunt. Aut totus enī
tenebrosus est oculus/ aut totus
lucidus/ aut hūs aliquā ꝑtem
tenebraꝝ assumptam. Totus tene-
brosus est cū operi malo ꝓpter
malū intendit. Totus lucidus
est cū ope bono nō nisi ꝓpter
bonū intendit. Cū uero in ope
bono non tm̄ in ipm̄ bonū sed
eciam ī aliud aliquē finē intēcio
dirigitur/ ut cū in ope nō bono qd
inesse credebatur bonū errando di-
ligitur/ aliqua ex pte oculus
caligat/ ⁊ non est mēa simplici-
tate purus. Quod cū opus bonū
pretenditur ⁊ non ipm̄ bonū s;
aliud totū intenditur. Oculus ne
iste tenebrosus dicitur ex toto. an
ex pte caligans. Michi quidē
magis tenebrosus uidetur ex to-
to. nam et si lux depute in ope
nulla tamen agnoscitur in intencōe.
Quoniam autē bona intencio que
bonū nō captat/ a quoniam simplex.
que sub bono uelamine serpentem
occultat. In oculis nō sponse
utraque cōmendatur ⁊ simplicitatis
⁊ spiritualitas. ideo columbarū
dicuntur. Et bn̄ in amica sua
sponso luce cōmendat/ ut sibi de-
monstret similem q̄ ipse lux di-
citur/ ⁊ in quo tenebre nulle.
In sp̄o rerū conditore lux omni pa
creata est dicitur/ et in desiderandā

pulchritudine sponse lucis ī
primis inductam decenter ē me-
cio. Oculi tui columbarū. Quid te
amicam esse psumis. tu que nescis
oculos hēre columbe. Opa quanta
cūque fuerint. si impura ē ... de
pulchritudine frustra tibi ap-
plaudis. Quoniam amica est que
pulchra non est. Sz quoniam nō
est inimica que malignatur in
scō. Malignatur in scō qui malig-
natur in bono siue in suo siue in
alieno. In tuo malignaris bono
cū bonū ipm̄ nō suspicaris. In (al' cō)
(al' ūcia) alieno cū de bono male suspi-
caris. Et praua intencio ⁊ puer-
sa interpretacio utraque maligna
est. utraque fellea et falsa. nichil
hūs cū columbarū natura cōmune. Oculi (cōe)
columbarū sunt. qui nec falli volunt
nec fallere nocent. Nescis quod spo-
sus tuus veritas est. Quomodo di-
cet tibi columba mea amica
mea. que simplicitate nō gau-
des. Amica est ueritati simpli-
citatis. Ideo cū simplicibus sermo-
cinacio eius. Denique simplici-
tati amice applaudit dicens.
oculi tui columbarū. Bona ē enim
occulta simplicitas. ita simula-
cione excludens ut nō caliget
in ueritate. Karissimi hīs annis hodie ī
festis. et si qua est eius frequencia
occulta satis et latens ī fora-
minibus petre in cauerna macerie

et residet super rivos aquarum. Quomodo autem
obscuratus est aut occultatus ocu-
[illegible] lus columbinus? Cuius est hic qui se-
culi calliditates non sectatur, qui
illis se uti non gaudeat, qui non
habere amet, quod saltem notari in se
non velit. Cuius est qui non ve-
cludit oculos columbinos? Ut proprie
amicum te esse velis, quid tibi cum
prudencia carnis que inimica est deo?
cuantud An istas inimicicias conaris ut
.s. prudencias utrasque carnis et spiritus concordes in te
ipsa? Modicum fermenti totam mas-
sam corrumpit. Quid ergo fiet ubi
multum est fermenti, massa modica?
Que societas legi cupiditatis et
legi caritatis? Non debet huic illa
esse iuncta que nequit esse subiecta.
Prudencia enim carnis legi dei
aut repugnat et inimica est, quod omnino
perit et nulla est, quod resistit, quod cepto
to desistit. Potest primum ut pereat
non sit, non potest primum ut ei contem-
perata sit. Tunc ergo et os et cor-
huiusmodi exercitatum optas habere pru-
denciam que legi dei non potest vel as-
sociari vel subici? Prudencia
spiritus vita et pax. Vitalis enim est
prudencia spiritus. Usu huius vite
que nunc est et future. Prudencia
non carnis in presenti tantum exercetur
vita; nullum enim in ea que sequitur
est habitura locum. Cupiditatis enim
apud inferos non opus non usus
est, sed excruciatio. Ista pax, illa

litigium. Et bona pax, cum homo est con-
cordia, que pari non valet. Talem
prudenciam ad sponse pulchritu-
dinem spiritus commemorat. Talis in
oculis columbarum depingitur, que sim-
plicitatem et spiritualitatem et rede-
leat, eo quod in columbe figura intel-
ligi soleat spiritus sanctus. Non sole-
re vacua talis simplicitatis in ocu-
tum enim subest latentis gracie. Ocu-
lum columbarum absque eo quod intrinse-
cus latet. Magnum nescio quid illud
est et vere magnum quod manifeste
dici non debuit ut dici non potu-
it, nec aliquo ut gracie certe figura-
tum sit, sed in suspicione et coniectura
sola relinquitur his qui similia fe-
re paciuntur. Absque eo inquit quod intrin-
secus latet, quasi non sint intrinse-
cus alie gracie et dona spiritus. Et quia
omnis gloria filie regis ab intus,
inque et intrinsecus ipsi oculi colum-
barum, ubi simplicitas fidei corda pu-
rificat et illuminatos oculos reddit
cordis. Ubi nomine oculus sed tota
cordis absconditus dicitur homo.
Sed licet ab intus omnis sit gloria
est tamen gloria glorie respectu interior.
Et sicut in ipso homine exterior et
illo et in ipso interiori alia aliis ma-
gis sunt intima et latencia penitus
soli tamen nota dilecto. Fortasse et
aliqua etiam ipsi sunt sponse ignota
nec collatori dumtaxat ad plenum sunt
noticia numerum. Quid enim si ocul

tatur sublimitas dum scrutatur humi-
litas. Secretum tuum tibi bone
Ihesu secretum tuum tibi. et in abscon-
ditis sponse plus delicias. Cum-
que nos ad modicum illud nescio quid
lateris nobis concedas. et occultam
quandam delectabilis figuris pulchritu-
dinem. Plus nos ad querendum al-
licis. dum illud latere intrinsecus dicis
et curiositatem nostram amplius ir-
ritas. tantum silentio misterium pre-
mens. Plus nos dum taces tantis
quam magna multitudo dulcedinis
huius. quam abscondenda indicas
dum non explicas. Unde quod illud
est latet intrinsecus. sed de latebris
huius istis suavissimus odor aspi-
rat. Nescio enim quo pacto dum illud
admirabilius dulce esse conicio. admi-
rabiliter dulce iam sentio. Iam illud
pensat affectus ad quod non penetrat
intelligentia. Conditum est hoc
penes sponsum et signatum in the-
sauris ipsius. Soli fas est dilecto ipsius
tori ingredi et ipse latentis archa-
na revolvere. Hoc autem dico quod non
sit facile virtutem cuiusquam ex indi-
ciis diffinire. Frequenter enim exiguis
apparentibus signis. eminentiora sunt
que latent intus secreta. Ideoque
manifestius debemus laudare vir-
tutes. ut hanc in singulis adiecti-
one veram absque eo quod intrinsecus
latet. Denique ipsam laudat de qua
nobis est sermo concupiscentia in sponsa sa

colubina inspirat simplicitate
quam gratificat. quod est in se ipsa suavi- [ius]
et placens. maiores tamen in se re-
conditos habet thesauros et dulcius ut ita [thesauros]
dicam medullata secreta. Que-
ritis quid sit illud? Dixi iam. et
si adhuc velitis audire. ignorare
me fateor. Possem quidem hanc no-
bis commendare simplicitatem. et ad
eius nos emulacionem hortari. quam
tam copplicabile et dulce misterium
continet. fortasse et confert. Si
autem ipsum si conatus fuero revel- [al. evol]
are forsitan ad aliquid occultum et
latens pertingam experientia vel
coniectura. Sed inquit est illud
intus tam involute meminit sponsus
in laude dilecte. Alibi potius eo
occultum erit aliquid adhuc late-
bit intrinsecus. Altius illud latet
in tenebris nec meo subiacet sti-
lo vel studio. Venabor ipsum silen-
tium tanti misterii. nam eius non
est datum diffinisse vel nosse quid sit [al. diffinire]
eo quod silet. satis relictum est cer-
te quod aliquid singulariter dulce et
sponso gratum sit. Non potest inves-
tigari quale sit. sed potest estimari
quam magnum sit. vel eo ipso quod ubi
tam arcanum dici non licuit. vel
tamen aliquid dixisse videatur. et non
ex toto siluisse. Ad hoc enim instruit
accipite quod michi videtur in hac
parte nec dici posse. Verum accommo-
date ad prius capitulum.

Vos videritis Virtutes ipse si apte at sic
nata intus in animo locate sunt sed
usus quarundam in exterioribus viget.
quarundam vero suam in interioribus exercent
potenciam Et illa quidem carnales
declinant illecebras: ista vero spiritua-
lium deliciarum latebras amplexantur
Illa vel sollicitantes occasiones re-
fugit vel insolentes affectiones com-
pescit et continuis interdum viciorum moles-
tiis tamen laborat exercicio Ista tali
delectatur materia. que non iocunditate
te magis quam honestate precellat
Illa simplici intuitu et oculo col-
lumbino exteriores dumtaxat percurrit species
vel odit vel despicit: ista curiosi-
at p̄pecu quasi speculum celestes perlustrat species et
prospectis amplius inardescit Pos-
ialem sumus tamen quandam distinctionem
formare. ut dicamus alias exterio-
res esse. alias interiores. alias inter-
medias Alie enim a carnalibus rese-
cantur. alie spiritualibus intendunt. alie
quasdam iam tenent primicias pro-
me se a mundi illecebra quam con-
tempnunt compescunt: medie se
ad id quod spiritualiter concupiscunt
istuc componunt. Ultime vero
intime optatis aude iam fruuntur.
Deus bone quantum lucis et delicia-
rum in illis est latebris quietus
consessus in recessibus illis Virtu-
tes me concludant latebre
ut illud de psalmo
dicere possim Nox est
illuminatio mea in deliciis meis
Estne enim aliquid latens ait quis in
hoc ultimo gradu et si forte vel
hoc vel aliquid simile quod sponsus
sus signavit Volo de ceteris differ-
re misteriis nec enim fas est au-
dita simone ordinem archana mu-
dare et nimis sunt manibus lingue
quolibus delicate sed scilicet revelat
aspectum et reconditum manna retrac-
tare quod aurea et urna continent
et archa recludit Et ipsum manna
nomine aliquid audit archanum et
de quo magis possit quam quidem
hoc quod dicat quid sit hoc Et enim me-
lius quam manne latens illud apparu-
erim. Dulcis est quidem et celestis
est manna cibus. sed videtis quod sem-
per reconditus in urna in archa
in sanctis sanctorum. ut curiosus et
nimis ydoneus ab hominibus appar-
eat Oculus ille colubinus et
non novit quem non diligit et pia
credulitatis et intencio pura Ro-
gamus ergo vos fratres amplectimini
statim simplicitate. quiete meditacionis
meditaciones puras liberas orationis
quam in talibus vasis et ut ita dicam
in archa meditacionis sunt et in
interiore orationis urna. Divina nobis
est locata refectio et potacio glorie
de qua legitur Saciabor cum appa-
ruerit gloria tua Cuius plenitudo
vitam eternam nobis conferat per ihesum xpistum
cum e cuius honor et gloria. qui splendor glorie

Est prius post octavam s. f. am Sermo xxij.

Ecclesie ut bene nostis hec blandimenta dicuntur. et de spiritualibus eius oculis precedenti disputatum est sermone. Sed quia tales sunt inquirit raro. Videte totum corpus eius quoniam plenum sit ante et retro. Oculi eius apostoli oculi eius apostoli qui vel futura predicunt vel iam facta predicant. Oculi eius sunt utriusque interpretes et doctores populorum quorum officio spiritualia aie vel gaudia vel scandala et cernunt et distinguunt. Sed nescio si omnes qui oculi sunt officium teneant et usum. Duces ceci nunc tum rectores sed quod indignius est etiam videntur. Nomine videntur oculi habere et locum et speciem. sed virtute carent. Utinam vel id sufficeret et virtute prudentie bona careret. cum quod ad omnes utilitates ceci sunt non ad privatas commoditates intuiti. Hinc autem et ceci sunt et talli di hebetes ad eterne lucis. ad propria acuti. Sed quoniam oculos columbe. quod columbe non insunt. columbe non videt et non gaudet. qui columbam non ducit sed magis adducit certam et questum in ipso de ... pius precipitat moribus et exemplis. De talibus apostolus loquitur. Omnes que sua sunt querunt non que ihesu xpi. Tales occupant locum et pervertunt visum. cum ... sunt alii qui oculi non sunt officium ex promotione sed ex presumptione. Et quidem frequens hec turba. Quis dabit mihi de numero discipulorum quam prelatorum copia perniciose se velut quodam locatus in tribunali non carpat non corrigat non castigat. Isti non sunt iam oculi membrorum sed quidam oculi oculorum quam modo sunt penne et plume in corpore columbe ipsa velint et oculorum dirige linea. Nolo locum sunt in-mis virge. ne nos fratres ex pagitate videar. Estote boni generi mensura. Nichil omnino in corpore columbe officio vacat. nichil caret honore et ea que abscondita sunt habundantiore sunt honore. Denique et in capillis sponse sunt singulis et honor. Sed enim in oculis prelati in capillis qui sunt nisi disci. Et boni discipuli qui se capillorum more tractabiles et flexibiles exhibent ad omnem nutum sui ad motum venti. Nam graciles et spiritualibus attenuati disciplinis pene sine corpore sunt et penitus sine carne ad omnem insensibiles iniuriam ut nunc tondentis ferramenti senciant lesionem. in hostium passionibus sustinentes molestiam si a capite eum inhesei substringat evelli. Reliquo enim emortuo corpore. vitale ibi totum sensum retinent. Ubi capiti de

quo oriri^z iniguntur. Et ipso vi-
cini cerebro ubi sapie recessus
dici^z quasi ad intima ipsius ar-
chana mitti^z intrare. Quibus hoc
eradicati et qui inde euelli videtur
ad exteriores qualibus occasione
cunis notari. Nam qui inde
sine sensu doloris defluunt quo
ibi aut nati aut radicati ere
dene^z. Denique quod decidant capil
li sponse sed assurgant audi quod
sequi^z. Capilli tui sicud capra-
rum que ascendunt de monte ga
laad. Quasi greges caprarum eo
quod in sublimibus pasti et positi
et tendentes semper ad alta ut ca-
pree. altum tamen nichil sapiat sed
carnalis consortii sunt infirmitatis
Elacio namque ipsa descendit.
ascendit humilitas. Ideo qui capree
quod semper alta petunt et ad infima
sua respectent. Et bene de monte ga
laad ascendunt et tamen non in
monte galaad quod testimonii ac
nus interpretatur. Et quis est ille nisi
xpistus. super que omnia complicata coa
ceruata sunt testimonia cum compleat
iohis 8 cum ihesus. cum pater cum opa ipsa
testimonium reddunt. Hic mons
ecclesie caput est. Noli de hoc monte
descendere si capillus es. Quid no
bis separatim innaris et velut
auulsum iri a reliquorum consortio
capillorum. Aliquin casus tuus
ecclesie caluacionem inducet. Nescit

illa decaluari. nam et capilli eius
omnes numerati sunt. Ad synagogam
illa inter minacio facta est in complica
cionibus crispanti crine caluicium.
Crispi sunt ecclesie crines ad suum semper
recurrentes caput. Certa illud im
bitu amico reuoluti in ipsa capi-
tis secreta conantes intrare. Ideo
capilli eius non decidunt. sed ascen
dunt et ascendunt de monte galaad
exemplo xpisti maiora sibi semper ad imita
dum exempla cumulantes. Verum
fidei qua habeo in xpisto omnia que
mea attestentur et insignia perfect
cogestu congesta. accerui michi ascensionis
constituant. Quam paucos mi hi...
testimonium huius contuli lapides
video eosdem ne et in aceruum multos
congessem. Quod enim homines
tibi videntur non propter fide sed contra
fidem magis testimonia congres
sisse qui sic viuunt ut alterius si
deant fidei quam xpistiane. Denique
tales quam multos videmus. de quibus
inire dici possit. Isti non sic que
sant ut qui xpisti se redemptos
se sanguine credant. quia alia spectant
vitam. qui futurum deant iudicium
qui tandem euangelica precep
ta fateantur diuinitus data. Talia
testimonia penes me pauca testimo
nia reperiantur. malle nulla ne
modicum fomentum aceruum fidelium
expm totum denigret. Et fratres mei
ut modicum de eorum gloria qui de

privato non possum si tocius vite vestre
respexeritis ordine et regularis
observancie cursum. non est exiguum
boni testimonii que edificatis
alterius. Nam si a nocturnis vigili-
is quas inpigri velud primicias
quasdam libatis affectum. et effunditis
a principio vigiliarum sicud aquam cor
vestrum ante conspectum domini dei vestri si
inquam a capite singulos per gradus
universitatis dominice scrutati velitis sci-
re quid ibi reperiet quod disciplina
non sonet. quod non conveniat fidi
vestre. quod non vel corpus attollat vel
mente erigat vel dirigat erectam.
Ipsum psallendum quanta est disciplina
in corpore. et quanto maior quoddam in
mente dum nec ad modicum vel etiam
tam ad modicum a sensu ubere illa
sinunt abire. Nam ibi id est in ipsis
quie tantummodo ubis ad ligatam tenet
aut ad cogitata relapsant ad pe
nitentia nequaquam cedit si contingat.
fugare cum mens humana quanta
spiritu censura castigant et more
nos usuras a se reposcunt. Sed
nec ipsa communium horarum intervalla
nocturna vacant. Deus bone illa
hora noctis quod sine nocte ~~nocte~~ est
quamvis nox illa illuminatio in delicia-
is. Ordines ille privati sunt sed priva
ta non petunt. Submissior quidem vox — al' sunt
vox sed mens intencior et pa-
ces tacite multum loquuntur actionibus
denique strepiter vote eripit ord

vehementes et ubis nec ergo in ta
que puro et pleno fiunt affectu
Amor in auribus domini solus obstrepere al' p — Auribus
potens corporalium strepitus dedig-
natur. ubi orationis sicud inchoanti ex
citamenta sunt. sic impedimenta so
lent esse perfecte oranti. Quid dein-
ceps horis matutinis. Quam de
recenti ordines instaurant. fre-
quentant confessiones. et uectida sed
manifesta revelatione etiam exi-
guos purgant excessus. Non tamen
exiguum reputant si a proposito vel
tenui memoria titubant. Hostis
callidi si quid fuit ex subitate sug
gestum sibi imputant. iniqui in
hac parte estimatores. Dum proprium
arbitrantur casum. quod aliene fuit
fraudis casso conatu tam provo
cati. Quid cottidianus manuum
labor. quo corpus et satis atte
ritur. et tenuiter pascitur. Labores
manuum suarum non soli manducant
sed de insufficienti parcitur ege
nis. et ut illis sit tribulacio dum
aliis habundet. Intervallis quibus-
dam levant labores. sed fesso
corpore fervet affectus. Illic tacite
lacrime ubertim volvuntur. producuntur
gemitus. erumpunt suspiria ut
qui inmota sedet ut si forte ex se
frigidi sunt vicinis prius possit
scintillis accendi. Quid deinceps quod
non de crastino cogitant. nec
de hodierno quidem. omnes cu

rum prospicientes in ipsum qu-
ias presto non omnium sed solum q-
uerentes regnum dei. Ecce quod pene
preterieram. In capitulo singulis
diebus communitati abbatis as-
tant iudicio quasi ad proprium tribunal
conuenti. Ibi quisque in primis ac-
cusator est sui accusandi se lo-
cum aliis preripere festinans. Eiusdem
ipsum continuum silentium et quam
compositis conuersationis. nonne totam
conuersacionem venustat. et quanta
sanctitatis pulchritudine vestit faciem.
Ipse sompnus quorum sanctitatis testi-
monium reddit nec in actu testis
mors est tantorum sine confessione.
Nam relique cogitacionum confite-
ntur ipsos ubi sompnus corpus obrui-
tur. Quis enim dormientis potue-
rit non versari ante oculos tocius
et diuine diuine conuersacionis ymagines
depicte et in ea vigilare. Non
tibi magnus hic videtur testimo-
nii acervus erigi. Nisi quod non
acervati et sine ordine sunt ista
sed serie certa et suis singula sunt
distincta temporibus. Nonne testimo-
nia hec credibilia facta sunt nimis:
eo quod domum tuam talis decet sanctitu-
do domine. Verum cordis mei radi-
ces super ista densiori actum flec-
tit sterilis esse tantus bone conuer-
sacionis cumulus. locus est alter
et uber qualem propheta commemorat
Vinea facta est dilecto in cornu in

loco uberi. Et magnum plane fer-
tilis soli testimonium fructus pro-
ueniens uberior. sicut econtrario loca ste-
rilitas arboris qualitate redarguun-
tur de infructuositate sua. An non
arbor mala que tam bonam
occupans fructus congruos non
reddit sed nec ullos bone spei produxit
flores. Forsitan et ficulnea illa
sterilem quam dominus iussit succidi. fa-
les de vicino vinee condempnabat.
Propinquum est in sancta conuersacione
plantatum nil sentit molire et ac-
cusationes pretendere tam congruis ex-
emplis quia et inde defensionem
dispone in corde suo unde alii ac-
cendit. Sufficiat tibi qui talis
es desertus tuus. Bonorum actuum
opus que alii alacritate ascendunt
deficere molitus et regulares ob-
seruancias et inmutabile. quare et mini-
me rigorem causatus. Noli pre-
bere eos qui deficiunt si potes et
ipse ascendere. Audi de quali et quam
arduo sancti ascenderunt. Verbe-
ribus et libera compta insuper et vin-
cula et carceres. lapidati sunt. secti
sunt. temptati sunt. in occisione
gladii mortui sunt. Circuierunt
in melotis. in pellibus caprinis. e-
gentes angustiati afflicti et ce-
tera. Ergo testimonio fidei probati
inventi sunt. Vides quanto sit certum
fides probata scrutinio quibus
testimoniis comparata. Tene

tile uel expetitur uel expectatur. Et
tamen hoc in inferioribus genere credibi-
lia testimonia satis. eo quidem
credibiliora quod non ea necessitas
imposuit sed supposuit se uoluntas.
Voluntas ergo uoluntas sit et proprie
libertatis iure utatur. Liberam
se ad persistendum exhibeat non
continet ad recedendum. Agnos-
cat necessitatis debitum sed non sen-
ciat iugum. In bono libera sit et
ad bonum inclinationis libera. In
illo quod iam tenet et ad illud
quo tendit dum ad ea que retro sunt
nullam sibi licenciam permissam ex-
istimans. De quanto arcius testimo-
nio Paulus ascendit tandem au-
dite. Ipse inquit spiritus reddit tes-
timonium spiritui nostro quod filii dei sumus.
Quantus uero in hoc testimonio
arcius. Sed foris nunquam non
perhibuit testimonium. Deo inquit
attestante signis et prodigiis et
uariis uirtutibus et spiritus sancti distri-
butionibus. Et tu tanto constitutus
in aceruo uirtutum et attestacionum.
Ego nondum inquit me arbi-
tror comprehendisse. Unum quidem que retro
sunt obliuiscens ad anteriora extendens.
Et nos ergo tantam habentes impo-
sitam nubem testium deponentes
omne pondus et circumstans nos
peccatum per pacientiam curramus ad
propositum nobis certamen aspicientes

in auctorem fidei et consummatorem
Ihesum qui proposito sibi gaudio sus-
tinuit crucem confusione contemp-
ta. atque in dextera dei sedens. Re-
cogitate enim eum qui talem susti-
nuit a peccatoribus aduersus semet ipsum
contradictionem ut ne fatigemini
animis uestris deficientes. Studium enim
usque ad sanguinem restitistis. Illo-
rum enim testimonia id est uictoria quod [progata quadam di-
cuntur testimonia]
pro fide Christi sanguinem suum fuderunt.
Uidete primum ipsum martirem Stepha-
num de quanto lapidum aceruo ascen-
dit ad Christum quem et omnes sequun-
[Cantica] tur iuste. Quasi grex inquit
caprarum que ascenderunt de mon-
te Galaad. Gestabant thesaurum
fidei in uasis fictilibus sed sublimi-
tas erat uirtutis dei. Ideo quasi
ascendentes dicuntur quod eos immania
tormenta non tantum infregerunt quam
firmauerunt ad reddendum testimonium
uirtute magna. Quid hic eis [no.]
reco[r]dor quod non uana et ea leue et
amicum propositorum inceptatione sus- [tre]
tinent, sed ad unum austerius ubi
totus liquescit boni propositi quem
sibi firmauerunt rigor. Istorum
tot suffulta adminiculis testimo-
nia uix stare potuit illorum tot re-
pressa tormentis uberius erumperet.
An non quantus unus suppliciorum tan-
tus et aceruus testimoniorum?
Et si morte afflicti tota die et [al' afflicti]

estimati sicud oues occisionis.
in omnibus tamen superauerunt et
velud superascenderunt de galaad
de aceruo iniurie. Non enim de con-
seruanda corporali vita etiam inne-
runt sunt sed de vita fidei. ex qua
iustus viuit. ideoque in omnibus
superant. quibus ea salua consistit.
Quomodo non superant. cum a persecutori-
bus in confessione redditi sunt esti-
mati. aut persuadendo persecuto-
Veritati res reformauerunt in vitam. Denique
et si estimati sunt sicud oues oc-
cisionis. quibusdam tamen motus
dentibus ab infidelitatis radice hos-
tes perdiderunt suos. ut inter vitalia
reconderent ecclesie viscera. An non
hoc sibi voluit quod subiectum est. Dentes
inquit tui sicud grex detonsarum.
Videtis quales oues iste. que possunt
quidem detonderi. sed dentes earum non
possunt conteri. Occidi possunt. flecti
nequiunt. Immo ipsi persecutores insur-
gerunt suos. et inuincibilis doctrine
sermonibus emollitos. quasi dentibus
mansos infidelium traxerunt in vni-
tatem. Petro dictum est. macta et
manduca. Et mox si dentes non
sunt mori. Dentes eorum arma et
sagitte. Arma spiritualia potencia
deo ad debellandas municiones.
An non quidem ecclesie dentes de quibus
dicit apostolus. Intret infidelis
et ydiota. conuincitur ab omnibus
iudicatur ab omnibus. occulta cordis

eius manifesta sunt. Et sic cadens
in faciem pronunciat quod vere in vo-
bis sit deus. Nolite fratres istorum ve-
reri morsus dencium. non sunt caninum
detonsarum ~~omnium~~ enim gregem conferunt.
In canibus non dilectatio sed la-
tratus commendatur. Canes muti dicun-
tur apud ysaiam non valentes latrare. canes
impudentissimi nescientes saturitatem.
Ac si quibusdam exprobret quod in alie-
no canum officio exprimant. in alteris
sed canes exhibeant. latrare non
valentes. et non desinentes latrare.
Tales sunt qui inuicem mordent
et comedunt et consumuntur ab inuicem.
Verum hucusque sufficiat ut inuicem
mordeant et comedant. ne tempore
tenent ipsos detonsarum lacerare den-
tes. Ipsi doctores ecclesie et prepositi vi-
ne tibi videntur dentes quidam qui
redarguendo beniuole velud mor-
sibus subiectos quatiunt. conuincunt
manifestant. et ad meliorem conua-
lescunt statum. Quid si tu perdurus
es et emolliri non potes quid re-
mordere pararis. An non remordere
qui vel in occulto detrahis. vel
palam contradicis. Quid dente
contrario dente pararis. dente ipsorum
contrario dente possum. Mordere potes
sed consumere non potes. Dentes enim
sunt duri sunt et firmi et defensores
non metuunt. memores sunt cum ipsis
inter scorpiones et incredulos com-
morari. et sicud oues inuitas tro-

lupos ut ipos lupos in oues ro-
nali tolerancia et exhortatione
commutent. Et bene detonsarum dicuntur
quia illorum non fuit morsus fugien-
di qui bonorum operum exempla sic
uellera quedam subiectis inuestiunt
Non tamen usus dencium in alie-
nis tantum remordendis et quiecen-
dis erroribus estimandus est et pocí-
or quidam eorum usus si qui ydo-
nei sunt solidum celestis edulii ma-
de panem / et sublimioris doctri-
ne secretos diiudicare et disse-
re intellectus. Quibus tamen non lac-
tis opus est sed solido cibo. ipum et
quodammodo attenuare et insinuare
prius et quodam preamento al-
dispensationis uel disputationis
illis sobrium reddere. qui ad solidum
per se insufficientes erant sed
tantum lactis participes. Quodam
modo solidioris instrumenti ad ma-
dendum uertuntur ministerio qui exercita-
tos habent sensus ad discretionem
boni et mali / primo etiam boni et
boni non tamen iudicantes inter noc-
tem et diem / sed omnem iudicantes
tes diem. Et inde ascendere de la-
uachro dicit. ut mundando corde
studiosos probet. eo quod mundis cor-
de sit diuina repromissa cognitio
Vides quomodo lotos et irreprehen-
sibiles esse oporteat eos / qui aliorum
debent excessus remordere / et
corripere quomodo lotos et mundo

corde qui diuini sermonis dispen-
sare debent alimonia et archa-
nos forcioris uerbi discutere sen-
sus sapiencie intima rimari et ru-
minari bissecta. Dentes tui quasi
greges detonsarum. Quare ergo quasi
greges. Utique quod sese non impug-
nent et aduersentur sibi sed in sim-
plicitate et unitate sensus conci-
nant et concordent eorum dictis
Quasi greges detonsarum qui ascen-
derunt de lauachro. Veterem etenim
hominem deponentes et omne su-
peruacuo leuati ac loti alacres
ad superiora conscendunt. Siquidem
ipsi prius ueteres oues iam esse inci-
piunt cum primum noua uellera
germinant / cum hyemps transiit
cum ymber abiit et recessit. Sed
quod si uetera et superuacuo leuium et
damnum rex uelle te inoluit adhuc
necdum ducis. nondum tibi hyema-
lia congelate mentis frigora
transierunt. Tu ergo detonsi et de
lauachro ascendunt / qui nichil ue-
teris uel sarcine uel sordis ha-
bentes. Attendis quod non tibi sufficit
detonderi. non sufficit exonerari
et lotum et nouum fieri. nisi statim
ascendas et spiritu incedas qui re-
nouaris in spiritu. Si spiritu uiui-
mus spiritu et ambulemus. Tu ergo
si ascendere disponis. ascende spiritu
de lauachro spiritu nouus et mundus
laua per singulas noctes lectum tuum

lacrimis a' siste patrum non quasi
nox inuoluit. sed sicud nubes
preteruolat. tu tamen lauare per sin-
gulas nubes / etiam leuium uesti-
gia delictorum lacrimis laua. Hic al' sele
enim in conualle lacrimarum locus est
lauachri. Credo est quod sordes con-
gestas et peccati purgamenta
futuri reseruat lauachro seculi.
Quid scis si non erit illic conflato-
rium magis quam lauachrum. Ita
que hic facile poterant ablui.
ibi non tam misericordie quam
in spiritu iudicii et ardoris pur-
gantur. Et felix qui de seculo non
quasi de lauachro ascendit. non de ceno sed quasi de
habens necesse ut aliquid in se lauet
sed est mundus totus. Iste plane
dignus habebitur de albatis den-
tibus id est acie sensibus panem
angelorum manducare non iam
panem doloris sed panem qui leti- al' confirmat
ficat cor hominis. illum utique panem
quem significauit propheta dicens.
Satiabor cum apparuerit gloria tua
Sic enim nos illa dum gloria appa-
ret pascit. reficit dum reuelatur.
Huius siquidem reuelatio glorie ple-
quid est nisi sapientia beata. Que
nos ad seipsam excitandum inuitat.
non alias a nobis manditur nisi
cum illam meditamur. Velud uita-
les puris mentis delicias et
indeficientem refectionem. Hic quoque
purgatos et exercitatos ha-

sensus habeamus non iam ad discre-
tionem boni et mali. sed tamen ad per-
ceptionem tanti boni. Accitemus quo-
que ergo quod ibi continue agemus pre-
cupimus frequenter in quo desinemus
occupandi erimus. Sumus hic nego-
cium nobis sit quod solum ibi erit. Con-
templacio namque sapiencie eterna
refectio. Nichil enim spiritualis
anime dentibus dulcius ruminare
quam ille panis uiuus. quem percipere autem
est uita eterna ut cognoscant te
solum deum et quem misisti Christum qui
uiuit et regnat deus in secula seculorum. Sermo xx[...]

Audistis precedenti commen-
datos sermone dentes spon-
se iure quidem quod non exigua sit
pulchritudinis ratio in dentibus
posita si candidi sint si equales et
concerti. Hec tamen aptitudo sed et
utilitas in dentibus placet. / uolu-
cem l. Ihes in apocalipsi
tum quod sibi ab angelo porrectum
est quomodo gederet uolumine sine
uoracis ad illum cibum dentibus
Durus uidebatur cibus liber ut
ger. et ideo dentibus opus erat qui
illum comminueret integrum et emol-
lirent. dura ut leuius degluciri
posset. Et bonus plane dens intel-
ligencia exercitata. intelligencia
spiritualis que omnia diiudicat. omnia
discutit et ruminat. et scrutatur al' discute
et profunda dei. que et ipsam inuolu-
cri medullam mandit. et

intima sapie comedit uiscera
Stultus. sic scriptu e applicat ma-
nus suas & comedit uiscera sua. Ci-
bus iste cruentus & carnalis est.
Qui peit. uino qui peiunt
dulcius & utilius uiscera sapie
comedunt & sacri ubi archana Non
pt cruentis attingi dentibus. sed
lotis & candidis quia candor est ipa
lucis eterne Et ipius sponsi den-
tes lacte candidiores dicunt. Spira-
tiles in sponsa comendat qui si-
cut similes Dentes tui sicud gre-
ges tonsarum que ascenderunt de laua-
cro Non modo lotos. sed et libidos
oportet mentis hre sensus. si qs
illos ad diuini ubi sensus parat seu
tinui Omnes gemellis fetibus et
sterilis non est in eis Sterilitas
reputatur si uel uno suis fetu gen-
tus Si potuisti ad sacratum aliquid
in scripturis intellectum pertingere unu-
la peperisti fetu. Bonus profectus
& ingens. sed insufficiens Sacra-
to sensu affectus rudeat Steril
est intelligencia qua non coena
consimana comitatur deuocio Ubique
tibi in scripturis spergitur quasi seme
fedum. uno gemellum possis hinc
fetum concipe Non tamen subtilia.
sed & suauia ibi sunt omnia Et
Preceptum domini lucidum est & ignitum
eloquium Sterile est in te ubi dei
... qua parte horum alterutrum non
operatur Si per intelligenciam uides

set gelido adhuc riges affectu
nonne sterilis & inefficax repu-
taberis in te ubi uerbus ignea. Re-
mque & si ad ignem spectet ut il-
luminet. multo amplius ut suc-
cendat Verbum inquit dominus quod
egredietur de ore meo non re-
uertetur ad me uacuum. sed faci-
et & prosperabitur in hiis ad que
misi illud. Ad que habes in
euangelio Ignem ueni mittere
in terram & quid uolo nisi ut
succendatur. Ueme est uerbum dei
& in eo sicud apud iob legis &
liuo & estus spargitur super terram
Sed nescio quo pacto liuo am-
plius germinauit. & dilexerunt
magis homines lucem quam [illegible]
nisi quia ipsi magis sibi de luce
placent. qui tamen ipsum quod lucet
non amplectuntur. An non tibi
uidetur dedicisse natura ignis.
non succendens. Cum audis aliquem
quasi conquerentem & dicentem non — al' conquerentem
me ille scripture sacre sermo edi-
ficat quid aliud tibi uidetur dicere
quam perdidit in me efficacia uerbum
ignitum. non me succendit non
inflamat non excercet in me
unum gentilem (?). Sterilitatem
suam imputat uerbo quod quantum
in se est crescit & fructificat Et
gloriosa fit iactancia quam non te
sermo diuinus edificat qui ista lo-
queris forsitan ... & ...

mundum sit/ uetera tamen noua su-
peredificari non ualent/ nec germi
nare non signum Felix in quo
al' mundani amoris humor desiccatus est humor/
et uiror defecit In eo facile ignita
ubi deus operatur Verbum dei et
lucet et ardet/ ueniet in te cum
uirtute pariet sed geminum de isto
semine concipe fetum Sterilis
reputatur uterus qui istis fetibus
non grauidatur In christo ihesu neque
circumcisio aliquid ualet neque prepu
cium sed fides que per dilectionem
operatur Tamen tamen plane fetus
dilectio/ quia caritas in fructibus spiritus
enumeratur Denique uelut gemelli
fetus gemina caritas Diliges domi
num deum tuum ex toto corde tuo et ex
tota anima tua/ et ex tota mente
tua Hoc est maximum et primum
mandatum Secundum simile est huic
Diliges proximum tuum sicut te ipsum
Illud primum/ istud secundum Vtrumque
maximum quia istud simile illi Bo-
ni et sufficientes isti fetus ge
melli quia in hiis tota lex pendet
et prophete Denique et finis precepti
caritas que etiam alibi uincu
lum perfectionis dicitur Et congrue de
coccineo uinculo sequitur de quo
in laude labiorum sponse assumpta
est similitudo Sicut uitta cocci
al' eternum nea labia tua Sic enim labia ligat
et rutilant quod de tali uentris
fructu loquuntur Concepta in corde

caritas quasi ignis flammigerans
coccineo colore labia inficit per
que erumpit Calor de excelso miss
sus in corde ex manu labiis prestat
calorem Quid enim aliud sibi uult
quod coccinea dicuntur nisi quod in hoc
flammea demonstrantur/ eo quod coccus ig
neo rubet colore Labia hec no
uiter altaris carbone purgata indi
gent/ et exteriori igne accendi opera
cium de interiori flamma uel flammea se-
ct concepta uisibus igne de ex
celso aliis seminant Salutarem
itaque disseminant scilicet legem ig
neam qua dominus uenit in terram mit
tere Sunt coccinea labia que hunc ig
nem non solum in terram sed et in ce
lum mittunt Denique et ipsum celi
dominum succendunt Ideo coccinea co
mendat labia/ quod illi coccinea sen-
tit illi calorem urgentur quod illa flam
mea sentit/ et in inuicem amplius
succendunt caritate Mira res Ignis
ipse est et ignis tamen inardescit
scintillis Quid mirum Et gladius
est uerbum dei/ et tamen uulneratur Vulnerasti
cor meum soror mea sponsa uulnerasti
cor meum in uno oculorum tuorum Sic
est ignis est et tamen inflammatur Vulneratur et ligatur
oculo labio inflammatur Etiam et liga
tur uitte tamen comparatur Sed caritas coccineus
est caritas uitta caritas coccinea
Vides quam acuta quam tenax quam ignea
est caritas Talibus in ornando uerbo
labiis tenaci uelut uitta uinculo

memorie cordi tuo dilectum astringe ·
agglutina / succende illum succenso
affectu O dulce si dicat et alludat
tibi Ignitum eloquium tuum vehemen-
ter et sponsus diligit illud Osculat
te me osculo oris tui quia pulchra la-
bia tua sicud vitta coccinea Oscu-
landi siquidem desiderium labiorum tuorum
commendacio labia sua tuus desiderat
imprimi · ut fiat os unum et labium unum
et post impressionem dicat tibi Hoc
mit os ex ore meo / et labium de la-
bis meo Diffusa gracia in labiis eo-
rum tua se refudit / et de corde suo tua
sunt effecta coccinea Bona impressio
que tantum exprimit graciam in labiis
sponse Meminis tamen non me-
minerim labia significat carnalia · sed
spiritualia sed interiora sed illa de quibus
apostolus loquitur Cantantes et psallen-
tes in cordibus vestris domino Vi sponsa
os in hoc unum debent esse constricta ·
debent esse succensa labia tua ut
dilecto tuo supplicent ut confabulentur
cum illo / ut illi cantent et dicas cum
propheta Exultabunt labia mea cum can-
tavero tibi In tam sancta confabula-
cione nil sit in labiis tuis fluidum
et quia vitta sunt · nil frigidum et quia sunt
coccinea Quis michi det ihesu bone
talia habere labia in confessionibus tecum
sermonibus / tam prompta tam expedita
tam succensa · succensa et exultan-
cia ut tamen tibi cantent. Talia
sunt vestra labia mea / que subtili

ductu et succenso affectu indirup-
te meditacionis funiculum coccinei
speciminis Hunc morem labium in sponsa
sua propius commendat / non tamen in oracione
sed et in exhortacione · ut potens
sit exhortari in doctrina sana Vnde
cum sic labia in eius astringunt allo-
quio hinc quidem salutare dif-
fundunt et dissemminant scilicet Vi
dulci et fluida viti oracione ut
ad directum corda exciteant · coccinea
sunt quia inflammancia Vi non sunt
exhortentur et doceant et ea doceant
que sana decent doctrina · que regule
concinat fidei / ita quasi vitta sit
et non solum salutare sed et indisso-
lubile dissemminat semen Quid
enim tam sibi cohaerens tam tenax
quam insolubili contextu nodo con-
nexio fidei. Talia paulus
discipulo informabat dicens ·
et doctrine Sed et in sermone con-
versacione ubi non fidei tantum misteria sic
vite coccinee labia tua conferunt
si fuerit sermo tuus subtili mensura
districtus / et districtus / et pressus et
grato verecundie rubore coloratus ·
sicut crucis xpisti eo frequencius quo
libencius mencionem usurpet O
vta hec labia xpisti et osculo et
alloquio valde digna labia tamen
sincera et tam succensa in fide
sincera / et in amore succensa Suc-
censio ista de intimis et de summis
et nil habens de infimis Flam-

exprimant
at pia
at doceat
at insolu
at tende exhortatum

e succensio quedam de infernis
erumpens Iacobus ait lingua
modicum membrum inflammat rotam
nativitatis inflammata et ipsa a ge-
henna Quomodo potest bene inflam-
mare lingua tam pessime infla-
mata. Viciate nativitatis mo-
bilis corruptela per se nimis ro-
tatur ad malum et volubilitate propria
fertur in preceps Et quid necesse est
inflammare rotam hanc que contir-
nari non potest sed per se fertur in ma-
lum. Denique diligenter appositum
est cor hominis in malum ab ado-
lescencia sua Et prima nativitate
compulsa nescit cursum infflectere
et tu illam lingua prava impel-
lis amplius et inflammas. Lin-
gua prava iracundie et indig-
nacionis occasiones requirit
iniurias vel falsas simulat
vel veras exaggerat quas de-
buerat dissimulare Ad offensa
officia et inproperia et venenati ser-
monis scintillas adhibet ad
commovendum cor suum Quid lin-
gua necesse est cordi tuo talem ad-
hibes flammam Sufficiat illi
flamma sua. Sufficiat illi concu-
piscencie ardor carnalis et
levitatis calor innate quibus cor
tuum ac si volubilis rota impel-
al. lic litur Hanc tibi flammam nativitas
prima ingessit sed renascen-
di gracia restringit Noli igitur

ignem adhibere et concupiscencie
addere maliciam Ignem hunc quem
enominis hauris de gehenna quite
incipit et illo rapit Lingua igitur
inflammata a gehenna. Lingua
hec male coccinea est. sed vitta
non est. non enim ligat sed dissipat
Male succendit quia scindit vinculum
quia discidium verba scintillat Flamma
talis de inferis est. vera flamma que
de sursum est predicata est. pacifica est
bonis consenciens et bonos faciens
Verbum enim dulce multiplicat ami-
cos et mitigat inimicos Quasi
flamma flammam consumit inferiorem
superior infernalem celestis. Dum
sapiens et suavi verbo vincit ma-
lignum et dulci ducit emollit Iam
dicit sicud vitta coccinea labia tua
et eloquium tuum dulce Non enim de-
cent sponsam nisi dulcia verba
verba amoris. Verba que delicati
funiculi vice fungantur. Verba que
sponsum irretiant et vinculis
caritatis Felix anima que benignitatis
nomine dulcium verborum nectere sponsum
quibus ihesum illaqueet alliget verbum
spiritus animi affectibus meditatur
velud affatibus amatorio detineat
sermone et delectet ut eius eloquium
dulce sit ei qui verba licet vite eterne
et est verbum eternum quod cum patre sponso
vivit et regnat deus per omnia secula seculorum amen. Sermo vi

Quam suaves sunt ...
se ... que mandi ...

que salubris fructus obtinent
gratiam. Et revera etiam corporales
genas aliquis ita gratia videas
venustate refertas ut ipsa exterior
facies intuentium alios reficere possit
et de interiori qua vivit civitate gratia
venustas vultus mente inspirat
et in eos affectus facies eloquitur.
Videas quod conspecto per candidos
dentes et coccinea labia genarum
induci mentio. Gene satis ger-
mane sunt labiis et ipsis tacentibus
quodam visibili verbo mentis
archana denunciant. Gene ipse
vocis usum habent et oris aut sup-
plent officium vel amplius expor-
tant. Quatinus fuit dulcis et
fulvus sinu omnem eius gratiam
specie vultus exasperat et levitate
sua eloquii suavitatem diminuit. Ideo
de genis sequitur quod carum modesta
maturitas coccinei labii accumu-
lat gratiam. Denique quadam carum
maturitatem tacite videtur nunc eius
fructum comparavit. In fructibus enim
semper grata maturitas. Et in superioribus
dentibus genas eius describit ut
turturis eo quod nichil lascivum vel
leve et petulans in eius appa-
reat vultu sed desidiorum estus ge-
nas dulci gravitate deiciat. Af-
fectus amoris vultum lascivire non
sinit et amatorie meditationes
omnem a genis levitatem able-
gant. Tantum siquidem avis

sollicita est avis gemebunda.
Talem vult paulus viduam esse
ut sollicita sit quomodo placeat
deo quod dicere soleat. Sitivit anima mea
ad deum fontem vivum quando veniam et
apparebo ante faciem dei. An
non tibi videtur vox hec esse gemen-
tis. Gemitus tuus dulcis quem
gemit amor. Quomodo non fuscas
et mature gene quas geme-
bundus affectus informat. Gemi-
tus isti non tantum gemitus sed
refectionis gratiam tenent. Cibabis
nos inquit pane lacrimarum. Et
in cantici malo punico sponse
genas assimilat eo quod sollicitus
et amatorius affectus cognata
quadam maturitate et vultum
vestiat et cibet intuentes. Reli-
centes enim in facie mentis gratiam
videntes quo reficit dum dulcem
afficit et sua in alios transfun-
dit passione. Non possum
dulcius non moneri dum tale penes
me vultum depingo et amatorie
gene in me silentium indicunt
affectum dum recogito quanto ma-
gis dum video. Nam expressi-
or visio quam cogitatus. Quod nichil
omnino gene in quibus tanta
venustas eminet quas tanta
gracilitat humilitas nichil in
se altum habentes nichil rigidum
sed que sint ad modeste humi-
litatis exponem quodam visa

pline ebrietio infructe. Sicud
fragmē ingt mali punici sic
gene tue. An non tibi quasi fr
tas habuisse genas videt̃ ille
q̄ eas dedit pcucientibꝰ dedit
uellentibꝰ ꝛ nō auertit a cōspue-
tibꝰ. Bona quidē hec fractio p
quam interior cepit fructus emi
ne/ ꝛ que intͣ carnis corticem
gelidebat erupe gr̃ra. Quasi
confracta videtur tanta digni
tas ad passionis imanitē se
ipam inanias. sed p hec frag
menta salutis se nobis ubertās
effudit. Et tu si adimpleas ea
q̄ desūt passioni x̄ in carne
tua/ si portes stigmata ihū
in corpe tuo/ iam tibi dicet x̄s.
qꝛ sicud fragmē mali puni-
ci sic gene tue. Si confrac
te sunt et quasi crucifixe gene
tue/ si quadā ꝯdompte ꝛ ex-
culte disciplina nōne tibi vi-
dent̃ uelud fragmīna cuiusdā
boni fructus. Et in consequē
tibus ad sponsū dicit/ qꝛ gene
tue sicud areole aromatū eo
qd arate sint ꝛ culte ꝛ ꝯposite
aromatibꝰ ꝯfoncidis. Sic ꝛ
hic sponse genas sicud fragmē
mali punici ee dicit. Et bona
ꝯfractio p quā nō mors ingre-
dit̃ sꝫ spūalis fructus specia
men elucet. Bone g̃o gene q̄
p humilitatē ita ꝯfracte sūt.

ut fructus inter nō pdant sed
magis pdant gr̃am. Denqꝫ et
ipa mala punica ꝯfracta modesti
veltus uerecūdiam corticis rubi
colore designant. Optimū plāc
in x̄pi sponsa decoramentū ver
cundia. Verecūdia quasi aurora quē
oīm actuū colorat pncipia. et
virgineo uirtutes reliquas venu
stat pudore. Verecūdia bona sua p̄
tulant non iactat. sed pare clo
quūt. conuecta tenuit. Innisse et
cū urget necitas. Ihū bone q̄ita
ubiqꝫ uerecūdia in smonibꝰ tuis.
qd̄ quippis pcus in laudibus. quas
potuis sufficieter. eloquī tā sine
humilitatis iactura quā sine dā
no ueritatis. Et cū ipsa exprimet m
nome suppressit. Poterat plenā
eloqui/ sꝫ ipe ad sponse exempli
modesti pudoris colore assūpsit.
Non hanc modo verecūdiam p̄
dico que corporali rubore solū ora
suffundit/ sed ꝛ que tociꝰ cō
uersacōnis venustat faciē. Si
sicud corpis ita ꝯuersacōis gene
sūt quedā/ in quibꝰ nichil est co
rp colore gratius si opum oīm sp
lendor reuelat humilitatē. si plꝰ
occultet in corde qꝫ ostentet in
facie. Deinqꝫ ꝛ hic dicit. Sicud
fragmē mali punici sic gene
tue absqꝫ occultis tuis. Bone ge
ne. que sicud nichil hnt simula
cionis. ita multū hnt occultacōis. que

fo ficta nichil fingunt sic nec to
tum effunduntur quam minus prendunt in
specie quam tenent in virtute Pos
sunt hec ad inferioris anime genas re
ferri que in consciencie facie sunt ubi
non homo sed deus videt Habet
cuiusque consciencia facie propria quadam
tenus gene verecundo qualitatis ru
bet colore si penes se opera non
latet non magnificet merita
non illa eximia putet sed tamen al' iam
exigua prudens Cuius enim gla
bitur castum hic cor Qui accepit
quomodo gloriabitur quasi non accepit Et
tamen ipsa que accepit dona quis
intelligit Nam si delicta non
quanto magis dona Dona desur
sum sunt descendunt a patre luminum
Que nisi dei sunt nemo novit nisi
spiritus dei Ideo si cui deus per spiri
tum revelat nec tamen ipse novit quod
spiritus dei in illo Nos inquit paulus
accepimus spiritum qui ex deo est ut scia
mus que a deo donata sunt nobis Nun
quid omnia Aut si omnia scire
potuit numquid omnino Ne unum
quidem ut arbitror ex integro
Et in flagello non potuit intel
ligere donum Utilius ipsa consciencia
abscondit in parte Et ipse perfecte
dum nondum mens incrementa sua per
venerit ignorat Denique non ipsa
virtutum velud pomorum integritas
sed tamen fragmina in genis sponse
cernuntur dicuntur quia quod in genis est al' f

in evidenti est Et si novit quis
dam in singulis virtutis gratiam
nunquid vehemenciam nunquid constanciam
nunquid perseveranciam Non est nunc
occultatum os meum a te quod fe
cisti in occulto Et si michi oc
cultum est non tamen tibi Oculis enim
tuis omnia scrutantur etiam occultata
mea utinam in me occultata ut talia
ta habeam cogita tibi ihesu bone
et condita in thesauris tuis
Periculosa reposicio istorum in mea
sciencia Ideo tue magis tuto
illa committo Sed non ego tamen
illa committo tibi quam tu non commit
tis michi Penes te adhuc tu
eius fovens quod fecisti in occulto
Sic sponse perfectio tanta sunt
ipsi patere et prodire in genas
Sic inquit gene tue absque occul
tis tuis Sunt quedam occulta
tempore congruo producenda in
lucem et in facie collocanda Inte
rim latent in semine tempore suo ple
nam accepta speciem Sive enim spo
sa es sed nondum apparet quid
eris Cum putas Similis
mei cum apparuero Et nunc simi
litudinem tenes in parte quam consequ
eris ex parte Revelata facie iam
gloriam meam specularis sed tamen
adhuc transformaris a claritate
in claritatem Dum transformaris
nundum integre tenes Transfor
mari perfice est non esse perfectum perfectum

pfem autem tuum nondum tui. sed iam
oculi mei viderunt/ penes me iam
est qualis futura es. Iam in libro
descripta es vite/ et in manibus me-
is depinxi te. facies tua coram
me semper. Coram me fulget quod in te
est nunc offuscatum. Iam dragma
ymaginis mee in te lucem. sed
adhuc quadam squalet rubigine-
et occultatur species eius. Iam fides
tuis rubet in genis/ et in te colo
rem infundit. sed adhuc fidei
res est in occulto. Ideo sicut frag
men mali punici sic gene tue
absque occultis tuis. Certa satis
fidei facies. sed de occultis tuis
incomendabilior appares. Patiē
virtus in euidenti/ et quasi in ge-
nis tuis satis iam complacet. sed ego
de posteriore te magis estimo gloria.
Et reuelatur fructus sunt condigne non
dico passiones. sed et ipsa patia
huius temporis ad futuram gloriam que
reuelabitur in nobis. cuius iam semen
in nobis iactum est seminum quod occul
ta operatione seipsa ad maturitatem
producit et ad perfectum fructus suorum
Verba hec per quidam seminalem signifi
cantur occultari in nobis. Verba
mea in inferioribus terre. inquit: vides
ubi occultatum esse dicit. In inferiori
bus terre. Feliciter cum eo agitur qui
in infimis. Ego quidam terre su
periora accipio/ quidam inferiora.
quedam infima. Superiora sunt

ipsa corporis humana natura. Inferio
ra ipsius nature corruptela. In
fima quedam iniquitas et culpa de cor
ruptela procedens/ et ipsam magis
corrumpens. Ideo non dicit verba
suam in infimis/ quod nullum habeat
spiritualis gratia cum summa complexione verba
cum iniquitate commercium. Sed in infe
rioribus terre verba mea. eo quod mediante
licet gratia spiritus in infirmitate car
nis sit occultata/ et quasi semini
abscondita sanamus et operatur de
nec absorbeatur mortalitas a
vita. Sed non de massa seminis
corrupte sed magis a semine in
similem gustu saporem. Sed et
alibi idem dicit. Verba mea apud
te est. Ergo et in inferioribus terre
eius verba est et apud deum. Distan
tibus est in locis abscondita. in infe
rioribus celi/ et in inferioribus terre in
eternitate in infirmitate. Ibi per prudē
tiam. hic per inoperationem gratiam.
Et bona gratia que sic virtutum per
fectus operatur ut quedam perfectionis
saporem nobis vicissim aspi
ret et eructet absconditam ab oc
culis mundi/ et absconditam mun
dum abscondita in deo/ ubi vita in ea
abscondita est in christo. Et ille mag
na multitudo dulcedinis tue
domine quam abscondisti timentibus
te non amantibus. ideo nec sponse
forte hec furtiua dulcedo. illa
ipsa occultata sunt sponsus de quibus

dicit. Ita gene tue absque occultis
tuis. Ideo non propter illa tamen hec
nova facta est, sed propter circumstantes.
magis non propter longe stantes et
propter resistentes, propter illos qui se ti-
mide retrahunt a sua conversacione,
et propter illos qui invide detrahunt. Quo-
niam alii vitam secretam vitam scoriam
vacuam putant et sine honore, alii
eandem et si non vacuam tamen totam ex-
pavescunt cum summo horrore, nam
veniunt sine honore suspirantes non
audent. Alii vanam, alii amaram
religionem putant. Illi non veniunt
et isti verentur accedere. Ideo de oc-
cultis sponse tenuiter admodum innuit
quasi ex obliquo illos tangens
et istos terrens. Dum sic latent de istis
ex comminus deliciis. Et nunc gene
tue absque occultis tuis. Ac si dicat
Si cognovisset et alii quibus abscondi-
tis adimpletus sit venter tuus
o sponsa quam facile omnia detri-
menta facerent ut illa lucrarentur
quam libenter et bona proderent et ma-
la paterentur ut absconditae dulce-
dinis participes efficerentur. Fuit
autem abscondita est ab oculis eorum
quasi sanctis quibus in occulto propheta
dicens alludit. Grata tamen dictis
indicio quam multorum molestias miti-
gat tempus. Nec exiles delicie
que in futurum tempus habundant.
Quid expectatur in illa videmini:
delicie in occultis eius et habun-

dantes delicie. Habundancia enim
in turribus eius o sponsa. Denique
sicut turris David collum tuum. Et
si latent delicie, sed ultus eminent
munitiones non eminent turri colla-
ta. Sed differamus hinc in crasti-
num sermone dicturi de hac turre
quam ipse diversorii dedit auctor
eius et tutor sponsus ihesus qui vivit
et regnat per omnia secula seculorum amen. Sermo XXV. f. xxv

Iam fortia et sponsa et de
sponsa loquitur. Nam delicata in
superioribus. Ubi sic ait. Collum tuum
sicut monilia. Et sicut quod hoc monilia
in psalmo. Dominus decorem induit
induit fortitudinem. Bona hec
indumenta quorum unum ornat, al-
terum armat. Unum illud posu-
it quod sponse magis apta vide-
tur. Secundo eius quadam forti-
tudine quaerit. Virtus fortitu-
dinis tanto in sponsa preciosior
quanto rarior. Rara plane mu-
lierem enim fortem quis inveniet.
Et si presto tamen tu ihesu bone non
tamen ignoras qui talis sit quam presciens
ut sit Sion scipsam hec turris
edificat, sed ipse sine quo va-
num laborant edificantes. Et
vide quam forte velit intelligi qua
turri David assimilat. Sicut
turris inquit David collum tuum. Ho-
li in hoc loco inflexibilitatem collo
et duriciam accipe. Hoc enim non pro-
pter laude deflecti sed maledictis

siuam prouocaunt. Maledictus fu-
ror eorum iniquus quia pertinax et obsti-
natio quia dura. Servivit inque ser-
vitus cervix tua. Ad condempna-
cionem immo tota sunt ista non ad com-
mendacionem prolata. Rigida per-
tinacitas solet libertatem mentiri,
quam in hiis verbis accipio. Sicud
turris david collum tuum. Libera
plane cervix et servilis condicionis
ignara, tam erecta, tam munita ut
turris david. Non puto quod aliquo
abiecte servitutis iugo collum istud
attendatur. Grave iugum super filios
adam a die nativitatis eorum. Sed hec
iam non video de filiabus ade. Iam
veterem nativitatem regeneracionis novi-
tate mutaverunt. Carnalem nescientes
adam, ex quo transierunt ad christum, ex
quo secundo adhesit unus spiritus effec-
ta cum illo. Secundo libera, quia ubi spiritus
domini ibi libertas, quia nos christus liberavit.
Libertas data non innata. Sed a nati-
vitate eorum grave iugum super filios
adam. Vere grave, quod mulierem illam
evangelicam annis decem et octo in-
curvaverat, ne posset sursum respicere.
Multum dissimilem ab ea istam que
cervicem in modum turris sustulit
in celum. Grave plane iugum quod
totum humanum genus in hac declinata
nata muliere excutere non potuit.
Non poterat deponere et non desi-
nebat apponere et iniquitatem super

iniquitatem et infirmitatem super infir-
mitatem, et utrumque super alterum, secundum
patris sed infelicia nimis fructifica-
tione. Vis audire apponentem iniqui-
tatem super iugum? Audi qualiter conquisi-
tione unus de civitatibus ab evan-
gelica subdivisat cena. Iuga bo-
um emi quinque, o stolida anima, tam invalidi
cervice et attrito collo, boum illud
comportas quod tibi corrupta composuit
nativitas et plura comparas. Non red-
imis: emere quod gratis invasit. Aliqua
indicatis emere et ab hoc quo premit
collum eximere non potes. Iuga in-
boum emi quinque, et unum hoc tam grave
tam generale gratis excutere non po-
tes, ut tibi tu precium suppeterit un-
de redimas. Nescis quam grave iugo
teneris, quod nisi sanguine fuso auferri
non potest. Habundas ut plura
emas, non habundas ut ab isto re-
dimas. O misere divicie. Nunc
satis es locuples, non ut mitiges
sed ut multiplices vincula colli tui
et opere aggraves. Sufficiat tibi
iugum illud grave, quo premeris. Iugum
hoc si nescis quedam est delinquendi
necessitas et impossibilitas resurgendi.
Iugum hoc difficultas est ad bonum et
aviditas est ad malum. Iugum hoc
iniquitas est qua reus teneris ad
supplicium. Infirmitas qua premeris
in vicium trahens. Originalia
tibi sunt ista et de propaginis vicio.

et tu adhuc voluntaria accumulas
onera. Curiositate quoque sensuum
dum exteriores intendis in spectaculo — spectaculo
rerum concupiscencie flammam provo-
cas quam nisi Christi sanguine extinguere
non potes. Concupiscencia si sola est — alias enim
satis inardescit / exterior non materia si
accedat insanit. Geminum incommodum
nature corruptio et curiositas
quedam exterius eius irritamentum
explorans. Duplicatum incommodum propter
impetus et hostilis impulsus. Du-
plicatum incommodum flamma concupiscen-
cie et flatus intentoris. Iuga bo-
num inquit enim quoque. Bonum utique bo-
num quod brutas mentes curiositatis
afferit labor. Iugum si optas non
habet nunc apparere. Tolle super te iugum
Christi. Iugum constrictum iugum gravium
non grave. Iugum enim inquit
meum suave / et onus meum leve. Iu-
gum hoc non est iugum bovum quod iugum
rationale est. Iugum non quod laborem
infligat sed requiem comparet. Et
videte quoniam iugum hoc leve dicit. Illa
illud supra grave quod est super filios
adam a die nativitatis eorum usque
in diem mortis eorum. Cuius parvis
mortis est. Utique eius de qua habes
mortui estis et vita vestra abscondi-
ta est cum Christo in deo. Bona hec
mors que veterem sepelit vetustate — via
nova induerit. Bona hec mors
constitutionem absorbet. Generat in
libertate / sed magis veritatis liberi

sunt filii. Bonus hic exitus / ut
veteris exuentes adam simul cum re
iugum abiciamus. Hic inter carnales — alias inter
exitus captivitatis inter iugum
disrupit. ultra gravare non potest.
Sed computrescit a facie olei / ex quo
cepimus alio nomine vocari et invoca-
tum est super nos nomine sed adam
cuius ut oleum effusum est nomen eius.
Dic audire utrumque iugum contra-
ne hoc et disrumpi et putrescere.
Cum propicia omnibus iniquitatibus
tuis. qui sanat omnes infirmitates
tuas. Iniquitas tota et semel re-
mitti. disruptum est iugum. Infir-
mitas adhuc sana. iugum com-
putrescit. Demumque quod computrescit
lente deficit. non desinit semel
Propositum voluntatis perdidi quodam
pro et quasi disrumpi sed uteteam
passio non tam decidi quod dedisti
Et quia operande salutis impossibi-
litas aufertur per gratiam et qua-
si disrumpi captivitatis iugum / sed
que residet adhuc boni difficultas
dura paulatim sanatur / eius videtur
iugum computrescere. Computrescet
inquit. ut continuis non semel totum
tum quoque putredine conficiendum do-
net intelligi. Quod enim computrescit
utique corrumpi. Quo non liber-
cuius iugum non semel disrumpi
vel sensim corrumpi. Et iugum
et vinculum corruptum veri utique usu-
sive comparatum videre. vel via ut continuet

primit nec tenacius stringit. Fe
lix plane cuius compatruerunt vin
cula, ut nullis sint usui. Cuius
computruerint et corrupte sunt ca
thene a facie olei. Sed dices de
collo sponse sermone instituas
Quid nunc circa iugum morabis.
Quid de iugo ad collum. Doctrina
nichil. Fiunt autem contectio magis
Iugum enim ad quid non ad collum. Sed
non ad collum sponse, quia iam sunt vin (pluraliter)
cula eius colli eius iam nescit ser
(ad serviendis) uitutis iugo contineri. Sicut tur
ris inquit david collum tuum. Exu
berantissima per hoc innuitur libertas
et ab omni depressione libera. Non tan
tum, sed quod habeat aliquid fortitu
dinis adiumptum. In turre non sola ere
ctio sed munimenti fortitudo atten
ditur a facie inimici. Restituta est
quippe libertas sed securitas nondum est
permittitur. Captiuitatis vectus est
laqueus hostis alium querit. Inecte
Ius perdidit, non deposuit recupe
randi spem, non pertinaciam infestandi.
Liber effectus es. Libertatis tuende
de cetero tibi incumbit negocium. Col
lum amplexibus sponsi deditum no
li me in modico quidem degeneri
exponere iugo. Denique reuertenti
filio pater obuius procidit super collum
eius. Pia sarcina et iugum dul
ce. Quod tu sustines non sentire me
rearis. Donec primo in se conversus
similis condicionis disrumpit. Sic re

gressus ad patrem. Erecta est cer
uix tua esto fortis sicut turris dauid
ut dicere possis: Fortitudinem meam
ad te custodiam. Ipse enim dauid, ipse
salomon super populus dei ultus et dei sapiencia
Eius turris es si non infirme, non super
me sentias cum ipsum sed si sublimi
tas virtutis dei non ex te ipsa. Quasi
turris esset non turris dauid, sed magis
adulsus dauid qui inflatus sensu
carnis sue extollit se aduersus sci
enciam dei. Sublime hoc collum sit super
bo et sublimium colla sapientia calcan
humilium exaltat. Humilitas ipsa sup
tus necessarios subministrat ad con
structionem ewangelice turris. Sed nec in
dignum est, ne sponse superius desint
quos habundanter de sponso possit
archa mutuare. Discite inquit a me
quia mitis sum et humilis corde. Sed
intelligis qua racione humilitas sup
tus prestet in edificatione turris.
Qui se inquit humiliat, exaltabitur.
Sed bene de humilitate in precedenti
latenter est suggestum capitulo, ubi spe
se occulta commendat, eo quod humilitatis
pulchritudo speciem interiorum laudibus occul
taret. Sed ibi de humilitate, quod spe
de sublimitate istic anectitur. Non
potest abscondi ciuitas turris in humilitate
fundata. Sicut turris dauid col
lum tuum. Vide privilegium sponse. Apostolus
petrus hortatur nos coedificari in
domos spirituales. Hoc non tamen in do
mum sed et in turrim edificatur. Paulus

(turrim)

In habitaculum dei coedificamini uos
spiritu. sed sponsa hoc non contenta
etiam propugnacula adiungit, ut sub-
limius et securior sit habitacio
forte et hec una de illis turribus est
de quibus dicitur Fiat pax in uirtu-
te tua et habundancia in turribus tuis
Uno querit ut in turre sit ubertas
non desit. Dura quippe duplicata neces-
sitas, ubi foris obsidio, fames intrin-
secus. Quid proficit clausos et
munitos esse aditus omnes, si intrin-
secus hostis fames cuncta consumit, et
talia fames fastidium. Clause
sint ianue et exteriores muniti adi-
tus, si per sensuum tuorum fenestras
mors non ingreditur, nec expien-
tia disciplinatorum sensuum de ex-
teriori materia mali interius ad-
mittitur. Si piscis auaricia ex ca-
lumpnia, si obturas aurem tuam
ne audias sanguinem, si claudis
oculos ne uideas malum, iam clau-
sus es, iam habitas in excelsis,
et munimenta saxorum sublimi-
tas tua. numquid satis est. Quid pro-
dest tam munita sublimitas si
intus sit fames et fastidium uas-
tas crudelis egestas. Quid
prodest durum saxorum et uastissima sub-
limitas, si non ibi panis est, si
non aque fideles sunt. Bona quidem
protectio si non tibi non desit re-
fectio. Bona sunt munimenta
saxorum, si tibi talia sint, de quorum

possit dulcia et mel et oleum elici.
Et quidem in obstinancia duricia
et petra duri disciplinae sic quan-
doque largos effundit riuos olei et
mentis fauis dulcedine de-
uotionis ministrat ordinis quidam
lapideus rigor. Denique sic hic
Fiat pax in uirtute tua et habun-
dancia in turribus tuis. O Iherusalem, sed
habundancia diligentibus te. Illo
quippe qui non amat, et si intus sit
esurit tamen. Quod autem eges-
tas est in hac spirituali turri, turris
Dauid in collo sponse, in quo
nigi commercio spiritus uitalis
trahitur et refunditur, in quo ubi
sacra communicatus assiduus est, et
uocalis spiritus discurrit. Quod
fames in collo, per quod habunda-
cia suauitatis eructatur et ubertas
de cordis libertate boni. Collum
quoddam uidetur commercium et quoddam
glutinum et cordis esse cum ore, et
corporis cum capite. Utrumque ad
alterum in collo uinculum est et
uia. Quid aliud est uinculum nisi
caritas, per quam capiti corpus co-
heret, et corpori ecclesia. Que alia uia
spiritus nisi caritas. Hec enim ex-
cellencior uia, per quam spiritus est
uadens et rediens, et ad suam re-
currens originem, unde nascitur
illo reuertens. Ab hac lex pendet
et prophete. Ideo mille clipei pen-
dent ex ea. Omnis enim sermo

dni ignitus clipeus e. Et pug-
nacula ipsa ad sinonem referuntur.
In canticis dicit. Si murus e-
dificemus super eum propugnacula
argentea. Propugnacula de ipsa
solent esse turris materia et qua-
si de eodem cum ipsa corpore. Et vi-
de quoniam caritas consubstancialia
et concorporalia propugnacula ges-
[illegible] tat. Vide quoniam ordinata sit carita-
ti sollicitudo quedam, prudencia
quedam et pervigil caucio ad decli-
nandas et depellendas infestaciones
et machinas hostiles. Habent
propugnacula aliquid clausum, habent
et apertum aliquid. Per istud insidias
explorat, per illud assultus de-
clinat, illic providens, istic se pro-
tegens. Talibus est caritas cum propug-
naculis edificata. Que talis est, circa
fortis — eam tam prudens sollicitudo ordina-
ta. Ipsa magnum est firmamentum
sibi quoddam. Denique fortis est
ut turris dilectio. Ipsa novit tem-
tamenta, occasiones, et cum opus
est fugere, et ubi fugiendi non est copia [illegible]
se fortiter ferre. Et cum ipsa tantum
in se firmamentum habere videatur, alie-
na tamen adiumenta non refugit.
Propugnaculis munita assumit
et clipeos. Bonus clipeus conver-
No sacionis ordo et lex ab hominibus
tradita. Hec si non est caritati necessaria,
non tamen reputatur superflua, nec
onerosa quidem. Spiritualis est caritas.

nec indiget lege, nec tamen legem
dedignatur, sed legitime utitur ea prop-
ter non oppressa. Bonus est clipeus
sacri ubi meditacio. Omnis sermo
dni ignitus clipeus est. Ista est
contexta caritas spiritualibus quasi
ipsa gignit meditacionibus, et cum
ipsa lex dni sit, in ipsius tamen lege
die sermonibus meditatur. Inde sibi tes-
timonia assumit, inde sensa [illegible]. Et
et multiplici protegit clipeo
No cum magnum habeat intus testi-
monium spiritus. Ab ipsis tamen lit-
teris sacris patrocinia decerpit sibi.
Et bona proteccio, quam tamen caritatis
experiencia suggerit, ut sermonis
sacri pagina tradit. Paulus in
epistola sua quedam tibi caritatis pro-
pugnacula depingit. Caritas in-
paciens est, benigna est. Percurre
totum illum de caritate locum. Invenies
tot propugnacula videlicet [illegible]
quot gradus distinctas [illegible]
[illegible] emulatur, non agit pro-
non inflatur et cetera usque non querit [illegible]
Vides quot propugnaculis caritas
consistat. [illegible] ista concorpo-
lia caritati videntur, et velut de su-
bstancia eius concrete. Et tam
istos affectus quos caritas quasi
naturaliter gignit, doctrina dirigit, dis-
ciplina regit, erigit, excitat. Et
No bonum originale quantum ad caritatem
te ordo ab expertis preceptus ut
fovet ne deficiat vel promoveat

ut crescat. Ideo caritas intima aspi
racione non contenta simonis sacri
undique sibi velud clipeos insti
tuciones memorie appendit. Ipsum
inspice sponsum qui mediator quidem
et sequester est inter homines et deum
quasi collum medium inter caput et
corpus. turris fortitudinis a
facie inimici. Ipsum inquam inspice
qui ipsis condalibat quoniam assump
sit septimum clipeos et velut ad au
toritatem se contulerit scuto veritatis
fraudulentis inceptis maligni p
cipitans insidias. Tu quoque si filius
mediator quidem et sequester inter
deum et homines et velut collum corporis
et caput quingentis mille clipei inde
pendeant. omnibus clipei divini
simonis sacra corpori presto sit auto
ritatis et ad omne proximum nego
cium non tamen ut tibi sufficiat sed
ut reliquis habundet. Esto paratus
ad reddendam racionem omni poscenti
de ea que in te est fide et spe. Cum
posse videtur fidei tue racionem
qui fidei contraria persuadere conatur et
ipsam infringere. Bonum ergo a
collo tuo scutum pendet si filius
scuto fidei munitus scuto veritatis
et bone voluntatis sacri scuto
simonis. Omnes hos in septimus
clipeos legis. Sed et si filius in sub
lime per caritatem erectus velut
turris, si per contemplacionis graciam
quasi collum reliquum corporis ex

cedens. attendis ad caput dei et
abscondaris in abscondito faciei dei
in secretario sponsi in thalamo ca
ritatis nomine tibi videris delicato
protectus clipeo. Et nescio si quod
scutum ad protegendum efficacius sit
quam talis amplexus dilecti. Ignea
est et ideo omnia tela nequissimi
ignea extinguit et igne ignis
consumit. Cum fidei scutum illa exti
guit quoniam non magis caritatis. — al[ias] caritatis
Bono absconditur clipeo qui abscon
ditur in calore eius. Est enim ca
ritatis fida meditacio et sugges
tiones inimici male ignitas
cum extinguit quod ad mentem per
tingant. Inter sponsi amplexus
et caritatis intima negocia non va
cat sponse tela peregrina suscipere.
Bene talis clipeus a sponse
collo dependet eo quod tam sustensi
amplexus graciam excepit sola de
lectacione sola nomine tales expressus et
mente faciens adherere deo unum
ad horam spiritum cum illo efficit.
Dextrum plane collum in quo simo
dum ignes moratur a quo velut — al[ias] ignitis
scutum gratis dependet amplexi
bus patris verbum veritas et virtus.
An non tibi delicate protectus videtur
qui talibus conatur et circumdatur undique
scutis ante et retro. Fidelis pap
illius in quo tot diversa vasorum genera
pendent. Ut igitur a collo caritatis
pendent quod ipsa sit unctio que

quo nos docet de omnibus / et omnia
suggerit · quia in ipsa omnes gratie con-
feruntur et referuntur ad ipsam / et
ex ipsius pensantur et penduntur
mensura. Mille clipei pendent
ex ea · omnis armatura fortium. Ar-
matura plane quam paulus ad
ephesios mittit. Omnis armatura
fortium · id est amancium. Fortis enim
est ut mors dilectio. Quid ergo.
Tantum ibi sunt arma fortium non
infancium ubera. Et excedit quidem
quedam turris altitudo non condes-
cendit. Siue mente excedimus
deo / siue sobrii sumus vobis / cari-
tas christi urget nos. Audistis exce-
dentem. Vultis sobriam et condescen-
dentem accipere sponsam. Ubera
inquit tua sicut duo hinnuli ca-
pree gemelli. Bona turris spon-
sa / que et se per conuersationis disci-
plinam undique claudit / et per scriptu-
rarum doctrinam sibi clipeos copio-
se appendit · et per contemplacionis
excessum in sublime assurgit.
Ipsius eciam continencia fortis et
doctrina fidelis · et excessus celestis.
Tamen et eius sublimitas condescen-
dere didicit / et doctrine copia ad so-
brietatem deduci · et rigor liquescere
in quandam tolerabilis lactis dul-
cedinem · arma quoque fortium in infan-
cium ubera conuerti. Ubique illa virgi-
nitatis christi sursum ad illum respiciens
deorsum propter ipsum tenens / sed non

tenens diutius / dum ad suas
subinde delicias in excelsum
recurrit. Ideo dicit Ubera tua
sicut hinnuli capree gemelli ·
quia sponsus circumspicit montes pas-
cue sue · quia ad pascue locum illa
conuertitur et rapiat. non refectio
quia ad sponsi lilia leui saltu sub-
to reuolabat. Unde delicate refecta
celestium succis herbarum distenta
ubera ad paruulos instanter reportat.
Sed que de uberibus istis dicenda
sunt non possunt aures fatigare
forsitan et hora fugiens postulat
modo et potum lactis ab istis
uberibus exprimere. Ubiuis scilicet et
horam liberiorem orantibus
nobis cum deus dederit oris mei
officium non denegabo / ipso in-
cuius pectore constante copiam
qui constat afferre ihesu christo qui cum
patre et spiritu sancto viuit et regnat deus per.
Videtis fratres quomodo in verbo
sponse laude comparantur. Et
quidem usurpacio frequens · tu in
aliis locis · tu in istis percipue
canticis. Vino ubera prefert · bo-
no confert · assimilatur turri et
quod nunc in presenti est · duo inquit
ubera tua sicut duo hinnuli ca-
pree gemelli qui pascuntur in
liliis. Videtis quam multiplex ube-
rum commendacio. Et in matris ex-
maternum pectus uberibus non de-
cet carere. Ubera nouerat paulus

habere cum diceret: Factus sum paruu-
lus in medio vestrum tamquam si nu-
trix foveat filios suos. An non
tibi videtur factus quasi hinnu-
lus, qui factus est quasi parvulus?
Vide fovebat filios quasi nutrix
si non habebat ubera? Quasi
duo hinnuli capree, duo filii
ecclesie: alter de circumcisione, alter
de gentibus. Vide quomodo Paulus
utrisque ubera coaptabat. Factus
sum inquit iudeis quasi iudeus,
his qui sine lege erant quasi
sine lege essem. Omnibus omnia
factus sum, ut omnes lucrifaciam.
An non ubera hinnulis istis co-
aptando omnia factus omnibus?
Omnibus omnia factus est, non
simulantis astu, sed compacientis
affectu, et habitu coaptantis. Ve-
rumque utrisque se conformabat, nunc
se cum illis a licitis cohibens,
nunc ad licita condescendens, utro-
rumque declinans scandalum ubi fi-
dei non obsistebat iniuria. Omni-
bus omnia factus est, nec iudeis
ritum in iniciis licitum tollens,
nec ad eorum gentiles compellens.
Omnibus omnia factus est pro audi-
encium capacitate, et perpiciens mo-
ralia et disserens misteria. In hac
duplici materia velut duo ubera
porrigit doctrine planioris lac-
tea ubera parvulis temperans. In-
fima compassio ubera quedam habet

sed coaptacio foris ubera exhibet
illa intrinsecum, sed ista medetur. Quid .b.
enim michi prodest si compacientis af-
fectu causam in te mea transferis,
si curam quam debes non afferes?
Quid michi prodest si tu compatiens .a.
et infirmitati et quasi infancie mee
contemperare te quomodo nescis?
Utraque necessaria est et compassio et
quedam discipline et doctrine appositio.
Compassio affectum conformat, appositio te
ad lactandum parvulos utiliter conti-
nuat. Neutro in parte sancti doctores
auditoribus desunt, sed sicut illi et
compietatis affectu et conformacionis con-
teruna istud attendunt, quod facturi
in conventu fratrum sermone student
magis alta quam apta dicere, facien-
tes apud infirmas intelligencias
miraculum sui non ipsorum salutem
operantes. Erubescunt humilia et
plana docere ne sola hec scisse viden-
tur. Erubescunt ubera habere, nudare
mamma lactare parvulos. Quid
istud est? Ideo ne consedisti in
medio cathedram tenes ut scie-
ciam iactes, an ut teneram sub-
ditorum lactes infanciam? Subtilia
tepris arte, qui audiunt mirantur,
eloquenciam laudant. Tu quidem
tu si gravem senciunt, si te dispu-
tante audiencium movetur affectus,
intellectus instruitur. Aliquin quid
ad pure negocium, persona quedam
adducere que auscultantes non capiat.

ad ?re

Magna eloquentie laus est/ cau-
sam quam susceperis apte exequi
ad eius commodum cuncta referre
suscepto insistere negocio. Rursus
euidencius eloquencie tue signum
dabis. quod si humilem materiam exe-
quaris ornate/ et sermonis tem-
peramento attollas. que per se iacere
videbantur. et velut contemptibi-
les sentencias commendabiliores
efficias. Nec tamen debes attendere
que te deceant dicere homines litera-
tos quam debeant audire quos instruis.
Quid enim inde consequitur. si ambu-
las in magnis et in mirabilibus
non dico super te sed super eos quos affaris.
Noli altum altere sapere sed condescende
humilibus. Sublimia loqueris sed
non in tempore. quid aliud affectare
videris nisi ut soli tibi taceant ho-
mines. et dicatur de te quod dictum est
de saluatore/ quia numquam sic locu-
tus est homo. Ascendisti cathe-
dram ut alios edifices/ non ut teipsum
infles. ut impleas non ut exinanias
teipsum/ nisi forte commodo quo se sal-
uator exinaniuit/ formam serui acci-
piens/ ut nos carnis sue lacte
nutriret in salutem. Bonus imi-
tator magistri paulus verba non
occultat. sed habere se iactat. Tamquam
paruulis inquit in christo lac vobis
potum dedi non escam. Et ne sicubi
arbitror me scire nisi vos nisi
ihesum christum et hunc crucifixum

loquens

exinanitis

Ipse nouit cui mensam parare
et quibus verba porrigat. Ideo verba
eius sicut humili quia doctrine sue
verba emollita sunt/ qualia in
christo paruuli capere possunt. Audisti in
quo sunt humiles et quare duo.
Cu-
uis scire quare gemelli sunt.
in fide non est distinctio iudei
et greci. Vacant ibi priuilegia
meritorum. et regeneracio nullos
distinguit quos cunctos equaliter
absoluit. Omnes enim gratia dei con-
iustificati gratis per gratiam christi.
Fides utrosque populos eque nobi-
litat/ sed iudeus aliter reputat.
In cuius clemencia iura sibi prima-
ta deposcit. Quid mirum si velit
esse primus/ qui non valuit esse so-
lus. Unigenitus esse non potest
affectat uel primogenitus. Vide
quanta obiecta sunt petro in actibus
apostolorum/ quod ad homines preputium ha-
bentes intrasset/ et illos ad fidem
suscepisset ministeria. Vide quam
ad romanos in epistola paulus de-
sudet aduersus iudeos qui in gratia
dei priuilegia sibi quedam vendi-
carent. et quos vna fides coniun-
git distinguerent gradibus. Ibi af-
fectabant esse in gratia soli. hic sin-
guli. nolentes habere compares
quos non poterant habere participes.
Gentes autem fecit deus cum ipsis et
corporales et comparticipes testa-
mentorum/ et in nullo distare

fide mundans corda eorum. Ideo di-
cuntur gemelli quia fides gradibus
nullis separat quos eque regenerat. Illo-
rum qui vestiunt ex gemelli/ effecti
sunt nulli/ et in communio locum occu-
pantes cum primum iam nec habent novis-
simum. Quia ideo non inter illos tunc ver-
tit sed sedilatat ad omnes ut nos
alii in gratia quocumque in gradu sunt
aut principium aut parilitate inde-
at. Cuius enim multa precedant ubi i-
mmune sola est gratia. Non debet
veterem prudiciam et ubi nova facta sunt
omnia. Et in humilis regulationis
novitas intimatur. sicut in gemel-
lis in regulatione parilitas. Et capra
bene a parte dicuntur. id est ecce filii
spiritualis quia sicut capra acute cernat
Acuta sunt enim ecce lumina conte-
mplantis/ non que videntur sed que
non videntur. Ubera tua sicut duo hin-
nuli caprae gemelli qui pascuntur
in liliis. si sed tamen liliorum sentiat gratiam
et sed ipsis lilia redoleant ut lilia
sed non in suave odore refundat
Bonus et gratus odor lilii/ sed
tamen ipsum lilium aliis redolet lilium
aliis absinthium. Lilium quallium lilium
singulare Christus. Lilia autem ipsi
imitatores eius. Audi quid liliorum
unum loquitur. Christi bonus odor
sumus. Aliis odor mortis in mor-
tem. aliis odor vite in vitam. Vides
quoniam singulare lilium illud in quo
bonorum omnium plenitudo olebat. iste

tamen quibusdam videbatur odore spi-
rare. Isti sunt quos ponunt dulce in ama-
rum/ et lucem tenebras. Sed ille ve-
niet lilia pastus qui liliorum odore po-
titur. Lilia sunt exempla castitatis
que non solum media et propinqua. sed
contracta et longe posita optime redo-
lent. Lilia sunt enim sacri sermones
in quibus eterne vite olfaciunt gau-
dia/ et odorum attrahimus spiritum. Quam
multis estis fratres vallati liliis. Et
si omnes ecce filii nos copiosius quam
naribus singulis fere momentis
nunc prophetarum/ nunc apostolorum/ nunc evan-
gelistarum aspiramus casta eloquia
tamquam lilia et ubera et multa eorum   al' verba
grato fragrant odore. Que enim
lilia suavius redoleant. que pote-
runt illorum equare fragranciam.
Quale tibi odorem refundit ma-
ria. quale iohannes/ quale petrus
qualem alii evangelia viri. quale
denique ipse ihesus/ qui singulariter
redolet et in reliquis omnibus solus
ipse sentitur quidquid suave fragrat
in ipsis. Cuius verba novum mundo   al' modo
spargunt odorem. cum misteria reve-
lant veritatis. cum redemptoris gratiam
cum copiam virtutum/ cum gloriam resur-
rectionis. cum eterne vite statum
exprimunt exponunt. Verba vite
eterne habes petrus ait et ad
quem ibimus. Et nos idem dicamus
dulci eius odore perfusi. In te ihesu
bone pater deitas olet quia est in

te. ~~in te~~ In te gratia spiritus que unxit
te. in te mentis virginitas. in te
corporis carnis integritas. in te nulla
macula languoris. Omnia hec
nobis olent in te / et ad que alium
vel amore vel memoria ibimus.
Iniuria est plane talium liliorum. si
aliquis pessimus odor se illis immis-
ceat. qui suavitate illorum contristet-
animi quod afflatus naribus ipsum cor-
rumpat / et convertat ad scelum / et post-
erum fetorem currere faciat. Iniu-
ria est si tibi suavis fragran-
tia quam virtutum lilia fastidiosus
est nec qui lacte et in liliis pasci
non delectatur. Non est enim omne lac
puerulorum. Nonne tibi quasi lac omnis
doctrina videtur. omnis affectus pius
ad illapsus dulcis. Quod quam facile
et dulciter sugitur lac videtur. Tali
lacte habundabant ubera sponse
Et ideo dicuntur sicut hinnuli quod sit
in illis quasi recens et quasi semper
nova et renascens consolacio
verbi / et doctrine alacris copia. Ubera
hec vetustatis nil habent. Ideo
meliora sunt vino. sed similia
musto. Ubera tua inquit botri / non
habencia scilicet austeritatem vini / sed
musti novam dulcedinem. Ubera
alia pascunt / ista inebriant. Sunt
ergo ubera sicut hinnuli quia nulla
vetustate infracta. Magnum spon-
se pectoris ornamentum si ubera
habeat non lapsa / non fractas ma-
mmas in huius corrupto seculi. Ideo
dicit ubera mea sicut turris. Inex-
pugnabilia ubera hec et lactis et
ubertatis tumencia. que in turris
excreverunt modum. Bona ergo ubera
tam distenta ubera pietatis. ubera
gemina. eo quod pietas consolacionem
habeat vite que nunc est et future.
Gaudete inquit gaudio magno ut
potemini a lacte et saciemini ab ube-
ribus consolacionis eius. Et cum emul-
si fueritis a lacte / epulemini ab in-
troitu glorie eius. Videtis quo lactis
usus adducat. Ut epulemini inquit
ab introitu glorie. An non tibi videntur
sponse epulari ubera ab introitu
glorie / que sicut hinnuli pascuntur
in liliis donec aspiret dies et
inclinentur umbre. Quam dulciter
sugitur ubera que sic pascuntur. ubera
de celo plena quia celestibus refecta
in liliis. Ipsa liliorum fragrancia
pascit. odor eorum cibi gratiam tenet.
Odor enim quidam fructus est. Ego
inquit quasi ~~fructus~~ vitis fructificavi
suavitatem odoris. Vide quo sapi-
odorem suum in fructibus reputat.
Spiritualis iste cibus est. nichil habet
corpulencie nec dente tractus nec
labore mansus / sed haustu spiri-
tus statim uberibus influens
et ubera distendens. Unde etenim
fragrancia dicuntur unguentis
optimis / nisi quod in ipsis de virtute
haustus liliis spirat redolet. De

hec aspiret dies et inclinentur
umbre. Dulce quidem inter lilia expe-
ctare auroram surgentem / et forte di-
cimus est dies istis liliis et inter
lilia eius propter auram quandam et
vapor haurit. Et ipse sponsus
in liliis pascitur. qui ipse et lilium convalli-
um et lumen diei. Dulce est ergo appa-
rendo cum ipso epistolari ipsum. epistolari
inter lilia donec diei lumen aspiret.
Tempus illud desiderat de quo dicitur
Saciabor cum apparuerit gloria tua. Tunc
verus et eternus apparebit dies. cum
enigmatum in quibus nunc videmus
umbre inclinabuntur. Plures hic
umbre sunt / umbra fallacie. umbra
refrigerii et figure. In prima ser-
pens dormit. in secunda sponsa quies-
cit. In tercia sponsus delitescit.
De prima dicitur in umbra dormit.
de secunda / in umbra eius quem deside-
raveram sedi. et de tercia. quia sapiencia
in misterio absconditur. Omnes iste
declinabuntur umbre. cum aspiraverit
dies. umbra fraudis umbra fidei
et umbra misterii. Tunc erit umbra
nulla / quia veritas nuda. Tunc ergo
inclinabuntur / quomodo exaltate sunt.
Velis nosse quam alte? Operuit
montes umbra eius. Magnus
mons paulus. operitur tamen hac
umbra se dicit tamen in speculo et
in enigmate videns. Magnus
mons et tamen facile raptus in
tercium celum. Felix raptus et multo

felicior ille quo nos ille evan-
gelicus ad apostolorum imperium in mare
mitti. Raptus est / quia sapiencia dei
terminatum sensu illius. Ideo rap-
tus in tercium celum / in celum intellige-
ncie proprie. Non umbre et enigmata
apostolus allegata sunt. Inferiores sunt abl.
umbre et declinate quodammodo eo
respectu qui in celum raptus. Raptus
in celum est / raptus et in paradisum.
Serenitatis locus est celum / paradisus
voluptatum. Pulchre in utrumque
raptus est. eo quod semiplena sit contempla-
cio que ulterius caret. Denique in
quodammodo paradisus deliciarum et volup-
tatum locata videtur / que pascitur inter
lilia donec aspiret dies. Antequam
aspiret dies nox est / sed nox ista
nescio quid videtur habere diei. Nox ista
illuminacio mea in deliciis meis.
Illuminationis etenim vite tenet ex
parte delicie. Pulcherrimus locus
contemplacionis locus est. ubi sunt
consideracio fidei. celestes et suave
olentes aspirant affectus / et etiam lu-
minis gratiam aspirat. Non sunt iste
delicie quas beatus iob commemo-
rans de sapiencia dicit. quod non invenitur
in terra suaviter viventium. Quedam
sapiencie porcio est in istis deliciis
Quomodo non sapiencie porcio est / ubi ipsa
veritas nudum intellecta / sed iam cre-
dita dulciter sapit. Ipse spirituales
delicie experiencia sanctitatis edo-
cent. et quantum expetende sit quod

quod de ipsis restat, et quantum respu-
endum quidque illis obstat. Tria hic
observanda occurrunt: tempus,
opus, et locus. Tempus id est donec
tempus quietis et vacationis. Opus
refectionis est, quia pascitur. Locus
delectationis est, eo quod inter lilia. Iu-
re dilecta ad parvulos reportat
ubera qui sic pascitur, qui in medi-
tationibus pascitur fidei liberrime,
uberrime, voluptuose. Putas quod
Salomon in omni gloria sua ves-
titus est sicut sponsa que inter
lilia pascitur? Quoniam non gloriose
vestita vallata liliis. Nam et si
umbra obscurat speciem, sentit
tamen odorem, sentit vestimentorum
fragranciam, et in liliis sapiens quasi
fama odoratus, donec aspiret
dies et inclinentur umbre, id est
donec aspiret dies et sempiternus
dies. Cum diu dies et nox vices
alternant, non videntur umbre re-
clinate eo toto dum statu hic.
Ubi ergo reclinate sunt? Apud patrem
utique luminum, apud quem non est
vicissitudinis obumbracio. Omnis
vicissitudo obumbracionis instar
habet, et dum alii aliud succedit, quo-
dammodo abscondit et obumbrat quod
precedit. Hoc est ergo quod dicit: donec
aspiret dies et reclinentur umbre,
id est donec aspiret dies et plenus
et sempiternus meridies qui umbras
omnes annichilet. Et pascitur inquit

in liliis donec aspiret dies et incli-
nentur umbre. Hoc est qui sapiencie
oblectantur et pascuntur odore donec
ipse lucis eterne candor illustrat.
Utrumque invenitur in liliis, candor
et odor. Et odor quidem quid aliud nisi
gratia fidei, et candor nisi gloria spe-
ciei. In nocte odor sentitur, sed can-
dor non cernitur nisi aspiret dies,
quia candor ipse est dies, nec habet
ullam partem tenebrarum. Ille cum
aspiraverit dies, iam non erit umbra
[illegible], omnes enim erunt docibiles
dei ipsius. Inter ergo sponse ubera
sunt sicut duo hinnuli qui pascuntur
in liliis donec aspiret dies de
die illius tempore quo vivit et regnat
per omnia secula seculorum. Amen. XXVII

Ubera inquit tua sicut hinnu-
li capree gemelli. Videlicet
quanta gratia sponse. Parvula est et
quasi iuvencula et ubera habet.
Quid enim nisi iuvencula notatur
dum hinnulis comparat? Ergo et iuvenis
est et parvula est, alios pascere
et pasta indigens. Et si quis sit
parvuli sensus, iuvenum tamen evacu-
avit que sunt parvuli in carne com-
morans. Et si aliis videtur, iuvenis
tamen arbitratur se comprehen-
disse. In speculo videt in enig-
mate videt, ideo sicut parvulus,
sicut hinnulus in umbra pascitur
donec aspiret dies. In umbra,
sed inter lilia pascitur. Infelix pl[...]

quidem inter lilia positus / inter lilia
scilicet congregacionis ubi valde vi-
dique virtutes redolet nichil tam
suave nil liliorum simile novit
odorari. Beatus plane et sponse
privilegio gaudens cui ipsa inveni-
tur virtutum nasci lilia. Et
inter illa pascitur / inter illa reficitur
illa esurit. Beati qui esuriunt et siti-
unt. lilia iusticie. lilia castitatis.
omnium lilia virtutum et graciarum. Si esu-
rire bonum / multo magis inter illa
pasci. Et ipsa esuries virtutum pas-
cit et delectat auditas. odor cibat
sed nondum saciat. Saciabor cum ap-
paruerit gloria tua. Denique ipsarum
virtutum ut sic dicam gloria latet adhuc
totum quod vide hauriunt in odore
est. occultatur forma / sed fama au-
dimus. Tenuis quidem in fama et
sumo in odore cibus est. Dulcis
sed tenuis. Et nos iam saciati
sumus. iam divites facti / solo vir-
tutum odore contenti. Nescio tu
si vel odorem hauriunt / quos per-
fruimus non tristitie auditas.
Suavis quidem liliorum odor / sed cu-
mulata in specie gratia. Suavis
quidem odor sed suavitatis tenuis
si odor tantum. Denique qui pascitur
inter lilia [illegible] inter-
lilia non ipsis [illegible] liliis se-
quentes vicinia non fruentes
sola. Exiguus virtutum visus
exprimitur in odore non exceptio

sa non solida et que corpulenta
refectio. Non enim omnimodis refi-
citur / qui pascitur. Ideo non dicit
qui reficitur sed qui pascitur in
liliis donec aspiret dies. Delicio-
sa tamen exspectatio lucis inter lilia.
Et vide qualibus sponsa pascitur
in liliis: in liliis non caducis. in
liliis non marcescentibus / in liliis
denique quadam incorruptibilitate
imitantis. Illa mirra incorrup-
cione donatur. Inter precipua lilia preter
mirra subtexuit ut sponse lilia
quadam perpetuitate incorrupcionis
conmendet. Vadam inquit michi ad
montem mirre. Quid est bone ihesu
quod sponsa tua dilecta tua alibi exspec-
tat / et tu alibi vadis. Illa pascitur
et exspectat in liliis / et vadis ad mon-
tem mirre. Quare non magis
ad lilia vadis ubi sponsa moratur
donec aspiret dies. An forte hec lilia
non sunt aliena nec longe posita
a monte mirre. sed magis ori-
untur in illo. Ita quidem est. Innuisque
lilia nasci. letius quod in monte
mirre. inusque magis illesa ser-
vantur. In monte mirre / nec
corrupcionum / nec corruptibilita-
ti locus ullus relinquitur. Ibi in
monte mirre ubi carnis vi-
cia sunt mortificantur affectus. ibi
lilia castimonie. lilia graciarum et puri-
tatis nascuntur et perpetuo florent. Er-
go et in liliis et in monte mirre

sponsam satis delicate locata ad
uertis. Illa altius prius tibi sermo
expressit. altius tu ipse potes
per interpretacionem exprimere. Quo-
niam enim modo alio iturum se dicat
quam ubi dilectam esse cognouit. Quod
enim illa auide expectat. sic ille
ardenter properat. Vadam inquit
michi. Quid ergo. Sponse
non uadit. An non ideo sibi ipsi
uadit. quod ad illam uadit. Vada
ergo inquit michi. michi uadam non
solum illi uadam. Non illa sola
de meo capit aduentu leticiam.
sed et michi nichilominus alacrita-
tem refundit. Michi dulce michi
iocundum est. quod ad illam uado. ideo
uadam michi. Michi sit ire profi-
cit. dum delectabiliter afficit. ua-
dam ideo michi. Iam michi de
monte mirre suauis aspirat
fragrancia. ideo uadam odore il-
lectus. Vadam michi. quia delicie
mee cum sponsa morari. Itane
ihesu bone de sponse colloquio ob-
lectamenta tibi captas. Ideo
tibi uadis. ne ueluti fastidiosus
amator declinas cum concludis.
sed stas ad hostium. stas et pulsas.
et quandam repulse passus iniuri-
am pulsas tamen ut aperiatur. Aspice
sponsa aspice cubile tuum mirra
et aloe. proprius in odore currit un-
guentorum tuorum. Aspice cubile tu-
um mirra. qua paulus commo-

nit. Mortui inquit estis. et uita
uestra abscondita est cum christo in
deo. Tali mirra aspice irrigan-
do perfunde cubile tuum. uel pocius
esto mons mirre. Ubi enim gra-
ui mirra nascitur quam ubi respergitur.
In hoc monte colloca cubile tibi
summo dilecto in quadam mirre
copia. ubi hec species aromatica in re-
gis oritur quam aduehitur. In multis
scripture locis usus mirre ad mis-
teria sumitur. Cum mirra magi
ad christum ueniunt. Venit et nicho-
demus ferens mixturam mirre
quasi libras centum. Magna hec
copia sed quid ad collacionem
montis. Ferens inquit id est secum
ferens. non ex se proferens. portans
non pariens. Bona utique et que
offertur. et que oritur. sed ista pocius
deniquam illa ad christum aduehitur.
ad hanc ipse uadit. Vadit enim
sibi ad montem mirre. Vult mise-
rere que mortem christi cernit
fert in seipso non in parte in-
quasi respersam. sed uberem et toti-
uam et eminentem. nec ad ho-
ram et que decrescente sed mag-
is renascentem. Bene mons mir-
re quod christi in se mortificacione
et iterum [illegible] stabilitatem
quandam [illegible] et resurrectio-
nis future imaginem ut tam
gestat quod terminat. Nunquid
tibi mons mirre uidet per-

in quo fuerit incorruptibili
tatis nil magnificum nil emi
nens nil nisi ad horam appareat.
Vtius plane mons qui huius mun
re summe undique vestitur non re
spicit partes nil in se indignum
nil habens sterile sed totum hoc
felici fecunditate spectat. Quomodo
non beatus qui christum ad se
trahit in sui odore aromatis.
Bonus odor non tantum leprosi domum
replens sed etiam celi palacium
sponsi thalamum. Bonus odor
plane sponso christo inter ipsas
divinitatis gratias delicias. Denique
super tantas delicias delicie tante
eius. Et in montem mirre sponsus
dicit: Vadam michi ad montem mir
re. O beatum montem ad quem
vadis ihesu bone, ad quem venis,
quem perambulas, quem inhabi
tas et inhabitas in fine, quem
solus inhabitas et hoc usque ad
tempora. Veni ihesu incipe montem
hunc possidere. nullus tibi questio
nem moveat, nullus dicat: Nu
quid habitabis in monte hoc tu solus?
Mons uber, mons pinguis,
mons habundans et affluens un
guentis. Hec unguenta eximanit al' gerat
non perit, magna enim unguen
ti moles in monte mirre. Non
deficient unguenta de hoc mon
te. Ideo qui vadit ad montem
mirre unguentis non indigebit. al' egebit

nec adoramentis quidem qui
vadit ad colles lybani. Non enim
deficient thura de lybano, nam et
lybanum dicitur thus intelligi. Ve
ni ihesu ad hos colles ut fluant
thura a facie tua. O quantus ince
nsi fumus ascendit de collibus istis ipsis
cum tuo spiritu cum te fiunt igne
succensi. Magnam habet in col
libus thuris ignis tuus materiam
perambuli magnum incensi fomi pabuli
tem. Non cito consumitur hec thu
ra, incensi huius fumus non facile
le evanescit. Tanta thuris mo
les, tanta copia collis thuris
non pugillo concluditur, non com
prehenditur thuribulo, vasculo
non capitur, mensuram nescit, quia
nescit terminum. Bene ergo collis
thuris est qui sine intermissione
orat, et eius sacrificium est sine remis
sione. Enim in oratione nil habet
remissum, non exile, sed velut
cuiusdam fornacis magne fu
mus pinguescit, sic pingues
centium votorum et desiderii exube
rantis agit volumina. Veni ergo
ihesu bone ad colles thuris, co
piosum orationis incensum fumigat
montes quos tangis. Cuius
simile fratres habent orationes mee.
Que cito thura mea vanescunt al' tenuescunt
et quodammodo vix succendimur et sta
tim extinguimur. Ut quid istud?
Utique quia exigua nobis incensi

congessimus maciam. Ergo sps
angelicos, et si qui int homines
illorum emuli sunt, quosdam velut
colles thuris interpretor, quorum
oracio quasi incensum dirigitur
semper in conspectu dei, qui devo
cionis suavissimos vapores
gignunt, celestium glomerant nu-
bes affectuum. Beatus vere sacer-
dos qui thuri tanta offert, que
tam suaves nebule vapor operit
et involuit. In apocalipsi legis phia-
las plenas odoramentorum, que sunt oraciones
sanctorum. Et que convenio collibus
thuris ad phialas? Que enim
phiala capiat collem thuris? Non
phiala plena odoramentorum, sed
eciam plus quam phiala habet ascendit
inquam fumus aromatum in conspectu
domini de manu angeli. Sed que manus
integro colli sufficiat? Que ipsa
manus nisi tua bone ihesu magne
qui montes ponderas, qui terram
palmo concludis, qui libras montes
in pondere, et colles in statera.
In manu tua domine omnes fines
istorum collium, et sinus eorum est domine in sinu
tuo. Denique in sinu tuo sanctorum oracio
convertitur, in conspectu tuo intratur,
ibi conversatur, ibi contrahitur. Illi in te
et tu in illis. Postea vadam ipse
michi ad colles thuris. Veni ergo
domine veni et noli tardare. Veni
et ne transilias colles istos. Quid
si et ad te transiliunt colles thuris?

Nobiles sunt montes mirre et
colles thuris, ubi ipse advenit.
Quoniam non nobiles qui ligantur
quasi fluunt, qui fumigant quasi ascen-
dunt sicut fumus aromatum in con-
spectu domini de manu tua. Ve-
de ergo tibi ad colles thuris, ubi
incensa multa sunt, ubi incensa eterna
sunt, non in colle thuris nil nisi
incensio. Incensa hec tibi dantur
sunt, ideo veni ut adoleas ea in conspec-
tu tuo. Vadam inquam michi ad mon-
tem mirre et ad collem thuris.
Veni de lybano veni. Iam exclusis
erat, vadat. Et quod enim non, ut no-
ceat, ut videret, ut dicat veni. Re-
cte quam bonum et quam iocundum habita-
re in collibus istis, ad quos ibimus
dei vadunt, quos revisit, de quibus
sponsam vocat, et vocat ad coro-
nam: Veni inquit de lybano, veni coronaberis.
Libanus candorem sonat. Non
in candidius de nive celesti. Non de-
enim deficiet sicut scribitur, nix de
lybano super illa que descendit
de celo, que infundit terram et fe-
cundat et germinare facit. Boni
montes, super quos nix ista cadit,
et colles quos operit. Sic inquit domi-
nus erit verbum quod egredietur de ore
meo, non revertetur ad me vacuum.
Vide ne tibi vacuum redeat, ubi
quod vadit ad montes mirre
et colles thuris, quod cadit super
hos montes et colles operit. Ne

bacum reueriti Ideo vocat et dicit
Veni de lybano ueni. In misterio
uero puta quod per montes mir-
re et colles thuris commendat lybanus.
Que res eum sic reddit candidum
et purum quomodo usus orationis. Pri-
mo quidem mirra mortificat, deinde
thus purificat. Nec enim pura potest
emanare oratio si non omnis prauitatis
primo fuerit ardor repressus et ex-
illacio carnis. In mirre vero
spirito mens stringitur ut ad se
dum primo omnia bonitate se co-
artet. Per thuris incensum dirigitur
et dilatatur et se diffundit et celestes
replet regiones ex odore incensi.
Illic se libere bonitatis amore immisceat
et effundit et que primo ad seipsam
eius contracta est ibi rarescit et
attenuatur et deficit, suspensa et
suspiciens in excelso. Oratio uniuersa
et mirre et thuris misterium complet.
Orantis affectum in se primus colligit
et stringit in seipsum. Deinceps
diffundit et transfundit in deum.
Quid mirre similius ubi tanta
in diuina unione transfusio. Quid
incenso similius ubi tanta diuinitas
sensus exiguitas diffusio. Iure tota
pulchra uocatur et sine macula quam
orationis ardor incandiuit quam co-
lorauit et candidam reddidit can-
dor lucis eterne. Tota pulchra es
amica mea et macula non est
in te. Tota pulchra es quia tota

pura es. In hac hora maxime hora
orationis hora incensi. Tota pul-
chra es amica mea tota pulchra
es quia tota amica es et solo amo-
ris candens affectu. Tota pulchra
es et sine macula peregrini nul-
lius coloris admixtu. Veni de
lybano. Veni de lybano. Veni de
lybano quia sine macula es. Veni
de lybano quia tota pulchra es. Ve-
ni de lybano quia plene lota. Veni
de lybano ex toto illustrata. Veni
de lybano. Veni de lybano carens
culpa et candens gratia. Veni coro-
naberis. Felix omnino qui de lybano
candentis affectus de colle thuris
de orationis nitente copia uocatur ad
coronam. Felix inquam anima que hora
incensi ascendit ad premium sine
sine interuallo de lybano ad coronam
uocatur, corona glorie quam reddet illi
in hora iustus iudex et dulcis
sponsus eius. Explicit sermo xxvii. Incipit xxviii.

Tota pulchra es amica
mea et macula non est in
te. Veni de lybano. Veni de ly-
bano. Veni coronaberis. Quis in-
tuebitur istud fieri ut ita dicam die-
rum itinere confici. Quis inclinatus
inquam credebit hanc uiam indefesso
incessu peruenire. Sic iste uie
pulchre et pacifice semite sunt.
Veni de lybano ad lybanum de ly-
bano ad regnum. Nam sponsa ad
coronam uocata inuitata uidetur

in regnandi consorcium. Dulcis est
hic vie terminus sed nichilominus
dulcis est transitus. Quid in dul
cis qui nescit a lybano deflectere.
Non est hec via lata non est hec
via lapidea non per illam transit
sive lapideus pollutus. Non est
currentis neque volentis sed mise
rentis dei mysericordis cui dicto [illegible] dyp
issem melius desiderantis. In non
estuantis desiderii nota designatur vocatio
tua. Vehementis affectus est ar
gumentum quod tercio notat. Perinde
mo precedencia cantici huius inquit
repperies vel tam crebro notatam vel tam
expresse inventutam pulchritudinem
sponse. Ter notat et tota pulcherrima
dicit. Denique in precedentibus sic ait.
Ecce tu pulchra es amica mea ecce
tu pulchra. Et iterum alibi. O quam
pulchra es amica mea quam pulchra
es. Hoc autem in tercio loco totam pul
chram diffinit. Illis in locis vel
determinat quod pulchra est vel miratur
quod tam pulchra est non tamen diffini
te declarat quod ipsa sit ex integro
pulchra sicut in presenti. Tota pul
chra es amica mea. Quomodo non
tota pulchra pulchritudini et to
ti pulchritudini collateralia ex to
to. Quomodo non tota pulchra in
quam lucis eterne candor immensus
emanat. Bene tota pulchra
et superpulchra in qua ubere illapsu
al. fudit sese transfudit omnis pulchritudo

domini. Omnis pulchritudo domini
exaltata quidem est super celos
species tamen pulchritudinis quam
eius in sponsa. Species inquit
eius in nubibus celi. Cum dominus ip
sa nubes celi est nubes lucida et
levis et qui ad solem attendens et
ipsum suscipiens tam diu in ea
soli solis splendore relucet et pulchri
tudinis eius splendor manet.
Plane et nubes est sponsa que
spiritualis obtinet affectionis levita
tem et lucem intelligencie. Et
dum spiritualis via per orationis et con
templationis usum in superius sus
penditur sicut lucida nubes et le
vis tota interim pulchra est
quia tota amica est et macula ca
rens quia in fervore caritatis est
versa calorem. Hora ista gloriosam
sibi sponsam exhibet non habentem
maculam vel rugam mundans
illam non tam in sanguine quam
in lumine suo. Quomodo non tota
pulchra in qua tam expressa di
vine pulchritudinis species apparet.
Quam michi dabis animam quam au
deas ex toto pulchram diffinire
nisi in hac hora tantum quam per
amoris estum plus imbuit
quam induit species sponse. Aliis
quidem horis sine macula de
putatur dum culpa non imputatur.
Hoc autem momento quod sine ma
cula dicitur non est indulgencie

sed affectionis dilectionis. sz desiderij.
sed devocionis. Amis enim dabi
nenie locus. ubi nota caritatis
tui exestuant. Amor indulge
cia non eget. totum enim graciosum
est. ubi solus est. Denique vide
mus quomodo z offensa excluditur
z gra comenditur z sola gra. Tota
inquit pulchra es amica mea
z macula non est in te. Blan
dimenta huiusmodi non videntur indul
gentis. sed diligentis. sed aman
tis. sed admirantis. Oblectatus
pulchritudine. expetit presenciam.
Veni de lybano. veni de lybano
veni coronaberis. Inuitatio itera
ta prodit affectum. nota manifestat.
Alij tamen vocacionis scrutentur sacra
menta z gradus assignent.
michi quidem sufficit diuine ma
iestatis humana colloquium nam
affectum mirum. Istud sufficit sz
ipse succubo. Vtinam nichil in
cumbat negocij nisi suspenso
semper stupore mirum impensa
gram. ita tamen ut admiracionem
huic nota inuigant z confirmana
sit caritas. Affectus enim metitur
z abissus abissum simile prouoc
at in voce refluencium cathenarum
tam. Bone siquidem cathanarie
ste. que tamen illum bone distillat
affectus. infundit amorem. Amor
minus non est. ipsum habz notis
Deus enim continet omnia. sciam

habz notis. De spiritu sancto scriptum
est hoc. z bene noscis quanta sit
affinitas. si nos pocius vtemp
titis caritatis ad sponsum. Illa con
tinet omnia. que plenitudo legis
est caritas. Sponsus loquitur misteria
z amatoria plane loquitur. Ipse
spiritus testimonium reddit spiritui
nostro. utique z blandimentum loqui
cepit. Sonus eius sensus amoris
est. z desiderij nota instar huius
modi. Exprimentem gracie ipsum z
utique quod loquitur. quod inuitat. quod dicit
Veni de lybano. Ter vocat. for
tasse idcirco quod funiculus triplex
difficile rumpitur. Tenax enim fun
iculus amor. affectuose trahit.
enim est corpus alloqui quod allicit
est. Nichil amoris tenacius vin
culis nil trahencius. Audi quo
lex diuina triplicem huius omnis nex diuina
um funiculum. Diliges dominum deum
tuum ex toto corde z cetera. Ac si di
cat. Diliges dominum deum. cordis appo
sito amplecte affectum. vitali integro
z racionali quodam mentis arbitrio
ut amoris in te et propositum sit
z ipsum appensum sit. z perspicax sit.
Bona siquidem in deum cordis ite
cio prima. Sed quid si pigra sit
si emortua. si nichil habens in
se vitale nil animatum. Bona
igitur intencio prima. quam viuidam
reddit z velut animatam firma z
dulcis affectio. Affectum ~~habet~~ qui est huius

ac si quedam anima boni propositi
informat meditacio. si distre
cta est / et resonet. si crebra est / Fu
niculo sic triplici nexo quod
liberius ad nubtum reposite conec-
Ad experimentum quod expressius. An
non tibi videtur invitare et quasi
triplicem dicere Veni hec tua di
lectio est Denique quasi invitat dum
confert et audaciam pro merito. et
audacitatem pro experimento Veni
inquit de lybano. veni corona-
beris In apocalipsi quasi de ly
bano venientes sic legis Hii qui
amicti sunt stolis albis. qui sunt et
unde venerunt. Hii sunt qui vene-
runt ex tribulacione magna. et
laverunt stolas suas et candidas
eas fecerunt in sanguine agni.
Stolas inquit suas candidas
fecerunt in sanguine agni. utique
et credendi fide / et conversandi for
ma. Cum in tribulacione sua
sequuntur illum agnum. non aperientem
os suum. cum ad occisionem duceretur
et coram tondente se obmutes
centem Cum non sint testes neque
turbulenti, donec eiciant ad
victoriam iudicium et etiam ad co
ronam Non enim coronabitur nisi
qui legitime certaverit Et quia de
certamine corona / ideo forsan dilec
tam sic invitat ad coronam. ut expri
mat causam Ait enim Coronaberis de
capite amana et sanyr. de mon

tibus pardorum de cubilibus leonum
Flectio enim quid asperum quid in
ferum quid fraudulentum in his
vel nominibus aut naturis terum
intelligi Ideo quia de huius coronam
dicit. Dum hec triumphata conve
nistrunt materiam Ille quidem
per tribulacionis toleranciam ad
na. qui mitis et mansuetus
velut agnus de tribulacione
magna venit. et in caritate vere
candidatus non conspicitur quem
nulla impaciencie et murmuris ma
cula denigrat Hii sunt qui de ly
bano venerunt. et coronantur de
capite amana et sanyr et de cu
bilibus leonum et montibus pardorum
Per hec enim coronantur qui per
hec temptamenta gloria probantur
Aliquid non colligunt isti de sp
inis uvas et de tribulis ficus. Quod
in presenti est inquit apostolus mo
mentaneum et leve tribulacionis
nostre supra modum in sublimitate
eternum glorie pondus operatur in nobis
Passiones huius temporis condigne
sunt quidem et si non comparabiles
ad futuram glorie coronam que
flo revelabitur in nobis Cumulata
plane mercedes priorum inter-
tocius puritatis vite passionibus
valens amici Pulcherrima conve
nientis ipsi vite puritatis et humilie
pressuram tolerancia sibi colla
rent. Magnum quidem persevera

pardus / ideo forsitan est mon-
tium expressum nominibus. Ingens
moles sed fides sufferre super-
stare nesciens opprimi. Capita
montium istorum conculcat et pa-
rit ipsum caput de domo impii.
Inde ergo ipsum caput triumphans
coronatur de capite, quia et temptatio-
num impetum contemnit et tribulationum
vehementie non cedit. In omni
re quasi caput est quod vel primum
vel maximum est. Sic ergo
caput hic accipe. Si vero que
his montibus figurantur vel prin-
cipium sive etiam cuiuslibet donet
intelligi. De capite amana
coronatur, de vertice hermon et
sanir. Quod iniurias cuiuslibet qui-
dam exsuperant, et tribulationum
molem se induisse humilem
sciam ipsi. Sed moles ista tanto
videtur nunquam ponderis hec quanto
totum est momentaneum quod tu-
met. Denique et si mons est, tamen
sepultum (?) legis, quia mons cadens
defluit, et saxum transfertur de loco
suo. Et vide quomodo defluxerit.
Quomodo translati sunt montes isti.
Translati sunt qui transformati sunt.
Qui translatos et triumphatos
indicat illos apostolus quibus lo-
quitur. Et hec inquit quidem fuis-
tis, sed abluti estis, sed sanctifi-
cati estis, sed iustificati estis.
Hac ablutione et emundatione

que fit per lavacrum fidei, pardus de-
posuit varietates suas, totus
immaculatus effectus, totus unius
coloris, id est unius fidei et mo-
ris. Velut quidem pardus videtur
homo heretici dogmatis varie-
tate respersus. Sed et nichilominus
pardo similis est homo dissimilis
sibi, homo varius et inconstans
et subinde consilia mutans.
Qui enim ut ita dicam vult et non
vult, pardus. Trahe ista ad gustum (?) — al. gustum (?)
generum et morum, intelliges quo-
modo per unitatem fidei et spei
induisse unum colorem videntur — al. induisse (?)
qui conversi sunt ad deum. Nec in
varietatem sed et feritatem ex-
uisse perspicies, et non in cubili-
bus leonum, non in cubilibus
iniquitatis et impudicitiis, sed in cubi-
libus et in ortis aromatum commo-
rari. In lectulis non funereis, — al. funestis
in lectulis non fedis sed flori-
dis. Floridus enim lectulus spon-
si et sponse. Non videtur sponsa
de lybano libens egredi, et
de iudea transire ad gentes. Ac-
cedit enim in vita quod toties vo-
catur. Non vult deserere lybanum
ut transeat ad montem amana,
ad verticem sanir et hermon, — al. seyr
sed transitu suo montes hos sta-
les (?) montes barbaros convertit
ipsa in lybanum. Sed iam mon-
tium istorum nomina intuere. Ama-

ipsius uel populus uanus intelligitur.
uel coangustans. Sanir et hispi- al. seyr
dus. Hermon anathema. Sed
uanus ille populus quorum ipsi doc-
tores euanuerunt in cogitatio-
nibus suis. dicentes se ipsos sa-
pientes esse. stulti facti sunt.
Quid angustius illis qui des-
perantes semetipsos tradiderunt
corpora sua inmundicie. An-
gustum enim cor. quod sine uoto
infra temporalis iocunditatis
metas contrahitur nesciens spem
sed eterna dilatari. Quid ma-
gis hispidum et incompositum illis
de quibus apostolus dicit. sine
affectione sine federe. in malicia
et inuidia agentes. Nonne isti
al. seyr. uelut Sanir reputandi sunt.
Nam per hermon accipiuntur
qui sunt alienati a sensu et
promissionis spem non haben-
tes. non ciues sanctorum neque domes-
tici dei. sed omnino sine deo in
hoc mundo. Et hec quidem gen-
tes fuistis. sed abluti estis. sed san-
ctificati estis. sed iustificati es-
tis in nomine domini ihesu. Ideo
de nobis sponsa coronatur. que
de tanta mutacione gloriatur.
Bona enim mutacio ubi Sanir al. seyr
conuertitur in libanum. Et libanus
quidem ille prior libanus iudai-
cus conuersus iam in Sanir uidetur. al. seyr
et hermon. Ideo ueni de libano

ueni. et uide. pro libano illo con-
uerso et breui. quanta tibi com-
pensata libani. leua in circuitu oculos
tuos et uide. omnes isti mun-
di montes tibi sunt in libanum
conuertendi. Molestum plane
gentis tue detrimenta et deso-
lacionem uidere. sed molestiam
hanc commutacio tam lucro-
sa compensat et uniuersa dampna
redimet conuentus melior.
Noli ergo moram nectere. sed ueni
de libano. quia iam desinit esse
libanus. ueni ut de gentibus
fide et conuersacione coroneris.
Nisi omnes hos montes non
in iudeis et gentibus. sed in ani-
mis intellige. Non erit diffi-
cilis intellectus si interpretatio-
nem in hanc partem uelis deflecte-
re. Inuenies hic libanum et ama-
na et Sanir et hermon. Inuenies
hic et montes pardorum et leonum
cubilia. Utinam in hoc liba-
no meo in hoc sacro monaste-
rii conuentu. quem professio et con-
uersacio uenustat et candidat.
in hoc inquam libano utinam
non desit etiam caput amana. Cum
uertice Sanir et hermon. Cum
uideris in cetu sanctorum et congre-
gacione effrenem spiritum. instabilem
sensu. carnali iactancia tumidum
intus et foris turbidum et turbi-
scrupositatis amorem uanitate

ocium enim accidiam parit. cum tale
videris quid aliud est caput ama
na cum libano cernis. Nil ocio
vanius / nil accidia anxius / nil
timore turbacius. Illa et ama
na amplius vanum et turbidum sonat.
Ideo de amana venitur ad sanir et
ad hyspidum et pilosum. Ubi enim
accidia ubi timor. ubi turbacio
ibi nil lene nichil compositum
nichil ordinatum / sed totum hor
ridum. Qui talis est / sine fide
est / sine affectione immitis sensus
et alienatus primo anathematizatus quod hermo (?) significat. Non hic
domesticus dei / non civis. nec ad
vena quidem et hospes apud quos
nulla ad eum gracia nulla devocio
declinat. Non dignatur ad illum
sponsus ut vel in transitu visi
tet / et sicut hospes ad commoran
dum. Commoratur autem in eo pro
demones quidem varii et ver
sipelles / et leones cubant ibi
non circueunt ut transitorie
sed securi possideant et cubilia
collocant. Sed qui tales sunt
desperandi non sunt. Etenim mul
ti insignioris in sponsi predesti
nantur ornatum. Ideo dicitur. Veni
coronaberis de capite amana
de vertice sanir et. Veni inquit
de libano. veni. Vide si non
morose egredi de libano qui
totiens vocatur. Mora tamen hec

non est contumacie sed cautele.
Nimis enim a contemplacionis
candore / a quietis mentis et puri
tatis sereno libere descendit. Cui
non erit molestum vel ad momen
tum de loco deliciarum secedere. Sor
sitan suspecta in discipulis sunt
blandimenta. Optanda quidem lucra
sed molestus labor. Optanda
quidem lucra. sed metuendus lap
sus. Suspecta in se lucra / quo
rum incertus proventus / vicinum pre
periculum salutis. certum mentis sua
vitatis dampnum. Quid mirum
si moretur venire / cum et molestum
sit ad montes illos barbaros
et bestiales accedere. Et forsitan
sponsi mora festinacionem nostram
suggillat / et arguit / qui minus
compuncti et parum conversi vires nos
tras minus pensantes. festinamus
ingredi in locum contemplacionis / in
sollicitudinum molestias / et ma
teriam lapsus non expectantes
vel semel vocari ultro nobis ho
nores sumimus / vocacionem aut preve
nientes vel arte procurantes. Non
decet esse tanti muneris contemptor presumptor (?)
supercilio / si non pertinax metus. Ce
terum presumendum est ubi experimentis
vibrat / ubi sponsus vocat et pro
veniens vires pollicetur / sicut in
hoc loco. Veni inquit coronaberis
de capite amana et cetera. Cum in
subiectis mutatur mores barbaricos

-cum de cubilibus et ypocritis ad flo-
rida et honesta transferunt cubilia
et in ortis aromatum. ad cubilia
ubi non est fremitus sed fletus.
ad cubilia in quibus compunctio est
cordis non pugna cogitacionum.
cum aufertur varietatis macula
se velamine et nuda servatur sim-
plicitas moribus ministerio suo
melius communitatis coronam sa-
tis apte sponsa accipit. Bene
quidem de talibus coronatur cum in-
vertuntur in ornatum quorum antea
mores horrebat. cum ordine
quodam caritatis sibi coherent in
unum qui ferinis prius affectibus
al. actiua dissidebant. Grata plane spon-
so est hec unitatis coherencia.
ideo forsitan sequitur et vulnerasti
me dicit in uno oculorum et in uno
crine colli eius. Sed et sponse ca-
pitulum huius vicio in aliud differenda
est tempus. Hoc autem in fine a-
al. s monuisse sufficiat. Si alicui
cuimus profectus ad gradum altio-
rem sollicitat non dissuadeo.
nec suadeo plane. Unum autem
hortor. ... emulamini
... et candorem sponse
que non est contenta semel vo-
cari nec digna penitus nisi de-
inde prius et dealbata ascendat
de Lybano. Non enim nisi de Lyba-
no dilectum vocat ad corona-
tionem ... sponsum eius quem concludit de

in secla amen.

Sponsi et sponse xxix de vulnera...

O cor durum et male durum in
quo verba ista vulnerancia non
gemunt. Stupidum plane cor
est quod vulnerum istorum virtutem non
persentit. quod non stupet ad dig-
nacionem tantam. Quid dignacionem
dico. plus est. Et quantum esset
si vel dignacio esset. Magna
enim res et omni admiracione dig-
na est vel dignari tantam ma-
iestatis humanam infirmitatem soro-
ris et sponse ipsius vocabulo.
Plus autem non tantum dignacio est
quam devocio. Ulceris autem devo-
ti et propensi affectus arguit cum
audire. Vulnerasti inquit cor
meum soror mea sponsa. Vulne-
rasti cor meum. Cordis vulne-
vehemencia designat amoris.
O vere dulce cor quod nostris movetur
affectibus ad rependendam di-
leccionis vicissitudinem. Et necessi-
tudo est et vicissitudo. Neces-
situdo in sororis et sponsi no-
mine. vicissitudo designatur in vulnere. Hu-
mana necessitudo sororis et sponse ma-
ior. Illa cognacionis ista dileccio-
nis. Ubi signum quod de uno sunt. ...
... Soror est quia divine consor-
cium. Sponsa vero quia in singularitate
assumpta. Sponse plane
necessitudinis hec vocabula sunt.
vel naturam vel graciam sonant. ...
tum amare oportet quam tamen ...

similitatibus in concordatam xpo se
novit. Quanticunque amat non
amat sed redamat. Ipse enim prior
dilexit nos. Amor ad illum quo
tuncunque impensus fuit non impe
ditur sed rependitur. Debitus est sed
non gratuitus. Equari ei quam
impensus est non potest et quoniam
modo inveniri potest. Quoniam obligat
a quo qui ne plene quidem solvere
sufficit. Non potest sponsa ama
tori tuo vicissitudine plena re
pendere. Ipse tamen non desunt supp
impendere. Quod impendit totum
nondum plene solutum est et tamen
obligatum se putat. Quidquid illi
rependis amoris non accipit
quasi debitum sed quasi gratuitum. Cui
provocatum ad dilectionem se presentit.
Dum cor suum vulneratum fatetur.
Quid est hoc miraculi fratres.
Nonne verum hunc reputatis amo
que ipsum cor domini ihesu christi pri
us affectibus transfigit et penetrat.
Ardentius et efficatius et violen
tius affectus ille est qui tuum ihesu
bone vincitur et movet affectum.
Magna et violenta vis est ca
ritatis ipsum affectum dei attin
gens et penetrans. et velut sa
gitta iocundum eius transfigens. Cui
iam et si regnum celorum vim patitur
Ipse dominus violentiam amoris vul
nus sustinet. Sed vide quibus
iaculis vulneratur. Vulnerasti inquit

cor meum in uno oculorum tuorum
et in uno crine colli tui. Hec prius
sponsa talibus sponsum telis ap
petere. Affectibus puris quasi spiculis — ad aspectibus
uti. Noli in hoc negocio remis
sius agere; noli contenta esse dilectum
semel vulnerare sed concide illum
vulnere super vulnus. Felix es si
sagitte tue infixe sunt illi et amo
res militat in xpo. Si ictibus tuis
desiderus indefesse sit illo. Bonum
vulnus de quo virtus egreditur. Te
tigit mulier fimbriam et virtutem
de se sensit exire. quanto magis
cum cor eius non leviter tangitur
sed vulneratur. gratiam de se emanare
sentit. Vulnus istud non est si
ne sensu. Ideo primi affectus in illum — ad respectus
spicula vibrata. Reputa illum quasi
signum positum ad tales sagittas.
Tales favorabiliter excipit. quia
tales iacit. Respexit petrum et
cor eius percussit et compunxit ad
penitentiam. vulnerati cordis lacrime
dant signa. Denique clementi re
spectu cor illud vulnerat quod ad
aliquid virtutis movet affectum. Ta
lia in me utinam multiplicet vul
nera a planta pedis usque ad ver
ticem ut non sit in me sanitas.
Mala enim sanitas ubi vulnera
vacant que xpi prius infligit
aspectus. Aspectus aspectum
provocat. Ideo illum tuo tempta
vulnerare aspectu. Oculi tui semper — ad aspectum

ad deum · ut amaris tui multi
bus capiatur illaqueetur crinculis.
Non tamen dicit in oculis et in cri
niculis / quasi in pluribus · sed
quasi in uno. Vulnerasti inquit
cor meum soror mea sponsa cor
meum et cetera. Si plures ocu
los habes / omnes alios clauda-
ut hoc uno utaris / quo solo di
lectum intueri soles et quo solo
vales. Qui directius intueri vo
lunt · oculum alterum claudunt · al
terum intendunt · et cum ipso quo
cernunt dirigunt · ut stricto effica
cius contemplentur acumine. Ocu
lus tuus est si purus est unus e-
st ad plura non est. Unus est
si quodammodo simplificatus et
strictus et directus in unum est
non scissus / non diffusus / non
sparsus in multa. Oculus tuus
unus est / si intendis et intueris
semper in unum / et in illud unum de
nique si amoris oculus est unice.
Unam inquit petii a domino hanc re
quiram ut inhabitem in domo
domini in longitudine dierum / ut vi
deam voluntatem domini unum. Ocu-
lus iste unus est / unum petens et
unum conspiciens. Et in uno crine
colli tui. Non oportet ut crines
fluitent · ut sine lege evagentur
et sparsi et errantes oculorum offen
dantur luminibus. Non decet ut
strictus sit oculus / et crinis laxus

al. diligencius

unus

al. fissus

al. offendantur

Oculus enim offenditur / cui crinis
effunditur. Si intencio in ocu
lo intelligitur · quid in crine nisi
cogitatus designatur. Vis unum
habere utrumque et crinem et lumen
intencionem et meditacionem? Cuius
est in lege domini voluntas eius
et in lege eius meditabitur die ac
nocte. Iste et in voluntate uni
formi unum possidet oculum et
crinem unum in meditacione. Alio-
quin si uniformis et simplex i
deo intencio tibi non fuerit sed
cogitaciones tue sine discipli
na fluitent / intentum retundunt
oculum ~~retundunt oculi~~ et
simplicem intencionis diverbe
rant aciem et cor dissipant
peregrine et indisciplinate mo
volutaciones. Intencioni
cogitatus videat. Unus sit
sicut et illa uniformis est. Bonus
enim crinis qui fusus non est nec in-
cultus sed collectus in unum
collo inherens · collo utique illi de
quo dicitur Collum tuum sicut turris
de qua mille clipei dependent.
Collum hoc sacram scripturam intel
lige · per quam ad nos divine in
ciа voluntatis verba profluunt.
Huic ergo unus colli / cogitatus as
sideat in lege domini. Ideo colli
dicitur quia omnis cogitatus tuus
omnis sensus tuus / et intellectus
tuus ne sacro non debent ...

al. of

crinis

dicitur simonie. sed ex eius pen
dere precepto. et perdire ab ipso
Vel si dimisit et tamen laici sunt crines
tui et nichil in se compositionis
habentes, licet collo inhereant
non tamen placent sponso. Et
eius cor vulnerant. non movent
affectum nec gratiam merentur. Utrumque
exigitur, ut et compositi sint et
collo inhereant et obtineant in se
tamen ordinem quam auctoritatem. Sed
enim perficit si meditatores sunt
in lege dei sunt et ipse sine lege al. ipsis
sunt vel Sine lege sunt quam sine
ordine sunt et passim feruntur
In uno crine colli tui. In
collo sacri simonis auctoritas
intelligitur. quia cogitationes
informis. ordo autem in unitate
Dominus enim ordo ubi colligitur
in disciplina et servitur in unum in
unum illud quod non aufertur. Vel
ideo in uno crine colli tui ut re
velatam et liberam significet sponse
faciem. Crines enim pro velamine
habentur. Vult ergo in sponsa ce
re excitatam et revelatam faciem
ad speculandam gloriam dei ad intende
dum sine offensione oculum con
templacionis. Ideo commendat
crines compositos et reductos
a vultu ad collum. Quid hic in
una singulariter intelligimus
anima vel diximus hunc sensum ad
eius statum. gratius est enim quod ce

est. Denique nichil sponso gratius
comitate proximo unitate creden
cium. Compage eius multa bona
in sponse cumulantur, propter nu
quibus se delectari ostendit. sed nunc
quam sic expressit congaudentis af
fectum sicut hic. Ubi et linius et
eius commemorata est unitas. Et
modo non maximum est eius gau
dium ubi maximum commendatur manda
tum. Mandatum inquit novum do
vobis ut diligatis invicem sicut
dilexi vos. Oculi eius doctores
sunt. quos qui tangit oculos tan
git pupille oculi domini. Crines
vero plebes credencium. In utroque
est sponso grata unitas. In hoc
inquit cognoscent omnes quia
mei discipuli estis si dilectionem
habueritis adinvicem. Consensus
duorum vel trium preces impetra
biles faciunt. quanto magis tocius
ecclesie in Christo consensus. Quomodo
non impetrat unitas que ipsum
cor domini penetrat. Vulnerasti cor
meum soror mea sponsa et cetera
Quid enim in toto muliebri or
natu plus allicit et afficit
amantis affectus quam crines compositi
Sed quid conamur laudibus cu
mulare crines sponse amburendos
per ceptos et collectos ornatus al. compositos
Magis subest plangendi co
pia quam applaudendi. Hiis die
bus certius diuulsos unde et

z lateres sponse tremes / z inter
se pugnat contra plebes per cata
Cernis hec z tu ihesu bone et
nichil te monet ista diuulsio
non te sponsus volens tam
grave volneat. Si vnitas ad
gratulatione cor tuum volueret
dissidium ad compassione volneare
te debet. Monet te vnitatis z vni
difformitatis dispo. moueat
te eorum que vnita erant dissipa al' funde
cio. Diuisi sunt enes tui z dis
parati admuice ymo contra al' dissipati
inuice. Vtrique a sponsa collo
quendo se iactant z de castitate
gloriates. alios a se auellere
temptant. Nouit dns qui sunt
eius / z discedat ab iniquitate
omnis qui nominat nomen
dni. Geminum hoc habens sig
naculum ut paulus loquitur imo
bilis maneat sponsa eius
inter impias manus vndique con
uellencium illam z lacerancium
Reges terre z principes conuene
runt in vnum aduersus xpm do
minum z aduersus sponsam eius
Sed sponsa sponsum nouit. ut
non sequatur alienum sed ipsum. Nec
ignorat seipsam. non ignorat
cuius sponsa sit. Ideo non vult esse
di nec abire post greges soda
lium. Et si sodales fuerint iam quod
non sunt. Exierunt ex nobis sed
non sunt ex nobis. Quomodo soda

les sunt qui amici non sunt. Ami
cus enim sponsi stat z audit
et gaudio gaudet propter vocem
eius. Isti vero non audiunt. nec
gaudent propter vocem sponsi
sed magis ad vocem imperato
ris romani. Scit quod bellus sta
tim non tam gaudent quam timent
ad rugitum eius. Sed nouit dns
qui sunt eius non qui sunt impera
toris. Ideo monet nos prius ad
firmitatem leonis. quia imobili
diuine noticie continetur sig
[illegible] naculo. Bonum enim signacu
lum noticia dei. noticia que secun
dum propositum est secundum quod vocati sunt
sunt. Firmum est signaculum hoc
[illegible] noticie eius. quia nichil ei
deperit. Non tantum non deperit
ei nichil sed ipsa saluandos
parit. ipsa predestinat / ipsa signat
quos suos esse velit. Geminum
signaculum diuinum propositum et hu
manum studium. prudencia diuina
z humana diligencia. Nam de
diligencia subdit apostolus Et
discedat ab iniquitate omnis
qui nominat nomen dni. Vide
duas huius signaculi partes
vna diuine tantum gratie altera et
gratie z libertatis nostre. Illam propo
siti hanc adiutorii. Secunda per
pos libertatis nostre instrumentum arbitrii
dixit. nam prima predestinationis
dispositionis. In prima que sunt eius

dominus cognoscendo nouit. hinc secunda
nobis innotescit. Illa causa est,
hec illius effectus. Illud signacu
lum inmobile est, hoc probabile. Illud
signaculum est, istud signaculi
signum. Illa radix est, hic fruc
tus. Et a fructibus illorum cog
noscetis eos qui nominant no
men domini. Illa ipse in beneplacito
suo nouit qui sunt eius, et ponit
eos ut fructum huic plurimum affe
rant. Ideo dicit: Discedat ab
iniquitate qui nominat nomen
domini: qui eius se esse dicit, non
discedat ab unitate. Nec disce
dere potest quisquam illorum quos diuina
formauit et firmauit noticia.
Denique et capillus de capite ecclesie
non peribit. Capilli enim eius
omnes numerati sunt, omnes signati sig
naculo predestinantis noticie.
Sine penitencia est ista noticia,
ideo firmum stat fundamentum
domini huius signaculum, et diuinum
propositum conditorum [?] et arbitrium
conatum [?]. Isto quo ligantur crines
signaculo non potest eos quisquam
rapere de capite sponse. In manu
tua domine omnes crines sponse,
et non rapiet eos quisquam de manu
tua. Tene ihesu bone quos te
nes, recollige quos nosti. Et
qui tuum se nominat, qui dicit: domini
ego sum, qui nominat nomen domini, dis
cedat ab iniquitate, accedat ad

unitatem ecclesie, ad unitatem capitis
et corporis, idem est sit crinis colli
tur [?] et omnis unius. Nichil sic spo
se cor uulnerat, nichil sic permouet
affectum et animum penetrat, quomodo
unitas sponse et cappa inter diri
piencium scissa [?] et quasi solidata
conatus. Christi religiosi proprias
deserunt sedes, de ciuitate in ciui
tatem fugiunt a facie persequentis.
Deo deuoti et clerici et monachi
tribulacionibus et erumpnis affli
rapinam bonorum suorum cum gaudio
sustinent, cognoscentes se me
liorem habere et manentem substanciam
in unitate fidei et ecclesiastice
caritatis. Si enim omnem substanciam su
am dederit homo pro caritate quasi
nichil despiciet eam. Et quidam
quidem libertatem ecclesiastice coronis
muneribus redimunt. Bona redemp
cio, sed uendicio turpis. Et
uendis quod ipse contempnas? Si — al. comparas.
scismaticos reputas qui a te
separati sunt, non debuisti precio induc
tus erroris sui illis permisisse
licenciam. Si scisma reputas,
cur libertatem eius muneribus
uendidisti? Si ante ecclesiastice
unitatis apud nos ueritas est,
quid illam diuellere temptas?
Si petri sedem successionis dici
te tenes, cur non petri sente
nciam uendicas in eos quos
scismaticos arbitraris? Pecunia

inquit
enim tua tecum sit in perdicione. Alii
vero dicis: Pecunia tua salua
michi sit anima non eat in perdicionem.
Quomodo enim non perdicio est, ubi
ab unitate corporis separacio est?
Nec michi inquit nec tibi sit
sed diuidatur. Ita et tu pecunias
tollis ~~cum animis~~ cum animas non
potes. Tolle quod tollis. Immo
tolle tibi. Animas ecclesie relinque
nam et ipsa nisi animas querit. Cor-
poralia apud te bona spargunt
ne bona anime dispergunt tecum.
Qui enim non colligit cum ecclesia
dispergit. Collectio namque unitatis
racionem continet, sicut disperso
unitatis separacionem. Etiam cum sponso
dicere nouit: qui non est mecum contra
me est. Nichil medium relinquitur
aut colligis cum illa, aut extra dis-
pergis, aut cum illa es, aut contra
illam. Tu autem dices ut aiunt so-
les: Si ego non vis dispergere mecum
saltem non colligas cum illis: si
non es mecum, saltem non sis contra
me. Sufficit si nec vir sis nec
aduersariorum. Sed non ita vir ille
qui ait: vir es an aduersariorum?
Medium nemini nil relinquens. Nun-
quid ihesu bone non est resina in
galaad? Quare ergo non est sa-
nata contricio sponse tue? Vul-
nus et liuor et plaga tumens
non est circumligata nec curata
medicamine nec fota oleo. Po-
tasti domine satis dilatum tua
diuine compunctionis quin oleo fone-
bis, oleo sancto tuo. Oleum pecca-
toris non impinguabit caput meum
et qui euaduso sunt oleum habe-
re iactant. Quid enim nisi oleum
venditant, dum blandiuntur, dum
pollicentur honores, dum munera
proponunt. Oleum istud non sanat
sed magis scindit. Ideo sicut vi-
num eorum, ita et oleum eorum. Equa
li lance pensanda sunt ubera
et verbera eorum. Renuit consolari
anima mea ab uberibus conso-
lacionis eorum. Ipsi enim sicut
lamia nudauerunt mammas lac-
tant inde catulos suos, non edu-
cant filios. Etiam enim mammas habet
tecto in laudibus eius statim se-
quitur: Quam pulchre sunt mamme tue so-
ror mea sponsa. Reuoca domine
ihesu filios tuos, qui aberrauerunt
ad lactis huius dulcedinem, ut ex
ore lactencium perficias laudem
ut destruas inimicum et ulto-
rem. Ideo festina et eice ad vic-
toriam iudicium, ut inhereant
in unum qui inuocant nomen
tuum, qui in hac unitate mane-
bis benedictione et vita per omnia
secula seculorum. Amen. xxx.

Leuatur sit a nobis presens
hec rencia nunc ubera sponse
que fugimus non unionis loco scriptio
sius posita sunt et nescio an eo to

aia

ar. 8o

Designatur satis dicit: qui
non colligit mecum
dispergit.

Numquid resina non est in galaad aut medicus non est ibi? / ad michi ihesu bone
nunquid resina est.

† al. illic intercipantis sumus. hic compatientis.

to expressa. Fortasse et modo
tacita nomina nobis aliquid effun-
dunt. Quibus non audeo et cum spe
bona ad ubera curratur. que sic
sponsus laudare curavit. Hec
ubera sunt quorum nos Petrus
quasi modo genitos infantes
lac concupiscere hortatur. Et gemine
dicio presens / nunc unum quidem
imitacionis inde obtinet. Cum
pulchre sint inquit mamme tue so-
ror mea sponsa. Non est simplici-
ter sine expressione laus tanta
prefixa / sed ipse pronunciacionis mo-
dus admiratione et oblectacione
presentis demissus. Et nunc tamen
est huius ordinis initio. Cum
post oculum et crinem statim ad ma-
mas sermone deflectit. Cum
enim in illis virtutis commendatur
in hiis commemoratur prelatis.
Illis quidem in capite superiori
mentis quidem et cogitacionum
excessus ad deum videntur. Immo so-
brietas inde et temperancia ad par-
vulos in isto. Ibi enim natum
est / hic sollicitudo et sermo doc-
trine pro rudibus in populo. Ibi
intemperancia fundi amoris et
collecta in unum et constricta et
penetrans ipsum dilecti pectus
sauciat. Hic temperata doctrina
et sermo sobrius latteo quodam
potu parvulos faciat. Videtis
quomodo nichil medium relinquitur

in laude sponse. Sed cum paulo
aut mente excedit Deo / ad gratiam
tendit nobis. Caritas enim Christi
urget nos. Ad quid urget? Sive
quod ad excessum. Sive utique ad
excessum / sed ad descensum.
Res illa nati est. hec obsequi.
† Illic intercipantis affectus sumus.
hic cooperantis. Bonus ordo
plane haurire ibi / hic exhau-
rire. Primo ibi infundi / postea
hic effundere. Inebriari ibi sed hic
inebriare. Bona vicissitudo
talis / si tamen talis ordinacione
tua domine hec vicissitudo
al. var. provenit. Vicissitudo contempla-
cionis et consolacionis. Qui
non beatus / cum omnia sue mo-
menta in hec decurrunt. ut
vel ipso vehementia caritatis insti-
gat. vel pietatis ubera porri-
gat subditis. Ergo si quis sit tamen
aliquis inebriatus ab uberta-
te domus tue domine distenta inde
in die ubera reportare videor
tot tam variis et tam molestis
exercitatur negociis incurren-
tibus. ut mox arencia reddantur
que prius erudicionis et gra-
cie uberrimum lacte rorabant.
Felix quidem qui sine interpola-
cione aliqua. talia in se con-
tinuat studia. ut vel in ipsum al. in.
ac si ita dicam sapiencie cor et
secretarium penetret / sed ubera

unde restat voluptatis illius
ubertate refecta. Sponsa plane
est que novit huiusmodi ba
ziare vices. ideo in laude ipsius
post contemplacionis excessum
de consolacionis et doctrine ubi
bus sermo statim convertitur. Quam
pulchre sunt mamme tue. Pulcri
oculus et pulchre mamme. Ille
sponse hec filii sponse. Ille
unus dicitur hec plures. quia ba
zia debent esse uberum temperatura
ex surgencium qualitate diversa.
Vide quomodo paulus iudeis
factus est iudeus. hiis qui sine
lege erant quasi sine lege esset
et ipse infirmus infirmis. Nonne
velut discipulis tot applicat
ubera quot in se tot transformat
genera. Quid aliud molitus
est temperatura tam multipli
ci nisi ut lenitatis et lactis more
teneris auditorum eius doctrina
influeret animus. Tot videtur
habundasse mammis quot moris
et ingeniosa capacitati
infirmorum se coaptabat. Facti
sumus inquit in medio vestri tamquam
nutrix in medio parvulorum quo
si nutrix pullos foveat. Et
si vultis vobis duas matre
pietatis mammas assignabo.
primo ipse idem paulus assig
nat cum dicit quia pietas ad
omnia utilis est consolacionem

huius vite que nunc est et future.
Hiis uberibus geminis ex gracia sibi [illegible]
ditos habundare debent quod doc
toris et patris in eius locum succedunt
pater. Hiis innuitur mammis a
dextris et a sinistris. ut quod gemini
sunt potentes a lacte et facientes
ab uberibus consolacionis eius.
Harum alteram replet sinistram
alteram dexteram. Sinistram
in temporalibus subsidiis dexteram
in spirituali consolacione. Et
ministratur in hylaritate quod tribuitur
in simplicitate quod iuxta apostolorum
principem gregi commisso pro
videt non coacte sed spontanee.
mamma hic sinistram exhibet.
Et ecclesie in apostolica persone
nutritur. quia virginis mamilla lacta
bitur. Mamilla inquit et non mammis
eo quod regnum est temporalibus
precipue bonis eciam sonne. Hec
enim est sinistra eius in qua
divicie et gloria. Et dextera quasi
mamilla sic nos paulus ipse
mat. Consolamini inquit pusil
lanimes. Et consolamini eum
qui huiusmodi est ne habundan
ciore tristicia absorbeatur. Item
vos qui spirituales estis instrui
te in spiritu lenitatis. Et ut ita
dicam. sunt qui sinistram tantum
mammam ex officio habent. sicut
hii quos supradiximus reges
et principes. et sunt quibus ex officio

sui iure impenderet devotum maxi-
me plebs mamillam. sicut sacerdo-
tes domini et doctores quorum labia
custodiunt scientiam et legem tamen requirere
dicitur ab eis. Hii enim magis a sub-
iectis plebibus carnalia metunt
quibus spiritualia seminant. Qui vero
possessionibus cunctis renunciantes
et rebus temporalibus valedicunt. se sua
que omnia monasterio tradentes
et ex toto in manus abbatis transeunt
nulla sui sibi cura relinquentes
de cetero. tales utique gemine con-
solationis lactandi sunt ubere. Sed
neutro hoc carere debent. qui tali-
bus presunt/ ne mutilum et velut
detruncatum videantur pectus gestare
una deformiter mamilla contenti.
Quia non utique destituuntur locum hunc in
terra et sibi dampnose tenent
et sepius ad alios periculose. ne for-
te singularia lactentis adhereat pa-
lato dum carencia sit uberis matris pe-
gravia plane est hec laus ab illis
in parte facta ad sponsam. Quam
pulchre sunt mamme tue soror mea
sponsa. Similiter quia adulte quia non
omnis pulchre sunt mamme. Non
est enim speciosa laus in ore pec-
catoris. Fili inquit si te lactaverint
peccatores. ne acquiescas illis.
Vide quoniam quorundam ubera nomine
non vult sponsa habere. sed suspecta
Vero ista commendat. ut bona nobis
ad que tuto te debeas conferre

Quam pulchre inquit sunt mamme tue
meliora sunt ubera tua vino. Duo
sunt que attendas in laude ube-
rum/ pulchritudinem et virtutem
Alterum convenit amanti. alterum
lactanti. Quid enim lactantis re-
fert/ si pulchra sint ubera/ dum- ad dñi Bo
modo sint uberia et redundancia lacte
salubri. Quod per se quo pulchritudinem
commemorat. et lactis gratiam pro-
sequitur. Et si non ipse melius sapis
pulchritudinem ad gustationis ve- venustate
nustatem refert. vel ad doctrinam et
eruditionem quod restat in commenda-
tione mammarum. Dulcis siquidem
ubi vita venustat sermonis vir-
tutem. Et spirituale aliquid vis
et expressum de pulchritudine
earum audire. ad mulieres te secun-
da mitto/ que corporei decoris
et cultus et operam tenent gerunt
et assecute sunt artem. Quid enim
magis affectant in ornatu pec-
toris. quam ne mamme superexcrescant
et deformiter fluitent/ et pectoris
amplius occupent spacia. Ideo
excrescentes et fluitantes fascia-
lis pectoralibus stringunt nature
vicio arte medentes. Pulcherri-
me sunt ubera que paululum superemi-
nent et tument
modice/ nec elate [illegible] nimis
nec tamen equata carni reliquae.
quasi repressa. sed non depressa. leniter
restricta/ non fluitancia licet

al' uba ·Ho quidem exemplo ubera bona
et consolatoria debet prelatus mu-
lierem imitari et studia et industriam
castigatus utatur sermone verborum
non fluitent ubera non sine lege
fervant. non pectus et quoddam
severitatum mentis magis ex-
curent quam ornent. Non habeat
plus materie quam gracie non plus
carnis quam lactis. Purus et pru-
dens sit sermo pro tempore. Attendat huic
pietatis et pulchritudinis modum
teneat. Non habeat plus oris
quam pectoris: non lactis fluxum
paciatur. Ex pectore debent ubera
prodire et inherere illi non ipsum in
illa converti. Ex habundancia cor-
dis os loquitur. Loquatur ex illa non
al' tota totum effundant. Restringenda
sunt ubera ne nimis exuberent.
Videas aliquos dum verba con-
solatoria plus equo sectantur in
vana devolvi et dum auditores
pteriosos longo ~~pers~~ [pteriosos] silencio et quasi qua-
dam subtristes accidia exhilarare
volunt petulantis lascivia lin-
gue post utilia prefluunt ad scur-
al' sci- rilia et modico frumento multum
zizaniorum aut premiscent quod super-
seminant. Loquuntur placencia
[illegible] dentes pane et ri-
su fruuntur [illegible] sicut scriptum est
al' si Si paulo plus risum sine pane. Sit
pane verbi salutaris. Non e-
nim adulterandum verbum dei ut aliquo

tione corrumpendum pregna-
tionis sit gravatum uberibus. uberibus
utriusque testamenti. Hec tibi me-
morat in prelatore habeant. Hec tibi
consolatorium et quasi lacteum ser-
monem ministrent. Ista sugge-
rant quod alii sugant. De pec-
ctio tore erumpant radicitus ut non
sint affectata que dicat set de pu-
ro et precordiali conflata affectu
iuxta illud. Si vis me flere do-
lendum est primo tibi ipsi. Com-
passionis et congratulacionis af-
fectus intus nascatur tibi sed pro-
scripture sacre ubera ac si liberam
quedam ad eruditionem auditor-
um profluat. Pudicie quidem in-
verecundia et petulancia absit et
severitas assit. Ad pulchritudi-
nem cum mamarum accedit. si se
paululum attollant et tumeant
modice tum ut habeant aucto-
ritatis quantum satis est austeritatis
nichil. Ideo et vino meliora di-
cuntur ubera sic cum in laude
eorum statim sequitur. Meliora sunt
ubera tua vino. ubera gracie dulci
consolacionis austeritatis et dulce
vino. Meliora quia efficaciora
et accommodata magis ad mun-
tandos duros et exasperatos affectus
et ad confovendum imbecilles et te-
neros facilius movent et fovent
suavius. Verbum enim dulce et
mitigat inimicos et alios multi-

plicat. Dulce evangelium ubi
dux legis. Et vide quomodo
ubi dulce efferam gentium cordi
convertit, et quasi marinos et
salsos fluctus in lactis sapo
rem. Inundacionem inquit maris
quasi lac sugent. De apostolis
hoc dictum est sub typo zabulon
et yzachar. Hodie quis amarus
et turbidus fluit, ne desperes.
adhibe ubera instilla lac. forte
et ipse eciam lacteus fluet. Nes
scit si non modica stilla totam
massam convertit. Dabit eis
dominus verbum evangelizantibus
virtute multa. Sterilis et infir
ma est austeritas legis, et sine
gracia percipit, et sine venia pu
nit. Utroque ubere caret. In per
fidie iurisdiccione hec continet, sed
in actu non exhibet. Memento
non legis sed evangelii ministrum
te esse ministri ihesu qui in pas
sione acetum et in cena vinum be
nedictis reprobavit amarum. Nova
cianus non habet mammam venie
nec pelagius gracie. Ille nature
vetustate et corrupte bona pre
dicat, et ad iusticiam sufficere dicit.
hic divine nature bonitatem
tollit, dum penitenciam negat. Il
lenit sic vitam renovat pecca
tores, hic non suscipit penite
tes. Vetustate ille privat, hic
austeritatem. Non habet eius

doctrina gracie lactea novitatem.
nec hunc dulcedinem. Parasti ergo
psalmus in dulcedine tua pau
peri deus. Pelagius dives est, non
eget hac dulcedine. Novacianus
non patitur. Pelagius dicit non
indigeo, et novacianus non indul
geo. Ille quidem dives est, alter prodigus.
Parata domine, parata in dulcedine
tua pauperi tuo deus. Tu para
tu repara, et non nisi in dul
cedine tua. Magna multitu
do dulcedinis quam de uberibus
tuis domine sugunt. Quociens
post graves excessus ad ista
accessi, pressi instancius, quantam
lactis copiam expressi tu domi
ne nosti. Ubi habundavit deli
ctum, habundavit et gracia. Suf
ficiebat michi ut divicie co
putruerint, sed vel mereri veniam
et ecce habundavit et gracia. Ma
mas pressi binam et ecce utraque
influit ubertim. Ideo sponsa
tua gracie lacte potata et saciata
ab uberibus consolacionis
dedicit, et ipsa ubera magis probe
quam vinum meliora sunt ubera tua
vino. Vinum vetustate acescit.
ubera totum novum dulce totum
effundunt. Denique et timor fo
ras mittit et caritas nunquam excidit.
Hoc est mandatum novum, eius
semper recens dulcedo. Non
Non potest amor esse et dulcis non

al. sugunt

ce Meliora sunt ubera tua vino
Vinum non malum sed ubera me
liora. Meliora quidem sunt/ mix=
turam tamen non refugiunt vini
ad aliquid — Nam in scripturibus aliquid pq
dicit. Bibi vinum cum lacte meo
Melius tamen si bibat lac solum
et sine vino quia in vino furor est
ubi(?) ... et quelene bladi
menti. Nam vinum licet in bono
valeat/ et soleat accipi. hic tamen
ex collacione uberum aliquid durum
et forte significare videtur. Me
liora sunt ubera eius vino/ quia me
lius est dulcis et suavis compas
sio/ quam indignancis animi du
rus et iniustus affectus. Quasi
non habentes ubera paulus
notat quos sine affectione vocat
Non est in humano pectore
uberibus carens pietatis sponsa
sponso adherens/ ipse enim mons
uberum. mons incaseatus/ mons
coagulatus/ mons pinguis
ad satis — Quomodo de tanta lactis copia
nil capiet sponsa/ cum beneplaci
tum est in hoc monte habitare.
Et si in hoc monte sine inter=
missione habitare nondum pos
sumus/ recurramus frequenter
Ascendamus. inebriemur uberibus.
Sic enim scriptura ait. Ubera
eius inebrient te omni tempore
et in amore eius delectare iu
giter. Videte ad que sensum

uberum interpretacionem deflectat
ad ebrietatem et oblectacionem
amoris. Quid iam est dul
cius in quecumque uberum com
morari. Magis uero quam
ipsis inebriari/ Meliora sunt
enim ubera vino. quia melior est
misericordia super vitas. melior
amoris affectio quam afflictio ca
nis et lacteus potus spiritualis
novitatis compunctionis ...
Ibi enim ostenditur et gustatur
dum. dum verus homo repel
litur et destruitur. hic in novita
te vite dulcium saporis lacte
capimus blandimenta. iter su
tet sed refugiunt significacionem
Bonum quidem vinum. sed ubera
dulciora. Bona compunctio/ sed
melior unctio. Odor et unguen
torum tuorum super omnia aroma
Iam studia vestra ad audiendum
reintegrata video. audiunt
verbum expectaunt odorem unguen
torum sponse. Indiscreta quere
esurie. illa vestris hodie ...
sit pro deo. Inducias usque ...
hodie sufficiant ubera. crastina
na accedamus ad unguenta. do
uotis uestris prestante affectione
qui uberum et unguentorum spon
se sue et gratiator est et datur
ihesus christus qui vivit et regnat.

De eodem xxxi

Explicit sermo
Exiguum est michi

olei et unguenti fides et hodie vos
vasa afferetis tanta tam vacua
Nec ducatis ad iniuria quod vacua
vasa vestra dico. ego vos inania
dico sed magis capatia vola
intelligi eo quod avida et vorenca
sunt vobis ad capiendum unge
nta Quis ista imple sufficiat
Attenditis ad unguenta spose
Scitis sit illi aromatum copia
quod non et instrumenta unda
sit vacio pro quod ad vos manare
debent. Copiosa quidem materia
sed nichilominus attendite quod
minister quidem. Fiat quod voletis
non causabor inopiam me
vos me non obstruate spon
sionis inuestetis Instillabo
modicum quod olei habeo vasis
egentibus. Atque utinam aliquis
helyzeus iubeat. eius virtus
presentium meum conatum levet
Quid ergo. Nonne multi hic
assident hebrei multi prophe
tarum filii prophetarum. Et hii omnes
iubent Et si unitas inferius
tenet. unus ipse magnum vinum
alicuius poterat vice supplere
Instillabo ergo aliquid de reliquiis
unguentorum. Nam ipsa in capi
te libri copiose et sufficienter
effusa meministis. Et forte
super illorum multum est commaniata
Nuper et ego modo sum exhaus
turus illam. Ne spernetis

ta a me nec enim presumo Ferti
lis apud sponsam est ungento
rum apothecam: non est quod dicat
exhauriete commanite usque ad
fundamentum in ea. Utinam con
tingat michi in hac sacre insti
tutionem nec solum pedem intingi in
oleo sicut scriptum est de azer.
Nec si non merimur in olei
dolium in unguentorum copiam
cum ewangelista ihesus immergi si
non meremur tam uberem unc
tionem nuper despabimus vel
intinctionem nunc saltem odore
Nam et odor hic tantum commen
datus est. Et odor unguentorum
tuorum super omnia aromata.
Meliora sunt ubera tua vino et
odor unguentorum tuorum super
omnia aromata. Et ut hodie
in capitulum cum hesterno copules
dicamus uberum tenorem esse
sed unguenta forcium. Ubera
presunt ut crescas unguenta
ne deficias. Meliora sunt nunc
ubera tua vino Confitemus in
se ista tria. vina. ubera. unguenta
In vino veteris hominis defectio
in ubere novi refectio. in un
guentis quedam delectatio. Vino
carnalis sensus inebriatur
et consopitur et obruitur et ubere
novus nutritur. unguentis ad
ultus delicia. In primo
vetus homo consumitur in secundo

iohannes

novus reficitur / in tercio iam
appropinquas ad perfectionem ineffa
bili leticia afficitur. Aiunt nos ordo
bonus / ut de refectione ad de
lectationem accedas. post lactis
primicias ad unguentorum de
licias. Et a principio cantica
huius utraque ista unguenta et
ubera et commemorata et copu
lata sunt in preconiis sponse. Nec
exigua horum gracia / que tota
ens replicavit in laudem sponse.
non contentus commemorasse
semel. Nonne delectatum putas
laudibus istis. quas tanto af
fectu tam frequenter recenset.
Est et quod ad te trahas de tan
ta sedulitate iterate laudacio
nis. Invitatorium tuam puta hanc
iteracionem. Curre et tu in odo
re unguentorum istorum / immo cur
ra magis. ut hec in te unguen
ta redoleant / ut et tu audire
dignus sis quod odor unguentorum
tuorum super omnia aromata. Nec
tu semel hec audias / sed iterato
has tibi laudaciones os dilecti
loquatur. Recencia in te sint / et
quasi nova semper unguenta. non
arescunt / non consistunt / non
commanant. Oleum commanatum
nomen dilecti. sed vide ut comma
nans usque in te / non comman
atur in te. Bonum est si cum
sponsa incohoes ab unguentis.

sed non bonum nisi consummaveris
in unguentis. Alioquin tibi di
cit paulus. Cum spiritu ceperis. nunc
carne consummaris. Unde unguen
tum spiritu unguentis. et ideo sic ungu
ut caro immutetur in te propter oleum
. oleum non immutetur. aut immu
propter carnem. Oleum immo un
guentum non descendat de capi
te tuo. sed exubet et descendat
usque ad pedes. quia utrumque in
illum non tam unctum quam perfusum
sed unguento. Inveterat oleum
interiora tua. ipsius libidinis affec
tibus. ut carnalitas in te
propter oleum immutetur. Sit enim
et caro immutabitur post oleum
tus perfusus est / et perfusus ole
leticie pre consortibus suis.
plus ante resurrectionem
quis dicere potuit. Caro immu
immutata est propter oleum
anticipavit eius horam im
tacionis caro immunis a cor
nalitate. O hora optabilis
o dulce unguentum. quod et
quod caro dissoluta ascendit
in corrupcionem. Nam an
illum statum quod nisi
dit in corrupcionem. Vi
distis hesterno die fratres
istis lacrimabilibus oculis
carne nisi commutatam
descendentem de corrupti
bilitate in corrupcionem. Et que

faciis lente descendente et cum
mora nec posse penitus cor
rumpi. Videbatur velle cor
pus quod occupaverat hereditario
possidere ipsa corrupcio. et ne
desineret putrescere non sinebat
computruisse. Cohibebat vires
quasi nollet suam celeriter con
sumere, ut diucius consumere ipsam
posset. Nam cum fuerit caro redacta
in pulverem quid habet ulterius cor
rupcio quod faciat. Omnis caro
fenum et omnis gloria eius quasi flos
feni. Exsiccatum est fenum et cecidit
flos. Hiis verbis propheta velocita
tem defeccionis expressit. quia sicut
illa caro florida et vitali pubes
centis calore et roseo colore pulcherrima
de terra succisa viredinem exsiccatur
quidem subito sed non computrescit
tam cito. Ergo feni collacione
celeritatem subite commutacionis
ostendit. non lente et putride cor
rupcionis expressit horrorem.
Videres in illo cadavere ossa que
carne caruerunt quidem denudata quidem
adhuc non tam tecta quam pollu
ta et involuta putredine. Erat enim
in carne misera longa
corrupcio. et attingens a fine
usque ad finem fortiter. miserabiliter
dissipabat omnia. Poterat et ei
dici disponebat omnia carnis
illius eo quod dissipacio illa mutui
disposicionis sinebat. Misera commu

tacio sed pulcherrima racio. quia deo
complacuit ut carnis gloria non
nisi per putredinem deducatur in
pulverem. Veniat mors. seviat et grassetur ipsa corrupcio in
carne humana. depopuletur eam
quantum potest. deducat eam primo in
saniem deinde in cinerem. Nam
hucusque potest et non amplius. In
pulvere deducere si carnis gloriam
ad nichilum consumere non habet potestatem,
nec penitus consumere, nec perpe
tuo possidere. Donec atteratur ce
lum non consurget. sed tamen tunc
consurget. Tunc enim effundet
dominus de spiritu suo super omnem
carnem. tunc caro sterilis erit immu
tata propter oleum. eo quod spiritus domini
unxerit eam. Omnes enim resur
gemus. sed non omnes immutabi
mur. Magna virtus illius un
guenti a cuius facie corrup
cionis tam vetuste iugum computrescat.
et caro que consumpta fuit a
suppliciis revertetur ad dies ado
lescencie sue. adolescencie que
non discedat alia etate succe
dente. Efficax divino unguentum
per quod tam inveterata sanabitur corrup
cio. et tam animosa sanies in sanita
tem incorruptibilem convertetur.
Ecclesie proprium est hoc unguentum.
ideo proprium dicitur filiis eius a sponso
suo proprio redimento. Et iam
accepimus hoc unguentum in bap

[illegible]

tisinate. sed sicut illud spatium est ad sanctificationem. ita et in fictione comparabilis ad gloriosam illam transmutationem qua caro immutata erit propter oleum. Medicus si non interim morbus simul descenderit ut ex violencia morbi virtus declaretur remedii. Bene ergo unguenti huius odor commendatur. eo quod germen eius ac si de longe ad hunc oderamus. Quod aliud dabis antidotum tam efficax ad mitigandam omnem mentis que potest accidere desolationem quomodo fidissima spes est resurrectionis future et felicis illius commutationis. Non habet doctrina gentilium resurrectionis credulitatem et iudeorum tradicio non tenet qualitatem. Illi non credunt. isti nunquam plene et pure de spirituali sanctorum resurrectionis gloria et angelica similitudine senciunt. Gentiles unguenti huius odore non trahuntur. iudei quidem non ipsum et proprium. sed nescio quod aliud et adulterinum pro eo. Apud solacium unguenti illius odor et integer et proprius existit. Ideo odor unguentorum eius super omnia aromata. Bona unguenta impassibilitas et paciencia. Per illam caro resuscitata ledi non potest. per istam mens pia

scit

inter commotationes et diversa illesa consistit. Per illam quoque inconcusso inter carnis incarnem tuam hereditate possidemus. Per istam non ipsam animam. In paciencia inquit vestra possidebitis animas vestras. Impaciencia quid aliud est nisi velut quidam fetens impassibilitatis odor. Illic mala nulla inferuntur. hic non preter beneficio ac si unguento quo mitigatorio eciam que illata sunt non senciuntur. Efficax est utile omnino unguentum quod et incitamenta carnis reparationes animi ab iniuria tuetur et continet ne fatiscat. ne deficiat. ne laboret. Ergo utilitatem huius unguenti predico. tu forte voluptatem queris. Ecce in hoc quidem decerno et adhuc nobis excellenciorem unctionem demonstro. Omne gaudium inquit existimate fratres cum in temptaciones varias incideritis. Et non tibi videtur excellencior fusus unguento qui non in adversis gaudere quam qui dicat in ipsis non contristari. Nimirum est quo dolor excluditur quam quo leticia suadetur. Deinde et inimicos non modo tolerare sed et amare iubet. Sponsa Christi Diligite inquit inimicos vestros

Bona ergo eius unguenta que
in tristibus leticiam reddunt et
hostibus dilectionem. Dilectio enim
maior est omnibus sacrificiis et
holocaustomatibus. ideo odor
unguentorum tuorum precellit omni-
bus aromatibus. Bonum place-
orationis aroma. bonum incensum
sed audi quid ewangelium pre-
fert. Si offers munus tuum
ad altare et ibi recordatus
fueris quia frater tuus habet aliquid
adversus te relinque munus tuum ante
altare et vade reconciliari fratri
tuo. Audistis satis quomodo un-
guentum reconsiliacionis aromati
preferatur orationis. Quid est vero
consiliacio nisi iterata amorum dissiden-
cium conciliacio est. Et de conciliacione
et de caritate scriptura dicit tibi Ec-
ce quam bonum et quam iocundum habi-
tare fratres in unum. Hec est excellen-
tior via iuxta paulum et aliis
maior carismatibus. quam cunctis
aromatibus. Unguentum hoc
descendit de capite in barbam
et in oram vestimenti. Cristus enim
caput nostrum prior dilexit nos
et nos diligamus eum. Ideo et spon-
sa se dicit currere in odore unc-
tionis id est in emulacione di-
lectionis. Non dicit unguenti
sed unguentorum. eo quod gemina
sit dilectio. una qua diligimus
ipsum quam ipse prior dilexit nos

Alia qua diligimus invicem sicut
et ipse dilexit nos. Utriusque di-
lectionis habemus ab ipso et
exemplum et donum. Ipse enim di-
lectionis et viam instituit et iussit
virtutem. Ideo scriptum est. In odo-
re unguentorum eius curremus.
Ipsa connexio et suavitas amor
patris et filii ~~et mutua complexio~~
~~amor patris et filii~~ et mutua com-
plexio per spiritum amborum. nove
grato nos odore perfundit et
ad similem nos invitat emulacionem
ut et nos unum simus sicut et ipsi
unum sunt. Felix quidem qui eum
sequitur et currit in odore carita-
tis illius. suavitatis illius. di-
lectionis et unctionis illius. Ipse enim
spiritus sanctus quasi perungit. quos
tanta amoris dulcedine coniungit.
Imitemur unctionem istam. cur-
ramus in odore eius divine illius
et celestialis unitatis emulacione
et quam commendat scriptura caritatis et conve-
niens umbra unguenti illius
et dulcedinis et amoris mutui
Ecce inquit quam bonum et cetera. Sicut
unguentum in capite. Atque utinam
de capite nostro quod sursum est
quedam unguenti istius in nos
umbra descendat. ut et ipsi au-
dire mereamur. quia odor un-
guentorum tuorum super omnia aro-
mata. Precurrit ad virtutes
reliquas. bonum et opera singulariter

recense. nichil in illis suaue
redolet. quantumcumque pura de corde
caritas. Que odorem tibi spirant
ieiunia et elemosine si non
in illis caritas olet. Castitas
ipsa et tolerancia passionum si
non fuerint caritate condita
quid tibi suauis odoris re-
fundent. Si tradidero inquit
paulus corpus meum ita ut
ardeam et quasi aroma incensi
liquescam totus in igne. cari-
tatem autem non habeam. nichil
michi prodest. Non potest grate sus-
cipi. quod non cum gracia offertur.
Caritas adeps est. quia rami ce-
teri virtutes de illa pullulant.
et ideo pinguedinis illius par-
ticeps esse debet. Quid prodest
ramus in bona oliua. si non
in eo sentitur radicis pinguedo
et gracia. Ita quidem et virtu-
tes uel opera virtutum. si non
in eis caritatis et dilectionis unctus
redoleat. Maria cuius tibi nomen
in modo in evangelio sonuit. quid
in ea aliud quam dilectio redolebat.
Dimissa sunt inquit ei peccata multa
quia dilexit multum. Domus
huius vnguenti odore cuius gracia
veteris corruptele fetorem
delevit omnino et totam ecclesiam di-
uina suauitate gracia perfudit. Dum
esset rex in accubitu suo nardi
pistici alabastrum confregit et

effudit super recumbentis
caput. et nardus illa dedit
et adhuc dat et in fine secu-
li dabit odorem suum. Bonum
in ara pectoris sui christo domino
incendit aroma. ac si vngu-
tum eius cinnamomum cor eius
liquescit in flamma caritatis. Se-
pulto domino vide quanta officiosi-
tate sedula monumentum frequen-
tat. It et redit. videt angelos.
apostolos inuitat. Abeuntibus illis
non abit illa. Ardens enim inquit
cor meum. desiderio videndi regem meum.
Nonne tibi amicitia ista que-
tis eximie dilectionis videtur odo-
rem spirare. Hec verba dum
eius memoria cantantur nonne
qui cantant et ipsi inflammantur.
Denique et ipse ihesus qui desi-
ratur vnguenti illius fragran-
ciam odoratur et quasi curri-
t ad illam in odore vehementi
amoris. Quid mirum ad cognita
libenter recurrit vnguenta.
Quasi in matutino festinat
ad illam et surgens mane prima
sabbati apparet primo marie
et implet oleo leticie pre consor-
tibus suis. Dum se iam resurgen-
tem manifestat in gloria quia
aromata illius in vnguenta
convertit. et desideria eius in re-
fectionem mutat. Ardenti
michi videtur offerre cum orat et op-

tat tue ante unguento pfu
ditur. cu eius que amat po
titur copia. cu pntia delectat. Bo
nu quide amare z desiderare dnm sz
amare z hre z frui melius. Et
ut ita dica. cu no habes bonu
est mendicare. sz melius ma
ducare. Si ipse absente amare
stomachis cu adest. cu copia
sui indulget. cu experiencia dul
ces alimenta iniscit amori.
Tuc eni z spualius z pfundius
ungit aia. cu illi q unctus e
spu z virtute ceteris ungit. Tuc
precipue dilco placz. tuc sua
uis redolet. cu tota fuit in ipsu
transfusa. cu adherens illi unione
fragrat unguento illo qd de
sponso redundat in sponsam
Secunde eni z omo suavius olet
cohitacio ista in unu. sicut
unguentu in capite. ideo odor
unguentor eius sup omia aro
mata. Et si ungueta ipi eciam
sponse alia sunt. nulla talia
sunt. quale illud qd descendit
in ipa hora. hac maxie qua
dilco cohet. qu int eius ubera
comoratur. qu cubat in secre
tario cordis. Deniqz qu rex e
in accubitu suo. et nardus spo
se spargit odore suu. odorem
bonu sup omia aromata. odo
rem sponsi. magis no odore
sponsu. Ipse eni est dilce sue
unguentu ipe est odor. Nam
ipe in dilca sua cpplacet sibi
ipe redolet. Atqz utina unguentu
hoc de capite nro non discedat
z odoris huius fumus ascendat
de cordibus nris in sola stelor
Amen. Sermo xxxij. S xxxij

Dies ista dominice resurrec-
cionis annua celebritate solemp
nis. de unguentis repetito trac
tatu me compellit instaurac
cione. Hodie mulieres cu aro
matibus veniunt. venit z nycho
demus ferens mixturam mir
re z aloes qs libras centu. Ma
ria magdalene ipa pvenit
ungere corpus ihesu in sepul
turam. Videtis qnta misteria
celebrant in unguentis. E magna
misteria. z quis ad ista ydoneus.
Quis digne unguentor assig
nabit distinctione. qparatam
exponet. Disputacio hec ex
pientis est. no conicientis.
Non est eni facile cuiqz de
unguentis tractare. nisi que
ipa docuit unctio. Hodie unc
tus e dominus oleo leticie pre
consortibus suis. non tamen
sine consortibus suis. Nullus
eni consors est. qui no conf
tulat. non congaudet. qui re
surgenti no consurgit in
nova leticiam. Oportuna que
occasio de unguentis nobis in

diffcit. sed multomagis aporcia
unguentis redolet. Vos exigi-
tis a me sermonem/ et ego a vo
bis unguentorum odorem desposco
Quia venite cum sanctis mulieribus
domini ihesu frequentatis monumentum.
si nullum spiritualis defertis ad illud
unguentum. Caro domini hodie glo
sa immutata per oleum. Racione eo
dignum videtur ut corda nostra imm
tentur et convertantur in oleum spiritua
le in oleum exultacionis et leticie.
Instituera de unguentis simone
et ante disputacio nostra hesit in
oleo. Et quid oleum cum unguentis.
Multum quidem. sed non per omnem
modum. Idem non est. Accedit
tamen ex parte aliqua et assimilatur
eis. Oleum enim quamvis non fragrat
mitigat tamen. Non sic olet sed
bene ungentis ex eo. Hic autem non
tam ex eo unctionem quam odorem
commendat in unguentis sponse
et odor unguentorum tuorum
super omnia aromata. Non omnis
anima odoriferis habundat un
guentis. sicut et mulier illa
in regum libro loquitur ad prophetam
Non est in domo mea nisi
paululum olei quo ungar. Non
habet hec mulier unguenta odori
feris speciebus composita. sed
oleum ad unctionem simplex et
exiguum. Maria magdalena
non legis sed ewangelica

mulier unguentum defert ut me
dispicati preciosi nec exigui
sed libram integram. Et ipse si
mon redarguitur a domino quod me
oleo quidem caput eius perunxit
cum illa pedes eius perfudit un
guento. Vides quomodo ungu
ta oleo preferuntur et odorifera un
guenta. Nam preter hoc quod unc
tionis habet effectum quo dam
odoris spiritualis progignit bene
ficio. Unctio quidem prior est
fragrancia se fundit in plus
Etiam qui solus ungitur non so
lus odoratur. Virtus ista tali
enim omnes se spargit. Ex quo
odor et aliis et tibi. Bene ungitur
et bene redolet qui diligit bona co
ram deo et providet bona coram
hominibus. Gaudete inquit pau
lus in domino semper. iterum dico
gaudete. Modestia vestra nota
sit omnibus hominibus. Gau
dium ad unguentum. Modestie no
ticia ad odorem refertur. Audi
quomodo paulus ipse odorem
noticia trahit. Et odorem noti
noticie sue per nos manifestat
in omni loco. Bonum ergo unguen
tum et bonus odor spiritualis in
domino exultacio et modestia ex
hibicio. leticia et noticia In
ungitur cui deus in conscientia interiori
gaudio placet. qui delectatur
in ipso et bene olet qui cum paulo

bus quod omnia placent et non pla-
cent nisi in deo. Qui cuius modesto
habitu / discreto opere / sermone de-
uoto / interioris alacritatis et gratie
fragrant unguenta. Nam unguen-
tum gloriatur in deo. et bonum olet
per quem glorificatur coram deo et hominibus
ipse qui redolet odor suus sua-
uis fragrat. Si non gloriatur seipsum
commendat. sed propter se deum. Odor
unguentorum tuorum super omnia aro-
mata. Uultis ut inter ungue-
nta et aromata differentiam ~~nostre~~ vobis
assignem. et ipse enim sponso ca-
nens distinguere uidetur. non
replicans aromata sed ungue-
nta sponens. Quantum ergo in eo
similibus et coniunctis rebus inueniri
distancie possum. Unguenta
uideri puto dona gratiarum que in
spiritu sancto conferuntur. aromata uero
ipsa officia que deuote referuntur. In operibus et officiis ho-
nestatis quedam naturalis species
grata est. in unguentis gratia
spiritus. Dum illum legis unctum
spiritu et uirtute eum et sponsam
eius decuit assimilari. ut et ipsa
spiritu et uirtute ungatur. Bona quoque et
aromata uirtutum et propter se re-
dolere uidentur. sed cumulatiore
gratia fragrant. cum de unc-
tione spiritus suauitatis asper-
guntur odore. Opera ipsa et uir-
tutes cum ipsis illius qui foris

sunt coram nobis exponunt. Ungue-
nta non exponunt. Denique et si propter se
pulchra sunt. plus placent cum
procedunt de spiritu. Quoniam uiden-
tes opera uestra bona glorificant deum
nisi quod intelligunt quod ipsum opus
bonum et a deo uenit et ad ipsum
uadit. Ubi quod sane in me bo-
na sunt. gratiora quidem michi sunt
cum deputans gratie christi. cum
eius in me unctio commendat.
cum spiritus redolet magis quam na-
turalis arbitrii predicatur facultas
aut fructus industrie. Denique
sine unctione spiritus et natura liber-
tate destituitur. et uirtus nutate et
operis merito. Nam sine gratia
spiritus et fide christi. et uoluntatis
conatus affectu caret. et uirtus
que uidetur fucata est. et opus eterne
mercedis non assequitur fructum.
Ideo odor unguentorum tuorum su-
per omnia aromata. Etenim
qualiacumque aromata fuerint
non mi suauitatis spargunt odo-
rem. nisi cum in eis spiritualis
gratie redolent et redundant
unguenta. Uultis ut aliquod uob
unguentum proponam. cuius odor
super omnia ecclesiasticorum amore
excellat aromata. Cuius odor
in ecclesia suauius fragrat odore
misericordie et remissionis. Cer-
te concurrerunt in odore ungue-
nti istius. et per hoc christo compati

al' destituitur

al' caret effectu

ad ag

sunt et conglutinati. Bene redo
let quia vetcris corruptele et pcti
ab antiquo insoliti sub momen
to delet fetorem. Mulier illa que
erat in civitate mala nomine
quia fetida erat quia accessit ad pe
des ihesu in domo symonis le
prosi. Quantum ipsi fetebat symoni
leproso qui putoré eius non sustinuit
horrore portat. Quia fetida ingressa
accessit ad ihesum et ecce iam in toto
mundo et penitentie et dilectionis
et gratie quam reportavit respergit
odore. Non est fera gratia christi. In
ipso quinimo quo mulier hec pe
des domini rigavit tersit perunxit
et lota et tersa et puncta est et
ipsius domini testimonio pharizeo
prefertur. Non est enim perta clemen
cia christi nec pigra quidem. Plus
rependit et sub hora rependit.
Quid mirum si penitenti occur
rit indulgencia ubi ad peni
tenciam gratia adducit. Mulier
illa deprehensa in adulterio et relic
ta in medio dicitque quomodo clemen
cia ihesu quae moechie culpa plus
fetebat. Revolue etiam ubique
ihesum invenies et cito et copiosum
ad veniam. Denique et si quatri
duanus mortuus est et publi
catis criminibus fama iam fetet ubi
ihesus evocat et educit de tumulo
consuetudinis prave ubi ihesus
solvit et remissionis fundit un

guentum statim a facie eius
fugit omnis fetor antique pu
tredinis. Quis enim retracta
bit quod non imputat deus. Quis
eum tenebit errata que ipse
remittit. Non potest male o
lere quod ipse abolet. Domine inquit
martha quatriduanus est iam
fetet. Erras martha. Ihesus
non tam fugit fetidum quam solet
ipse fetorem fugare. Exemplum
dedit ecce sue ut quemadmodum ipse
fecit nobis ita et nos invicem
faciamus. Hec inquit ungenta. E
ti desperantes semetipsos tradide
runt in impudicicie omnem et ava
ricie omnisque viciorum perpetra
tione. Si non se dedissent in gratia. Si no
meditantes huius retrahentur
odore. Tribulaci inquit sunt
circumdederunt misericordias domini in
in capite et unam in corpore eius
quod est ecclesia. Nam et ipsa accepit
a domino quod et filius tradidit
ipsa inquam accepit unam in mi
ne ipsa etiam in mandato. Ro
ganti misericordia in necessitate. Ro
quidem unam misterium sed me
lius misereri. Unam quod debet
ex loco ex animo solue. Ex
ime in te christi affectum cuius of
ficium et vicem suscepisti. Quando in
ter eos eius qui dives est in
misericordia. Noli in alieno permane
neri. Errogat eius tuis

redolebat

mechie

vnguenti huius mensuram in te pe
Si in alieno infideles estis.
quod vestrum est quis dabit vobis.
Affectus tuus sic iam dum est
effectus bene. Qui lesam con
scientiam gestat et ecclesie colimus
sub pectore tuto se tibi committet
si penes te vnguenti huius odo
rem persenserit. Si sciretis quid est
volo et non sacrificium. nunquam con
dempnassetis innocentes. Sta
sic tu domine nos sic. nomine non
innocentes. sed ne nocentes con
dempnas quidem. sed emendas. Cor
Emendabit me iustus in
misericordia. oleum autem peccatoris non impin
guet caput meum. Distinguit
hic psalmus inter oleum et oleum.
inter oleum miserationis et inter
oleum adulationis. Illud demul
cet et sauciat. istud demulcet
et sanat. An non tibi super omnia
aromata bene redolet vngue
tum per quod vniuersa delicta tua faci
le delentur. Filius ille iunior
in se reuersus vnguenti huius vbe
rem odoratus est in patre copiam
de regione longinqua et iam
egregius porcorum patris eius
cepit fragrantie clementia. Ideo
attractus est et currere cepit
ad patrem in odore vnguento
rum eius. Vide facile et propitia
dominum ihesum ~~euangelia~~ gratia. Cum peniten
ti filio cum gaudio oportet

et epulari. manet in domo za
chei publicani in discipulatum
assistit. et cum lazaro post tumu
lum instaurat conuiuium. Quibus
comparatione reparare nescit. dimidia
tamen non nouit uti clementia. In gra
tiam familiaritatis suscipit quibus
indulget. Bonum ergo huius vn
guentum quod peccata remittit. proue
nit multa commutatione accumulat.
Super omnia fragrat odorem
aromata eo quod omnibus ceteris sto[r]e
plus misericordie quam iusticie. Huius
remissionis vnguentum oleum
sacramentum. Vnguentum hoc et
peccatoribus et iustis et commune est. que
et commodum est. Sunt sed alia quedam
specialia iustorum et solis ipsis
accommoda. Sunt enim vngue
ta que sanant. sunt vnguenta que
fouent. sunt vnguenta que sufficiunt.
sunt que delectant. Et prima egri
tudinem depellunt. secunda iam sanis
conferunt alacritatem. tertia fortifi
cant in opus ministerii. sicut re
gium et sacerdotale vnguentum. quar
ta vero non in opus sunt sed in oci
um. non in ministerium sed in amo
rem. sed in gloriam sed in deli
cias. sed in vsum sponsi et sponse.
Bonum est commorari in vngue
tis sed quoniam alibi satis dispu
tatum est super vnguentorum dis
tinctionem. vnguentum nos
nunc breuiter distinguimus.

Alii tanguntur alii aspergu(n)tur
alii inunguntur. Alii p(er)fun- ad in
tenetū duntur. Relege penthateucum
euuangeliu(m) reuolue / et diuer-
sitates istas unguendi quas
corporaliter et exterius factas
legis ad mores deflecte.
Non enim uim(?) de natura ungue(n)-
torum sed de mensura agendi un-
guendi. Et alii quidem semel
alii sepius. Alii semper ungue(n)-
ta fragrant. Bona quidem co-
pia si assit et gratia. Sicut decere
uidetur in unguentis sponse / ut
suauitas nec ubertas quorum
odor omnia aromata superat.
Ad eciam qualiter hanc laudem
diuina(m) ad spiritualem aliqua(m)
dei eciam destinet(?) p(er)sone(m)
que singulari quodam amoris et
familiaritatis beneficio sponse
debeat nomine censeri. In quo
non modo necessitatis sed dignitatis
et uoluptatis ubertim unguenta
aspirant. Non hanc ego cre-
diderim sacro unguine uel tac-
tam in parte uel respersam per
partes sed p(er)fusam et p(er)unctam
habundanter in sponsi delicias.
Copiose penes hunc sponsu(m)
aromatum cellarie eructantes
ad hoc ex hac in illam sicud in regia-
les oportet habere diuicias.
Sed credibile est excellencio-
ribus regina unguentis redo-
lere. Nichil tamen nobis de
uirtute unguentorum exprimit(ur)
ceterum q(uam) solus odor (com)mendat(ur)
in ipsis. Non eloquium quod effica-
cia(m) unctio / delicias solas me-
morasse contentus et eas deli-
cias que spiritualem magis sua-
uitatem attendunt. Unctio tam(en)
per solo sentitur cum sit carni per-
fusa. Odor non tactu(m) desidera(n)s
nares tantum spiritu(m) sentit se spi-
rantis. Et unguenti quidem liqu(or)
sensim in interiora liquatur et
non cum omni facilitate s(u)p(er)fici-
em p(er)petit(?). Cicius(?) illabitur sensum p(er)
[illegible] odor quidem cum occupat. Veniente
to ergo subtilior et sublimior
multo unguentorum odor est quam
liquor. Et in blandimento spi-
ritualis magis delicatum / ac magis
accommodata spiritualibus obser-
uanciis / et serviancie minus
habencia oportunitatem quam re-
rum. Alie unguentis ex oleo in
genti / ut motus carnis aut
mitigent aut diminuat. Hec
autem iam non in carne sed in spiritu
est ut dum sponsa decet spiritua-
libus habundat deliciis. Odor
unguentorum tuorum super omnia
aromata. Et si solus quidem
ratum forte non solus opa-
opatur et unctio. Et sit q(ui)p(pe)
aplus carnem suam crucifige-
re licet cum uiciis et concupiscenciis.

Ubi unctio est, non videtur cruci
fixio necessaria. Illa mortificat
et hec iocundat. Et quidem cruci
fixio doloris sensum habet, unc
tio lenitate. Suauis unctio
est et efficax tamen, que sine le
sione oleo exultacionis et leticie
a corrupcione carnem illesam
conseruat. Corrupcionem aufert
et cruciatum non importat. Domi
ni ihesu passionem unguenta
preuenerunt, unguenta subsequuntur,
ut discas et tu carnis tue si
gnis et cruciatum unguentorum con
temperancium profusione leniri. Sic
unctus est, ut et crucis non
sentiret iniuriam et resurreccio
nis nouitate gauderet, et qui per
hoc sacramentum spiritualis unctio
nis gracia gaudebat. Domi
no unguentum, cuius ut dictum
est reliquorum immutat, et odor
reuerenter sponsum. Et ut summatim
recapitulemus, unctio est mentis
consolacio, odor oracio. Unctio
spiritualis leticia, odor quedam cor
que animo gestamus exterior per
sonat noticia. Unctio interna
delectacio, odor quedam de gaudio
cum experiencia desiderium suauiter
influens. Ideo odor ungue
torum tuorum super omnia aro
mata, omne enim oracionis incen
sum et desiderii vehemenciam
excedit desiderium illud quod
de celestium blandimento gau
diorum gignitur et concupiscencia que
de spiritus unctione quasi suauissi
quedam odor ubertim exalat. Do
num hoc desiderium, quod unum habet
oracionis, et non habet afflictionis mo
lestiam. Sponsa enim cum hoc
priuilegium unguenti et odoris
desertum. Quid mirum si precellen
cius redolet, que spiritualius un
gitur. Quid mirum si auidius
optat, que gustat suauius. Expe
rimentum est ut amplius oret, que
arcius heret. Adherens sponso
unus cum illo effectus est spiritus,
ideo non nisi spiritus redolet
in (?) sit, nec qui amoris causa et
... per ea affectibus inenar
rabilibus. Propterea odor eius super
omnia aromata. Et in apoca
lipsi legis phialas plenas
odoramentorum, que sunt oraciones sanctorum.
Aromata sicut exodus docet
geminos in usus distribuuntur,
crismatis et thimiamatis. Nonne
tibi videntur et in laudibus spon
se insinuari hec utraque. Un
guenta eius et unguenta sunt,
et odorifera valde, odor enim eorum
super omnia aromata. Ungue
tum ut dictum est donorum percepcio,
odor de percepcione nascio gra
ciarum desideria eorum et que
sunt sublimia bona sensus
humilis. Ordo enim humiliat

se ipsa nubes penetrat. Vides
quoniam ascendit odoramentum
humilis orationis. Ascendit ille
phariseus in templum ut oraret.
sed orationis eius odor nescivit
ascendere. Dona gratie sibi divi-
nitus collata, sed tamen reputat
et quasi unguentum recenset. Non
sum inquit sicut ceteri homines
raptores, iniusti, adulteri. Audis
pre quibus unguentum se gloriatur.
Gloria eius in confusione aliorum.
non magna gloria magna tamen
ipsi videtur. Ipsi redolet. non tamen
super aromata sed super sulphura
ceterorum. Audisti quibus preferatur.
audi nunc quod in se [illegible] ac laus gre
preferant unguenta [illegible] in
quibus phariseus gloriatur. Ieiuno
bis in sabbato. decimas do
omnium que possideo. Et si quem
defraudavi. reddo quadruplum.
Bona hec legis elementa redo-
lent, non evangelica perfectionis.
Non ieiunat per omne tem-
pus. non renuntiat omnibus
que possidet. Ut non habeat unde
possit vel primicias vel decimas
dare. Defraudata reddit in
quadruplum. non se patitur de-
fraudari. non quod reliquum est.
exponit partem auferentibus
acceptas se habere dicit iniurias.
Pharisee intus infirma aperi
supra [illegible] modo timens. Pharisee

non rogas. sed ipse astat pub-
licano iniurias irrogans. Tu
de tempore testimonium perhibes.
exiguum est testimonium tuum.
Tamen quidam in oratione non tam
redolent quam fetent. timuit
et tepor. Timor est in cor-
publicano superveniens. tepor
quidem quia omnino nichil rogas.
Quoniam enim non tepebit ora-
tionis vento et vanitati sa-
ciatur. Pharisee non oras sed
efferis te ipsum. Tu de tempore tes-
timonium perhibes. testimonium
tuum non est verum. De [illegible]
tua exiguum est. De placen-
non verum. Audi enim testi-
monium veritatis. Amen amen
dico vobis. descendit hic iu-
stificatus ab illo in domum
suam. Non enim qui se ipsum
commendat. ille probatus est.
sed quem deus commendat. Ideo se
[illegible] alia. [illegible] qua ab ipsa ulta
te tam excellens commendatio
perferri. Odor unguentorum
tuorum super omnia aromata.
Magnum exhibitum est publi-
cano testimonium. huius atte-
tum laudes iste commendat
magis magis. Descendit
iste iustificatus a phariseo.
hoc est ab homine elato.
ab homine iniusto in domum
suam. Huius autem unguentum

et odor omnia excedit aromata
Ungens proximum sed ipsa non
ab homine testimonium accipit.
sed ab illo qui corda scrutatur. qui
per fidem et dilectionem in corde
ipsius et habitat et operatur. Non
se commendat non imperat
alios. Favus eius distillans la
bia eius. Capitulum hoc ordine se-
cundum hodie tractari non potest. Crasti
na disputacio auditui nostro et
audientibus dabit gaudium et leti
ciam in domino ihesu. Quod ipse prestare
dignetur. qui vivit et regnat. xxxiij. sermo xxxiii

Favus distillans labia
tua. mel et lac sub lin
gua tua. et odor vestimentorum
tuorum. sicut odor thuris. Dele
ctetur. dulcia sunt. que nunc
dicta sunt ad sponsam. Deo
quietis quoniam superioribus ista
conveniant. Denuo nos ymo
misse sufficiat. et necessitate conti
nuationis liberum esse legem
inductionis. Non tenere seriem
sed utitur vaga licencia. Ubi lau
dum racio vertitur non potest ordo quod
spiciri. sed nec debet respui. si as
signari queat. Post unguentorum
laudes statim labiorum gratia profertur
in medium. Quid enim sermo si non
desunguenti virtute. hec in labiis
diffusa est gratia. Evangelium
revolve. et aliquid tale de sponso
ipso dictum invenies. Spiritus inquit

domini super me. eo quod unxit
me. Evangelizare pauperibus
misit me. Oportuit ergo et spo
sam in hoc assimulari sponso
ut et ipsa in opus evangelii
unctione spiritus ungeretur. Spe
ciem et ad officium ungit. et ad ef
ficaciam. Utrumque ab illo est. et mini
sterii gradus et gratia ministrandi.
Sine gratia gradus inutilis est.
sine gradu presumptuosus est
usus gratie. Quomodo predicabunt
nisi mittantur. Aut quomodo mit
tentur nisi ungantur. Sicut scrip
tum est. Spiritus domini unxit
me. evangelizare pauperibus
misit me. Spiritus ordinat ad
officium. spiritus et os aperit et fortem
in usum. Ideo in laudibus spon
se prius agit de unguentis. de
inde de dulcedine labiorum eius.
quia et si dulcia loquitur. non ipsa
est que loquitur sed spiritus sponsi
qui loquitur in ea. Denique audi quod
ipse sponsus ihesus promittit
pollicetur sponse. id est apostolis. qui
primicias spiritus acceperunt. Ego
inquit dabo vobis os et sapientiam
cui non poterunt resistere omnes
adversarii vestri. Magna virtus ser
monis divini. et adversantes vi
ncere potest. et non adversantes al
licere. Et hoc ipsum quod de proximis
eius nunc in disputacione ver-
titur ad blandimentum amplius spectat

quia ad redargucionis efficitur. Favus distillans labia tua. Familiare quidem est illi et quasi innatum dulcia loqui. Si quando aliquos increpat dure, preter illud ab ea et de longe ascitum non insitum. Nec sic affecta est, sed magis coacta. Cum dulcia loquitur de propriis loquitur, cum non dura non habet hoc oris eius qualitas, sed contrarietas audiencium. Ergo de proprio et de familiari laudat sponsam cum dicit. Favus distillans labia tua. Sed quia de continuacione aliquantulum iam audistis. Ultra vide et de continencia commendacionis huius disseramus. Tria quedam laus ista complectitur: dulcedinem, plenitudinem, parcitatem. Dulcedo consideratur in genere, plenitudo in copia, parcitas in effusione. Quid effusionem dico? Distillacio magis est quam effusio. Favus enim distillans labia tua. Quid necesse est in assignandis singulis immorari? Ipsi enim scitis quod favus non nisi dulcedinem effundit, nec nisi de pleno effundit, et de plenitudine quidem ipsa non totam seipsam. Ideo favus non effundens, sed distillans labia tua. Est ergo in labiis sponse et dulcedo sola, et dulcedo plena, et dulcedo sobria. Plene quidem possidet, sed non plene effundit

secundum puerorum auditorum capacitatem congerit. Vultis ipsius sponse de labiis suis habere testimonium? Quam dulcia inquit faucibus meis eloquia tua, super mel et favum ori meo. Dulcia quidem sunt labia eius,
qa. sed eloquia eius dum distillant dulcia. Eloquiorum Domini est ista dulcedo; non enim de proprio loquitur, sed quasi sermones Domini. Ideo diffusa est gracia in labiis eius. Accipite iam exempla qualia michi occurrunt sacri favus distillat eloquii et unicuique sicut Deus divisit suam instillet mensuram. Remittit, committit, permittit, promittit, delicta remittit, iusticia committit, eterna promittit, et ipsorum quasi primicias permittit. Sapientiam loquimur inter perfectos, sapientiam quidem non huius mundi, sed Dei sapientiam in misterio absconditam. Et inter nos spiritualiter sapientes nil arbitratur se scire nisi Ihesum Christum et hunc crucifixum. Cohortatur ad perfectionem, non cogit, sed magis consolatur pusillanimes, suscipit infirmos. Et si inquietos corripit, correptio ipsa dulcedinem sapit maternam. Peccanti compaciatur, ingenuere se indulget. Nec indulgenciarum numerum et cum terminum quem non transgrediatur prefigit, cum precipit septuagies septies in die delicta tociens confitenti dimitti

Vide quam magna multitudo
dulcedinis in ~~labiis~~ sponse
labiis que quociens ipse per effluuis
in malum, tociens si conuertaris
ipsa tibi distillat in bonum et pre
benedicte bene dicibus non cohan
ret. Denique ad instar angelorum
dei non insultat, sed exultat super
uno peccatore penitenciam
agente. Bonum est quod labiis eius
auditum prebet, nam et duobus partibus
eius aurem accommodat, sicque tum
prouocat et inuitat affectum ut ex
audit et sum. Loquere sponsa quod lo
queris, quod audit cum desiderio dilec
tus, siue disputantem de se, siue
colloquentem sibi. Sed cum ipsi spon
so sponsa loquitur, tunc loquitur in lo
quela labiorum suorum dulcioris et lin
gua altera. Huius cordis labia uelut
mella delectacionis stillant, dum
uno non stillant quod fluunt, quia
hora illa in melleas affectiones
ita tota quasi. Certa uicissitudo
quia de corde sponsi quedam flumina
mellis effluunt, emanant in di
lectam, et ab ipsa redundant in spon
sum. Ad locum enim unde exeunt
hec illius mellis flumina reuertuntur
ut iterum fluant. Boni fauni et la
biis sponsi et sponse eructantes
quod hoc in illud, et inuicem rorantes
amoris dulcedine. Ille de super
irrorat gratiam, illa de deorsum
actione graciarum. Sic fluctus ipse in

cia· anima dilecta cordis huius mellei stil
las gemuit. Dulces omnino stille
cordis affectiones ille diuini amoris,
quibus sponsa liquefacta tota distillat
a facie eius quem diligit, a facie
dei sui. Ideo quasi fauus distil
lans labia eius, eo quod uehementer
dulcis est sic affecte mentis sui
tus id est cessio. sed uelox fructificacio. Propter illud
dulce in excessum mentis rap
tus et propter cita interruptio fauus
distillans labia tua. Purgata
omnino hic ergo credidimus labia, de
quibus ipse illis mellea dulcedine
hauriri se reputat. Ysaie labia
forcipe et carbone de altari tacta
purgantur. Misit inquit unus de
manum suam et tetigit os meum.
Tunc sponsa est non carbone non
digitum optat, sed oris contactum.
Osculetur me inquit osculo oris
sui. Labia labiis debentur, nec
enim de sponse labiis dulcedines
exprimentur si non labiis imprime
rentur dilecti. Quid autem nisi de
osculi suauitate quod de labiis spon
se rapit se delectatum gaudet cum
dicit: fauus distillans labia tua.
Propter utrumque et propter osculum caritatis
et propter oraculum ueritatis fauus
inquit distillans labia tua. Mel
et lac sub lingua tua. Quod
nimirum propterea ad eloquium gratiam re
spicit. Nam labiorum usus eciam ad
osculum est, lingue uero ad eloquium

al' tua.

tm̄ Non tm̄ in lingua dulcedo
sonat. s; mel et lac sub lingua
tua Simulata dulcedo est q
tm̄ sonat in lingua et nō sentitur
sub ipsa Exigua est que tota
est in labiis et sub lingua. et non
pars eius maior sub lingua Flos
est dulcedo tm̄ in eius lingua.
nec tota in lingua est. s; sicut
ipse qui nouit testatur mel et lac
sub lingua tua Ideo eructat
uerbū bonū. illud tā mellicū
ūs q lacteū ~~ppter diuinitatis ma~~
~~iestatem~~ ppter diuinitatis maies
tate et ppter incarnacōis mis
teriū lingua et labia ac si cytara
argenteus canalis sit. p que
de cordis fonte riuuli lactis et
mellis erumpūt Vtrumq3 dulce
s; distincta dulcedo lac puulorum
est ut paulus eloquitur et idem
int pfectos dulce et diuina et gl
melleam sapienciam docet Alij
tm̄ mel hnt sub lingua et non
lac. Alij lac tm̄ et non mel.
mel autem utrumq3 ... sub lingua
sub sponse Hec mel fluit sed
magis distillat. nec enī pas
sim et intemperanter pfundit sb
limes illos et reconditos sensus
scrutator celestium et deitatis ...
thana ... lactis potū sine de
lectū ... Mel inquā et lac sb
lingua tua Non est enī sing.
uel intima dulcedine uacuus.

Sitatis

q et lac

uel etiā dulcedini coequaret
In pmptu est illi dulcia loq
sub cuius lingua mel et lac. Sed
lingua q uelut fauus distillat
et uelut ubera quedā puulorum
lacte distendit. que mel distillat
et lac fluit. Omnis clamor et
amaritudo et blasphemia longe
ab istis pstribus labiis. sicut
aplus suadet et hortatur. Hec est
nota psalmi. sub lingua eius
labor et dolor. s; mel et lac est
sub lingua tua Fauus distil
lans labia meretricis. et nitidius
oleo guttur eius. nō tm̄ mel
et lac sub lingua eius. nō in
intimis eius. nō in blandimentis eius
s; nouissima eius amara sicut
absinthiū. et acuta ut gladius
biceps De mulie nō fort ...
hic idem in puerbiis inquit fortitudo
tudo et decor indumentū eius
et ridebit in die nouissimo ...
ritualem illū et ue ...
... os eius et ...
sub lingua eius dulcedo lactis
ebullient aute que nūc subsistunt
mel et lac in plena leticia in
die nouissimo Tunc nulla ex
pte qi sub lingua ... silen
cio sed pressum ... princip
in gaudiū et implebit risu
os eius. os mulieris. cuius for
titudo et decor indumentū eius ...
de quonī nō oportet ... ille

mei que promissa sibi conspectat
gloria reddi. Cuius scit si non
hec ipsa sint indumenta de quibus
in hoc eodem cantici loco subditur
quia odor vestimentorum tuorum sicut
odor thuris. Operui inquit psal-
mista in ieiunio animam meam et oratio
in sinu meo convertetur. Habes hic ves-
titus sanctitatis et in ieiunio indu-
mentum fortitudinis et in oratione
odorem thuris. Oratio inquit mea in
sinu meo convertetur. Cum non ait
in sinum tuum forte destinatum orationis
tempore et infirmitate dedit intelligi-
mus ipsam primo evanescentis pro-
cessu. Ideo quia deus in sinu suo co-
uenit ubi de sale occidens ubi exo-
ritur. Sed quoniam gutturis et redit
in pectus. Magis quidem gutturi videtur
que exierit pectus reportat effectum
et si non sicut plene expectatione
fumum et devote petitionis fruc-
tu potitur. Habet enim dulcedinem
multam vehemens et devota oratio
et dum dirigitur in conspectu domini quasi incen-
sum suave ipsa odoris sui sensum
haurit. An non bonum indumentum
cum vapor huiusmodi nebule ipsarum
offendit opere et vestit animam. Bo-
num plane. Sed nos sicut cepimus
vestimentorum interpretationem secundum exo-
dores actus exequamur. Opera enim
bona et pravorum deformitate ope-
riunt. ne ad nostram imputetur. Et
decorem spem et venustate con-
ferunt ut ad gratiam reputetur. Bo-
na ergo vestimenta bona sunt opera
que sunt ornant et orant. Et
quod ornant manifestum quidem est. Sed
non omnis ornatus redolet thu-
ra. Non orationis spectamine terreat. De-
nique cuius opera et potentia et pulchritudo
ostentationem et vanam iactantiam
redolent non supplicationis ipsa
etiam non placendi deo non imperium
de nota gratie. Quoniam ei computa-
bitur odor vestimentorum tuorum sicut
odor thuris. Cui non agit omnia
ut ei placeat cum se probavit deo
ut eius inveniat favorem utique odor
vestimentorum eius sicut odor thu-
ris. Et quidem thura nisi deo soli
non offerri solent nec debent. Ideo
odor vestimentorum ~~eius~~ tuorum sicut odor
thuris cum quis sive palam sive
clam agit ad impetrationem placa-
tionis divine refert in luctu. Ideo
videtur oleum esse in vasis et in ves-
timentis odorem sed odorem
thuris. Quid aliud quam gaudia
illa spiritualia et eterna delectatione
deum exorat quam omnes alia abnuentur
et horret. Sitivit inquit psalmista
in te anima mea quam multipliciter tibi
caro mea. Vides in hunc vobis
quoniam et ipsum carnis vestimentum
quasi orationis hic vicem. Dum
deo sitire dicitur caro voluntariis
afflicta disciplinis nonne deum
ad propitiationem flectere videtur. Ipsa

eius propter deum supplicia quedam
ad eum supplicationes sunt. Elemo-
sina pauperi misericorditer impensa
corporat carnis proprie delectatio dis-
crete repressa cum non et ipsa orationis
habet effectum. Voluptatis repressio
quedam est uotorum expressio et desi-
derii delectatione aliam suspirantis
Orationis funde que in sinum cordis
uertitur et gutta thimiamatis in exterioris
abstinentie uestimento suauiter
fragrant. Et bonum omnino uesti-
mentum quod anima non tam carne uestitur
quam carnalium ieiunio quodam
et temperancia uoluptatum. Bonum odor
ord uestimentum continentia uirginalis
suauem redolet et uelut thuris odo-
rem uel illi quem diligit uel sibi
quem diligit. Quidque cum dilectione
offertur non potest non eius delectatione
perfrui ipsa que offert. Omnis enim
hec dulcedo que predicatur in ipsa
sentitur et ab ipsa. Ab ipsa manat
et in ipsa manet. In labiis fauus
sub lingua mel et in uestimentis
eius redolencia thuris. Prima
sunt ipsi diuisa hec quorum tamen congeries
est sensus et perfruicio dulcis. Et
inquit dauid ut complaceat ei eloquia
oris mei et meditatio cordis. Habet
hic utrumque hec et ne quid desit ad
cumulum gratie sub uestimentorum uo-
cabulo operum qualitas tertio loco po-
situm in medium. In labiis stillant
eloquia sub lingua meditationes

melle fluunt. Vestimentorum autem
thuris spirat odore. Quid illi
deesse censes ad gloriam in qua
hec tria complacent. Ob animam
hec omnia comprehensa sunt
sed ordine cuncta sunt. sed ordine
cuncta sunt. Ab apibus enim inchoan-
dum est non ab eloquio Cornelii
centurionis primo opera et ora-
tiones complacuerunt. Fide corda mundata
sunt. Deinde super ipsum et super
suos spiritus cecidit et ceperunt lo-
quentes linguis. Ipsi apostoli post
ascensionem domini unanimiter per-
steterunt in oratione completis per-
missionis diebus repleti sunt
spiritu. Postea per spiritum predicauerunt
ubique. Primo in oratione persistunt
deinde spiritum infusum et sic quam susce-
perunt aliis gratiam ipsi persua-
dunt. Primo expectatione et ora-
desiderio gulosi sunt ad deum. Secundo
ipsos facta dei conuersio. Tertio per
uersi conformant et confirmant fra-
tres. Sed sine caritate uita sine
uisitatione diuina sine celi mu-
terium in apostolis attendas omnia hec
uestimentorum uice tenent hiis omni-
bus apti et ornati sunt. Quid in
reliquum est aut medium aut uesti-
tate pessima sordens qui tam festi-
uo et ubi et iteratum cultu resplen-
dent. Omni utique cultu illi
sed nec copia innumera. Quid enim
hec uestimenta redolent. Ipsis est

odor cor. Nunc uo sicut thuris.
Cum dum pecuniam consilus ero
gant. num inde penes se quam
uel furtim reside passi sunt. Ni
chil inde sibi fraudulent detra
pentes. etiam a laudis munere ma
num continent. omnia referendo ad
gloriam dei. Quasi celi decoro ves
tita sunt lumine. sed celi enarrant
non suam sed gloriam dei. Ipse tibi
paulus subtilia quedam et indis
solubilia vestimenta uerbis sub
contexuit. et pro capacitate tua
luminis et intelligencie coaptat
amictum. non tamen in persuasibilibus
humane sapiencie verbis. sed in doc
trina spiritus. Ideo vestimenta quibus
uel ipse tegitur. uel que tibi contex
it. non nisi thuris habent odorem
Nam affectata uborum lascivia et
cultus mauis leius glorie redole
videtur. affectum Et qui non lepore
eloquii sed lubricitas et fallaces dis
putaciones subtiliores sectantur ma
nifeste se nimis pro inani fa
uore contemnat aliquotiens inci
unt blasphemias. Non ergo odor
vestimentorum eiusmodi sicut odor
thuris. Nullum in vestimentis spo
se capere videtur. quem infinite pro
nunciat. odor vestimentorum tuorum
sicut odor thuris. O me felicem
si uel unum uel alterum in me ves
timentum integrum reddat thu
ris odorem. non aliqua ampliore

pegina corruptum. Illa ad hanc
mensuram ut omnia eius indumen
ta uelut thura redoleant. neminem
accessisse puto qui nondum in spo
sarum sorte meruit ascisci a domino
ihesu sponsarum sponso qui vivit. XXXIII. xxxiiii

Ortus conclusus es soror mea
sponsa. ortus conclusus fons
signatus. Commo ex uobis sine lau
datoris huius affectum pensate. Obla
tus videtur. qui non est contentus lau
dasse semel. et quantum est si uel semel
simpliciter et sine repeticione eius
quam eloquitur eloquente peccorna?
Sunt autem et exquisitis ad illam
utitur blandimentis. et congratulando
ipsa congeminat. Quid mirum. Eam
in unionem delegit graciam. non
eius dotibus eximiis aggrandi
bit. Non potuit in tanta dulcis vi
cissitudinis unita nisi digna ele
gi. nec iam eam tepide diligi. Nun
quid non equum est. ut et ipsa in ta
libus ei placere studeat. quem sic ipsam
probauit. Ipse probat. ipse talem
parit. Ipse sibi plantat paradi
sum voluptatis. Ipse quem talem cap
pat. ipse comparat paradiso delicia
rum. Ecce inquit ysaac. odor fi
lii mei sicut odor agri pleni
cui benedixit dominus. Hec autem non
agro confertur sed orto. ubi spiritua
lis uidetur plantacio florum et aro
matum cultus uberior. In hunc
ortum ihesu bone libenter descendis

ad areolas aromatum · ut cubes
in eo · ut solas · ut custodias il
lum · Ortus enim inquit conclusus so
ror mea sponsa · ortus conclu
sus · Per ortum internas fratres dei
intelligite delicias · per conclusionem
disciplinam custodie · Tamen di
bis orto silentium · nisi cuius anima spi
ritualibus sanctis affectibus redolet ·
sicut aromaticis floribus ortus ·
Enim iocundum penetrale quod suauis
recessus in pectore sponse · in
pectore tam florigero · ut orto
comparetur · Nulla in eo radix
amaritudinis sursum germinans ·
per quam orti huius impediantur deli
cie · Omnis plantacio quam non
plantauit pater meus celestis
non inuenitur in eo · Denique ipse
plantauit hunc ortum voluptatis ·
ut solus operetur et custodiat illum
Gemino quidem opere · plantans
et purgans · Plantat ut sit
omne semen verum · purgat ne co ·
ut fructum plus afferant · Et
plantatur ut semen verum sit · et
purgatur ut semiplenum non sit
Quid prodest plantacio fructu ad
ubertatem · si purgacio desit ad
ubertatem · Nichil confert cul
tura diligens · discipline si
custodia desit · Nemo destituitur
qui assilatur orto et orto con
cluso · Ortus conclusus soror
mea sponsa · Tale ortum custo

diuit adam in quo positus fuit ·
quia lubricum fraudulentem serpen
tis ingressum · Iocundus quidem
ille corporalium paradisus lignorum · sed
ego multo meliorem in eius spe
tatum intelligo · Nichil officiisse
illum corporalem irrupisse · si non
irrepsisset in istum · Admissus est
coluber · et statim eius presentia
~~eius~~ venena · Tamen ante dissi
pat sepem mordebit eum coluber ·
Bona custodia sepis · que culta
ab incultis separat · et fiat illesa
Circunda ergo hanc orto tuo se
pem · ne sibi fiat ablata sepis
destructa materia in direpcione
et conculcacionem fiat · Non caret
ille preclusus hostis aditu · et qui
li inde quam egressus est inclusus ·
Cum difficultate regreditur · cum
tanta facilitate prolapsus est ·
In sudore vultus pane suo ves
ceris · qui in paradiso ad libitum de
ligno vite poma carpebat ·
Hic vescitur pane suo · ibi frue
batur vite · In paradiso produxit
deus omne lignum pulcrum visu
et ad vescendum suaue · Laborat
in terra eiectus adam · et non dabit
sed ipsa terra spinas et tribulos ge
nerat operanti · Paradisus germi
nat fructus suos · terra labora
ti nec suos · Commutacio miseria
sed tu domine paradisus · et iuste omnes
qui fornicantur abs te · Inter

pdit. qui tam caras uicitudines
formicando pdit. Nec ulterius me
reat hec blandimenta audire. ut
uoce soror. ut sponsa. ut ortus
.z. ortus conclusus. qui neminem
nisi dilectum admittat. Porta tamen
paradisi semper clausa sit. soli primo
pi pateat. Non deicias in se
cum z astia ianua eius. Nung
sit ibi aditus. z is quasi cum che
rubim. Nichil admittat nos expa
minatum prius gladio flammeo.
nichil quod dei ubi reprobet. quod
non approbat caritas. quod non ad
perfectione z plenitudine legis
accedit. Plenitudo ergo scie
cherubin. z plenitudo legis ca
ritas. in qua omnia concludit mandata
Hec sit tibi custodia fla
mea. ut quod indignum iram
pe temptauit. sub moniceto
z non lente consumat. Nunquam non
quomodo dilecte est assignata
conclusio. que sponse semper
constringit affectus. z cum uoluit
in augumentum. ad interiora semper co
uertens. ubi delicie eius sunt
esse cum filio dei. Omnis dilectio
murus. sed hic muri an
murale regularis districtio.
Dilectio quasi murus est. an
murale regularis districtio.
Illa cogitationes sanctas z affectus
dulces includit. hec omnisiones
delinquendi repellit z excludit.

Hec oportunitatem sacrationis
ad amoris prestat officia. illa
perficit. Ille murus circus est.
hic uecinus. Ille te celestes inter
delicias claudit. iste prescribit
mundanas. Si tibi notum est
cor tuum. uelud ortum deliciarum
prestare xpo. non egere feras hic
antemurale si concluderis. Delici
as pater colit quas hic si tamen
habet. qui de mutacione sub
murmurat. Ortus nescit esse
qui nescit esse conclusus. Ortus
conclusus. fons signatus. emis
siones tue paradisus malorum pu
nicorum cum pomorum fructibus.
In tribus huius orti laudes absol
uit. conclusus. irriguus. z aro
maticus. Primum securitate con
fert. secundum fertilitate. tercium ad gra
ciam quam producit respicit ad gratiam
Homine gratus iste uidetur tam
integer. tam uber. tam utilis.
Nec tamen utilis. sed aromati
cis z habundat deliciis. Quis
enim hanc ad se laudes allicat
attrahere. Quis hec sibi dici bla
dimenta presumat. Atque ueniam
sicut irrigatione z germinationem
optamus aromaticum. sic conclusi
signatique non detrectemus. Non
enim emissiones illas aromatum
producit nisi ortus conclusus.
z fontis signati fluentis irri
guus. Digne ergo foris fons

tuus ut non effusione prodiga
totus consumatur. Signetur ut ad
irrigandum tibi sufficiat. In
plateis aquas tuas divide.
Habeto tu solus. non sint alie-
ni participes tui. In plateis
al. tuis inquam sed intus aquas divide. ut vir-
tutum aromata tibi conspirent.
ac si iuxta aquam in plateis
Quod non est fons signatus.
qui de fonte illo vite profluit. quem
signavit deus pater. Qui autem
bibit aquam quam ego do. fiet
in eo fons aque salientis in
vitam eternam. In fonte hoc quem sig-
natum vocat. signatam quidam
et spiritualem. et propriam. et a seculari se-
cretam doctrinam intelligere. aut
doctrinam aut etiam devocionis privi-
legio dulcedinis signatam. et
quasi singularem. copiose fluen-
tem et iugiter. Hec est. que omnia
virtutum leta reddit germina.
Hec est. fortium operum consolatio.
ac si quedam irrigacio ossium. Gau-
dium cordis exhilarat faciem. Hec
singularis et insignis devocio
in deum. quasi fons signatus.
signatus et opertus. segregatus
est in hoc misterium. ut cor spon-
se. ac si ortum quendam irriget
in sponsi delicias. Signetur
ergo. ne fiat illud quod scriptum est.
fons tuus turbatus pede. et
vena corrupta. Alioquin nescit

tuus. si de puro dilectionis fonte
potatle. Signatum est inquit super
nos lumen vultus tui domine. de-
disti leticiam in corde meo. Leti-
ciam ad irrigacionem deflecte. de-
inque in stillicidiis fontis ortu-
lus letabitur germinans. Moneret te
illud genesis. quod fons ascende-
bat et irrigabat totam faciem
terre. Adhuc terra dedit fructus
suos. nondum novit spinas et
tribulos. Deus dabit ortulo
meo hanc aquam et inrolibus me-
is hunc fontem signatum. Et
dabit. ut tota ortuli mei facies
irrigua sit rivulis lucis et le-
ticie. ut nichil in eo aut sterile
sit. aut quidem indevocionis inve-
niam stillicidia videtur. Spacio si-
tis et spiritualis gaudii carens
irrigacione. Denique et si quis nas-
citur. quasi radix ascendit de
terra sicienti. Quasi radix non
quasi flores. non quasi fructus
Quasi radix. hoc est. aut nichil aut
parum habens preter radicem. Ideo fon-
tis est indivita mencio. ut si
omnia leta credas inrigare. et or-
to irriguo. Est equidem ortus
cuius aque fortiue sunt. et quasi de
al. foris absconite non perhennes. non
proprie. Bonus autem ortus. cuius
fons in ipso nascitur. fons desig-
natus et proprius. Fons inquit est
fons signatus. id est iugiter intus

erumpens. et non valens contine-
ri. Fons quia ubertim fluit. signa-
tus quia nequaquam preterfluit. Aut ideo
dicitur fons signatus. quia et si alii et
alii fontes sunt. sacrorum et sponse
spiritualis fons est et precipuus. et qua-
dam prerogativa signatus. Bo-
nus fons sapientie sed adhuc sub
signaculo nobis emanat. Dul-
cis sapientie sed nondum ~~dilucide~~ scitur. Sig-
natus est. et clausus sub figu-
ris. In apocalipsi liber ostenditur
in manu sedentis super thronum.
signaculis septem signatus. Utra-
que ratio et fontis et libri. ad sa-
pientie spectat intellectum. sed
utrobique signatus est figuris et
enigmatibus involutus. Signatus
est. quibusdam enim nobis intima-
tur indiciis. et occulta in ipsis. Et
sicut in apocalipsi libri signa-
ti legis aperciones. ita et hic sig-
nati fontis emissiones. Emis-
siones inquit tue paradisus ma-
lorum punicorum cum fructibus pomorum.
Fons iste quidem signatus est.
sed exsiccativus non est. cum gra-
ciose sunt emissiones. Sig-
natus est fons sapientie. sed ab emis-
sionibus eius cognoscetis eam.
Ubi inquit fons patens domus
David. in ablucionem peccatoris et
menstruate. Ille patet. hic sig-
natur. Ille ~~abluit hic~~ abluit.
hic abluit. Ille lavat. hic rigat.

Ille purgat delicta. hic pro-
ducit delicias. Ille communis multorum.
hic spiritualis est sponse. Ibi remis-
siones fiunt. hic emissiones. In
quibus quasi octava vide quomodo primo leni-
lavat. deinde rigat. Non enim ci-
tatis a feditate lavat. nisi et
fecunditate satiet. Emissiones
tue paradisus malorum punicorum.
Ita vero bone ita emissio-
nes iste emissiones tue emis-
siones per angelos bonos. Non
possent tales emittere delicias.
nisi tu atque [illegible] intrinsecus
delectaciones emisisses. Signa-
tum est super nos lumen vultus tui domine.
Signatum est super nos quod de-
super nobis impressum est. Cum
divini luminis ymago desuper
imprimitur. intus in corde levatur
spiritualis ubertas exprimitur. Ideo gra-
ciose emissiones filie regis ab
intus sunt. Emissiones tue pa-
radisus. Non sunt exigue deli-
ciarum intrinsecus copie. de quibus
integer paradisus emittitur. Utrumque
habes. et paradisum conclusum. et
paradisum emissum. Ille est in pu-
ritatis affectibus. hic in actibus
pietatis. Ille intimus est. hic
de illo prodit et probat illum. Utrumque
delectabilis est. et gratia et [illegible]
sponse. Omnia enim et proveni-
unt et disponunt [illegible]. Ideo
quasi paradisum quendam certas

in eius habitu et opere exteriori-
dum honestas placet. in singu
lis et felices in collatis. et suauitas
in dispositis. Modeste et cum tran
quillitate omnia agit. ut virgina
lis in ea verecundie non violet
severitas. Denique et paradisi dotes
enumerans incipit a verecundia. in
eius descriptione ... nem propter colore
similem ... punica mala propo
nens. ... Emissiones tue para
disus ma ... lorum punicorum. Pot
est in malis ... punicis martirii intel
ligi passio. eo quod ipso sint san
guine rubricata. Est bona pu
dicicie comes passio. que in
laude sapiencie sibi connectitur.
sicud scriptum est. Sapiencia que desur
sum est. primo quidem pudica
est. deinde pacifica. Pudici
cia modeste se et pro dignitate
temperat. passio aliena iniuri
am destiam equanimiter portat.
Illa proprios motus informat.
hec alienos impetus infrin
git. Illa decor est. hec fortitudo.
Ideo dicitur. Fortitudo et decor indu
mentum eius. Primo igitur pu
dica. deinde pacifica. Et post
aliquanta subiungit. plena operibus
bonis. Bonum enim persecucionem
pati. sed propter iusticie fructus.
Ideo emissiones eius malorum
punicorum sunt. sed cum pomorum fruc
tibus. Bona quidem pudicicia. sed

si ociosa non est. non afflicta in
fecta. sed fructu afferens in passio
Illa disponit suauiter. ista protegit
fortiter. Illa modestia. hec longanimi
tas. et hiis duabus auctum quod sequitur
et finis operum fructus pomorum. Te
seud iam erat ad arbor ...
disputatores et delicatores ...
ad emissiones cypri cum nardo
mala punica odore suo que non
adhuc ... et festinate ad alia
retinent sermone. Nos malorum
punicorum parabola respicit. quod re
gulares celebramus conventus. qui
sub uno continemur ordine. quasi
grana sub cortice. Atque utinam sic
grana iuncta simus. in cohesi
onia cordis unanimi. sicut in con
clusione quadam ordinis. Pone
indiscreta facie eius sibi mali
grana coherent. Nulla singularitate
te distant. magis quam specie. Dis
tamus et nos ab invicem in dis
creto non ... Non reparatur in ...
... cortice ...
non temptat illum propriae. Pu
tatur se sumit eius quasi ...
concludi. ut quodammodo illud di
videamur. Ecce quam bonum et quam
iocundum et cetera. An non fuerimus ...
ordine. modo ... si in cortice pu
nito passionis ... punicitate
cione color rutilat. Tamquam
velut quedam huius mali grana sub
sunt. que sibi natiuum ducunt. sub

disciplinae regularis corpus contine-
nt tu primus se censeat quam praeteri-
Absit amor proprietatis. absit amor
privatae proprietatis et hinc te mali grana-
tum exhibes. Distat alius vero in [illegible]
tali exemplo quam bonum sit et quam io-
cundum habitare in unum fratres con-
nexi et sub uno limine cortis. Cari-
tas uniat et cortex muniat. Et
videtis ordinata collegia tot
intelligite velut quedam mala
punica que de fonte fluvii bap-
tismatis. Denique credentium ut
legitur erat cor unum et anima una. Et
illis quasi granis tantarum con-
gregationum ordinatae et unanimi-
ter vivencium mala punica pro-
dierunt. Illos primos quietus et
devotum non astringebat adhuc
institutio ordinis sed instinctus
amoris. Nemo dubitabant utile
nemo bonum sed et iocundum ha-
bitare in unum sicut unguentum
quod descendit in barbam barbam
Aaron in ora vestimenti ab ipso
capite Christo Ihesu qui vivit et regnat
per omnia secula. Amen. XXXV.

Emissiones tuae paradisus
malorum punicorum cum pomorum
fructibus. Cypri cum nardo. nar-
dus et crocus. fistula et cyna-
momum cum universis lignis li-
bani. Myrra et aloe cum omnibus
primis unguentis. A cypro
incipiendum est [illegible] ibi [illegible].

De parte hic emanant arbores aroma-
ticae quae dicuntur emitti de fonte
signato. Et quidem ubi hic videntur
verba libri signati. Ita est. Digna
sunt et observata. Quid nobis Ihesu
bone tuae laudes sponsae si non
quod veritatis intus continet ipse
depromis? Tu tenes claves huius
orti conclusi. Tu signasti tu re-
signa. tu solve. Tu unus solve
septem ista signacula. Nemo no-
vit quae sunt ista intima spon-
sae. ista abscondita tua quibus
adimpletus est venter eius. Nemo
novit illa nisi tu et cui volueris
ipse revelare. Utinam et nos singu-
li facie revelata gloriam sponsae
quae ab intus est speculari possimus.
Magna gloria eius tamen in misterio
numerorum istorum. Et quidem
[illegible] donante deo quinque in-
spice. septenarii sacramentum
aut spiritualitatem aut universita-
tem indicat gratiae. Sed cum fre-
quens et usitatum est in sacris
litteris ut dona illa quae perfecta
sunt et quae de sursum sunt septenarii
nominis interpretatur. Divisiones gratiarum
sunt et divisiones ministrationum
sunt et divisiones operationum sunt
idem autem spiritus dividens singu-
lis prout vult. Alias aliis dividit
sed in sponsa quae colligit et confert
universas. Ista particulari divisione
illi [illegible] divisae sunt illi vel

in illa Alijs 2 diuidit 2 donat·
·illi no tā diuidit q̄ totū donat
Nisi in h° cū diuidē illi intelli
gas q̄d se lecti 2 progatiue con-
fert illi· uel in eodem tpe̊ gra
rū amplius· uel spalit in alio
Posset alias arbores aroma
ticas enūasse· s; bij^te sufficit
ppter eam qua diximus· uel spi
ritualitatis uł uniusitat̄ signi-
ficancia Siue arborē istarē uoicā·
2 naturis in discussione addu
camus Etiā sub umbra istarē uno
rat iocūdū uidē 2 fructus eaꝝ
dulcis est guttui meo Omnibū
figura ipsarē intelligo· fructū
uirtute eaꝝ Quo° non dulcis
sensuū fructus· qui ipa arborū
gsta s^t folia · Et sicit q̄ntam au
ditui meo dat affectione· 2 leticiā·
tam dulciū frequēcia uocabulorē·
Potaūt ad pmouēdū affcm̄ ista
sufficē Sufficiat quede affectū
simplicitas ista· nā intellcm̄
sufficē neqꝫ Nos gerendus est·
2 ipi qui pasta uult sensuū uita
te· Dulcit audit hec· dulciū
ingeminatio arbor· cypri cū nar-
do· nardus 2 crocus· fistula et
cynamomū· mirra 2 aloe· Ab
sit aute· ut no multo dulcius del
ligat Magne s^t corpales i ar
boib; h^t enūatis delicie Sed q̄nto
maiores s^t spuales que in ill
figurant· Emissiões inq̄ tue
paradisus malor̄ punicor̄ cū· fruc
etiam cypri cū nardo Dona
eni ordo· ut p^9 labores sapie
pacie· p^9 uerecūdia pudoris ad
unguēta pficiatis 2 unguen
ta regalia Nam de cypri se
regale conficit sol; unguentū
Aut q̄ in malis punicis reg
larem inceptare sunt uaniun
nitatem· gnter in hijs regie
unguentis excellente quādā
sublimitate intellige Qui se
inq^t humiliat exaltabi^r In
pacia 2 uerecundiate quād insi hu
militas· humilitas uł cont
iuriantes tumet· uel supra
consortes se tendit In malis
g° punicis hūilitas· in cypro
sublimitas In illis labor in
hijs delicie Cypri ut aiūt se
men oleo decoq^r sol; ut ungue
xiii tū exprimat^r ex eo Alij seminat
in lacrimis· s; sponsa in oleo
Semīa uir· ēpa uir sūt ass
s; habent hylaritate quasi in
oleo decoqūr Non est satis
oleo intingi· nisi sint cocta 2
confecta in oleo· 2 q̄i in ipsū
oleū conuersa Sed in oleo cale
te decoqui^r olei ipius imbu
natura Coquūr 2 gficiūr se
ine cypri et oleū in una un
guenti qualitate Mira q̄dam
confectio laboris 2 leticie· co
mirabilior q̄ in laboe non

af· Girare

labor sed leticia sola sentitur. Oleum
eciam exultacionis in oleum de
coctum in eius transsit naturam
Opus ipsum ut sic dicam obli
viscitur opus se esse. Dum amoris
pinguedine totum inficitur. Sed
et ipsa interior exultacio de ope
capit augmentum. Sunt enim et oleo
confert semen et oleum semini
quod cum exultacione operatur sponsa
et de ipso opere magis exultat. Un
guentum hoc regium est. Ihesus
ipse libenter ex eo inungitur. Hyla
rem enim datorem diligit deus.
Et si ungitur cum deus per spiritum
et virtute. et si unctus est oleo
leticie pre consortibus suis. Vult
tamen a consortibus suis ungi et
devocionis nostre optat ungue
tum. Quis dabit michi tantam
olei copiam in qua omnes opin
meorum fructus decoqui possint.
et cor meum totum confringi. Ewan
gelista ihesus sub typo contempla
tive vite sub sponse figura vas
plenum olei fluentis dolium des
cendit. Quis dabit michi ta
tam habundanciam olei et olei fer
ventis ut totus imergar et
conficiar. Quis dabit michi
tantum olei et seminis cyprini
ut unguentale confectum suf
ficiat. Non omne semen hec
olei decoctio recipit. non quodlibet vult
fructum. Denique non omne opus

contemplacionis iminstret leticie pro
Opera exterioris sollicitudinis
et usus contemplacionis confici sit
(?) in una coagulari quali
tate. Quos ergo fructus hec con
feccio recipit. Illos plane quos
apostolus numerat. Fructus autem spiritus
gaudium. pax. paciencia. longanimitas.
fides. et mansuetudo. modestia.
continencia. castitas. Hii fructus
cum oleo contemplacionis conve
niunt. et quasi in unam coeunt na
turam. Sed et illud semen huic con
feccioni maxime convenit. de
quo legitur. Semen est verbum
dei. Denique et semen cypri cum ma
na similitudinem quandam habet.
in quo verbum dei figuratum acci
pimus. Utrumque enim et manna et
semen cypri album est. et simile
semini coriandri. Lex domini enim
inmaculata est. Hec non vult
aquis secularis distinti sapien
cie. non eius assercionibus for
mari. sed oleo spiritus. ut spiritualis
sensus. ut unctio spiritus expri
matur ab ea. Huius meditacio
contemplacionis leticie facilius
coniungitur. Cum sibi coniungitur ubi cum
studium. et gracie oleum in conte
placione et illud per istam deco
quitur. Facilius ex hac confectione
spiritualis exprimitur intellige
cia. et unctio que docet de omni
bus. Et vide quod in nuce simpli-

·p̄ūncti·

cypri· sed cypri cū nardo Nardo
se dominus fate͛ p̄unctū in sepl
turam Quid g͛o in nardo nisi
mentis quietem intelligis· Ideo
cū cypro iungit͛ eo q͛ omnis con
templacionis usus quiete mentis
indigeat Cypri inquit cū nar
do nardus et crocus Bona co
mixio Crocus enim qui aurei flos
coloris est sapientie rutilum refert in
colore Ergo in cypro vi intelli
git͛ vestigacio· in nardo vacacio·
in croco visio sapientie Inter in me
dio nardus ponit͛ utrisque necessaria· ·vel inquit
·i· vestigacioni et visioni Nulla nec
investigacio sine vacacione mentis
neceitas q͛ · nec videt cum fuit
inventa Accipe in cypro studium·
in nardo ocium· in croco utriusque
fructum Noli de cetero sponsam
noli dicere q͛ fusca sum· noli am
plius decoloratam te vocare Iam
enim sponsi ipsius testimonio· cro
ceo colore resplendes q͛ cyp͛ cum
emittis Bene croceo nitet
colore· que non infuscat fatui
tas· que non tedii et deficientis
animi moribundus pallor inficit·
sed sapientie fulgidus et ruti
lus caritatis color exhilarat
Si velimus hec ad xpi p͛so
nam deflectere congrua plane
interpretacio sequitur Quid ·o· q͛
magis est decoctus oleo gre·
Ipse in maria intelligitur ipse

senibus cypri super terram Ipse passi
ons cruce pressus fuit sacra sa
lutis et gracie p͛fudit unguenta Ipse
in cypro patitur et in nardo sepe
litur et de corde terre resurgit· i
croco· qui novus flos et rutilus
qui per resurreccionem eius caro
floruit Et fortasse in fistula
ascendit in celum Hec enim arbor
in altum excrescit Et sponsus
quasi compatitur in cypro· et
consepelitur in nardo· et in cro
co conresurgit Quid g͛o cum
scriptum est· ut non ascendit in fis
tula· Si enim consurrexistis cum xpo
que sursum sunt querite· Ubi xpus
sursum sunt sapite. Ubi sponsus
eius est in dextera dei sedens
Fistula et cynamomum Fistula
exurgit in altum· cinamomum
quidem parum excedit a terra In
fistula altitudo cernitur· sed in cyna
momo altum non sapit Illa as
cendit Istud condescendit Fistu
la est. qua sponsa excedit Deo·
cynamomum quo contemperare
est nobis Et si sic contemplaci
totum tamen est spirituale quod profertur
Cynamomum enim cum frangitur
visibile spiramentum emittit
Quando frangitur nisi cum exponitur· cum
exponitur Sic enim ihesus cum
accepit panem fregit et dedit
Sic ergo doctor contemplans
scripturam quasi frangit· cum se exponit

mpre cu eni scdat illa q ity de sup
mis latent secreta. cu mcoriam
habundancie suauitatis eructat.
ho est q cynamonu fractu visibile
dur spiramentu emitte. Unde spi
ramentu. z quare visibile. Spiram
tum qr spiritualia sut q dicit.
visibile qr manifeste doz. Cui et
de sublimibz ad ludicra z vanas
fabulacioes plabit non descendit
si cadit. Fracte quidem loqui. sed
spiramentu non emittit suaue. Cui
fistula que crescit in aquis. ita
ut ordinu lacrimas contigis in
altum. Pulchra ascensio. sed in
descensus cynamomo fit similis al. sit
Cu te ab ascensu illo. z processu
aliqua ronalis causa reuocat
z restringit. esto velut cynamonu
Colloquia tua z conversacio qis suaui
spirent. Et si a volutate tua
z proposito aliquocies reflecteris ad
senioris arbitriu reflexa z quasi
fracta volutas no murmur re
sonet non quorimonia. Esto
cynamonu. emitte spiramentu
gracile. no respost murmur. Idco
cynamonu cofractu visibile
spiramentu emittit. eo q virtus
humilitatis in infirmitate devocionis
t velut fractionis cofitit z probat.
Et spiramentu. z visibile dicit
spiramentu. qr tranquillitas sua
in corde. visibile qr relucet in
facie. Dns anectit z omnia ligna

Libani. et vide q nulla nisi lybani
ligna ponit. nec aliqua que sunt
libani preterinsit. Cu omnibz ergo
lignis lybani. Lybani ligna z
incorruptibilitate habent. qr cedrina
sut. z puritate. eo q lybanus can
la cete ligna sut. que hnt myste
riu fidei in consciencia pura. et qu
8 a. dam qi incorruptibilitate continentie. Ho
la eius ligna z puritate z perpetuita
tem hnt. Vom plane lignum lbn
ecclesiasticus. in quo generunt z ob
niant sibi fortitudo discipline.
z decore fidei. Fortitudo z decor idu
mentu eius. Eruperunt hiis die
bus ligna que no plantaui
pr celestis. ligna que no plan
tata sunt in lybano nro. Fortitu
dine pretendunt operis. luxuriaz
insensibilitate. pruriginte rolcan
ciam. Cedrina videntur. sz libani
non sunt. qr immunda cor est meis
et consciencia. Infidelibus eni nichil
est mundu. Fortitudo q ostentatur
z viget in conversacione. z in
confessione vilescit. Cos ibi qua
si fulgz. hic fetet. In ope videt
spictas. in interrogacione infideli
tas paret. Fortitudo lapidis.
fortitudo cor z caro enea est.
s no degnatur a prece suo de quo
in iob scribitur. Induratu est cor
eius quasi lapis. stringitur
quasi malleatoris incus. Male
fortes sut. no p fide. sz in fide

Non emolliunt omps cor cor(um) s(ed) sol(u)
emolliunt. no(n) emu(n)dant. nec
fide candidu(m) facit. Ideo no(n) s(un)t li-
bani ligna. Vnde q(uo)d no(n) est
ex fide p(e)cc(atu)m. Salomo i(n) no(n) multa
i(n)nig(r)is. q(uo)d est co(n)t(ra) fide(m). Non
s(un)t ligna libani. que fidei non
irrigat puritas. Steriles s(un)t vir-
tutes. que no(n) fecu(n)dant(ur) p(er) fide(m).
Sed (et) ipsa fides sine virtutib(us)
mortua est. Candore eius sulla
ingrati(tudi)nis fedet putredo. In
cedrinis (et) lign(is) utr(um)q(ue) obviant
sibi forma fidei (et) op(er)is fortitudo.
Talis cedrus in uno plantat(ur)
libano. hic est (et) alibi no(n) est.
(et) puritas fidei (et) p(er)petua (et) quasi
i(n)corrupta p(er)severancia virtutis.
Hic eni(m) e(tiam) inve(n)it(ur) myrra (et) aloe
cu(m) omnibus p(ri)mis vnguentis.
Hec sp(eci)es ea etia(m) que p(er) se cor-
ruptibilia s(un)t a corrupcione
illesa servare nos(cu)nt(ur). Quid
eni(m) h(oc) p(lu)s ligna libani vn-
guenta p(ro)ducu(n)t. s(ed) nichil in eis
e(st) distancie. Illa (et) s(un)t vide(licet) (con)-
similia. distinctione tame(n) rat(i)-
o(n)u(m) (con)s(tan)t. Illa eni(m) i(d est) libani ligna. i(n)cor-
ruptibilitate(m) in se h(abe)nt. h(ec) id e(st)
myrra (et) aloe non habentib(us) ex-
hibent. Illa i(n)corruptibilia s(un)t. ista
i(n)corruptibilitate(m) conferunt. Domi(nu)s ergo
lignu(m) (et) h(oc) plantaciu(m) in parady-
sum dei. in mo(n)te illo egregio.
in monte libano q(uo)d (et) p(ri)mu(m) se
continet. ne p(er) illicita(m) defluat
(et) s(er)monis sui myrra alios a
tali fluxu reddit immunes. Cui
corpus quasi cedrinu(m) est. et a
labijs myrra distillat. Myrra
m(ag)n(a) (et) aloe. cu(m) omnib(us) p(ri)mis v(n)-
guentis. Possumus quide(m) (et) h(ec)
ad quatuor cardinales vir-
tutes i(n)terpretando deflecte(re). s(ed) intel-
ligamus in cedro fortitudinem
in libano fidem. que ipsam p(ru)-
denciam informat. in myrra con-
tinenciam. in aloe puritatem(que).
Nam lignu(m) arboris gumi dicit(ur)
stomachu(m) purgare. P(er) myrra(m) q(uo)q(ue)
exteriora constricta sunt. p(er) aloe
interiora. in y(po)cr(it)is fiata no(n) sunt.
habes iam in lignis h(ec) ex(em)pl(u)m
Primo constancia. ne ad tempus
credas. (et) in tempore temptacionis
recedas. Deinde prudencia. ut
sit ro(n)abile obsequiu(m) tuu(m). Cu(m)
myrra mortificaveris carnis s(ed)
quel(ib)et. cu(m) habueris zelu(m) s(ecundu)m scie(n)tiam.
Certo loco aloe. cu(m) ip(s)m ca(r)o offer-
tur. (et) adolet(ur). ut sunt s(ic) et (in)
myrra mortificacio carnis. et
in aloe emu(n)dacio consciencie. ab ope-
rib(us) mortuis. ad s(er)viendu(m) deo vi-
venti. ne sim(us) s(er)vientes ad oculu(m)
mec quasi ho(m)i(ni)b(us) placentes s(ed)
deo. Nonne ut bea(ta) sponsa. cu(m)
tot blandime(n)ta dicit(ur). Multu(m)
i(n)tuitu est ei. q(uia) tot e(ni)m s(u)p(er) mi(n)i-
strata dilec(ti). Nam in hijs o(mn)ib(us) ip(s)e

gloriatur et sponse sue applaudit mu-
nibus ihesus xpistus qui dicit et
fructum pomorum suorum. XXVI.
Fons ortorum puteus aquarum
viuentium que fluunt impetu
de libano. In principio capituli iiii
fons dicta est sponsa et nunc in
fine fontis eam appellat vocabulo
dilectus suus. Ab ubertate inchoat
et in senectam uberi multiplicatur.
Originem fons videt. Multe
sunt emissiones eius sed ipsa emis-
sionibus non exhauritur. Non ces-
sat mora non exsiccatur emana-
cione. In uicesimo quarto capitis dicitur
fons signatus hic dicitur non
exsiccatus. Ibi quales sunt emis-
siones eius hic quod sint defesse
docetur. Copiosi ex fonte hoc riui
gratiarum emanant et semper tamen
fons manet. Ab eo in quo inchoa-
uit non se cohibet ideo hic et ibi
fons dicitur. Sed et vide quo in
loco aque eius fluunt. Ubi nisi
in ortis. Fons est enim ortorum.
Delicate fluunt qui non ab ortis
egreditur qui non lauat sed ri-
gat. Cuius eius in hoc usus est
ut non auferat feditatem sed
ut fecunditatem afferat. Bonus quidem
fontis usus mundare sed melior
fecundare. Ille abluit inquinamen-
ta iste quasi alluuione confert gratiarum
comportat unguenta. Ille germina
lota reddit hic leta. Ille pares

est in ablucionem peccatoris et menstruate.
Hic signatus est in deliciis spo-
se. Tota pulchra es amica
mea et macula non est in te.
Ideo non nisi fons ortorum dicitur
fons deliciarum. Deinde quod uarius
et multiplex est celestium deliciarum
modus tantus uidetur et numerus ortorum.
In alio rubent rose in alio can-
dent lilia alium flores uiole pur-
pureum reddunt. Tot orti sunt quot
uirtutum similium plantaciones
collecte. Ubi tamen unus flos est
quis ibi ortum esse diffiniat. Sed
nec una castitatis plantacio nec
una iusticie orti potest integri-
tatem complere. Salomon qui delicatus
et tenellus dicitur ipse sibi fecit
ortos et pomeria et consevit ea cunc-
ti generis arboribus. Non arbore
consevi inquit sed arboribus nec
unius generis sed cuncti generis. Exstruxi
michi inquit piscinas aquarum
ut irrigarem silvam lignorum
germinancium. Diues quidem
in deliciis qui non rara ligna et
que pro paucitate numerari et
scribi possent sed integram pos-
sidet siluam lignorum germinancium.
In orto quidem sapientis nil sterile nil
non germinans. Sic et sponsa
complexis habet ortos et cunctis generibus
uirtutum copiose insitis est consi-
ta. Et in sermonibus sponse sponsus
applaudit dicens: Que habitas in ortis.

arnia auscultat. Iure omnino. Quid
enim nisi dulce auscultare illi
que in ortis moratur et de ortis
loquitur. Non audit foris vox
eius non extra ortum. Ideo
amicus est qui in ortis commo
ratur cum ea. Sicut tamen in ortis est
quam ortus ipse. Ortus ipse et
ipsa fons. hiis ortos doctrine sue
fluentis irrigans. Felix sponsa
sa que non habet nisi ortos irri
gare. An non in hoc freqenti que
tu tot orti quot animi. Propter
unanimitatem ortus unus. propter
differentes gracias orti plures.
Doctrina in huius ortis nulla ra
dix amaritudinis germinet.
nullum sit lignum inutile. nullum
quod ortum sponse dedeceat. Sed nul
lus sit hic ortus olerum. quia olera
herbarum cito deficiunt. Qui enim est
infirmus est olus manducet.
Vos autem olibus non indigetis
quasi infirmi. Quod enim infirmum
est in nobis fortius est secula
ribus. Illorum infirmitas gestit
in licitis. Ad perfecta virtus laborat.
Illorum infirmitas est uti concessis.
virtus quidem citra perfectum subsistere.
Quid est in nobis perfectum esse
nisi summum apprehendere. Et
quid forte nisi ut apprehenda
tis contendere. Ideo infirmum vestrum
fortius est secularibus. Et ut
sic dicam. melior est infirmi

s[to]

tas monachi quam secularis virtus.
Opera que penes nos putantur
infirma et quasi credunt. sunt ab ipsis
ficti videntur. Perfectorum solidus
cibus est. quodcumque tamen in valetudi
nibus est. Quod si nos ortus olerum dedignamur
ipsi sunt. esum olerum dedignantur
Que secularibus licent. infirmis
nostris nec exhibentur nec ipsi competunt.
Apud nos perfecta professio. communis
infirma complexio. Perfecte plantaciones
cionis incrementa infirma irrigande sunt
rigande sunt ut crescant. Sed spiritualibus
libus aquis. Paulus bene novit
quibus aquis quibusque ortum irrigat
Coniugatis compleximentalis
usum dispensat. consolatur pu
sillanimes. suscipit infirmos. ca
nalibus potum lac prebet. Sapientiam
loquitur spiritualibus qui diiudicant
omnia. sapientiam autem non huius se
culi sed que ex deo est sapientiam
in misterio absconditam. Et si
quis illius loquitur decorem do
mus. locum habitacionis glorie
eius. talamum delicias. gaudium
quo gaudet sponsus super sponsa
et quo vicissim ipsa gaudens
gaudet in deo. Plane hoc non
ortum olerum irrigare debet talibus
aquis. Animalis enim homo non
percipit ea que sunt spiritus dei. Et
omnino quis prius spiritualia vel ingenio
dia percipit. vel intelligendo
comprehendit. Nonne tibi videtur
aromaticis in ortis quasi fons

piritus mande. Et vnde puteus
qui non scilicet necesse per auditorum pro-
fusione qui in ortis auscultant
nisi de spiritualis vite puritate
disputare et quasi paradysi irrigalis
de paradisi primarie fluentis. Iuxta
hunc sensum ortus auditores intelle-
gere fontes doctores. Sed si fons
persuasionis puteus est. Hostis enim quo-
niam sedusitent hii nova fontes et
puteos. Puteus infoditur fons quantis
fluit. In illo aque reconditae sunt
in isto quasi sponte et seipsas of-
ferunt ultro. Magna in istis diver-
sitas. Hec puteus uterque in altitudine inve-
niri. Non potest vel fons putei vel
puteus fontis propria et domestica
vendicare sibi. Vterque nature sue con-
tinetur limitibus. Corporalia hec et
terrena angusta sunt. Spirituales ha-
bundant delicie. Ad spiritualia si
referimus ista in eodem erit invenire
fontem et puteum et altitudinem abun-
dancie pariter collocari. Convenienter ergo
hec invenire sunt voluntatis et in eodem assig-
namus utrumque. Accipiamus in fonte
sufficiencia doctrine in puteo secreti.
In illo habundancia in isto alta
misteria. Et quidem bonus doctor
qui quasi de alto quodam puteo
vel de abdito sapientie thezauro eo
profert nova et vetera. Pu-
teus est quia que dei sunt nemo novit
nisi spiritus dei. Spiritus enim
scrutatur omnia, eciam profunda dei

et quasi fons gratie perduat in ve-
dium et virtutum ortos irriguos
reddit. Habetis ergo in puteo
occultationem, in fonte copiam et pro-
fusionem, in fonte sensum, profun-
ditatem in puteo. Puteus altus
est, si non indiget hauritorio,
fons etenim est et gratis fluit. Qui
sitit veniat et bibat de aquis
sponse, de aquis bazabee, ut
nomine utique ex ea salomon nascatur.
Et bazabee puteus septimus
dicitur in explanacione id est puteus que-
tis puteus sapientie. Nam sapientia in
spirituali non cathalogo numerum
ascendencium sursum septima oc-
currit. Dicitur est puteus sapie-
ncia et fons sapientie legitur. Et for-
te in hiis duobus geminus ca-
modus exprimitur, vnus quod fit per
investigationem, alter qui per inspi-
racionem. Fontis aque vltro
erumpunt [illegible] in puteo vero ter-
re prerupta [illegible] moles et
soliditas penetratur, ut ad aque
venam pertingas. Vterque alteri necessaria
est et industria gratie et gratia indus-
trie et vitalium operum sibi coniunctio.
In vanum enim laborat qui fodit
puteum, si non ipse fons vite gratis
affluat. Sed et ubi gratis fodit
puteum et receptaculum spiritualis
si fuerit neglecte et situ squaleat,
puteus tuus non descendet in
illum aque vive, non fluet in ipse

ad spiritualium

al. noluit

tu de lybano Aq q descendit de li
bano nescivit colligi nisi in pu
teum candidum et que cum impetu
fluit noluit habere capacem Altum
et capacem efficies cordis tui puteum
si cunctis terrenis exieris si locum
efficias in corde tuo leticie spiritua
lis si os tuum aperias ut actrahas
spiritum ut fluant in ventre tuo
aque flumina vive Ad hoc opus
parata sunt foramina tua in die na
tivitatis tue sicut scriptum est de
principe tyri Capacitas intelligen
tie naturalis qua in die crea
tionis tue pre ceteris animantibus
privilegiatus es ingeniis recep
taculi vicem tenere ad compre
hendendas cunctas aquas
visionis et vite Legimus cum vi
ventis et videntis puteum Cum
si post peccatum viciis vel vanitatis
vel superadditis obstrusus
videtur aperiat illum fides
spes in ultimum instanter defo
diat dilatet amor ocium et oc
cupacio cohercere situ turpi
non sinat Siquidem feriatas
mentes ubi amoris curis noluit
habere festiva gaudia et vacacionem
sibi vendicat visio dei An non
tibi quidem puteus altus videtur
ille in quo absconditi sunt omnes
thezauri sapientie et sciencie dei An
maciam quasi puteum aque pu
rissime infatiabis q conservabat

omnia verba de ipso conferens in
corde suo Esto et tu puteus tu
pro modulo tuo puteus altus
amplius Ysaac post calumpnie
puteum post puteum inimicicie
post hos iniquum puteos relictis
duos puteos effodit puteum
latitudinis et puteum saciet(atis)
In illo cepit non rivalem cum bra
is in isto cepit fructu deliciarum
virtutis Noluit cum philistinis
puteum ~~habere~~ habere certe q inde
tamen pocius cadentes Puteos
inimicicie et calumpnie relinqu
philisteis Currunt plane qui
bibunt de erroribus et scismatis
puteo Tales puteos fodiunt
auctores bibunt auditores de
infodit Arrius sic donatus
Alter fidei calumpniam induxit
alter fraternitatis copulam in par
tes deduxit Ille trinitatis equa
litatem heretica diffinicione dissi
pavit in gradibus ille etiam unita
tem sua presumpcione dissipavit
in partes Dathan et abiron puteum
os calumpnie foderunt adversum
aaron et inciderunt in foveam
ipsi quam fecerunt quos terra vi
vos absorbuit Pocius quam
foderunt precipitati sunt nomine
philisteorum inspirantes eventu
Bonus autem puteus de cuius aqua
qui bibit exaltabit caput non
pocius cadit Quasi fovea

qui breui sensus acumine scrip
ture soliditatem penetrat. et uo
lens fundit. oculatum etiam que
in eo quietum dogma producens
et obscurum misteria. Sed et que
subtili sermonis et dolosa ma
chinatione fraterne unanimita
tis federa perforat. et discordie
uenam aperit. qui se conspiracioni
claudit et signat in puteo non
acquiescens egredi. sed magis
ac magis ingrediens in um
bra scismatis et eius effodiens
abissum. philistinorum est hic
puteus. nichil tibi sit commer gc
cium illo. Deusum primo et pectu
crescit. et de corde et briute
mentis erumpit uisibus. Don
perrea cum impetu fluat. sed
non fluunt de libano. Non
hee aque fideles sunt. non aque
uiue. Non pro sibi constare dis
cordia. Non potest inter parientes
scisma perpetua pax firmari. Nam
scisma infidum est sibi. Nec que
sibi coherere diutius. quod caritatis
contemptat dissoluere glutinum.
Si quis te ad hos puteos inui
tauit disciplinam. disrumpe si
potes puteos philistinorum et
aquas pestilentes exsiccata. Re
linque philisteis puteos su
os. puteos inimicitiarum. sec
tare puteos celestium deliciarum.
puteos aquarum fidelium. aquarum uiue

cium que fluunt impetu de liba
no. Esto fons orti et orti conclu
si. ut non diripiaris. et uidebis
quomodo disrumpet tibi deus fontes
et torrentes. Conuersare in orto
si forte et ipse conuertaris in pu
teum. et de uentre tuo fluant flu
mina aque uiue. Que nam sunt aque uiue.
nisi aque non deficientes. Et quis
bone aque haustus quam estum
desiderii sine defectu refrigerat. Deli
ciamenta omnis uniuersalis fal
sam preferunt refrigerii speciem et
solem concupiscentie sedant ad
horam. et quasi sub ipso ortu sta
tim arescunt. unde fluunt uena
plisenm. Quasi torrens rapta
transeunt. et non est inuenire in hoc
torrente aquas uiuas. Alio qui
dam ysaac fodit in torrente. et
aquas uiuas inuenit. Est enim
torrens qui suauis uidetur sed
salutaris non est. unde sempiternus
quidem. sicut scilicet ille qui de p
dipimus fluuius uoluptatis. Et
est torrens salutaris quidem sed
non sempiternus. si tamen effo
dis in eo aquas uiuas reperies. Ha
betis inquit petrus tenebrosum
propheticum sermonem. cui benefacitis
attendentes. tamquam lucerne lucenti
in caliginoso loco. donec
aesrar illustrat dies. et lucifer oriatur
in cordibus uestris. Non exti
nguetur in nocte lucerna ista

sana me · et super niuem dealbabor ·

·interim cum usus eius necessarius
est · sed cum dies eternus illuxerit ·
prophetice doctrine cessabit lu
cerna · et litteratorii sermonis
exsiccabitur torrens · Siue enim
prophecie euacuabuntur · siue lingue
cessabunt · siue sciencia destruetur ·
Future manifestacionis re
spectu · videmus ut sic dicam
in modum torrentis · fluit sa
cre sermo scripture · instruccionis
nos per speculum et in enigmate
Illius autem que est facie ad fa
ciem visionis · vere pure sed
et perhennes aque · Sion decet
ille tibi · non tu illis · cum mor
talitatis huius transierit torrens
Transibunt cum mortalitate mis
teria nubila · et sine velamine se
rena veritas patebit · quam in torrentem
effodis hylaris erumpere · Istic lo
cus est speculo · illic directe spe
culacioni · Solet tamen hec spe
culacio aliquo modo locum alie
num preuidere · et in loco peregrina
cionis se viatoribus hylariter
ostendens · inuitat ad patriam
Verequidem festinus · sed furti
uus adhuc · istius eterni et luci
ridus et fluctus riuus · Sion ciui
tatem non ingreditur · nisi in ortis
et ortis aromaticis · O alti
tudo diuiciarum sapiencie et sciencie
dei · quam similis es puteo · Sion
potes pater exhaurire · Aquas viuas

effundis · aquas salubres
et uberes · Quis dabit situle
mee has aquas · et cordi meo
hunc puteum deliciarum · Ab oc
cultis meis munda me domi
ne et fac me liberum · asperge me
et mundabor · munda me a de
licto maximo · et erunt ut
complaceant eloquia oris mei
et meditacio cordis mei in con
spectu tuo semper · Fac me libe
rum · ut has tibi semper aquas
effundam · Erunt inquit ut com
placeant · Quid est complacent
nisi hoc ut utraque placeant · et utraque
placeant · Cui utraque · nisi tibi
et tibi · Que utraque · nisi elo
quia laudis et meditacio cor
dis · Aque iste viuentes sunt
quia semper complacent · semper
fluunt · Sed non fluunt nisi
de libano fluente · quod est cum impe
tu · Magnus impetus viole
ti sensus amoris · dulces in
non difficiles aditus habet · Mag
nus impetus eius · quia usque
ad effectum pertingit efficacie
et exhauriri suauius · Magnus
impetus eius · cuius vehemen
cie resistere nil potest · Cum impetu
enim de libano · Exposuit enim
redundancie nomine libanum ita
dicta locus est redundancie
leticie · et aquas sapiencie salutaris
effundit · De candore

i. reddunt.
nipitur z candidiq reddunt. Con
gre in vnu. z quasi in acrum
accumula delicias istas. Vide
z considera puteu libani. ipe
tum aquas viuas. Reprehe
des in hijs si adultas aim. aqs
istas z senas &c z secretas. z
vehementes. z non deficientes
Puteus secretu designat. se
initate libanus. in ipetu oib
alius exhauritur affectus. aq
viue nesciunt exhauriri Bo
nus z libanus fides. eo qz fide
corda mundentur. Ab hoc libano
sine intelligencie aque viue
fluunt. qz nisi credideritis non
intelligetis. Intellectus aute
bonus. cuius contemplacio
manet in selm selitr. Hic e vebi
vens na vita etna hec est. vt cognoscant te solum
verum deum z quem ipe misisti ihm
xpm. Et ipe xpus nr est
libanus. delectaciones viuas
fundens cu impetu in fini
bilis. Ipe libanus. z ipe est
riuus. Siqdem ipe candor
lucis eterne. et emanacio sincera.
Delectabilis plane puteus affectus
est sponse. in que etiam cando
ris radij. ac si quide de libano
riuuli z colligunt. z effodiunt.
ut flores z ortos irriget spo
se. Bonus g libanus. in que
nichil inquinatum incurrit. z mag
nus impetus. q nullo obice

compesci pt. Denique illi aq
cu impetu fluunt. que nec
psecucio nec fames nec
piculu nc nuditas. nc gla
dius separare pt a caritate
dei. Tot credentibz populis
obiecti st obices scandalor.
tot opposite moles tormentor.
z tamen sp fluunt aq de libano.
atque cu ipis st. Magni obi
ces. s maior impetus. Si co
nens compeste. plus increscit
z concipit obstancia. Repulsus
exurgit in cumulu. z impedi
mento licencia querens vbiuis se
diffundit. Puro amori etiam
ipi obices cooperantur in bonu.
z incrementa capit intus vni
ris vepata. Nonne merito sile
te ista piut pauce istas cor
quorum amor in certis z locis et
horis fluunt. Et quidem ad te
pus diligunt z in tpe tribula
cionis recedunt. Quid dico
tribulacionis. Etiam exigue
z dubie temptacionis no mo
lem s obice facile compescuntur.
z reflexo proposito irreuocabili
impetu ad secularia ruunt. Si
inclinauis (?) in proclium (?) state.
state non est qui resistat. Nul
la illos psuasio reuocat. no
psecucio pia iniquari no infeli
citas que frequenter z fere semp

fluunt &
in brevibus eorum ruunt et corruunt ut
bibant in via de torrente vo
luptatis que non exaltabit
sed conquassabit in terra capita
eorum. Beati qui immaculati in via
qui ambulant in lege carita
tis. Qui ambulant in impetu
ubicumque fuit impetus spiritus.
et non revertuntur nec aliquo sepe
rantur obstaculo a caritate dei
que est in christo ihesu domino nostro
qui vivit et r. d. p. o. s. amen. De eodem
Afflictiones dulces. .xxxvii.
Iste sunt sponse aroma
ta. Flante ipsa est ortus austro
flante. Ista fluunt in delicias
sponsi. Sed aquilonis huius
inclementia sistit. Frigidus enim
ventus aquilo et ad flatum eius
unguenta congelantur. Cum
diu durent adversitatis aquilo re
giones nostras premit quod diu cala
bet oculis nostris. Cum diu aqui
lone constringitur aromata
nostra rigor aquilonis. Parce
domine parce ab aquilone sponse
tue. Diu est quod urget quod premit
quod incubat spiritus hic durus et
vehemens. Cumulata nos
undique premit adversitas. Dic
ei domine ut surgat ut cedat
ut sinat locum ex respirandi.
Infortunium paupertas sollicitudo et
et graves undique perturbant ca

sus. Res infirme facile leduntur
et infelicitate abyssus aliam
invocat in voce cataractarum
tuarum. Occulte adversitatum nos
vocant adversa et quomodo sed dicat
aquiloni insurge et veni per
sede. Fumus inquit ysaias ab
aquilone veniet. Nobis autem
non tam fumus quam flamma ve
nit ille fornace a facie aqui
lonis. Ab aquilone frigus et
ab aquilone flamma. Ita est
domine. In dulcia manus tue ad
versatis michi. Manu tue vero
restringis. Ideo estuat animus
meus et in meditatione mea ex
ardescet ignis. Gravius iste
ardore sollicitudinis ignis est
et a calore eius aromata non
fluunt. Sed magis si quid humi
dum fuit siccatur. Presertim
ubi magis magisque adver
sitatum agmen se videt occasio.
Domine dolor meus in con
spectu tuo est et gemitus me
us a te non est absconditus.
Sollicitudinis mee ratio nota
est tibi sed meroris magis di
ce debueram. Sollicitudo enim
in merorem iam cepit tota tran
sire. Ubi consilii non refulgeat
occasio ubi bone spei se
vel umbra non offert. ibi non
sollicitudinis sed meroris est.

Ptes ihusti gemitus mei et cor meum merens Quiuli pe tunt panem et non est qui fra gat eam eis. dee eum q̃ frangatur. Non dico de uerbi pa ne. sed de hoc cotidiano corporis alimento. Non pa͞t celestis illius pinguedine reple aīam meā. Sed cotidiani huius panis te pia macie quedam meroris inducit. Ad uocem gemitus istius oblitus sum comedere panem meum illum celestem. Durus aquilo exterior aduersitatis. sed multo durior cordis anxietas. Aqui fres nos urget. me premit utrique. Ergo cor actio ne laboro in nobis et domestica quedam qm nobis. qz pro nobis. Hinc fortunii casus. hinc forenses insurgunt ca lumpnie. Alii submurmurant. alii insultant. et q̃ nō est humane industrie prudentie ne contingat. imperant eum accidere. Quidam irrident. quidam irrident. aduersam fortunā ad fatuitate trahentes. Successus bonos qbus exultant sibi reputant. q̃ aut prudencie. aut uirtuti ascribunt. non minus et diuini habundant inquit iob tabernacula predonum. et audacter prouocant deum. cum ipse omnia dedit in manus eorum. Quidam et predones et prouocatores sunt. q̃ q̃d dei est. ipsi tollunt. dum sibi attribuunt. et diuina dona hic ad proprie reflectunt efficientie industrie. Quid impensa desup nobis beneficia imparti nobis et An qz clementie di uine erga nos oculus bonus est. ideo tu erga nos neq̃ est? Cur nos diuina be neficia pariores reddunt ad derogandum. q̃ ad erogandum? Uides dne q̃ ex ptibus aquilonis nos flabra molestant. undique pflant incomoda in numera. pbra. Inter huiusmodi do lores distractus et constrictus illius austri lenia nescit flabra recipere. Exurge dne nō pualeat aquilo. Satis est. q̃ iam diu insurrexit. q̃ inquibuit. dic ei ut fugiat. ut discedat. et cedat ab austro. Iucunda iam pridem est olla a facie aquilonis. sed tu dne austrum emitte. qui faciat medium fornacis huius quasi uentum roris flantem. Non audeo continuos austri flatus rogare. sufficit. si uel interpolatione eius aquilonis malignitas tempes̃ extendis sicut in iob legimus aquilone super uacuum. nō super ortum. Non e uacuus ortulus sponse. in quo

camur (margin note)
al. (margin note)
al. inflectunt (margin note)
al. impetrat (margin note)
al. discedat et cedit austro (margin note)

supius animate plantatum-
tot aromatice spēs. Et quo
mō quibus meditacōis aro
mata leta pfluꝰ. Ubi a mēo-
re libera non sūt studia. ubi
const̄ constat adversitas. aq̄
lo stringitr. Esto dne zelo
tes emulac̄ sponsi. Dic aq̄lo
ni ut surgat. et cū austro di
al' vindicat midiet tpa sua. Sic quia ꝯm fiet
multitudine dolor meor in
corde meo. cōsolacōes tue le
tificent aīam meā. Videtis fres
qualit aquilo ad mensurā sui
austro ptuniat. et forte ubi ha=
bundavit aquilo. supabunda=
bit et auster. Aust enī et pf
flabit. et quas intulit aquilo
cōpensabit iniurias. Ergo
surgat aquilo. sevuat aquilo-
cōtumeliis fremat. dūmō occa
sione et quasi materiā pstat
flatibus aust. Nōne tibi vide
tur cōtires aquilonis flatus
ptulisse. quos in epla ad he
breos paulus alloquit. Mag
nū inquit certamē sustinuistis
passionū. Et in alio quidē im
al' effci prop̄ affci. in alio socii talit
conversancium effci. Nam et
vinctis inquit cōpassi estis. Et
sit tot aquilonis flabra il-
las sibi vendicavit vires
auster. Immo plane. Denique

audi qd sequit. Et rapinā inq̄
bonor vror cū gaudio suscepistis.
cognoscentes vos hre meliore
et manentem sbām. Quid cū apli
irent gaudentes a conspcu cō
silii. qm digni habiti sūt pro noīe
ihū contumeliā pati. nō tibi vi
detur conīt cōtires aquilonis spi
tus lenit ipis auster spirasse.
Considera illa tristia sabbati dnice
sepulture. nōne velut ad aq̄lo
nis flatu. aplor corda et infide
litate et timiditate quadā ri
guerūt. Resurgente dno
cepit aust lenis ortū eius p
flare. Totis hiis denique xl
diebꝰ in multis argumentis fide
ac resurrectionis et veritatis fi
et libtatis fiducia. sensim incale
ta supferunt. Ideo die pentheco
tes. qm factus est sonus vehemens
in cenaculo. ubi erant sedentes
apli. soluta est omnis congela
tementis frigiditas. sicut torre
in austro. et deinceps ubi vir tu
tutūq pfluxerunt aromata.
Sed nunq ideo aquilo diruit. se
nuit. Nōnne multo vehemencius
persecutor insurrexit procella et
impetus hostilis tempestatis.
Numq non emulator quadā cō
taciōnis. aquilo aust se opposi
gre. Quasi solis ortū pflare
tonat. quodam rigore duri spi

aromata restringi ṗse uolēs. ne
fluant. sed tanto lacius fluunt
Adu'sitatis ⁊ pspitatis alt'nis (tīns)
motibus nūc puotata. nūc pa
cata. sponsi xp̄i eccā eius. arō
ta uirtutū pfic̄ non desistit.
In psecucione eminuit u'tus.
in pace auctus ē nūs. In illa
fortes pbant'. in ista fouet'
infirmi. Quid ḡo nūc pnūtiā
ciam memorō ē. Et adhuc. et
si non tam uehementes. freqn
tes tamē aqlonis impetus.
sustinz ortulus sponsi. Alter
nant et̄ illum uices austri et
aquilo. Grauis impetus h'
tp̄e ecce impulit. ⁊ quidē ab
aquilone flam unde est origo
scismatis. Jnde orit' ⁊ ibi mo
rat'. Solus illic aquilo pūnt.
dic ei dn̄e ut surgat ⁊ disce
dat. Voca ⁊ dic austro. ueni
pfla ortū meū. ⁊ fluāt arō
ta. Non dico austrū felicitatis
⁊ securitatis t'rene. nā hic aust'
frequēter aromata stringit et co
sicrat. sed austrz voca gr̄e tue
Et si ita nccē est. ⁊ aquilonē
in illū stilem ortū mitte. nō
obstinacōnis sed vexacōnis
aquilonē. ut ipā vexacio det
intellcm ad obaudiendū. Aq
lonis rigore flagella ortū
tuū. ⁊ h' quasi u'bē excutiat tor
porem eius. ut audiuis ad

austri selenia spirituā cōflat'.
Iam ptib3 qn̄ tp̄ib9 aust' ⁊ aq
lo circa ortū nr̄m uices alt'nat.
Sic' enī nūc flat aust'. nūc
aquilo. ita hic aq auster ⁊ illic
aquilo. Aliquocies ⁊ simul flāt
s3 alt' foris ⁊ alt' intus. Foris
aquilo ⁊ intus aust'. ille fuīes
⁊ iste fouens. Fremat aquilo
⁊ tumultuet' foris. tantū' or
tū intus non pflet. nūq' non
penetret. Intima que est i
xp̄o non constringat cordis le
ticiam. Cū sis dn̄e ex nūc ḡo
gelidus ille spūs quiescet. qu
eit. ut non timeat a facie fri
goris eius. Fundata est hec
ciuitas tua ortus plantatus
in latibus aquilonis. Hic ue
tus in septimis dep' uocat'.
Tdeo iob talem sup eo depoñt
querelam. Ad dexteram inch
oriens. illico calamitates
mee surrexerut'. q nichil ei (ure betis illu dexter docuit.)
quit sinistra [illegible] infert. Cū
ecclā glē dūs [illegible] iusto corpo
rauit angulū .qu ūntus
⁊ pbata emitur ⁊ puocata
exteruit. Te bicio in ortū tuū
inpingit. situs est enī in la
teribus aquilonis. Effice nob
illū dextrū dn̄e. tempa illū
flatib9 aust'. Cooparabit' enī
nobis ⁊ aquilo in bonū tue
dilcōis austro afflante. Dn̄e

iussus siue permissus surgere aquilo
tribulacionis non nos terreat. mo-
dicum enim et consolacionis auster
suaderet si non interim intercedat.
Ubi enim habundauit afflictio ha-
bundabit et gracia. Sed quid nobis fiet al. nit
de cotidiano disputo tribulacionem.
alii nos solum aquilo perurgeat. Ab
hoc nobis dominus aquilone protegit.
alios imponens qui secularis
tumultus et turbacionis impulsus
frequentes excipiant. Cotidie nos
tamen exterius nulla perstringit. ex-
de intus nulla contingit. nec
tamen immunes nos esse sunt.
Quos cotidie cura non valet
interior afficit tedio. Unde cum
illis agitur in hac parte. quod ex-
terioribus non patent. sed nichilominus
aquilonem non effugiunt. dum
sibi in ... non placent.
festiua plus gaudia uertuntur
in fastidia. et hylarem mentis
faciem tristicia commutat. Fe-
lix cui non [illegible] est hec commutacio
Sed quis tam [illegible] est quem non ali- ... enim est.
quociens et [illegible] tedium conficiat
et exultet [illegible] tristicia. Denique
ubi prospero ferebamur nauigio.
ibi paulo post nodosa incurrimus. al. cado
et secunda fluentibus aura turbo
aduersus erupit. Etiam ubi non
excitat racio. instat turbacio.
causa non eminet et ... .

Irascitur homo interdum quod irracionabiliter patitur
et eius detestatur motum. nescit exc-
tu. Spiritus hic durus ubi uult spi-
rat. et nescit unde ueniat et forte
quo uadat. Hanc magis quo cui
tam est. Illam ex secundo mali tal-
BAS. afficio sed frequenter euadit ad bo-
num. Illum attingit. quo perurgetur. sed
fiat et deus de temptacione pro-
uentum. Cum uult ipse aquilonem
inducit qui uult dicit. Surge aqui-
lo. Et si interim de eius molestia
al. facto re queris scito de tali ministerio. Come
et ... et ... Tu
morans ut aquilonis vicinia
attendas. ... ut rigore
eius effugias. Non sube tibi
dum in lateribus aquilonis sim-
es. eius vicinia fuge. Si non
violenciam euadere potes. Dum hic
sumus semper vicinus est. non est
semper violentus. sed ...
... per aquilonem. reflectatur
per meridiem. Etiam cum impul-
sum non sentis. habe suspec-
tam viciniam eius. Cum tamen
turbines eius euadis. mox ...
tus auster vocatus adueniat.
Et si expanderis ad austrum alas
tuas. ut in celestem plumescant
... volatum. sic tu ...
te mitigat aquilo. et nascentes
in nouitate pennas ...
restringere ... Pennas a vola-
tu et aromata restringit a fluxu.

al. aroma.

Stringit ing̃p. non tollit. De
hemes eni tediu & amaritu
do cordis. virtutes ipas qd ret
non curit. Hic turbo ppositu
sui impellit cadem. non tollit.
Stringit leticiam. nō tollit co
stancia. Tedio afficit anim9.
s non gsti. Tristat. s obluc
tat tristicie sue. Non est mi9
fortis sic afflicta virtus. sed
mi9 felix. Quid illi cū vicio
cū quo rixat. cui bellu indicit.
Quasi sum non e fastidiu cū
quo fedus nō contrahit. Moles
tu pati non ꝑcipia. illi De
mꝑ non ipe anim9 hō opat.
s magis aquilo in cui9 la
teribus habitat. Id detestat
illud. eo qp adusus vir-tutem
eius molimina sentit. Nam se
tu ipe sit. quo tu tedio illd
bone queri sacrois tediu tolat
quo fastidit. fastidiu illud. q
ta cū amaritudine obluctat
amaritudini illi. amaritudini
violente. q de ingitate spea
ti distiplinalis ūuito se ingit
cid austrū anim9 ex voto se
vertit. & ecce aquilo adusan
ti & uito se opportune īmergit
Duz est sustine a facie fri
goris hui9 & fuge non stabi
cid votū laborat anim9 et
distipline tedio & hui9 tedij
odio molestia est utraz affto.

& non dulcesce qd elegis. et
sentie qd odeis. Molestu utruz & ꝑpugnare
& ꝑpugnare distipline desidia. | & ꝑ iusc
Quomo ihū bone tanta ta
diu toleras separatone dilecte
tue. Desidia inuita patitur
& quasi volutata in se sic pu
medo pceqt. Exprime tolat
qd non ad votu in te q bon
es eius solu delicias valet. sibi
imputat qd suffert in-dita. Sti
mulator ab aquilone venit
illi. s stimulus iste ad pcess
sponsam instigat. Hō stimulo
castigata. ad supplicationes
se confert. que se pcis i am
plexus pueniat. Mitiga ihū
bone sponse tue a diebus his mal
Nisi eni adueniret eam. habi
tabit in aquilone ma eius. Ex
ea consurgit adusus aquilone
nisi tu deus qui venis ab aus
tro. Domi aroma ppositum
sui & consta pura. sed non
fluit illi qui boni istius delici
is non fruit. Veni ihū bone
pfla ortu tuu. ut fluant arō
ta eius sicut torrens in austro.
Ipa est ortus esto tu auster.
Te rigante erit ma eius sicut
ortus irriguus & te flante
non deficient eius arōta q
dũ & c. Ꝺ p o ss am. XXXVIII. | XXXVIII
Exple ihū bone qd iu
bes & suffer austrū

de celo et induit illum in ortum tu
um. in animam sponse tue. Hoc fla
tu leni solue tedium. solue tristi
ciam ab eius affectu. nam utrumque
in vicio est. et profert speciem aq
lonis. Utrumque mentem ligat.
al' pure — et impedit a puro profluuio quo
dam leticie. Quid timor nonne
et ipse rigore gelido constringit
affectus. Ab alienus diue parte
sponse tue. Quid magis alie
num ab ea quam timor qui non est
in caritate. cum ipsa tota sit in
caritate. Ille seruilis est. illa
in libertatem uocata. Vidistis fra
tres hesterno virum meticulose
incedere. ut institucionis prima
subiret elementa. Quam morante
et quam nutante proposito discipline
rudimentis se passus est insig
niri. Et bene nostis. dum adhuc
secularis esset. quam largos elemo
sinarum riuulos manus eius fu
cause — debat. Quid esset te. nisi quod me
tem eius in hac parte timoris
al' p̄ — constrictio esset aquilo. Auster vero illam
corpore afflauit. sed non perflauit.
Ideo elemosinarum promptus perflu
dit aromata. sed abrenunciacio
nis preciosissimus ille aromaticus quo
eius liquor. post multos co
natus. vix tandem ab eo eis
tenuiter exprimi potuit. Pla
ne similis esset euangelico iuueni.
qui apud dominum de legis obserua

cione gloriatus. euangelice
perfectionis artatione proposita. tri
stis abscessit. nisi quod ille tristis
abcessit. hic gravis tristis re
cessit tamen. Videte timoris
aquilone flante sub lege. iudeos
de propriis eleemosinis quasi aromatibus
rara fluxerunt in ea. Ipso
die penthecostes quo spiritus
uehemens flauit ab austro.
tot hominum milia. bibitate ubo
nita. spiritualis perfluxerunt. Alio
cos rei familiaris cura con
strinxit. de reliquo. libera est
ab hoc aquilone satis diuitis cor
da largius perfluunt in contem
placione et amore dei. Non
accepistis inquit spiritum seruitu
tis iterum in timore. sed accepistis
spiritum adoptionis filiorum. in quo
clamamus abba pater. Ille
aquilonis spiritus est. hic austri.
Ille rigidus. hic tepidus. Ideo ille
tanquam grauis et ponderosus premens
quasi dicit. surge. hic tanquam leuis
et mitis quasi inuitat. ut veniat
et perflet ortum sponsi ortulum.
Ille penam habet. hic perfluua gau
dia. Ille minator est. hic bla
dimentis delicijs quasi manans.
Rogabo inquit patrem meum
et alium paraclitum dabit uobis.
Hic est auster inuitatus. et dicere
ut ueniat et perflet ortulum
suum. Perfla ortum meum. et fluant

aromata illius. Quidam fructus nisi pressi coacti per liquorem non fundunt. fructus autem qui sunt in orto tam delicate depicte non pressionem exspectant. coacti nec fluunt. sed austro perflati fluunt ultro. Intuemini mundi sapientiam. nonne violenta expressa videtur. et longe elaborata tam exercicio quam studio. At in mirificis auctoritatibus phie et velox et vehemens saepe erumpit abissus. Velis velocitatem audire. Cum steteritis ante reges et presides nolite pre. dabitur enim vobis in illa hora quod lo. Velis vehemenciam. Ego inquit dabo vobis os et sapientiam. cui non poterunt resistere adversarii vestri. Unde hec tam subita et tam serena profluenter. nisi hoc austro afflante. Audistis iam unum venerit ardo ta veritatis. tam perflua et grata tempore suo. Caritas ~~in ame~~ nonne diffusa est in cor nostra per spiritum sanctum qui datus est nobis. Ista est aromata que fluunt per spiritum. gaudium. pax. pacientia. longanimitas. bonitas. benignitas. fides. mansuetudo. modestia. continentia. castitas. Hec nonne puenerunt sed profluxerunt. Quod profluunt copia designatur. Quod ad flatum austri coactio tollitur. Caritas cogi non potest. gratis fluit. Non necessitate sed arbitrio fluit. austro tamen

flante. Quod enim consistit arbitrii libertas. si non aspiraverit auster. quaere. Flum et si arbitrium ubi est sponte liberum est. non tamen ad omnia liberum sed ad aliquid. nec electione nec execucione omnium libertatem habet. In eligendo sponte e libertas. sed non est semper ad eligendum. Eligere namque nisi libere non potest. sed est aliquod quod per se nec eligere potest. Omnis voluntatis eo ipso quod est voluntas e libera est cui adest. sed non et aliquid ad quod quam oportet adest voluntatem liberum abest. Licet magis sui iuris est quod intensum habeat voluntatem qua licet habeat voluntatem bonam nec tamen per lapsum in libertate consistit arbitrium. Quod vult aliquid semper libere vult. sed non est ei liberum quolibet etiam quod oportet velle. Est enim libertas que sine voluntate non est. et sine qua non est voluntas. et est libertas quedam quam non semper comitatur voluntas. Illa est in voluntate. hec est in quadam vole facultate. Illa est in ipsa. hec quasi ad ipsam. Ista passiva et illa communis. Et visus quedam est videndi virtus in oculo. et visus nihilominus que passio in videndo. Sic et in alio viri intellectus et po

tencia naturalis ad intelligendum et usus potestatis. In arbitrio hec simul occurrunt distincte ut uno sub nomine et aptitudo intelligatur et actus. Porro hic arbitrii libertas est et ad arbitrandum et in arbitrando. Hec enim in malo est semper sua est. illa quidem corporis serva quo infirmatam ad bonum quam contra malum libera est voluntas. mala corpore quam voluntas. sed fuit corpore quam mala. Omnis enim qui facit peccatum servus est peccati. Peccatum enim quos occupat. stringit et ligat. captivat. dum cogit. Sed tu domine converte captivitatem nostram sicut torrens in austro. Emitte spiritum tuum et renovabitur antiqua libertas. Renovabitur inquam non creabitur. Illa etsi obliterata est. ablata tamen non est. manet quod creatum est. sed movere se neque ad quod data est. Omnino non viget. Sic et in frenetici[s] nos minime innata irrationabilitas. sed in affectibus nullus eius motus comperitur valet. Eadem fuit eminentia gravius passio non reddit. sed resuscitata consopita excitat. Sicut et contra hominis libertas arbitrii non est penitus vel ex parte ablata sed peccato ligata. Est de quod facta est.

al' q'

al' in affectibus

co̅tre

sed est aliud accepta. Et ut sic dicam est libertas conditionis. libertas disposicionis et libertas affectionis. Prima negatur. et ideo semper bona est. sed nisi sanata fuerit. ut sana est ad bonum ut etiam in bono. quia in naturali aptitudine consistit. sed in habitu bene vel male constitute mentis. etiam in usu. Sed nisi fuerit aptitudo naturalis adiuta per gratiam nec habitus nec actus voluntatis ad virtutem spectabit. Invalida est arbitrii libertas. Porro postea ubi arbitrium fluctuabit. [illegible] auster et statim aromata fluent. Non habet hanc gloriosam libertatem et velle liberam que est ad bonum et in bono. nisi spiritus liberavit. Ideo dicit emitte spiritum tuum ut confirmat et velle et posse per gratiam qui primo possibilitatem ad utrumque contulit. dum naturam hominis condidit. Tres sunt enim nostras libertates. In tercia velle quia ipsa est adest. in secunda subest. in prima presidet ad duas reliquas potentia naturalis. Ergo prima voluntate potencia. secunda potestas. tercia voluntas. Non videtur idem potentiam ad aliquid naturalem habere et illud posse. Multa siquidem ad que naturaliter potentes sumus non statim implere possumus. ut cum naturalis facultas vel infirmitate impeditur. aut arte usuque destituitur. Frequenter ad lo

ra oculus vide no pt. cu tn
naturali non deficiat potenā
visus. Adest situs. z abest ipsi
Naturalit potens est vide. sed
actualit non pt. Sic z nalis li
btas arbitri maneat qde. s; ipedi
ta peccato. loq; non valz hic tria
illam libtatem. q est in bono. nc
fug; que est ad bonu. Prima
manet. mutilata qdem nc nimiu af ß
ter. reliquie nc manent dicetur sub
flores em p9 peccatum libum retin
quitur nobis bonu velle. Ideo nc
insidua libtas est. que consistit
in bona volutate. Sed p gras
hc ultima inspiratur. z sa reparā
z prima naturalit cetur. Sic ere
ta sit hc de libtate. qua bonu vo
lum9. quo bonu est ex gra. Sed
z alia libtas nichilomin9 p gram.
qua nd mo bn volum9. s; bonu
ipm affectuose. Illa libtas semp
in volutate est. ista no sic. Sp
eu libe volum9. affectuose non
sp. Affectus ad libtatem no
spectat arbitri. Hec tamē plac
lib3 est bone volutatis liber
tas. si affectuosa non fuit. Sed
cu auster afflauit. statī affectus
aromatice fluunt. Non prmu
ut exprimantur. libe fluunt. Vo
luntatem statim frequenter tediu
quodam z tristicia comitatur. sed
affectus dulces cu illis it non
sunt aromatice sed odoratu z
tactu pcipiunt. Dulcit senciu
z dulcit recoluntur. dulcit fluunt.
z dulcit pfluunt. Sibi fluunt. z
aliis pfluunt. Aromatica utiq;
sc. intus affectus. z foris affatus
Ad ista pt affluere libtas arbitri
s; de libertate arbitri non pcedit
Sicut affectus pue cont bona
voluntate sepe sit sic bone cu
assunt. z si cu ipsa sint ex oi tn
no sit. libera est sine istis. sed qd
liberalis redditur ex istis. Volunta
tem ipsam liberiorē efficiunt. sed
de eius libtate non fluunt. Flu
unt aut. cu auster pflauit. O
dulcis auster z ualde optabilis. cu
spm hyemalis rigoris horrida
soliu facies. z iocunde novitatis Verna tempies aride z
i ortis. Verna tempies z autupna
lis ubtas. Flatu in fluxu aro
tum. fructu sequitur maturitas
Ecce qd bonu z qd iocundu. i cubi
libus z in ortis aromatu aura
hanc expectare tam dulcem.
renouatem. z recentante fructu
spus. z pfundente aromata. spar
gente odores. Veniat dne huc
spm nobis. q p9 aquilonis
horrore ortulu nrm nova fa
cie vestiat. luctu nrm vertat
in gaudiu. Aut si qd bonu sequitur
aquilo. illic cu austro suas inui
ta Iungant officia. z ptes suas
exequantur. Utq; Aquilo stringat.
auster dissoluat. Stringat ille

lascivia. hic autem in gaudia perfluat
saporem Ille continentia preter con
scientiam exhilaret iste Ille coerceat
et iste repleat Factus sum inquit sicut
uter in pruina iustificationes tuas
non sum oblitus Bonus uter
sit congelatus et infusus Foris con
tinentie pruina intus repletio
iustitie Bene utrique flat. qui exterio
ra gelido quodam continentie spiritu
rigent et interiora rigantur perfluis
gaudiis Et ut auster flatum
ad interiora deflectas. perfla inquit.
Cum perflat in intimis flat et
impenetrabile nichil est illi Spiritus
iste est subtilis. acutus. et immo
bilis. perflans et non inflans Dum
inflat. caritas perflat Caritas inti
or est quam scientia et ad secretiora
pertingit Omnia interiora perflat
spiritus ipsum scrutatur et profunda
dei Ubi perflavit et qui perflavit
ista ibi scientiarum aromata perfluent
utiliter. Meditationes orationes sus
piria singultus lacrime ipsa
colloquia omnia velut aromata
fluunt. que de caritate ducunt ori
ginem Omnia que procedunt de ca
ritate aromata sunt gratia plena Ca
ritas est et copiosa est Aromatica
est et fluentia sunt Plena est
que de caritatis plenitudine
procedunt. prodeunt Plena sunt et
compressa non est. torcularis vio
lentiam patitur. eius aromata

al' aromatica

Torcular in hoc orto non legitur con
structum. sua vice torcularis opi
net auster Afflata quasi calcata
melius fluunt Gratuita enim et
exprimenda sunt. non extorta metu
sed spiritu fusa. Dicit. qui aquilone et
austrum ad hunc scilicet diversa et per
patitur Et quidem gemina hec
temptatione vexata etiam dei
bone spei et affectionis et opinionis
aromatibus habundat Ideo hiis
temptationibus perflandam dimi
tit. eo quod habitudine novit et magis
am pati locus iste latiore exerci
tione exoptat. sed in tali exer
citatione qui leviter tetigisse sufficiat
Reges sermo ad mutuas dilecti
ones sponsi et sponse transi
sit gratiam nobis digne prestante ihesu
xpistus qui vivit etc. XXXIX

Quam longe fiet a con
solatione mea sit alba no
ctis istorum Audiendum est dominus novit
sed ausu destitutor Cum
m[illegible] Hic est hortus mei
qualem super xpistus depinxit: non
sed poma quibus amice bestie
non fructus aromatici. non
fons irriguus. non alius pu
teus aquarum viventium Magis
autem in ortulo ostendit horror
spinarum et veprium Non audeo
te bone ihesu in talem ortum vo
care nisi forte ut evellas et
disperdas. et dissipes sermo et pla

tes pristina et sic tempore gressio. De pla
tatione depicte tue comedas. Fe
lix anima que te invitare digna est
ad fructus iam maturos. ad fruc
tus paratos et arbitratus nichil sol
tes aliqui utrima arbitratus sola ueris
acutie in fructibus. Utrima tam
tum sint. dummodo mali non sint.
Frequenter poma que sunt bona
sunt. tempore nondum congrua sunt. sed immaturi
tate sola displicent. Felix ortus
cuius omnes fructus et varia bo
ni sunt. et tempore congrui. Flenter decesse
nouit pomis suis sponsa. ad
quorum dilectione gustu dilectum
provocat. Veniat dilectus meus
in ortum suum ut comedat fruc
[illegible] tum pomorum suorum. Vi
de quam morose et modeste et quam
multa preconia facta sit hec invitatio.
Non enim presumit ut dilectum invita
ret. non [illegible] sic ad delicias. donec
delicate satis se nouit desponsata.
Quid enim est. Puritatis nec ipsum de
lectabilem illum conductum putare
sine illis indulgere. quam predictis non
sunt preditis dotibus laudibus dig
ni. Temerarie presumptionis pu
ta. si prius quam aptus sis ad conte
plationis usum. ipsum invitabis. Tu
cum ad delitiandum tecum sollici
tas. qui forte sordes adhuc de
lictis. Ortus tuus sentibus hor
ret et silvestrit. et illuc ipsum invi
tas. Inuita illum. non ut iam

delectetur. sed ut deleat quod plantau
it dextera tua. Inuita illum ut
purget primo [illegible] postea
plantet. In [illegible]
utroque labor est. sed cum delectatione
de tempore ueniet fructus matu
ros. Veniat inquit dilectus meus. al. et
Non tamen blanditur et applaudit
presenti. sed et in absente iacdes
cunt vota ipsius. Falsus amor
et simulatorius. absente obliuis
citur. presenti blanditur. Non sic spon
sa. non sic. sed absente desiderat.
presente letatur. Veniat inquit dilec
tus meus in ortum suum. ad me quod
austrum invitat. Ipse veniat.
et sufficit michi. Ipse auster est — ipse auster est meus. ipse aromat est meum.
meus. ipse amor est meus. De
us ab austro veniet. et auster veni
et cum eo. Denique ipse plenus est
gratie et veritatis. Veniat auster meus.
qui sensus illustrat. et suauis il
labitur. Auster meus est sponsus. Ipse — al. meus
ortum perflat. ipse comedit poma. — al. dat
Veniat dilectus meus in ortum
suum. ut comedat fructum pomorum suorum. Com
mutationis tempus iam transiit. Flo
res pepererunt fructus quos
parturierunt. Hyemps abiit. re
cessit uer. estate iam inclinata
maturiorem autumpnus impellit.
Veniat dilectus meus in ortum su
um ut fructum pomorum suorum. Ecce iam
venit plenitudo temporis. ideo
Veniat dilectus meus in ortum

sum Poma primatam fecit. ideo con-
dat fructum pomorum suorum Fi-
culnee prima [illegible] poma de-
sedavit. cum no-
dum esset tempus ficorum accessit
ad ficum secus viam. Vertit folia
et nichil fructus invenit. Ante te-
mpus comedendi et ante tempus
fructum accessit ad eam mane
esuriens. Novi ego ficulnea
matutinos a prima pulcia fe-
tus ferente fructus primitiarum
fructus integre virginalis. Nec
erat hec ficus plantata secus
viam. sed in orto et in orto con-
cluso. In orto que tendat dis-
cipline materia. et arta custo-
die sepes. Fecunda plane ficus
et pulcherrima inter alias specie
frequenter deambulabat ad eam do-
minus ihesus. illud forte dicens. Sub
umbra eius quam desideraveram
sedi et fructus eius dulcis gutturi meo. Pro-
xima fructus quos protulit ser-
vasti. intima proba furtis manus
non depredasti. anni Fluit aut
optimos fructus tulit. et eos
qui renasci nos primum. Alii successe-
runt in locum eorum. id est per virginali
continentia amara prima. Et
dulcius illo nativo fructu
quod hoc subsecuto. et te et dilectum
tuum cibabas. Ve misere tibi.
quia veniet dilectus tuus. que
tibi veniens quod facies etc. eos
voltus. quo te vertes pre pudore.
que pudicitie fructus perdidisti.
quo te vertes cum accesserit. cum ver-
terit folia tua et solitos fructus
non invenerit. Pudebit illum
non confusione tua. Recole illa
noti virginalis consecrationis
tue verba recense. Sub hiis so-
lis attende. quia iam non est
prius fructus. fructus integri-
tatis et virginitatis. Tales co-
secuti sunt. sed iam ablati sunt. Non
bene conveniunt consecratio et cor-
ruptio. Lesa virginitas gra-
nati solet. sed redonari non va-
let. Gloriosa deo fuit de te civitas
dei. sed ignominiosa facta sunt in
te. Cum confusione
duplici et rubore de ceteris
in planctu agnosce partem in-
ani. Quis dabit capiti meo
aquam. et oculis meis fontem
lacrimarum. et plorabo lapsam
non vilem de plebe. sed quasi
primam de virginali grege. Quis
unquam dabit michi fontem lac-
rimarum. ita ipsa que lapsa est
lacrimis tota perffluit. De
ora irrigua lacrimarum rivis
decurrunt. Alta suspiria
et amorum gemitus prodeunt. Quis
contigua semper culpe con-
fusio supprimit. Vidi mise-
randam in miseria facie
dilectum voltum. fructus in-

nas. singultus. sermones inter
intercidebant. A lapsu contine
noluit. A lacrimis continere non
ualet. Age quod agis fructus dig
nos penitentie. Ammonet te dolor
merore consumere. Cum propheta dic
Nolite incumbere ut consolemini
amare flebo. flebo et ego tecum
forte et dilectus tuus et ipse gla
tiuabitur tibi. Ut lazarum fleuit.
forte plus ipse flet quia plus dolet.
qui plus diligit. Miserationes
eius multe sunt. ideo inquit propheta non
sumus consumpti. Denique non tu
consumeris. quia consiliarius est
tibi et consolator conuertens
merorem tuum. Quomodo ut dicam
quod uix intelligi potest. non permoue
bitur. ipsa dissimulare tamen eius as
pectum luctus tui miserabilis fa
cies. quod ipse diu retractato mero
ris tui fletum. dolore cordis ta
ctus intrinsecus. Si feceris dig
nos penitentie fructus. reuiuiscet iterum
dilectus tuus in ortu suum. ut nam
penitentie poma libenter comedit. Bea al. debitum
tus tamen qui primeue puritatis al. s.
fructus intactos seruauit. Bo al. quod fuerit
num est in maturitate puenire
et perseuerare in ea. Ideo sponsum
preuenit in matutitate et dicit
Veniat dilectus meus in ortum
suum ut comedat fructum pomorum suorum. Veni
in ortum meum soror mea sponsa.
Vehemens amator est dominus ihesus

et ad unam inuitationis uocem
aduolat libens in ortulum spon
se. Quasi peruolat. et preuenit
in matutitate. Veni inquiens
accipiat hoc ubi singulare sensus
apte cohibebit quod dicit. Veni. Sic
est puer. non est precius retribuere
sed in continenti sponsam reuiuitat reuiuitat
Veni in ortum meum soror mea spon
sa. messui mirram cum aromatibus meis.
Durus est affectus qui non permo
uent inuitationes. et reinuita
tiones iste tam dulces. Quid
hac uicissitudine gratius? Quid
mirabilius isto commercio? O
admirabile commercium. delicie di
patris. gloria celi. angelorum delicie
ad ortulos meos inuitari se per
mittit. et ad suos reinuitare non
permittit. Et quis iste est ortus. Vi
us dicitur ipsius. Non ait ueniat
dilectus meus in ortum meum. sed
in ortum suum. Nunc quidem uere suum
quia ab ipso datum est. et ipsi de
bitum et iterum deditum. Veniat di
lectus. Veni soror mea sponsa.
Magna dulcedo. et apta distinc
tio. Illa desiderat. et iste impat
sic dicit ueniat. hic dicit. ueni
Ecce inquit. sto ad ostium et pul
so. si quis aperuerit. intrabo intro
ad eum et cenabo cum illo. et
ipse mecum. Non licet bone ihesu
iterum morari ad ostium sponse
ipsa enim te noctis ultro interpellat

Reddere uite restituta eam. Dedisti ad mensam eius. Vide quanta sit apposita tibi, sciens quia tanta oportet te preparare. Tanta inquam et sufficit ei. Ipso autem dico, totam se impendit, totum te rependere. Quomodo tamen est. Si illa totam se dat, et tu te diuidis? Exiguum tamen plus est toto ipsius. Totum eius porcio quedam est gratie tue. Ideo et sinus tuus est, et sit tuus sinus est ortus. Veni in ortum meum. Ergo fruens in orto sponsi copiosum illum et delitatum et gloriose consitum paradisum uirtutum Christi libenter accipio, quas secundum genuinam naturam uel ab eterno habuit uel accepit in tempore. Ergo per huiusmodi ortum sponse statum anime uel ecclesie interpretabile, et uirtutum ac fruitionis dotes quibus ditatur a sponso. In illo considerentur bona corporis, in isto capitis. Dulcedine ubique contemplationis cibatio. Sed quid illa ad istum? Quanto gratia Christi uel anime uel ecclesie precellit uirtutes, tanto delectabilior in hunc ortum ingressus. Ad illum operacio plus spectat, ad istum contemplacio sola. Sponsa et dilecta de illo laborat cum illo, et in sudore uultus sui uescitur. In istum cum introducta fuit, nichil reliquum est nisi

delicie tantum. Sunt tue et istum intrare. Nec intromittitur in istum nisi de illo. Hic est de actiue ad usum speculacionis. Aut si contemplacionis in illum sponsi ortum admittimus, filius est actionis. Utrique de illis multis ordine quomodo uenitur ad hanc mirandam. Non enim nisi in habundancia uirtutum ingreditur in ortum dilecti. Ingredieris inquit Iob in habundancia sepulchrum. Et illius instancie hic sonat in ortum. In sepulchro enim ueritatis quies, et quedam a curis occultacio. In orto ex primitur incitus et epulacio. In sepulchro feriamur et in orto fruimur. Dicitur ergo in sepulchro non nisi in habundancia ingredi, sicut scriptum est: multa in orto. Ideo sponsi de orto ... in ortum inuitat. Veni in ortum meum, sponsa. Ingredere, ingredere sponsa in contemplacionem uirtutum dilecti tui, ingredere in speculaciones eius, memoracione eius solius. Ibi deus uirtutum docebit te in uocem diuinam, et deducet te mirabiliter dextera tua. Cibabit te pomis uite et intellectus. Mirram et aromata messuit tibi. Messui inquit mirram meam cum aromatibus meis. Immortalitatem enim et incorruptibilitatem messuit pro

mortem. mirre siquidem beneficio
corpora mortuorum perdurant illesa. Messui mirram meam. Bene sepelitur
qua et primus accepit. et solus
recepit. Primicie enim Christus. deinde
que sunt Christi. Per illum resurrectio
mortuorum. qui primus resurgens
iam non moritur. Bona talis
mirra et melior quam hec bestialis.
quia carnem mortuam non sinit putrescere. Ista reditiua non sinit
deficere. Erat et mirra eius precellens et singularis. illa castitatis
virginalis. que nullum titillacionis motum surgentem sensit.
nec fomitem habuit. In quo
nec motus est talis repressus.
nec fomes remissus. Coniunctus
est enim in unctionibus mirre et
mirre sue. Aliorum caterva est effecta mirra. et continentia perimit
nec fuerunt a corrupcione
hec a corruptibilitate carnem
dominicam custodiunt illesam.
Aliorum mirra corruptionem carnalis incentiui subsequitur. hec
incentiui fuerunt omne. Illorum
concludit. et huius precedit. In
ihesu nec causa nec corruptio. In eius
matre et si causa non tamen corruptio. in aliis omnibus et causa et
corruptio. Mirram in motus
insurgentes carnalis concupiscentie respuit. Mirra marie
tales motus nesciuit. mirram
ihesu talis nec mouendi nec causam nec
originem habuit. De plenitudine eius omnes accepimus et
mirram de mirra. Mirra inde
castitatis munere et imitacione
ipsius est. Ideo cum in nobis mirra
metit. suam metit. Utinam in me
multam mirram inueniat quam
metat. mirram cum aromatibus. id est abstinentiam mali cum affectibus boni. Districtiorem carnis et deuociorem cordis. Sine alicuius temperantiam. siue tolerantiam in iniuriis accipiamus. in
mirra. bona iustitie virtutum aromata faciant. Hec est enim gratia. si
benefacientes et flagellamur. si
ipsi nosmetipsos foris affligentes eo ipso suauiter intus afficimur. Christianum de ~~mart~~ laurencium in agro. cuius festa nunc agimus martiris
mirram demessuit. aromata
multa. Confessionis mirra. confessionis aromata. Ad ignem
enim applicatus Christum confessus
est. corpus suum tradidit ut ardet. facultates dispersit pauperibus. Caro eius cremata est
propter Christum. sed cor magis in Christo
Ideo de craticula non tollitur ad ortum. Et dum in craticula ceteris ab orto non abeat. nunc tamen
in orto. non tamen totus in eo. Caro eius adhuc corruptione
tenetur. nondum refloruit. Respo

humiliacionis

rebit autem cum fuit corpus meum configuratum corpori claritatis ihesu. Tunc inveteramus immortalitatis myr- rris ram quam ipse premessuit et aromata multimode glorie. Tunc vere invitabit et dicet. Veni in ortum meum soror mea sponsa. Tunc gladius plene cum aromatibus suis se mirram messuisse. Tunc enim et passionis sue et precium que in aromatibus signatur al' calore precio effectum. Cum clamore siquidem valido et lacrimis preces offerens exauditus est pro sua reverencia. Factus omnibus obtemperantibus sibi causa salutis eterne. Volo inquit ubi ego sum illic sit et minister meus. Ubi nisi in orto suo? Et hoc in generalis resurrectionis completione. Tunc enim in ortum eius ingredimur cum affectu se condignum quem et desiderant speculamur quales fuerit sanguis per ipsum et qualis iam resurgens factus est ipse pro nobis et in exemplum nobis. Quod dico resurgens. Et ante resurrectionem eius omnis conversatio orti pulcherrimi graciam prefert. Sed quod ante al' et plantavit postea messuit. In resurrectione et maturitatis et messionis est tempus quo unusquisque laborum suorum fructus percipiet. Quod ergo nos in ortum suum vocat. quod mirram quod sua

se messuisse aromata subiunxit ad contemplandam resurrectionis gloriam hortatur que futura est per ipsum nobis. vel que iam in ipso processit pro nobis. Sermone iocundus et delectabilis processus intrare in ortum ipsi intrare in plantacione ... quodammodo processum de virtute in virtutem eo quod Processum inquit non audeo prorectum dicere. nam ad virtutem ipsius virtutem et plenitudinem pollicetur tudine quibus sibi prorectum polli- cetur. Iocundus plane digressus magnus modus quidem Ansquam magis fastus repprimitur hiulanie ne fastidiantis hiulacione nec famem excitatur emulatore nec famem contemplatore saciatur. Compunctio hiulat. imitacio excitat. contemplacio delectat. Prima primum provocat. tercia pascit. Primum inhonestas provocat honestas compassio pascit vitas. Denique paulo post ipse dilectus ipse sponsus amicos et carissimos sibi invitatos et vocat ut comedant et bibant. et ut inebrientur. quo et maior illis magistri auditus die suo per blandicie et proponit convivio. Comedi favum cum melle meo. Tunc illud istud bone utrumque est et illud mel quod dis et illud quod est. Et hoc in loco mel illud quod est ipse intelligentie se compendi

offert. Cur non dicis fauum tuum sicut mel
tuum. Cur hac distinctione non uteris.
Quia fauus tuus est. sicut et mel
tuum. Quomodo manifeste illud expri
mas. cum illud sileas. Tua enim utraque
natura. sed diuina tua. et que naturaliter tua
humana non est que naturaliter tua. sed
magis assumpta. et dignatione
tibi est effecta naturalis. Comedi
fauum cum melle meo. Ante sacre
virginis conceptum quasi mel solum
erat. et sine fauo nondum incar
nata diuinitas. Postea mel in fa
uo. deus in homine. Nunc autem
fauus in melle. homo diuinitate
vestitus. Et si cognouimus christum
secundum carnem. sed iam non nouimus
ut apostolus. Sicut deus erat re
conditus in carne. sic nunc versa
vice ipsa caro occultata est in
deo. Et si glorificata est caro illa
ut iam spiritualis sit. et infinita
tis nil habens. tamen est occultata
quodammodo dum magis in eo est cum
quod ipse est deus attendimus et ado
ramus. Quodammodo carnis fauus
deitatis in melle reconditur. dum
admiratione magna et fidem ad
se trahit ex integro manifesta
te reuerentia maiestatis. Ja
ergo post resurrectionis gloriam
ihesus comedit fauum cum mel
le suo. et sine carnalis infirmi
tatis iniuria in assumpte carnis
sua delectatione diuina et sibi soli

natiua consumit. Comedi fauum cum
melle meo. Bibi vinum cum lacte meo.
Jam dicis tuum esse utrumque tam
lac quam vinum. Tua sunt enim utriusque
uini nature utriusque propria non aliis
uicia. Et sicut bibit vinum nouum
ita et lac nouum. Cum lacte magis
meo. id est cum lacte nouitatis tue.
non infirmitatis mee. Cur respon
sa. properat ad tam dulce conuiuium.
ubi vinum est sponsi. ubi lac. ubi
fauus. non inanis. non vacuus.
sed melle plenus. Mel inuenisti
comede quod sufficit. ne tu ad
totum non sufficis. Ipse autem
ihesus non comedit ad mensu
ram. sed totum comedit quod suffi
cit ad totum. Tibi dicitur ne sis
scrutator maiestatis. ut non
opprimaris a gloria. Ipse scrutatur
omnia etiam profunda dei. Nemo
nouit patrem nisi filius et cui uo
luit filius reuelare. Ipse totum
comedit. ipse cui uult et quantum
potuit. Quasi principium tibi pol
licetur huiusmodi cibis se refectu
rum fauo. Ubi dictum fuit in escam
tuam fel. et in siti aceto potaue
runt. memento quod talia pas
sus est ihesus. Sustinuit illa
in cruce non bibit. uelocem
amaritudinis transitum signans.
Bibit autem cum lacte suo vinum.
Non turbatur amplius ad mo
numentum pro lazaro. non contristatur

usqz ad mortem. no sibi ipa mor-
te aceto z felle potatur. Verea
tnsierut. nona successerut. Tur-
batio illa. csticia. tedium. dispen
satoie ab homie suscepta. de
homie ueteri in lactis dulcedine
nona demigrarut. Novu vinu q
hausto oblivioni traditur. pores
angustie z non ascendut sup
cor. sz novis z puris z lacteis
in carne iam resuscitata potat
affectibus. Cu nulla iam de re-
liquo iniuria. molestia nulla.
aut in aia. aut in carne sic
pus ut assumit. aut sustinet.
Sed acetu cu felle mixtu qd
degustavit. plibans. non bi-
bens. in vini z lactis transiut
saporem. Hanc z tu fidelis aia.
que sponse dignitate pfun- ab. p
gis. hanc inqua z tu tibi comu-
nicionem futuram cfide. Ideo
hec in se completa predicat.
ut tu tibi similia distas sparare.
Tecum enim comunicat volet. tecu
bibet. Non bibam inqt de hoc
genimine vitis. donec bibam illud
novu in regno meo. Hoc tibi
regnu significat. cu ad ortum
te vocat. ad ortum deliciaru.
ad padisum voluptatis. ad
fructus maturos. ad fructus
iam perceptos a se. z a te pcipi-
endos. Tunc bibes vinu cu
lacte. ut oblivisceris poris an-

gustie. z nove resurrectionis
degustes dulcedine prante
dno nro ihu xpo. Smo xl.
Messui mirram mea cu
aromatibus meis. Come-
di favu cu melle meo. bibi
vinu meu cu lacte meo. Ve-
ni in ortu meu soror mea spo-
sa. Putate fres vocacioz hanc
ad scrm fine referri. qua comple-
tis omnibus sacramentis eccle-
sia ipa invitatur ad regnu. qui
mittet dns messores angelos.
eo q regiones albe tunc erut
ad messem. O felicia tpa p-
mitive ecclesie. qn ubi erat a-
ger illius. qui copiosos pduce-
bat fructus. qnta in maioribus
erat fecunditas mirre. Et apos-
tolorum z mistice doctrine fir-
mos opantes. Putatis inter-
ipa fidei inicia. cu ibi semina
mitterent messionis ia ex tpe
z quasi maturas ad falcem
regiones albe. Quid mora-
ris ihu bone. z cur sponsam
non invitas in ortum. Nonne
iam dicere poteris. qr messui
mirram cu aromatibus me-
is. Comedi favu cu mel meo.
bibi vinu cu lac meo. Ubi nunc
martyres in mirra. ubi fui doc-
tores in favo. ubi fluentes
spu. qui signant' in vino z
simplices in malo. quos lactis

dulcedo figurat. ꝰ An non
agꝫ ecce tue ia tanta gloria
mdatus ee vide. ꝰ Multi-
plicasti gentem. non magni-
ficasti leticiam. Multi creden-
cium fructus. sed aromata pau-
ca. Pressit autumpnalis uber-
tas. Primus illis nascentis ecce
diebus. nunc hyemalis horror
purget. Pressit autem ubertatis
annus. nunc sterilitatis incubuit.
Post spicas florentes et letas- al. a
stiles et urredine confecte ex-
urgunt. Cur non dicis iam
Jhesu bone. Veni in ortum meum
soror mea sponsa. ꝰ Quid
conspectas. Cur moras facis nec-
tis. ꝰ An ut post hanc hyeme
autumpnus redeat. Letabuntur
ad huc coram te sicut letantur
in messe. Tunc benedices corone
anni benignitatis tue. et ca-
pi tui replebuntur ubertate. Pi-
guescent speciosa huius mundi. ex-
inde videre deserti et precacionis
suorum novissime maturitatis
cana albedine messibus in eis
inducet. Multiplicabuntur in
senecta non deficiente nec con-
fecta. non sterili. sed in senecta
uberi et bene pacientes erunt
ut annuncient. Pacientes quod per-
miserunt. annunciantes quod perce-
perunt. In pacientibus mir-
rantes metes. in annunciantibus
comedes favum. Tunc electos tu-
os compunctionis vino potabis.
consolacionis lacte inmisto. Si-
si enim abbreviasset dominus dies
illos. salva esse non posset omnis
caro. Metit et dominus nunc et si al. metit
non tam tecum mirram. tamen nil-
tam mirram afflictionis sponta-
nee. favum comedit cum melle
et expressa spiritualium dulcedine
sensuum et coniunctionibus figuris
nos fecit obscurari. Vinum cum lac-
te bibit. quod sublimes sensus et
excedentes contemplaciones fi-
dei et morum simplicitate tem-
perat et indulcat. Deli florem
diligit. si tamen assint lactea
quedam fomenta pullorum.
Cum fuerint expensa hec omnia.
cum preterierint tempora martiri-
um doctores qui quedam favi sa-
porem gemmetes in misterio ab-
scondita misterium complebunt
suum. et disputacionibus hereticorum
expressi. doctrinam melleam persede-
runt. cum nidos suos. et dies
complebunt. vel pulli qui lac-
te foventur. vel fluentes spiritu qui
inebriati vino ire. obliviscentur
que retro sunt. cum consumata hec
omnia fuerint. non enim tran-
sibit unus apex. aut unum iota
de lege. donec omnia fiant. et
exultabit omnis etas storum a ca-
duca auditu. Veni in ortum meum

so. me spo. mes mir me cu
aro. me. comedi fa. cu mel m
bibi vinu cu lac meo. Ihesu
comedi. bibi. Pteri tpis sit
hec uba. et consumacioz co
pleta signit. Ac si dicat. co
summatum est. Veni i ortu
meu soror mea sponsa. In
ortu illu ubi nulla in sipes
vrtica liliorz glam contestet.
ubi vrantem rosam aspitas
spinaz non vallet. ubi arbor
nulla est cuius sit interdictus
accessus. Veni in ortu me so
me spon. mes. mir cu aro
matibz meis. Audite qz no
metit q suu non est. nisi q
ipse pseminauit. Ne seruus ille
malus et piger. qui pigricie
sue causam in dnm interpreta
cione maligna transfudit. Scio
inquit. qz homo durus es. tol
lens qd non posuisti. et metes
al' qd ubi non seminasti. Bene pig
in quo no inuenit dns q me
teret. et ne malus. qz diligenci
am metentis dni i duricia
puso sensu conuertit. infruc
tuose qd accepat seruans. et iu
dno riose de bono senciens. Non
metit dns ihesus nisi q se
nauit. no metit nisi suu. Cz
inimicus homo sup seminat
fructo suo. non metz illud. sed
vl' metet angelos suos q colligant zi
zania. et faciant fasciculos
ad conburendu. qui colligant
de regno eius omnia scandala
Ergo primo purgat regnu
suu a scandalis. agz suu a zi
zanys. et ortu suum ab inutili
gramine. ut non ii sui metat
et colligat. Si modo veniat
ihesus sonz nos angli. tribu
lis intonet nouissima tuba.
al' ro pducat iudiciu. ignis i con
spectu eius tam descat. aduo
cetur celum de sursum. et tra
desterne pplu suu. si nos hic
omnia pocumpent subito de im
tis viris qua tenetis siuaz.
Ubi vero essetis collocandi in
dicio. Inter istos eius qui
congregabunt illi. an inter
illos qui congregabuntur i co
gregacione vinis fustis i la
cum. Inter zizania an inter
aromata. An et forte verum
de nobis arbitium hesitat.
Cuius glabitur in agro suo se
nichil habere zizanorz. Felix
in quo quid paz est. et idips
non occultu. non fortu. sed
fortium et lapitaus in quadam
cr vinatu ubertate. et q sta
tim cu aduertit. auellit ho
ab orto suo. Ve michi dicat
sponsone mea. si homo durus
es. si exactor austerus. si tollis
q non posuisti. et metes q no

seminasti. Ve michi si totum me
tus quod seminasti sine remissione
et quietatis recipiam. Immo non totum
quod in me seminasti exercuit. Uti
nam mirre mee acceptum dignus
habeam fasciculum ut in medio ube
rum tuorum commorer. Utinam aroma
tum meorum vapor exiguus et
modicum parens ad te ascen
dat. Immo quod offeram tibi integrum
favum mellis. Ecce tibi offeram
meditacionem assiduam in lege tua
quam puram et plenam intelligen
ciam spiritualium sacramentorum. Ecce
sapienciam melleam quam paulus
loquitur inter perfectos. Immo sicut
fertilis tellulis ita purissimus figura
sacramentis celestis sapiencia ... al' tactis
in mutua collacione et sacre veritas
figurata quiescat et non pa
rum gracie trahat ipsa veritas ta
libus quam celestis exposita. Ecce tibi
in quodam cratere cordis mei
vini et lactis illam quam potero te
paratum miste. Rara est ...
tam hora ut qui mente excedit
deo sobrius est distat ut alta
sciens consenciat humilibus puri
us fiat qui puriori inebria
tur intellectu. Quintus favus quod in
genis quod uber et celeste conu
uium hijs diebus est transfatus
dum reinallensem dicto abba
tem cuius nobis dum istum locum
tractaremus initiatus est transitus.

Videtur michi in illo die sublatus
est ortus noster et inundatus et gran
de agricole deo resignasse mir
re fasciculum. Immo ullus talis in aluea
ribus nostris relictus est favus. In eo
nec inter cerne ... et mellis favum
et mirre fasciculum cum aromatibus
bonis. Quis illo vel vita purior
vel doctrina prudencior. Quis
magis illo vel egrotus carne et
alacer spiritu. Immo eius qui ...
mellea effundebat stillas carne
languidus magis tamen intus in
spiritu celestium amore languebat
mirrata carne mentem aroma
titam cremator continua inde
fessi amoris odoriferum incensum
laxabat. Corpore desiccato et ani
ma eius sicut adipe et pingue
dine replebatur. Ideo labiis exul
tacionis laudavit dominum et os
eius favus distillans labia ipsius
na totus gustus in labia modes
to vultu et tocius corporis habitu
tranquillo senos ... affectus
Sensu prestitimus erat sermone non
preceps. Modeste rogabat redde
bat modestius molestos susti
nens molestus nulli. Acute
intelligens modice referens commu
nio ferens. Memini frequenter illum
cum ceptum de assidentibus aliquis
interrupisset importune sermonem
illa suspendisse donec alter
totum effudisset spiritum suum. Et

P 111

cum oportunum sermonis impetuo
sius defluxisset gurgites. eadem
qua sustinuerat tranquillita
te suspensum verbum resumpsit.
oportet loqui et oportet silere ad'pt
Velox ad audiendum. tardus ad
loquendum. sed tardus ad iram
Quomodo ad iram dicendus tar
dus. ad quam magis ut sic di
cam inventus est nullus. Un
de favus. quia sinceris undique compo
situs et constitus cellis. in omni ac
tu sermone et gestu ipsum puta
bat dulcedinis mella sudare
Felix in quo Jhesus integrum
favum quem comedat invenit. est
enim non conficticium. Vide na
turam favi. quasi galeato capite
est propter formam vasculi cul
minati. Deinde de superioribus procedit
et de superioribus prodit. Bona secundum
paulum galea spes salutis
est. A spe siquidem superiorum
omnium actuum caput. et tocius stu
dio vite inchoare debet. et illi co
herere. Ad hanc tendere et hac se
continere omnia temptamenta tua
Si vidis hominem propter spem su
periorum in omni actu etiam adver
so casu repleri gaudio spiritus.
qui super mel est dulcis. quid
hunc nisi favum credidis in cunc
tis cellulis mella redundantem.
Quid cum hominem cernis ca
pacem sensu. conversatione

compositum actuum et vite equalitate
convenientiaque coherente sibi.
talibus undique vasculis consoti
atus tamen. et spei que reposita est in
cellis. melleo exhauritur liquore
nunquam aliud tibi quam favi crementi
sitatem depingit. Duplici
ter quidem incommodum. si simul fuit
et dissipatus dissplicere et indeco
cione quadam desiccatus. Aliud tamen
est si servat spem. ut inventa
virtute. aliud si inmagistratus fo
rma ad infundendi favore spe
bona gratie refert. ut domo spiri
tus dulcedinis receptacula apta
non desint. et idonee cellule mel
le superno. Post ad favum de quo
loquimur. integer erat et inmo lig
ne exuberans. Plenus erat cel
lar. hinc illacque distillabat dul
cedine. Sermonis divini assiduus
operator. favos componebat Ni
favi quibus adhuc integris multorum
cotidie indulsam. simul Pro
lestam non serabat. subtilitatem
quam plus attencionis quam instructio
nis ministrat materiam. ad
moralem expositus sensum. custos
sensus illam verborum cellis innit
tebat. Prudens erat eloquii
ministra quo inter pectora dispen
sabat. Lactea in salutem et
consolationem parvulorum exhibebat
doctrina. cum tamen letificantis
et inebriantis vinum sermonis spe

latent immiscuit. Ita est lac ipsi vinum optinebat virtute. Semper enim institucione et fino eius lactes animi auditoris in optimum celebri ante alicate mentis expressi furtum arripe consueuit. Unde qui potabant mirum dicere poterant. quia bibi vinum cum lacte. vino in lacte Sonant ista tempare mistice et in alterum vtrumque largiri. Facile ad edificandum utebatur materia sed vehemencia inebriantis gratie sentiens in verbis. Facilis erat intellectus. sed affectus vehemens. Dolendum quidem quod tanti viri subtracta nobis est copia. sed nichilominus gaudendum quod talem de ortulis nostris fasciculum mirre ad celeste illum ortum premisimus. Illic ornamentum est. qui nobis fuit adiumentum. Et si vacuata videantur aluearia nostra. et ortus meditus. multos tamen reliquit manipulos. de quibus potens est deus per intuitum incrementa creare fasciculos. Ad et in hoc operatur ecclesia. donec per successiones continuas. omni gaudium dispensacione completa sponse sue iam perfecte et consumate dicat. Veni in ortum meum soror mea sponsa messui mirram cum aromatibus meis. Comedi favum cum melle meo. bibi vinum meum cum lacte meo. Comedite amici bibite et inebriamini carissimi. Ad quod ipse et

si in generali ecclesie introductione in divinum gaudium quod post resurrectionem fiet perfectissime speratur. cotidie tamen angelicos cives ad congratulacionis convivium invitari credimus cum sta quelibet anima sive qualem supra meminimus sive inferioris perfectionis et gratie. in paradisi amenitate transfertur. in ortos spirituales virtutes. in locum tabernaculi ammirabilis usque in domum domini. Hec recolite fratres. hec recordamini. et effundite in nobis animas vestras. Ignita est hec recordatio. et liquesce faciet animam tuam. et in delectaciones. et in desideria effundi. qui transibis in locum tabernaculi ammirabilis in voce exultacionis et confessionis sonus epulantis. Dulcis ibi utique sonus. et amici epulantur et domini invitantis. Invitatis est enim vox. comedite amici bibite et inebriamini carissimi. Amici inquit et carissimi. Blandiciarum hec sunt nomina. sed hec blandicie adulacionum non sapiunt. officium et dulcoris sunt plene Et hec blandimenta a domino plata inebriandi non carent effectu. efficacia sunt ad demulcendos eorum quibus fiunt affectus. Habent tamen inter se distincionem. et aliquid amplius gratie prefert carissimi. quam amici vocabu

nota

lectio

ad q.

nota

ad blandicias

aplis

Vos inquit apostolus dominus amici
mei estis si feceritis que ego pre=
cipio vobis Iam non dicam alibi
dicit vos servos sed amicos quia omnia
que audivi a patre meo nota feci
vobis Videte et hic quandam dis
tanciam Illic dicuntur amici et hic
sed dilecti Ibi quia faciunt hic quia
sciunt Ibi propter ministracionem hic
propter misterium Ibi comedunt et
hic bibunt utrique amici nondum
tamen karissimi Carissimis in potacione
accidit ebrietas Ipsa nominis forma
superhabundancia quandam latenter
insinuat et significatione plenitu
dinem qualitatis Carissimus est
qui caritate plenissimus Carissimus
est qui caritate imbutus et infusus
est cuius medulle et ossa et omnia
interiora caritatis rigore rigantur
Fiet quia carissimus est inebriatur
et si inde carissimus est quia inebriatur
Denique quid aliud est inebriari
nisi caritatis perfectissime delectacione
repleri Aut forte sic distinguere
valemus ut sint carissimi plenis
sime diligentes inebriati perfectis
sime delectati Comedite amici bibi
te et inebriamini carissimi Amici sunt
qui vel agunt vel audiunt karissimi
qui adherent Amici agunt pro eo
et audiunt ab eo karissimi inebriantur
ab eo Amici sunt quibus nota fe
cit que audivit a patre karissimi quibus
plenam ipsius patris infundit no
ticiam Ibi multa docentur hic di
ligitur unum In karissimis non est aspe
vel doctrine distencio sed diffusio
simpla et sinceri amoris Amici sunt
qui contemplantur divine volu
tati karissimi qui inebriantur et imbu
amoris divini voluntate Come
dite amici Ita non dicit Edent
pauperes et saturabuntur sed come
dite amici et inebriamini Eduo
pauperes qui inebriantur ab ubertate
domus dei Eduo paupertas
ubi ubertas Comedite amici
bibite et inebriamini carissimi Ami
ci inter nos karissimi mecum Amici
propter dileccionem socialem karissimi
propter sponsalem Inebriamini ca
rissimi Introduxit nos in cel
lam vinariam ut ordinarem
in nobis caritatem Non est
caritas ordinata nisi cum nimis
ima fuit vehemencia caritatis
debriata Non est ordinata nisi
cum omnibus aliis affectibus fuit
supordinata Bonus ordo super
eminencia amoris Supereminens
amor karissimos efficit Carissimi
sunt in quibus nichil est vel cari
tate vacuum vel alteri negocio
vacans Ordo plenius est cum
de caritatis cumulo in ebria
pit Comedite amici bi et ine
karissimi Ibi omnes amici et omnes
karissimi Omnes potantur et omnes ine
briantur Non sic autem in hac

Ordo plenius est cum de caritatis in ebrietatem
gradum transit

gualle lacrimaz uo sic. sz multi
amici z pauci kmi. multi potant
non inebriantur omnes Et qui re-
briant iterum temperantes fiunt. Ad
hilaram mente exceduit. z ad so-
brietatem solitam demum redeunt
temporant z excitant. Molesti
fiunt. z post paululum iterum vigi-
lant. Ideo sequitur Ergo dormio.
z cor meum vigilat. Hec tamen
non videntur vigilie dormicioni
succedere. sz ipsam comitari. Preter
nobis dns ihc q sub hoc dicendi
sub capitulo vigilantes intelligere z
nos audire q cum pre [illegible] xli. f xli
Ego dormio z cor meum vi-
gilat. Post hestinum capitulum
[illegible] racionis [illegible] talis [illegible]
sionis primo infertur. Tunc erat
generalis inuitacio. hic est [illegible]
[illegible] singularis. Ibi plures inui-
tantur. hic unus [illegible]. Ibi dr
inebriamini kmi. hic que caris-
sima est. qz sponsa est. dormire
se refert. Ergo dormio. Ad [illegible].
si ad comunem inuitacionem respo-
sum reddit singulare. Multi
kmi. sed omnium est cor unum z aia
una. Una est inquit columba
mea. Amor unit z amor [illegible]
at. Vide q iuste fit omnium [illegible]
ta [illegible] quos in comune carita-
tis vehemens liquor infundit
Vere vehemens uirtus amoris
inebrians z abalienans. Vltra

audire quoniam caritas abalienat
animum quem inebriat. Ergo inquit
dormio. Ac si dicat dilecto. Tu
me ad ebrietatem uocas. et ego
tota huic [illegible] vaco. Ergo dor.
z cor meum vigilat. Ab aliis dor-
mio z quiesco negocijs. Ideo cor
meum liberius vigilat ad [illegible]
[illegible] hanc ebrietatem. z vinum po-
tandum. Vide mirabilis. De ebri-
etate dormicio. z de dormicione al' ebrietate
vigilie. Ille dicit inebriamini et
illa dicit ego dormio. Bonus
sopor mentis excessus. z aliena-
cio ab affectibus carnis. z si [illegible] z
[illegible] a sensibus corporis. Tunc ma-
gis vigiz z [illegible] amor spi-
ritualis. cum consopiuntur penitus omnes
affectus z passio animalis. Et dor-
micio z inebriacio utraque aliena-
cionis vicem profert. z quodam
in hoc ipso adinuicem tenent [illegible].
[illegible] mente [illegible] illa sibi ar-
ripit. z penes se manere non
sinit. Utraque statu pristinum ipsi
anime ut sic dicam furatur. z no-
uos inferunt affectus. Ergo dor. z
cor meum vigilat. Dormiunt alij
sopitum sunt. z delectacio cor in
propria voluntate z uoluptate
quiescit. a talibus ego dormio
ut vigilem tibi. Ab increpa-
cione tua dne dormiunt alij.
ego ab increpulacione. Du-
ra hec increpacio satis qui [illegible]

simulando sic homines promittit
desidie. Sic est. Magna incre-
pacio detectionis signum. Ab hac
increpacione dormit qui ex dis-
simulacione diuina compunctionis lecte
securitati se tradens. dissimulans
paciatur non attendit patrem re-
penitentis repulsam. Pacie-
tis longanimitas et incerti non
percientis in vecundis me-
tibus vim habet increpacionis
et eadem dominus tolerancia qua hones-
tas fecit sollicitas, dum eas ipse
reddit securas. Ego inquit dor-
mio et cor meum vigilat. Dor-
mio non increpata sed incrpu-
lata a vino. quod quidem vocas ka-
rissime tibi. Crapula ebrietatis
tue mundo me tollit et tibi red-
dit. soporat et excitat. solacium
obliuisci me facit et tui non
sinit. Ego dormio dormiunt me-
cum. iuncta illud quod ipse in sa-
lore dissimus. Si dormierint
duo simul fouebuntur mutuo. Sic
fiet ut ex dilecti presencia ob ve-
hemenciam amoris cor meum vi-
gilet amplius. Cor meum vi-
gilat. cum tuus amor in eo am-
plius viget. Ego dormio et cor
meum vigilat. Dormio propter tuam
requiem et propter raptum evigi-
lo. In sompno dulci quietis mee
sollicitudo amoris te vigilan-
cius sompniat. Dulcis sompnus

et dulce sompnium. nescit
alia solum te scire. vacare
tibi et te videre. sicut hic di-
citur sompnium ut sic dicam et
umbram et enigma. Bona est
copula copia vacacionis et
visionis istius. Visio ista sic
alicui sompnio simile eo quod in
humano arbitrio et industria
fiat. non ex investigacione
nostra. sed ex visitacione orientis
ab alto. Paulus qui dormit
cum mundo moritur. qui vigilat
cum vivit Christo. Dormiat uti-
nam sicut anima mea dormitione
hac. et fiant vigilie mee ta-
lium similes. Utinam vigiles sic
non impolentur. Nunc autem
ista vice ego vigilo. dormit
cor meum. Dormit spiritus solo
vigilat. Et si caro dormit
non statim spiritus vigilat
Indulgetur animo requies non
dum tamen ab illa gloriosa
ebrietate absorbetur et rapitur.
Dormit temptacionibus non
tamen excitatur illis inebrian-
tibus blandimentis. Et quamvis
frequenter gustentur redivina
tamen novitate animam qua
inebriant excitant. Sunt vi-
giles dei sunt qui nunquam ab vino
illud inebrians digerunt quia
semper madent eterne dilectionis
ubertate. Tales in daniel libro

vigiles legis. Bene vigiles in quibus
nichil est quod soporacione indige-
at. sed totum invigilat deo. Bene
vigiles quorum non interpolantur
vigilie. Nullus in eis aialis af-
fectus sentitur que deceat conspiri-
ut expeditores sint cordis vi-
gilie. Sunt quedam vigilie sol-
licitudinum replete molestia. de
quibus petrus. Sobrii estote et
vigilate quia adversarius vester dya-
bolus leo rugiens circuit querens quem devoret. Et
vigilate. state in fide. Hec et ille
miserabilis sollicitudine non
carent. quibus certe debeant
doctores. sicut illi evangelici pas-
tores vigilantes et custodientes
vigilias noctis super gregem
suum. Vigilie iste quadam torque-
tur molestia ob imminentis ma-
li cautelam. Vigilie sponse dor-
mientis non continent malicie
cautelam sed copiam boni. Occu-
pate enim mente vehemencius dor-
mientis inexplete vigilias
indicit. Vigilie quedam sunt
vel desiderium captate presencie. vel
delectacio inde recepte. Vigilie
bone. Vigens et non somp-no-
lenta devocio. sive in concupiscencia
dilecti presentis. sive in concupiscencia ab-
sentis. Hec non vigilat nec vigi-
. nisi iniecta. et quantum ad sensus
vel studia vel desideria concepi-
ta mente. Ideo dicit. Ego dor-

mio et cor meum vigilat. Et
in iob legitur. quod in visione noc-
turna cum sopor irruit super
homines. et dormiunt in lecto tunc
aperit deus aures. et loquitur. et
pulsat. ideo hic sequitur. Vox
dilecti mei pulsantis aperi mi-
chi. Sive vigilat nesciens qua ho-
ra venit eius dilectus. Quasi co-
tinue sunt vigilie sponse et vox
dilecti. Cor meum vigilat inquit.
et statim addicit. Vox dilecti mei
pulsantis. aperi michi. Cor me-
um vigilat et dilectus meus non
dormit. Vox eius pulsat et dicit.
Aperi michi. Cor meum vigilat.
et ipse statim evolat et audit
vocem eius. Vox inquit dilecti. hec
vox michi nota est. hec contra
alias obsurdesco voces. ad
hanc experrecta sum statim. ut
sonuit in auribus meis exultans
pre gaudio. Multe voces obstrepe- al' obstrupe
solent. et falsas insusurrare blan-
dicias. sed non sic vox dilecti.
Magna fides prudencia sponse.
et discrecione spiritus pollens. que
scit distinguere vocum inter ver-
sucias demonum et blandicias
vocis dilecti. Vox inquit dilecti pul-
santis. Nunc talis vox qualis
illius. Si inquit philosophorum. si inquid
hereticorum. Sicut legis in psalmo.
Valida vox eius est. stultam
facit huius mundi sapienciam. Iec

et apostolis nemine ad perfectum adduxerit. Vox ipsius consummacionis summa complectitur. Vox eius consummacionis precepta continet. vox eius mouet affectus. Vox inquit pulsantis. Pulsat enim et penetrat efficacior ad instar ancipitis gladij. leniter illabitur. et blande persuadet. quod nulla potuit alia doctrina obtinere. Quis altius sermo. sed alta misteria. Humilitatem conscientie. morum contemperancia. obseruancia obediencie. mundicia carnis. contemptum mundi. Concupiscentiam ethnorum. diuinitatis noticiam. quam nunquam disputacio. quam distinctio tanta aut sermone tradidit. aut inspiracio persuasit. Resurrexit dominus gentium. impassibilitate resurrexit eum. eternitatem vite. maiestatis reuelacione. hac docente separat diuinus et suspiritus. Notus in iudea deus. in israel magnum nomen eius. Nusquam tam. Nusquam tam expressum. Nusquam tam impressum. Nusquam tam spersum. In israel magnum nomen eius. sed non ceteris magnum uel euidenti doctrina. uel uehementi deuocione. uel numerosa pluralitate credencium. Olim loquens deus patribus in prophetis. nouissime diebus istis locutus est nobis in filio. Ideo ualida vox uirtutis. vox dilecti. sed iudeorum nequiuit qualescere in auribus. Audiuit gentilitas et confessa est. et non negauit dicens.

Vox dilecti pulsantis. Utrumque agnosco esse dilecti. vocem et pulsum. verbum et uirtutem. Vtique michi sonuit dilectus meus. vtique me demulcet et mouet. voce et pulsu. et ut sic dicam cantico et psalmo. Bene pulsat et quasi tympanizat. quod ubi et operis concordem mouet symphoniam. Tympanum puto ipsum. Accede tamen. sed distinc. pulsat. chores opera uitam. Omnis in eo corde excitatur et sonore sibi. tacite melodiam dulcem resultant. Christus ipse pulsat seipsum. Nemo inquit tollit animam meam. sed ego pono eam et iterum sumo eam. Vide quid tibi sonat ista posicio. sumpcio. et utriusque potestas. Quid ipsa sit pulsantis causa. nomine et ipsa maiore ad cor nostrum pulsat et excitat. ut nos uelut cytharam quandam effici. sit sonancia consonancie uitam.

Vox dilecti pulsantis. Bene dilecti inquit. quasi ex dileccione sola et gratia loquentis. et pulsantis. aperi michi. quia caput meum plenum est rore. et cincinni mei guttis noctium. Refrigescit in iudea caritas. iam transmigracio fit ad gentes. Illi missum est uerbum salutis. sed repulit illud indignum se iudicans eterne vite. Exclusus sum ab ea. tu aperi michi quia caput meum plenum est rore. et cincinni mei guttis noctium. Caput christi deus.

deo patre gloriantur iudei. eius se iac
tant habere noticiam. filium rep
bant et blasphemant. tu apertum
michi. Caput meum plenum est
rore. Non tales desiderat. non
sitit. magis fastidit. ideo ple
num est. plenum est rore. eo quod
sensu leves sunt. rore carен
tes ponde. non habentes aliquid
in assercione momentum. Rore
leves. obstinacione congelates quasi
ros et gutte. in necessitates et per
natres. Et cincinni mei guttis noc
tium. que gelide sunt et tenebrose.
Nam est quidam ros qui noc
tis non est. Ros tuus ait ysay
as deo. ros lucis. Cincinni mei
pleni sunt guttis noctium. Sicut
adheserunt scientes litteram
nescientes sensum spiritualem
de bing noticia dei. De figurali
legis observacione iudei gloriant.
misterium diffitentes veritatis et
prefiguracionis veritatem. De su
perfluis et emortuis signis se
iactant. Molesti sunt michi dis
cipulos meos premunt. velut
quedam capitis mei ornamen
tum et decus. ideo fugio. aperi
michi. Quidam heretici per dei
tatem. ad quam nec fide valent.
nec racione possunt attingere
conantur extinguere. subtilia et
consona scripturarum testimonia. et
et que divina utitur auctoritate

te. quasi quosdam cincinnos capitis
non coherentibus disputacionum sua
rum argucijs. et velut quibusdam
ad rore instar minucijs insi
ciunt. corrumpunt. opprimunt. Hij quod
noticiam dei sibi presumentes. et
spiritualium sublimitate sensuum. qui
in ipso dei capite et capillis su
perbe locari errori conferuntur. et
guttis noctium. ut intelligas eos
minutos. gelidos. fluidos. et non
coherentes sibi. Sed et si quod videlicet
sanum quasi caput ipsum tenent fide
sacris sufficienter communicare.
subtili vigent sensu. gelida tamen
propter maliciam. questia et propter
ypocrisim obscura et propter velocem
transitum fluida. gaudium enim ypo
crite ad instar puncti. hunc tale
ihesus foris esse indicat. opprimen
tem et quasi gravem sibi refugit
Huiusmodi non tam ambulant
quam volitant in magnis et in
mirabilibus super me. superba ela
cione. pendulo vagi in aere
Ambiciosa quidem negociacione
perambulant in tenebris. de re
ligione lucrum venantes. Spiritua
lem se simulantes hic doctrina
fluidum ad instar roris eloquium
incita et occulta et qui nocturna
nosse misteria sapientie dei. sit talis
tenere caput et culmine et in ipso
ipso inherere vertice eminendi
magis quam intuendi studium gerere

riut Istos moleste ferens et fugitans ihesus dicit Aperi michi soror mea Que intus es. que non vagaris foris. que non in sensibilibus volitas. que non vis externis foris sed intus tenere Aperi michi Aperi michi que non queris nisi me. que tota es mea Tota mea et nunc multiplici mea Quam multiplici? Audi quam multiplici Soror mea. proxima mea. columba mea. inmaculata mea. Soror mea quia in assumpta carne cognata Proxima mea. quia de latere cum in cruce dormiret. de sicut adam eua noua facta. ut non iam sint duo sed una caro Ibi est cognatio naturalis. hic coniunctio personalis Ibi soror. hic sponsa Columba mea per spiritus graciam. inmaculata per remissionem et disciplinam In carne soror. in sacris sponsa. in spiritu columba. inmaculata in castitate. in virtutibus omnibus mea Aperi michi Age quod agis. aperi michi Tibi intus sum sed aperi michi in illis in quibus adhuc foris sum Aperi illis ianuam. introduc in locum tabernaculi admirabilis Pulsa ut aperiatur tibi ostium magnum et euidens. sicut paulus dicit. ut pateat introitus persuasionibus tuis ad affectus eorum. penetres ad illos. ut ad te post hec introducas Aperi ad illos. ut intrent ad te. qui foris congelato frigescunt affectu Spiritus tui digna aliorum introductione renouare me. Quid dicis. Expoliaui me tunica mea. quomodo induar ea? Quid dicis. laui pedes meos. quomodo inquinabo illos? Expoliasti te tunica tua tunica carnalis cure tunica etenim molesta et forte polluta tunica tua te constrinxit. moueat induere. Zelus domus tue comedit me. Ideo iuxta ysaiam indue pallio zeli. Iuxta argue obsecra predica oportune importune Non est pedes polluere hac incedere via Si quis adhesit puluis excucies illum de pedibus tuis Non pollutos sed pulchriores emendat pedes via quia cum dicit Quam pulchri super montes pedes annunciancium pacem annunciancium bona Ne cum ceteris operum meorum exempla te moueant Tangat manus si presentibus ad libitum Zelotes ego sum tu quoque per me zelare Ocia delicia sepone paululum meis implicare negociis Omnis militans deo istis cum iubet se implicare oportet negociis Cum diues essem pro omnibus pauper factus sum Equalis deo exinaniui me formam ministrandi accipiens. quia pro omnibus mortuus sum ut qui viuunt iam non sibi viuant sed

michi. Attendit talia in dilecto
sponsa, et hiis mota exemplis
ad emulandum sic ait: Manum
suam dilectus misit per foramen
ad tactum eius intremuit venter
meus. Partum paupertatis, per-
secucionis et mortis foramen-
orum suorum ad me intromisit ex-
empla. Hec me tangunt et mo-
uent. Ita tremor ventris motus
est mentis. Audi denique motum
eius effectum. Sequitur enim: Surrexi
ut aperirem dilecto. Audire et intel-
ligere quam propere properare satis et perve-
nimus ad esse festinantis hores.
Sponsa ad quam cantica huius
blandimenta cantantur, morose
congratulatur attendit, et properans sese
rorem promittit columbam, immacu-
latam audivit vocantem. Con-
templare si hec in te sunt, et si
sunt, verere ne perdas. Si non
sunt, magis verere ne non accipi-
as. Attende per quas et imitatores
et emendaciores sic dicit: Sur-
rexi ut aperirem dilecto. Et tibi
vanum sit surgere ante noctis quam
delectacionis illius sic pane ma-
ducas et bibis vinum de quo su-
pra dictum est: Comedite amici, bibite
et inebriamini carissimi. Vanum pro-
uenendum sit tibi nisi cum levitata
sis surgere cum dormis sopnum
dulcem, donec tibi dicat dilectus:
aperi michi. Non ambicionis vox

avaricie non inquietudinis non ela-
cionis vox moneat animum, non de-
mulceat blandimento fallaci.
iste tibi ignote sint voces, non
tibi iste opus bonum suadent, sed
tantum ad dilecti tui vocem assurge-
re. Sermo et capitulum post ascensionem. **xlii.** [margin: Sermo xlii]

Propriore sermone huius loci
parum discussimus, non dicimus [margin: al. discussimus]
filium sponse sue deplorasse solacia
[margin: al. desperatos] usus et molestias carnis que
fidei nostre sinceritatem humane et
prefide doctrine corruptela temp-
tant infirmare et subtilium persuasio-
num insidiarie rore nocturno quem [margin: al. per]
princeps tenebrarum, princeps aeris
huius latenter et leniter instillat. Illa
et alio scripture loco que ita qui aque
redundaverunt super caput suum. Hec
ergo inductus est a nobis dominus
ihesus, molestias fugiens, hodie
inducere gaudia ferens. Hec indu-
tus est solacia implorans, hodie
secum solacia portans. Hec ple-
nus iniuriis, hodie gratus. Illa
interpretacio iniurias respicit, ista
refertur ad plures. Non omnes ad
predicacionis opus vel ydonee sunt
vel delegate. Non enim omnes cor-
ruptelas fidei refellere vel suf-
ficiunt vel hunc munus perficiunt.
Non pertinet omnes esse muros et
sponse. Omnes pertinet sorores et
sponse. Nam omnes pertinet susti-
nere prius iniuriam. Omnes debent

amplexus gratiam Fuit secundum interpretacionem hesbuam toris illius nocturni liquor molestus. hoc dicitur iste sic contritus Ibi loquitur ihesus querelas depones. hic loquitur blandicias suggerens Ibi fugit infestos. hic solum ad sponsam festinat. Aperi michi soror mea proxima mea Disciplina hic attende custodie / ubi ianua passim non patet Ecce illic intrabit ad arbitrium. ubi ihesus sine interpellacione non intrat : nec nisi cum fuit audita et nota vox eius O me feliciorem si de mea anima hoc dici queat Porta hec clausa est. et princeps nec furtim nec furtiuo indisciplinatus affectus intromittitur. soli principi patet Pone domine ori meo custodiam. ut soli principi pateat. cum assistit ad illud. Aperi michi portam iusticie et ingressus in ea gratulabor tecum. comedam in ea. et bibam et inebriabor Denique et ego inebriabo te guttis meis Non accedo sterilis. sed madens suauiter illabente rore gracie Aperi michi. Intus iam intus tibi tibi sum. sed aperi michi. ut amplius intrem Aperi michi. iam quasi nouus accedo. et recenti rorantis affectu. ut ros tibi fluat eloquium meum. cum deitatis mee tibi instillabo arthana Caput

meum rore habundat / et contemplacionis diuine in me nunc subtiles et fecundos parturit sensus Quid autem humanitatis misteria solum moraris. Quid tam diu ad solos pedes resides ; Surge ascende ad caput. illi aperi Aperi in hoc michi quia caput meum plenum est rore Humanitas graciam comparat. diuinitas confert Humanitas impetrat diuinitas impertit. et penetrat Humanitas fundit cruorem. diuinitas infundit amorem Caput meum plenum est. ipsum est ros ipse illabitur leniter anime medullas irrigat Usque ad aliquid ingressus sum. aperi michi ut pertingam ad intima. ut diuinitatis mee dulcis noticia influat. et inficiat totum quod est in interioribus tuis. Aperi michi. ut diuinitatis mee subtilis ros cordis tui terram infundat. et inebriet eam Et revera sic est. ubi in materia maior est gloria. ibi in meditacione maior est gracia Que plus habet excellencie. plus sibi congruencie. plus refundit et ingerit Que quodam nunc sine in oblato progat. precepcio eius oblacionis plus erogat Plus omnibus placet. quod omnibus prestat Singulari misterio peculiaris debetur cernendi modus

Non est humani iuris. non est
enim moris humani. Concutere et per
uigili menti donatur. non tamen
ad notum. sed cum ipse vult et dicit.
Aperi michi. Quid est dicere aperi
michi. nisi quodam blandimento
affectum illicere. mouere nequiam.
ut mens ex parte tactu tante
lucis choruscto ad pleniorem
perceptionem se preparet purgatam.
Sic supra quasi osculo dicit. aperi
michi. que ex modica perceptione
ad maius participium sui quandam
auiditatem prouocat. Aperi michi
soror mea. Quid est ihesu bo
ne quod rogas aperi michi. Tu ipse
habes clauem dauid. aperis et ne
mo claudit. Apercio tua apercio
est. Apparere et nemo tibi claudit.
Cum minima ex parte maiestatis
tue cepit gloria scintillare. animam
ad se subito auertit et rapit. sic
sinit sibi claudi. dum ipsa cho
ruscat. Cor quod penetras aper
tis tibi apertum tenes. dum te non
subtrahis. Et forte utrique+ et aper
cio sponse. Apercio sponsi. appari
cio eius est. Apercio sponse appa
ratus eius et coaptacio ad tam
dulces usus. Caput meum ple
num est rore et cincinni mei gut
tis noctium. Caput meum ple
num est et eo madent qui illi
adherent. Delectabilis est deus
in se. et delectabilis in sanctis

+ necessaria est. et cognitate sit sibi. Apercio spon=
si

suis qui de ipso per graciam ornantur
et ordinacione sua quasi quedam
distincti clarum presenerunt in eo
pulchra utique contemplacio
decencie eius. vel graciarum que proce
dunt de ea. Diuisiones enim graciarum
sunt. ac si quedam distinctio cinci
norum. Inuisibilia et ipsius quedam
perferuntur distinctionem perfecte uiden
tur ad mee tamen capacitatis me
suram. uia distinctis signis et
sermonibus aliud et aliud signi
ficantibus. que in ipso unum sunt.
quasi plura et uaria innotescunt no
bis. Cincinni ad solam eius
magnitudinem respiciunt. Cum
hec cincinnum puta. Quidam ad
solam potenciam. sic et hec quidem
intellige. Similiter quidam ad sapi al' quod
enciam. quidam ad bonitatem quidam ad pre
destinacionem. ad prudenciam. ad
graciam. ad indulgenciam. generaliter
cogitaciones generaliter. quod ad unam
sufficiencionem complectitur. ideo et qui ad
unam pertinent pro uno cincinno inter al' credere
pretari quam alia pro alio credere potest al' ad alia
Inuisibilia ipsius ait apostolus. per
ea que facta sunt intellecta con
spiciuntur. sempiterna quoque diui
nitas eius. Illa pluraliter protulit.
hanc singulariter sub intellectu.
hanc quasi uelut caput accipe.
illam uelut cincinnos. Illa diui
nitas in se una et simplex est.
sed in effectu aut in subiectis et

effigiem particularitatis ipsam in sub
iectis varie figuracionis recipit Nimirum
Adeo eternalia nomina mutuo in
se dici patitur. non sic autem deno
minata Essencia dei sciencia eius est.
cum confusionis veritate et sue ydemp
titate non tamen cum bonum est deum esse
aliquid et frequenter bonum eius illud idem esse.
sic et potencia cum voluntate in divi
nitate eternaque eternaliter est denominata
ideo ab hiis nam se mutuo con
sequuntur Denominaciones enim iste
cum aliquid esse creaturas effectum con
tinent. cognata ab illis multi
tudine traxerunt. et se nequeunt con
mitari Ymmo ydempititas et im
ra divisitas utrique inexplicabiles.
utrique ammiracionis plena est. de
vocionis et reverencie occultissi
mas et efficacissimas causas con
tinens Arcade sponsa ad hoc ca
put dilecti ad cincinnos eius stringe
ge rorantes eorum multum eius
dulcis liquoris elicies Plena
sunt guttis noctis. guttis occul
tis. guttis huius nota te dulce
dine refrigerantibus Fit quidem
gutte tales expresse frequencius in
gri fluminis efficiant impetum
Bonus quidem qui desiderium estua
tis amoris refrigat Sive su
pradictis modis caput cincinnorum
intelligas. sive in capite illam
deitatis nudam noticiam que est
facie ad faciem. cincinnos autem illam

que per speculum fit et in velami
to enigmatis in utrisque refrige
ry uberem rorem repies Adeo
forte capiti ros simpliciter assignatur
gutte vero cum adiectione noctis
cincinnos attribuit. quod hic vi
sio que per speculum fit et in ve
lamento enigmatis. noctis
quoddam licet qualitatis minus ful
gens et minus lucens Simulac
sta via sponsum. caput et ca
pilli devocionis rore madescant
Caput intencionis et cincinni
cogitacionis ad modicum et mi
denciam capillorum stricte sint al's
tecte sunt. pingues sunt Con
venencie contenuate disciplina al's
continuacionis perseverancia per
tente. exultacione spiritus pin
gues. ne ad modicum tenebroso
et gelido malicie et negligencie rore
inficiantur. quem princeps aeris hu
lenit et latenter aspergit Cave
fallaces infectiones eius. sponsum
sed celestem illum se mereatur habe
rorem Claude illi. et si dicit
aperi michi soror mea. nullam
tibi cum eo cognacionem esse fingas
Que illi cognata est. inmacula
ta non est. Prava cognacio
qua contagio sequitur Cristus quidem
sororem dicit. immaculatam sub
iungit Ausculta quid dicat possi
Vox dilecti pulsantis Hostis
primo aggressu timide agit Sep

al' via
al' to
ins' a attribuit
|| tum
al' tenebrosis

cantis modo deprehendi timens
palpat non pulsat. Dilectus
tuus inhoneste volens pulsat
audenter. Aperi michi quia caput me
um inquit plenum est rore et
cincinni mei guttis noctis. Ac
si diceret. Aperi michi quia rore pre
ventus illabor. Aperi michi. aperi
te para tamen per vicie. Tunc ista
Exui me tunica mea quomodo indu
ar ea. Lavi pedes meos quomodo
inquinabo eos. Tu dicis michi.
Aperi. Ecce aperui. Parata sum et
domesticis turbari demum cu
ris refugio. Nolo quam semel
exui recindum tunicam. Quomodo
induar ea. Quomodo stultus. Nolo
acquiesco. non possum non egere re
inductionis ubi iam audiui lancea
rum vestita subtilibus. Novi quam
laboriose sunt partes marthe. quam
onerosa operta tunica sit. quomodo
tamen frequens distinuendo ministerium.
inquinatos oportet illam af
ferum pedes habere operum gressus
Non possum de maria in mar
tham degenerare. Optimam partem
elegi. apertum et paratum effice cor
meum ad adventum dilecti. Non
videar in partibus marthe passim
molestias quas sed absolutus ad
illas iterum reuti festinat. Nu
da ab omni materia mundi. et
sine impedimento velamus liber
et quasi revelata facie gloriam con

templativa dilecti singula ut aperi
am ei. Via hec via pulcherrima est.
non potest per eam pes impollutus
incedere. nec pollui in ea. Brevis
via. via dilectus stat ad ostium ho
spitans et pulsans. quasi more impa
cientis. Pulsat ad ostium. expecta
vit aditus et ardencius dili
gens aperiente me prevenit. Ma
num suam immittit per foramen
et ad tactum eius venter meus
intremuit. Quid sibi vult hoc loco.
quod sponsa que clausit ostium
cubiculi sui. non hoc quoque obtu
ravit foramen. ne quid ad illam
ingrederetur. Relinquit. In ceteris cau
tus agens. cur hunc locum neglige
ter reliquit. An forte hoc in se ma
teria noverit foramen. Quis enim
in se omnia potest nosse foramina.
omnes aditus. omnes aperturas.
nisi ille qui sicut in ezechiel
legitur in lapide precioso foramina
preparavit. Ipse foramina ubi vult
parat quia ubi vult spirat. Ipse
manum mittit per foramen. per
apertum aditum inspirationis occulte
virtutem. Per foramen inquit id est
per apertum. per aditum. per arctum ipsum
sum. Arctus enim ingressus est.
ubi tamen manum immittit illes
eius respectum que per hostium ap
ertum sibi fieri petit. Non movet
ille venire sponse. non surgeret
ut aperiret dilecto. nisi ipse prior

inspiracionis sicut manum inmisis-
set occultam Occulta racio vo-
cacionis prime latens causa et
ad sacram nondum latens inmissus Dilatatur
ante cum preparari sponso anima
cooperatur conatur assurgit et aperit
Prima solius dei manus agno-
scitur secunda dei simul et hominis Et
cum magis dei sit propter minus
soli tamen homini deputatur ad nu-
tum Certa est eciam et quasi per fora-
men conceptam agnicio dei ea
que per operum eius contemplacionem
percipitur et quasi tactus manus
non visio vultus eius Adduntur
tamen contemplandi modum in
capite in cicinus in manu In
De manu figura capite namque in cicinus figuratur
de ultimo legitur sic ait Delectasti me
domine in factura tua et in operibus manuum tuarum
exultabo Possumus et sic illa
ad noticiam vocare Scienciam signa opera
Divine illius nec sciencia signa
per quandam in suo genere similitu-
dinem depromunt opera probant
Signa ut sic dicam exprimunt
et opera astruunt Ultimus hic con-
templacionis modus simpliciorum
est sed eruditorum prudentissimorum
primus Verum sicut iam diximus
inmissio manus per foramen inmis-
sionem illam latentem et occultam
signat inspiracionis quam divine
virtutis tactus operatur Hec eciam

est tam quedam adduste in spon-
sa Que tamen tria Primo quod tremit
secundo quod surgit tercio quod aperit
Primo fit quidem in ipsa sed non
ab ipsa duo sequencia fiunt et
in ipsa quod et ab ipsa In primo
occupatur in secundo conatur in tercio
captat Cum tremit nil ipsa agit
sed magis patitur cum surgit et
aperit aperte aliquid industrie adhibet
Tremit cum motum occultum inspi-
racionis sue dulcius sentit as-
surgit cum consentit et sequitur quo
illa ducit Aperit cum huic se om-
nes tota indulget et reddit ca-
pacem Verum quanto se magis
huic usui aperit tanto ex in-
mia affectione et vehemencia ci-
eius deperit Memor inquit fui
dei et delectatus sum et exercitatus sum et defecit
spiritus meus Memoriam venit
tremor delectacionem exercitacionem
resurreccionis gaudium et aperta flam-
ma quod dicit defecit spiritus meus
ad illud spectat quod hoc sequitur
in loco pessuli ostii mei aperui
dilecto meo et ipse declinavit
Tunc declinat cum tu deficis
fis non valens Cum tu affi-
cis vehemencius et ipse circu-
ndulat Curato affectuosius cap-
tas dilecti amplexus et quasi
aperto corde totum absorbere et
deglutire conaris tanto velocius

declinat labiis procia dilecti tui. Sed iam redeamus ad seriem littere. Surrexi ut aperirem dilecto. Manus mee distillaverunt mirram, digiti mei pleni mirra probatissima. Quid est quod de apicione locutura premittit de manibus? An forte suggerere voluit quibus te oporteat manibus aperire dilecto tuo, quibus operum meritis contemplande divinitati aditum preparare? Bone quidem mirrate manus que carnis mortificatione operantur, que fluxum eius compescunt, stringunt lasciviam, ut lacius influat oblectatio illi. An non videntur quasdam mirre stillas tenuisse opera hec regularis conversacionis, que vicissim sibi succedencia mentem vingunt et carnem stringunt? Vigilie, ieiunia, labor, castigatus et parcus victus, asper pannus et panis acer, plage voluntarie suscepte, in matutinis psalmodie vociferacio et similes oracio, utrumque in spiritu cordis vehementi, sed hoc tanto vehemencior quanto corporalis spiritus minus est continens, quod nisi distillant nobis dum vicissim succedunt sibi. Nunc confertur mirre que carnem amaritudine vexacionis inferunt et devocionis velut unguento

mitigant animum. Et ut discrecionem adhuc intelligas et obsequium racionabile, digiti inquit mei pleni mirra probatissima. Manus opera sunt, discrecio digiti. Mirra tamen actio que unguentaria exhibicio cordis. (al. exhibitio) Hec mirra probata est, nam est quedam mirra que reproba est. Cum videris quorundam puellum hominum digitos exhibita passione signa distillare, agilem manum undique petulantis vel prius affectus indicia spargere, ut arbitror indisciplinate conversacionis amaritudine, quam improbabilem mirram istam fungere non negabis. An non quam mirra lascivia talis, que et frequenter indisciplinatos mores consistat et sibi ipsi in posterum confusionis et penitencie est paritura mesticiam. (paritura) Probatissima vero mirra est que in multis argumentis exercicii regularis est comperta laudabilis. Et regularis exercitacio et hostilis vexacio utrumque probabilis est cum pacie ut ius servata integritate sua amaritudine nimia non corripitur et degnat. Recole tempora quibus iuvencula adhuc etiam ad aures pulsavit gentilium ut dilecto suo Christo ad corda eorum ostium aperirent. Patet aditus

· qui innocentes desideravit agones · qui
ta confecit martiria · qui conti
nuus est deputata suppliciis. De
digiti eius pleni mirra proba
tissima · eo quod omnium passio
num argumentis honestata est
virtus in laboribus suis. Cum
huiusmodi manibus satagite fra
tres aperire verbo · speculacionis
dulcedinem aditum preparate. Bono
rum actuum meritis vere recessus ...
nibus refectabitis. Videte si la
boris et fatigacionis vere mir
ra multa est experimentis proba
laudabilis · sicut aurum quod per
ignem probatur. Digiti mei
pleni mirra probatissima. Dis
crecionis signatur subtilitas · et
unctionis ubertas. Et digitos
eius dixit et plenos. Distillat
et pleni sunt. Vicissitudinem
habent · non evacuacionem. Inter
polant refectionem affectus · non
destituunt. Digiti mei ple(ni) · scilicet
· m(irra) · probatissima. Contemplacionis
operis delicias · sponsi amplexi=
bus ex ocio perfrui · illum solum
cordis tui continue secreto · no
li occurrere ad aperiendum vacu
is · noli aridis occurrere mani
bus. Actio contemplacionem
preveniat. Quantomagis mirra
continencie et afflictionis mor
tificacionis affluis manibus · tanto
uberiorem aditum dilecto parabis

ieiunia · labores · regie · vigilie · spiritu
reficiendo refectionem

Denique sequitur. Pessulum ostii
mei aperui dilecto meo. Flori
possimus in angustia terminare
sinonis huius ostium aperire ca
pituli · in alium differamus tractatum
tum graciam ab eo nobis tum
expectantes et expectantes qui
habet clavem David sine qua nec
aperit ille per quem obtinetur. xliij.

Hodie fratres nobis de ap
ercione hostii differtum si
mus · ita hesternus finis de opera
cione / que velut quedam ad ap
ercionem est via · ultimum tracta
tus nostri digessit articulum. In
na plane opacio · que inmortalita
tis et incorrupcionis spe et specien
sup(er) profert · que non senuat in
carne ne corrupcionis inde nec
tat. Urina dicit ego de vitatae
possim · quia mirra in manibus
meis semper. Si quis mihi ille
fecit voluntatem patris mei · cog
noscet de doctrina mea. Ecce
qualiter pietatis actus aditum
reserat veritatis. Boni ecce actus
qui et quedam temperancia et mode
racione discreti sunt · et unctionis
devocione repleti. Sunt manibus
unguentariis aperire per quos de
unctione nomen accepit. Et
forsitan non nisi per unctum osti
um ingredi nescit. Ideo in
templo de lignis olivarum ostio
la facta sunt · per que in sancta sancto(rum)

introitus patet Huius etenim
ligni materia unguentarii est
ministra liquoris Ostiola dati
sunt et olivarum Aditus intuitus
sed in pinguedine gratie sine
difficultate illabitur Ubi subtilis
est intelligencia et secretum mis-
terium non laboriosius patebit ipsis
sub si devocionis et caritatis oleo
nolueris uti quasi ostio Et puta quod
inventus est de templo testimonium
complatum templum enim dei sanctum est
quod estis vos Habe ergo in tem
plo tuo ostia per que sicienus pon
tifex solus ingrediatur in intimum
cordis tui recessum Claude os
tium obde pessulum nisi quem dilec
tus pulsat ingredi volens
Si ostium non est passim pa
tebit ingressus omni transeunti Si
ostium est clausum sed pessulo
non obseratum facile cedet et pa
tebit impulsu clausuram non
habens firmiorem Habe utrumque
ostium circumstancie et pessulum
constancie circumspicite circumstanter
resiste constanter Oblivio et ig
norancia non surripiat improbi
tas non irrumpat Et si ita
manus distinguere sollicitam pre
meditacionem reputa ostium orationem
quasi pessulum Tali firmatum ve
pessulo hostili non patebit impul
su tuum ostium Confortavit ser-
psalmus as portarum tuarum Sione

mentis in sentis et portis ostium et
pessulum tibi videris audire.
Utrumque necessarium est sed contra
insidias inimici Ubi vero et pul
sum audis dilecti ubi manus eius
subtilem et per foramen sentis at-
tactum aufer pessulum aperi osti
um cuncta cedant obstacula Su
ficit per medium aperire totum au
fer ut libere se tibi dilectus tuus
infundat Sollicitudo adversus
temptamenta demonum in securita
tem vertatur de presencia sponsi Cau
telam hostis repellendi in perfru
endi dilecti copiam verte Ostium
aperuisse se novit qui dixit Pa
ratum cor meum deus paratum
Quomodo ostio indiget ihesus al. eget
qui in evangelio ait ego sum
ostium ovium Iterum dicit vobis et ostium
est et pulsat ad ostium Intret vero
per quod quisquis introierit sal
vabitur et pascua inveniet Mag
na est ostiorum distancia Est enim
ostium dei quoddam in argumentis
non est ostium in factis cetera et
est ostium in experimentis gratie In
primo illo ostio naturalis rationis
ductu innotescit nobis Per
opera operans sapientia et ad aliquid
deitatis intimum divinitatis al. tri-
colligimus noticiam non tamen
personalem in deitate distanciam
In hoc ostio non distinguuntur persone
nec confitetur gratia Ideo non debet

Et assiduus. non nimius ad
hoc ostium pulsator. Propterea i
deo quod salutiferis initiamur sa
cris. ad eterne unitate intimius
ad coniungendum [...]. In hoc pro ostio
sic quidem intus sunt. ut quasi tu
foris sint. donec ad tertium acce
dant. quod familiarem interpretamur
accessum. per caritatis affectum in
cepiam quidam et contemplatores
dilecti. Ostium hoc tam secretum
tam intimum. non omnibus patet.
sed soli sponse plus accessum.
(al' multas) In ezechiele multorum ostiorum
distinctias legis. quas nunc lo
gium est prosequi. Verum tu pa
rum quid interesse reputo. tu ne
ingrediaris ad illum an ipse
(al' tunc) ad te. Nisi quod nunc videtis
ingredi ad ipsum. cum tu quasi p
(al' cum) uenis et prior rogas. Ipse uero
(al' te peruenit et pulsat affectum) ad te. cum ipse te peruenit et pul
sat. affectum interius illabitur.
et nil tibi meditante inspirate
dulcedinis mouet actactu. Cum
pulsat hoc modo ad ostium tuum
noli morari. surge festina. ne for
te destinet. Nam et in hoc loco
forte habes pessulum ostij mei ape
rui dilecto meo. et ipse declina
uerat et transierat. Cur abis.
ihesu bone. cur declinas. cur
defraudas dilectam a desiderio
suo. Tu desiderium indicis.
tu delectatione subducis. An

forte hoc modo in maiorem aui (tr'y)
ditatem et ardentius desiderium
concupiam pertrahis. Cum capia
subtrahis. Ita est plane. ita
est. Amoris iste fallacie unde
amorem magis inflammat. Ad cu
mulum proficit dum sic dece
pit. Ille dominice resurrectio
nis apparitiones quod vices eius quod (al' [...])
subite quod fuerint. Quibus vix
illum agnitus est. et statim elap
sus est. Non se patitur ab aliqua
tangi. aliis clausis illabitur. ia
nuis. ostii apertione non indi
gens. Illuc cum ostium maiori
ille aperitur. quod aliis negotiis
omnibus clauditur. Cum putaret te
nere. quasi furtiue perciam [...]
furtim accedens et furtim
recedens. Gaudium enim contem
placionis ad instar est pute
ti. Velociter recedit et excelle
ter transcendit omnem humane
capacitatis lumen. Quo ipsa
vadit non possimus equis cu
sequi in hac carne passibus
dixi nunc sapiens fiam. et ipsa
longe recessit a me. multo
longius quam ante erat. Propterea
eius melius quod fruatio docet.
quod sit transcendens eius maies
tas. Eo ipso quo vehementior
est. velocius transit. Ipse inquit
declinauerat atque transierat. Vere
ne ihesu bone declinasti ad sponsa.

ut tam cito declinauis ab ipsa?
Ipse inquit declinauerat atque tran-
sierat. Quid est transierat? Tran-
sierat me et uires meas. Pertran-
siit ideo quia fixe et subsistere non
valentem transiit me. Gladius
est verbum dei. gladius est ihesus.
Animam sine mora et difficulta-
te pertransit non subsistens. Dul-
cis eius vehemenciam liquefacta mens
sustinere non valet. Flammeus hic
gladius est. ideo sicut cera flu-
it a facie ignis. sic anima sicut ce- anima
ra a facie eius. Anima mea inquit
liquefacta est ut dilectus locutus
est. Videtis qualiter ad ignitum
eloquium liquescit anima? Pes-
sulum ostii mei aperui dilecto et ipse de-
clinauerat et pertransierat. Ita in ma-
nifestacione dominice resurrec-
cionis. que facta duobus illis
euntibus in emaus. ut aperti
sunt oculi eorum ad cognoscen-
dum ihesum sub ipsa apercionis
hora euanuit ab oculis eorum.
et quasi pertransiit. Cor illorum
ut ipsi fatentur ardens erat in
ipsis in collocucione. sed in appari-
cione liquefactum est. in illa vi-
sione vehemenciam soliditate et
constancia non obtinens. Quid
enim est ihesum euanuisse. nisi il-
los in gloria apparicionis sub-
sistere non valuisse. Declinat in
dilectam ut flumen pacis. sed ut
glorie torrens pertransit. sicut tor-
rens igneus liquescere faciens
animam quam inundat. quam
sufficit. quam transit. Cum dul-
cis hora quando dum anima huic ig-
neo torrenti miscetur liquefacta.
Quam subtilis est in illo momen-
to. quam extenuata. quam mobilis.
Nichil tunc temporis habet duricie
reliquum. nichil rigoris. totum ca-
lens et liquens. Cognata sunt sibi-
inuicem liquidum et calidum. et in
hiis duobus contemplacionis usus
consistit. Quod liquidum est. ca-
lorem promptius concipit. et
conceptus calor vicissim quod al. vice versa.
liquidum reperit liquidius reddit.
Quod dico calidum et liquidum. hoc
est hoc ac si aliis dicatur nominibus.
succensum et sincerum. Calidum est
eo quod amat. sincerum et liquidum
quia quandam amati in se speciem al. amati
representat. Calidum quia ardet.
liquidum quia videt. Calidum quia
inflammat. liquidum quia dilecti ymagine
informatur. Quod liquidum est
uel leviter impurum uel pigrum. faci-
le terminans et facile se recipiens. Sed
tanta gratia liquidi non est.
cum calor non est. Tunc liquidum.
quod ex puritate dilecti claritatem
percipit. et quasi per circuitum et promp-
tum extra se effusum post
dilectum festinat. quia iam pertran-
siit. Ipse inquit iam pertransierat.

Pertransijt a me qui tota pertransi-
it Velox transitus sed violencie
non par habens in tactu liq-
factam post se relinquens animam meam in-
effusam vbiuis et conatem tam
fixe usque ad dilecti Transitiue
michi presumens in eius presencia
in voce exultationis liquefacta
sum statim ut locutus est ipse
Anima mea liquefacta est inquit Et
est liquefacta est id est Idest crescens
facta est currens clarescens Cres-
cens super se currens ad ipsum
ex ipso clarescens Virtute crescens
currens votis vitate clarescens
Hoc est latu labilis luces Ex
hac forte liquefactione presentie est
illi ex manus sue mirra dis-
tillant Manus distillant mee
liquefacta est Cur tertium preiimus
quod canticum istud apponit Ha-
bet enim sic connexum ex ordine
Venit tremit distillant manus
anima liquefacta est Post istic etiam
leniter hanc lectionem transcurrens
ordinatum quoddam argumentum
aduiterte non tamen facile est et pla-
ne veritate distinctionis ratione
assignare In omnibus quidem
motus signatur sed maior in secundo
quam in primo et in tertio quam in secundo
Plus enim est distillare quam tre-
mere sicut liquescere quam distillare
Totum prestat presencia sponsi
sponse sue ex eius venit tremit.

distillant manus anima liquefacta est
Totum ex tactu manus eius et
vocis auditu Totum est ex tac-
tu et ut sic dicam ex pertransitu
eius Anima tangit tremit et
distillat quam perstringit et pertran-
sit illam in spiritu vehementi
cuius vocem audis sed nescis vn-
de veniat aut quo vadat ideo li-
quefacta est anima eius ut locutus
est ipse Vox subtilior manu
est vehementiorque motus affectum dum
pertransit Sermo ille subtilior est
et sublimioris doctrine plus con-
tinet quam aliqua exempla quod
exempla Omne transit exem-
plum de maiestate diuinitatis
sue que inter discipulos suos fidelibus
omnes experiencia pollicitatos
glorie future que reuelabitur in
nobis Huic intelligentie et
percepcioni animi ostium ut com-
prehendas statim declinat per-
transit ideo et tu transi in
affectum cordis liquefacta ad hanc
vocem dilecti Dic mirabilis
facta est scientia tua ex me non po-
tero ad eam confortata est et anima
mea liquefacta est deficiens a
comprehencione et non sufficiens
ex vehementi et violenta dul-
cedine presentie et moralium in anima
racione Propter hec et huiusmodi
inquit Anima mea liquefacta
est ut dilectus locutus est Cum

putatis ut aliquis preter sciem et
quasi ex habundanti ad coar
tacionem pessima. Quid igitur
imputatis quod non habet sino que
iiiindam suggillat duriciam
quorum viscera gelido austeritatis
nimie rigescunt affectu. Quo
rum viscera nullum nimie distil
lant liquorem nec exiguo te
nuit et monet affectu circa pe
nitentes misericordis manus
tactum non senciunt. vos pyissi
mo ihesu igitur allogmo pul
santem in penitente ihesum non
audiunt. vereor ne declinet ab eis
et prescat. ne non inveniant
cum quesierint et cum clamaverint
non audiat eos. Cur durantur
viscera tua ad filios qui non sunt
tui. Potes forsitan tuos in
clemencie oculo respice et respe
ctivo fastu preterire. si tu tu
tum certe et non dominum tuum. Quia
durius fores si de tuo largiri
debes qui dominum suum tam aua
ro et inimico eciam filiis affectu
dispersit. Dispersit inquit dedit
pauperibus. Sed tu forsitan pau
peres nescis. Quid si dicat
deus imperfectum meum non vide
runt oculi mei tui. In libro
tuo non nisi perfecti scripti sunt
de perficiendis nulla te cura
tenere consuevit. Malus medi
cus qui non est opus egrotis

sed bene habentes fortasse condole
rans. Si vis errante querere.
saltem occurre redeunti. Apri
ianuam mice et si non penite
tem accipit Christum. suscipe Christum ut
in penitente liquescat anima
mea tua nimie voce et ad clama
tis et pulsantis ihesum succedat
eloquium. Vox penitentis vox
pauperis. vox est ihesu. ideo cum
audis hanc vocem clementi
affectu liquescat tua et ut tu cum
sponsa dicere queas Anima mea
liquefacta est ut dilectus locutus
est ut d. Ausculta et recole quod
locutus marie magdalene quod
mulieri in adulterio deprehense quod
samaritane marie Zacheo pe
tro centurioni. Ad tot pieta
tis et clemencie sermones cuius
non molestat affectus. viscera
liquescunt. Ad tam veheme
tes flatus austri nos eciam de du
rissimo pectore quantumlibet po
tat anosa glacies solui. Vencio
me affluentis olei liquore per
fundi et simili affectu liquescere
quociens nimie tue opera verba pre
cepta recenseo. Igitur eloquium
tuum hoc vehementer et servus tu
us dilexit illud. Diligit quia
indiget eget ideo amat anima eia.
mea et pre gaudio liquescit
ubi tu loqueris. Istam liquefac
cionem oportet senciat omnis sic ut inanulta

Anima illa superius disputata li-
quefactio non nisi perfectorum
est, et eorum non semper, sed in tem-
pore oportuno. Et ne infruc-
tuoso subduxerim silencio quod
michi suggeritur breviter vobis
absolvam, que adhuc de hac
liquefactione intellexi con-
cepi. Non enim cum liquescit qua-
lis de quodam rigore et immobi-
litate moveri incipit et seipsum
egredi et deserere intenditur. De tio- al' tuo
re et mole pristina defluit et
descendit, exinanescit seipsum
ducere ad humiliora loca faci-
al' seipsum le sequitur vel cadere per seipsa spectatur.
Percurrens frequenter ducentis
conatum. Magna in liquefactis ad
sequendum mobilitas et prompta vo-
luntas. Intelligitis iam ut ar-
bitror in liquefactis ad obedie-
ndum aptitudinem quandam humi-
lis anime affectum tractabilem. Hanc
humilitate non metus infligit,
sed calor amoris informat. Me-
tus metem violenter infringit,
amor emollit et teneram et
liquidam reddens effingit ad
libitum. Humilitas de caritate
confluens nil moleste patitur.
Libero ad yma tendit, quietem
cum apprehendit inferiora. Habe-
tis iam in liquefactione humi-
litatis illius gratiose habitus et obe-
diencie expressam sub brevitate na-

turam. Vultis et testimonium? Dominus
aperit michi mane, aperit michi aurem
ut audiam eum quasi magistrum. Au-
distis loquentem magistrum, audi-
te liquescentem affectum discipuli.
Ego inquit non contradico, retrorsum
non abii. Audistis quomodo se-
audire iam ad quam infirma. Cor-
pus meum dedi percucientibus et
genas meas vellentibus. Faciem
meam non averti ab increpantibus
et conspuentibus in me. Animus vero
iste quasi ad aspera et abiecta des-
cendit, non rigide insistens, sed
liquescens effectus quasi tractabilis ad
auditum calentis eloquii. Ergo
qui humiliori humilitatis et obe-
diencie liquescit affectu, non frigida ti-
miditate mole immobilis et rigens
manens, pro suo iure huius sibi ubi-
usum ille presumit. Anima mea liquefacta
est ut dilectus locutus est. Dum [illegible]
sibi et ignita vehementer. Inflam-
mat cor, commovet renes, in nichi-
lum in conspectu suo et respectu di-
lecti sui redigit a seipso liquefie-
ri et deficere facit, ut iam anima non sit
secum, sed sicut specia conti-
net huius vasculi. Ergo semper
tecum. Sic non in se, non secum,
sed cum deo suo, et semper obsequens
et quantum datur sequens, sed non assequens,
sed per voto nec illo excellenti
modo, qui sponse cum sponso
competit. Flamma et hic sequitur

Quesiui z non inueni illu᷑. uoca=
ui. z non rndit michi. Sed ca
plm̄ h° altius tpis ergo tracta
tu / ex ocio disputa᷑ volens. Suf
ficiant ista non p magnificē a
su᷑ s; p mīs disputa᷑ vil; q̄r
uia sponse liqfit ad loqlam di
lci sui ihu xi q° 6. 2 c. xliiij. Postquam
tam tibi fuit dilctus tuus
elapsus. non tibi redit ad
libitū. vexacio hec dat intellcm
amori z augmentat affcm. Sicut
visitat z mox euanescere uisi=
tacione uexat amica. Varietas
hec cor amatis ad desideriū ra
pit. z repat ad usum. Vt dilcs
locutus est liqfit aīa tua. Aīa
tua liqfca deficit. frē non ualet.
z dilcus tuus declinat. Defectu
tua fuga ipius est. Pnte z loqn
te dilco liquescis. deficis exspi
ras. absente eo respirare pmit=
tis. Absens uires repat. quas
pns exhaurit. Delectacionū ve
hemencia intualla repant. cū
continuacione frē non potest. Sed
continuacione dico. Nonne ipa
te inchoacio reddit exhaustam.
Statim eni ut loqui᷑ dilcus.
liquescit aīa tua. Denique et
in scptis dicit. Oculi tui auo
lare me fecerunt. Quo° dilcm
auolare fecerunt. nisi dū nimio
affcu in eū defecerunt. Quodā
nescis. ideo dilcus tuus modu᷑

z pncie sue mensura tibi dist᷑
buit in tpe. Ideo qris z no inue
nis. vocas z non rndz. Attendite
fres uehemente vim amoris. Si
absc sustinz dilcm. n° sufficit
pnti. Ibi uota hanela laborat.
hic exhausta defcm paciu᷑. O
felix amor. qui continua qua
dam vicissitudine aut liqfit
in ipo aut querens anhelat ad
ipm. Quesiui inqt z no inueni
illu᷑ vo. z no resp m. Alibi scptū
est hoc modo. Querent me mali
z non inuenient. uocabunt z non
exaudiam. Quomodo est. q h°
ipm tam cōmune est bonis et
malis. Cur inueniunt ulterius te
ihu bone subducis. Verū qre
non inueniunt. s; multū dr inter.
De malis dicitur. querent z non inue
nient. sponsa uo non se inuentu
ram diffidit. s; non inuenisse
causatur. Quesiui z n inue. il. vo. z no
respondit m. O quociens quesiui
dnm meditando. inuocaui orando.
s; nec meditacio effcā est dulcis.
nec pinguis oro. Ideo no inueni
illum. nec respondz michi. Sic
inuem illū ipm. nec sua que su
pra modū dulcia sī rndit michi.
Ac utinā michi mea rndeat cū
uel lego uel oro. Ista ihu bone
rnde michi. quātas habeo iniqta
tes z pcca. scela mea z delicta os
de michi. Abscondo paulisp facie

tuam · ut mea michi feditas
salubriter innotescat · uel in medi-
tacione mea · uel in lectione sacre
scripture. Tunc enim me inuenerunt
custodes ciuitatis · doctores sci-
licet meos in quorum scriptis mores
inuenio. Tunc me inuenerunt cum me-
os mores et vicia depingunt ·
percuciunt cum distinguunt · Vulnerant
cum increpant. Hec scriptores · ac ri
si quidam custodes ciuitatis sancte
iherusalem que est ecclesia uiuorum corda
inuestigant affectus · et non inuenerunt
singulorum passiones · bonos mo-
res · et morbum quo quisque laborat ·
Nullius uel cogitacio non inue-
nitur ab illis. Quociens illa lego ·
quasi inuentum me et deprehensum
puto. Illa me exhortacionum ia-
i uit culis feriunt · illa vulnerant · dum
quod integrum arbitrabar sanum
esse arguunt. Illa simulacionis
tollunt uelamen · ignorancie uel
al' inuoluerum obliuionis inuolucrum falsi pal-
lium glorie. Illa ac si pallio quodam
sic dissimulacionis spoliant operi-
mento · et elacionis ornamento.
Illa me quodam presumpte fallaci-
ter glorie pallio spoliant · dum cu-
stie denudant infirma. Vtiliter
ergo a custodibus in hunc modum
inuenior · quamuis dilectum ad uotum
inuenire non queam. Denique iam
nunc in me in quo glorier · nunc
in quo quiescam corpus inuenies.

amoris in dilectum estibus tardius
Filie iherusalem nunciate dilecto quia uo-
re dis langueo. Per me non audeo
accedere · non habens in familiari-
tatem presumo · non sum capiendum
in adhuc ihesus indulgencia · ideo
filie iherusalem ad uos accedo · uos
ambio · uobis causam commendo · qui-
to negocium nunciate dilecto. Quia
si ignorat dum dissimulat. Custo-
des spolient · filie nuncient. Doc- al' ignorat
tores exhortentur · exorent filie
Filie iherusalem nunciate dilecto quia amo-
langueo. Nunciate · igitur. Profes- re
suggestis dilectum inflectere. Iam
confecta sum · iam spoliata sum me-
ipsa · iam predonica dilecto uestiri. Spo-
liata et preoccupata mentis langui-
amore. Nunciate dilecto meo quia
amore langueo. Forte si uos
incomparabili sino doctoris tangere al' feriat
spaliter uidere · uos expresse fecit
mores mentis uestre nudauit uel
nec uel occultate uel excecate
conscie tollere pallium · ad incen-
tiuum amoris non ad odium illi-
uitate formidetis. Cum prouatum
tristis ad uiuentem quasi in coe-
prestur ad omnes. Forsan ad
te quod dicatur respicitur · te tamen no-
minati non exprimit. Amoris
languorem specialis ubi mi-
nistret correpcio. non inui-
minis passione. Et si uocis
dulcis illius amoris desiderio

languens. bonum est, si intus in la-
guores peccatores dilati. si languens
penitencia. si timore iudicii configuratur
carnes tue. Converte in erumpna
tua dum configitur spina. Delictum co-
gnitum fac et operimenti pallium quo iniusti-
cias dissimulantur abscondis sine
tibi tolli. Noli pertinacius. noli
strictius ypocrisis te pallio
operire. involucre tegimento. Non
convertetur ad te ihesus nisi simula-
cionis et fallacie a te fuit abla-
tum velamen. quod tibi confusio
quedam et displicendi metus
preripit. Operuit confusio faciei
consciencie tue. aufer velamen con-
fusionis et confessionis indue
stolam et deus confessionem induet.
confessione non sua sed tuam
hoc se ornatum pallio reputat.
hoc a te mutuatur. hoc illi pallium
tradere quod affectuose tollit quod pignus
amoris reconsiliationis
signum. Tunc incipies amore
languere. cum prius suis affectibus
languida prime. Tunc te incipi-
ent filie iherusalem commendare di-
lecto. tunc celestes spiritus et alie spiritua-
les congratulantes languorem
nunciabunt amoris. Sed nos ex-
habundanti super prime statu
versamur hunc locum. cuius tota
facies pressiora quedam videtur sponsi
ne et eius consona generi que
sponse nostre condicione censeri

Quesivi illum et non inveni illum.
vocavi et non respondit mihi. Invenerunt
me custodes civitatis. Quedi-
tando querit. vocat orando. au-
diendo doctores invenit. patitur
vulneratur. exponitur. Et ne quid de-
sit ad cumulum filiarum iherusalem
fidelium filiarum commendacionibus
indiget. Quatuor hic quedam
advertere vel in illa. vel circa illam.
investigaciones et vota precum.
et preces. Investigatores mee
ditacionis desiderii vota. precepta
doctorum. et sociorum orationes. An non
doctorum exhortaciones frequenter
commode senciuntur ab his. quos
et anxia investigatio. et sincera
oro potuit lassare. Nonne pigri-
nota iubor sepe stimulus opera-
tur. Denique sancta sit his fo-
mitibus efficitur fervenciora. In-
venerunt me custodes civita-
tis. Boni et prudentes magistri
negociorum quodam et quasi vena-
tiro genere dicendi utuntur et varios
ad meum status utuntur sermone.
si forte inveniant que tangant.
que stimulent. que permoveant.
si quis audiencium generaliter de se
et dicat. Invenerunt me custodes civitatis.
Percusserunt et vulneraverunt
me. Quo quisque forcior est vul-
nera facilius. et tener affectus
iubor acius sentit aculeos. O
felicem animam ad quem hec tam

sublimia adhortacionis iacula ue
niūt · que inueniūt sibi aptitu
dinibus · qui non abeūt retror
sum · auditor uel duricia uel
stoliditate repulsa. Non sūt pas
sim huiusmodi iacula fundenda ·
nec in omni multitudine tm̄ ·
ubi ydonee mentes credūtur · ue
niri · quas tam excellens doctri
na non effugiat. Quasi fulgur
sc̄ hec summa feriūt submissa ef
fugiunt. Summa inueniūt summa
feriūt. Ideo dicit. Inuenerunt me cus
todes qui circueunt ciuitatem percusserunt me et vulnerauerunt me tulerunt pallium meum.
Tulerūt pallium meū in quo inuo
lutus erat per cecitatis adam · prioris
simplicitatis splendore nudatus.
Tulerūt ymaginacionū operimen
ta · quibus impediebar intrinsecus.
pallium figuratur. Uelamen tule
rūt · ueritatem intulerūt. Reuela
ta nudata simplex ueritas ging
nit feruorem amoris. Ideo filie
ihrlm nunciate dilecto quia amore langueo.
Cum diu non placet · nō rapit
affectu · non succendit · per speculi
ueritas · cum talibus fucos se sentiat quibus
putet aspectu · intelligencie ue
lamen pati operimentū lippitu
dinis · obductionis pallium. Cum
ablatum hoc uelamen fuerit · tunc ruti
lat ueritas · tunc scintillat et succen
dit amorem · et alios ad congra
tulandum qui hoc pati potest inui
tare dicens. Nunciate dilecto quia

amore langueo. Uidete uidelicet
quam diu sub legis operimento late
bat ueritas · quam diu cecitatis impa
tiencia · uelamine metu torpe
bat · affectusque rigidus nil poterit
dulce sentire · nec lubricari in
iaculo caritatis. Cum autem gustu ad
dimum uelamine depositum · cum ab
latum hoc illi pallium erat · tunc ce
pit glose huius confessionis
uerbum usurpare. Filie ihrlm nun
ciate dilecto quia amore langueo.
Tunc gustata de nouo et insolite dul
cedinis gustu · filias ihrlm ad
gracias agendum inuitat · et suo ge
neris consortes exemplo sollici
tat. Audi denique quid tali solli
citacione prouocate respondeant. Qua
lis est dilectus tuus · et quemadmodum ex
terum. Uides quomodo participes fieri
huius · et doctrine fieri gerunt in uo
tis. Dicere qualis est dilectus tuus
et quemadmodum ex tero. Fac nos tales
consortes gracie · ut accendi studio
amoris incipiamus affectu lan
guere. Sufficiat interpretacione
mistica hoc perstrinxisse · tunc iam ad
id redeamus · cuius ex occasione
in hunc locum sumus dilapsi · dum
ablati pallii utilitatem exponimus.
na inde est sumpta occasio quomodo
uit. Tulerunt pallium meum. Retinamus
adhuc paululum hoc in loco · ex
plicemus hoc pallium. Non enim sim
pallium · quo et sancte mentes inuoluūtur.

at palliū

Est enim diplois duplex pallium. for
tasse et triplex et quadruplex
Quot nobis palliorum gravia propo
suit. An non adhuc grave et
onerosum satis est pallium aui ru
ra et misericordie necessitatis sollici
tudo? Ipsa quamquam expressius lo
quar. Novi quid sit hoc pallio pre
mi. Quia arentem sortitus sum
terram et ficulneam sterilem. Iam
multi elapsi sunt anni quod venio querens
quotienscumque fructum in ea et
non invenio. Totiens spes mea il
lusit et fefellit operam. expectati
onem meam frustravit. Hoc
onerosum pallium dico et eo magis
onerosum quo numquam utile. Flam
mea sollicitudinis leviora sunt
que proventum levat ubertas. Venit
quod me invenerunt custodes civi
tatis quia aliquid in me dignum tali
one se invenisse putaverunt. Percus
serunt me. vulneraverunt me. tu
lerunt pallium meum et plagis impo
sitis abierunt semivivo relicto.
Tulerunt pallium meum. pallium
simplicitatis. amictum leticie.
Pallium lucis. ardentis vestim
tum affectus. Quotiens solebam
huiusmodi palliis totiens involui et
fovi in croceis. Nunc autem tota
die mente amplector et ipso quod
paulus arbitrium ut stercora. Hec
dulcia et gloriosa michi pallia
tulerunt. onerosa induerunt. Cum hec

tollentur a me. Quando putabam
hoc si tamen putare licet. Felix dies
cum hoc exutus et expeditus pal
lio liberiore vos ad congratulan
dum michi invitabo affectu filie
iherusalem. Cum vos qui nichil estis ex
parte huius quale iam deploro pro
renovato in nobis amoris lan
guore gratias refertis. Miser quidem
est qui huiusmodi pallio spoliatus
merore et molestia tabescit. non
languet amore. Que sponsa
est sic spoliata vel officio sollici
tudinis vel usu non fastidio
languet. sed amoris studio. Ideo
ipsa alias ad congaudendum sibi
et gratias agendum dilecto exorat.
Ecclesia primitiva cum quereret christum
in iudea repulsam passa non
invento ei loco in eis. non invento
ibi ihesum transivit ad gentes. Ex
sivit in eis. vocavit et in mul
tis non invenit. non acceperunt
ipsum nisi mortis rursus. De
nique a principibus huius mundi qui
custodibus civitatis. quomodo vul
nerati. spoliati bonis. lamati
corpore. carnis sue exuti pallio.
in incisis martires nostri. inter tam
tot flumina. tot gurgites tormen
torum. non est in eis extincta cari
tas. sed magis augmento quod ante
languebat amoris. Iocundum
michi plane videtur ex presentis
occasione ubi nostrum memini tot

depacionu͂ ⁊ mortis ignã· cui
tatem indefessam recolē· quo
passiones corporis passione illi
seca temperabant amoris fla
ad illos huc locum si referas·
non est quidē si gl̄e uop ista
qua dicitur Percusserunt me· tu
lerunt palliu͂ meu͂ custodes mu
rorum Quomodo nos oportz non
egre ferre· si qui nos spoliant· ut
moleste solicitudinis uel consue
tudinis non bone· aut periculo
se occasionis quo stolte inoluim̄
pallio· custodes murorum· Reliquit
helyas palliu͂ du͂ rapeꝫ· fugit
ioseph du͂ teneꝫ· sponsa tulit
dum tolleꝫ· Speculi ⁊ ymaginis
uelamine perit helyas raptus
ad faciem· mundi ornamenta uel
magis oīa fugit ioseph sen
ciens fomitē· sollicitudine cōu
ta dilci liberius captat sponsa
famorem ymaginacōe quasi
uelamine teneꝫ intellectus· ne
sinceram contemplē· ueritatē·
honore ⁊ dignitatu͂ obuolui
pallio· ne libē pergat in ea que
dei sunt· sollicitudo omnem in dio
leticiam obnubit· ymaginacio
obstruit· honor temptat· at
terit sollicitudo· In primo tebre·
in secundo illecebre· in tercio labor·
In primo caligo· in secundo cupiditas·
in tercio cura Tulerunt palliu͂
meu͂ custodes murorum Boni

custodes bn̄ norunt· cu͂ curas
impedimenta tollant· qui expone
runt aiam· ⁊ ad deliciandum
cu͂ dilco suo reddunt expedi
tam ad delectandu͂ ⁊ ad contendu
·na frequenter elabi· Nec qui ptē
nisi expedito affectu florunt Ipo
boni custodes· cu͂ parant ab
omnibus ⁊ actionu͂ molestijs·
quod in occursu amplexibus sponsa
rēnent ubi· cu͂ palliu͂ suis au
ferant persuasionibus Exui me
me tunica mea· hoc quidem in ad
cioibz· mīte aut dicit· tulerunt
palliu͂ meu͂ Nude ⁊ pure se si
mplicitatis inotestit· ⁊ liberos af
fectu͂ in amoris negocijs Tule
runt palliu͂ meu͂· quodam ag
centes Quid compedita curis
queris dilem· Quid istis te ob
uolius molestijs· Si non pei
tus deponis officiu͂· cum non
sollicitudines ad horam salte
sepone· Non detrectamus stu
dys· si instancie uolumus de
hras Noli nimietatem questu
uncitis illos proxime Quid homi
in te sinis ingeniu͂ tocis obum
Quid illos emularis· qui in hon
bus positi iuncitis comparant·
Terris inhiant· terrena inadu
studio rimmat· honat affectu
Ponuntur in sublimi· sed boluntur
in limo Noli emulari in istis
uehementibus curis· neque zela

nis facientes iniquitatem. An
non iniquitas et inestas velut
ta aut tristicia in intensum ipen-
dere quam ... aut etiam remissivum.
Quid quod non semper intendunt
negociis. Quid quod quidam
sub obtentu prudencie necessi-
tatis et ab opere manuum et a
meditacione et servitute vita-
tis excusant se studio. Plus
dant negociacioni quam quieti, sim-
plicitati laborem quam sapiencie sacre
collocucioni ocio quam operi. Fratrum
officinales tenent cellas ocio-
se curiose laborose. Noli emulari
in sic negociantibus neque in sic
ociantibus. Ocia vel oblata vel
parata in usum amoris in sapien-
cie meditacione in dilecti vel contem-
di studium vel inventi compleverunt
totam voluntate. Hiis et huiusmodi hor-
tamentis tulerunt pallium cus-
todes murorum. Custodes ista sunt
de quibus ait Ysaias: Super
muros Iherusalem constitui custo-
des, tota die et tota nocte non
tacebunt. Sed nos iam hec ta-
ceamus, taceamus a sermone huius oro-
nis et laudum debita solventes
ore aliquem tacitum, sed semper
reddentes solemnia laudum
domino Ihesu regi et sponso celesti
per infinita secula. Amen. -xlv-
Ordo conveniens exhorta-
cione doctorum a sodalibus

orationum suffragia videtur rogare.
Flet simpliciter rogare. sed cum obse-
cracionis obtestacione. Adiuro
vos filie Iherusalem si inveneritis di-
lectum meum ut annuncietis quia amo-
re langueo. Adiuracio vehemen-
ciam predicandi manifestat.
Impia nota sunt nescimus esse
contecta malis. ideo aliene precis
mendicant suffragia. Perfecta humi-
litas de meritis alienis semper
presumit. Adiuro vos inquit filie
Iherusalem si inveneritis dilectum. Con-
dicio ista non dubitantis est
sed temperamentum rogantis. Ac si di-
cat: Si inveneritis, hoc est cum inve-
neritis. Condicionaliter suspendo.
non ambigens de invencione vestra
sed magis verecundie parens. Nam
sub condicione ancipiti hec
vobis dicta temperancius auditis
quam si dicatur precise cum inveneritis.
Non veretur ne suspensiva ro-
gacione aut iniuriam timuit.
novit verecundiam filiarum Ihe-
rusalem, novit humilem spiri-
tum quod tremini pudorem plus le- al. reverso
dit precisa diffinicio quam suspensa
condicio. Si inquit inveneritis. Di-
co si inveneritis, non dico cum inve-
neritis. Illud dico sed istud intel-
ligo. De meo affectu dubitacio
ista non procedit sed affectu vestro al. procedit
et humilis estimacionis de vob-
ipsis more gero. Si inveneritis

cu. Cum inveneritis. et mementote
mei. Cum bene vobis fuerit. et me
mentote mei. ut suggeratis ut
nuncietis dilecto. Non oportet
in huius loci disputacione morari.
ad mores vestros fratres vos mitto.
Recolite qualiter abinvicem quasi hu
mili affectu caritatis vestrorum instanciam
et adiuvacionem oracionum mendi
catis solacia. nisi quod non omnes
audetis petere nunciare de vobis
quod sitis amore languentes. Ali
um soletis dulcem languorem
deplorare. non gloriari de isto. Et si
potest quis ad gloriam hominum gloriari. non
expedit quidem ne forte immis
sione vanis glorie. gloria vestra
nichil sit. Sunt tamen nonnul
li qui et gustacionis iudicio et
oracionis officio. divinum in se lan
guorem amoris occultare non
possunt. Concepti vero non potest non
aliquando amantis os parturire. nam
ad aliorum consolacionem ver
bum latens elicit spiritus. interio
ra replens infuse gracie copia
eructat. Denique et in hoc loco
sponsa non loquitur sed spiritus est
qui loquitur in illa. In collocu
cionibus sanctis suspiria. singultus
de imis producta precordiis. crebri
gemitus. nonne sunt quedam eruc
taciones spiritus et concepte gracie.
Talibus indiciis nonne se prodit
languor amoris? Non est oc
cultatus languor qui gemitu
non est absconditus. Ipse se
prodit languor cum hoc producit
indicia. Quid quod preceptis sig
na nonne quidam admiracio
nis digni sunt. ut eos qui hec
deprehendunt. ad congratula
cionis provocant affectum?
Etiam si sponso silente gustacionis
pie sanctus rogat. Concedunt
libet dum se quibusdam prodit in
diciis. Quid enim? Cum in ali
quo celestem sunt deprehendunt
amorem. non me qui adiuvando
putem ut compensas pro eo gra
ciarum? Non comendabo pre
cibus conceptum languorem
quem gemitus altus prodit?
Durus ego. si non tamen statim
et devotum in fratribus passione
caritatis possum. oracionis instancia
foveam et supplicacione concedere
replicem et annunciem dilecto si
copia detur. Quid tu qui firmi
manus vicia mundi quam virtu
tes. dampna quam dona. quam pri
re quam concedere? Aut te ad com
mendacionem adiuvantem non sen
tis non es iam iherusalem filia sed
babilonis. Filia babilonis mi
sera. quis retribuet tibi retri
bucionem istam? Retribuetur
enim tibi. Dedisti babilonis
filia. barbaros depone mo
res. Redisti in sanctis mirare

et nunciare magis detrimenta quam
lucra. Sufficiat tibi uel inuidi
di malicia. noli saltem foris nun
ciare. noli predicare sodalibus
tuis. nam sodales sponsi aures al. re.
non accomodant si deroges
sponse. ipse sponse egre audit
iniurias dilecte. Cuncta que dicis
illi dicis. Auris enim zeli audit
omnia. Temerarium est dilectum eo
tempnare dilecto. Bona sibi al. b
mauult nunciari de sponsa. et
commendacionum preconiis au
rem prebet. Nouit hoc sponsa.
Ideo dicit. Adiuro uos filie
ierusalem. si inueneritis dilectum ut
al. annunciacio peccatoris annuncietis ei quia amore langueo
Ut annuncietis inquit. Annunciacio
peccatoris terre est fletus. Humanum
recognitate more in rogando
Sicut apud misericordem aliquem
mouere misericordiam. ipsum rogare
est. Efficax peticio est modesta
suggestio. Oppressi infima expo
nere fortune infelicitatem. insolen
ciam hostium. hec inquam expone
in aure potentis. quid aliud est
compoluit. quam ipsum ulciscendi quadam prece
ad auxiliandum inflectere. Certe in
locis apud psalmistam hunc precis
modum inuenies. In euangelio quoque
maria ad ihesum. Uinum non habent. Sic
peccatrix dominum non rogat sed defectum boni
tum nunciasse contenta. Et de bene-
ficiis et ad liberalitatem propensis

ita agendum est. Non est enim gracia
uiolenter exprimenda. sed apponenda al. opp
occasio. Comedat sponsa sponso
dotes eius eminenter. nonne hoc est
eius inflammare concupiscenciam. sti
mulos adhibere. Nunciate dilecto.
Hoc nunciare est prouocare ipsum ad
rependendum uicem. ad refocillan
dum amore languentem. Ipse
consolaciones disponit in cor
de suo. si in uiis expectatur precibus
compelli. Credo satis. faciet eciam
nobis pulsantibus. Fortasse et
ubiuis. Dilacio hec cruciatum non al. in pat
parit. sed consolacionis parturit cu
mulum. Multiplicatis precibus ex
spectata placida ubius refundet
Nunciate dilecto. quia amore langueo
Uos nunciate. quibus patet ad dilectum
familiaris accessus. Uos nunciate.
que experte estis quanta sit amato
rum languoris iactura. quam sit fortis
ut mors dilectio. quam sit ut infernus
emulacio dura. Adiuro uos ut
annuncietis dilecto quia amore lan
gueo. Narrate et annunciate et ex
audiet uestram uocem ut resonet
at uox mea. Annunciate quia amore
langueo. Non languet amor.
sed non languens amans. Ubi uiget
amor ibi uiget languor si absit
quod amatur. Eius est hic languor.
Non affectio quedam de absente dilecto
amante conficiens. Amor uehe
mens paciens simul afficit et

carne z mentem Illius extinguit
lasciuiam. huius leticiam perstringit
Carnis extinguit motus. men
tis hylaritatem perstringit quodam
isti affectu ex desiderio dilecti absen
tis languet caro. dum eius lan
guidior z remissior motus effi
citur. languet animus. dum estuantis
noti immensitate conficitur. Carnis
languor est motus eius uel nullus
uel perexiguus. mentis est languor
motus eius nimius. Nonne corpo
raro conficitur. quo mens abstrac
to amore in alia quedam auditur.
Carnis motus non sentitur. dum
animum vehementior febris vix
sustinet. Aliquociens quidem nec
sustinere potest. quando nimius estuans
amor pacientis iam vires exhau
rit. Que est enim humane mentis
fortitudo ut sustineat. cum cam
ille celestis amor sponsi ipam
entem excogitat. Liquescit in hac
excitacione animus. et fugit. amo
ris violenciam sic non valens
Sic enim insipita materia z iam de
ficiente languidiora redduntur
ignis incendia. Et deus ignis
nis consumens est. Sentit omnino
vim suorum huius qui veheme
ncior languet affectu. in medita
cione dei sui delectatus z excita
tus z deficiens. O potens et
impotens passio caritatis si non
capitur non toleratur. Iure potest di-

al[ias] nimis

nium que possedit simplicius
efficit impotem. Cum fuit
attensa in mente. attingit a
fine usque ad finem fortiter. for
cius quia uicit z prostrauit z cessit. nec
deficit donec deficientem red
didit animam. Sicut hic corpora
lis non est semper equalis vehemencie.
sed et aliquociens eius intensior
passio fit z amoris affectus et se
mper desiderio tendit in dilectum.
aliquando quidem interioribus noticie
exestuat. hora oracionis maxime
Tunc quidem languet animus. quia
spiritus vehemens pertransiit in illo
z non subsistit. In exitu ho
re illius dicere potest. Filie ierusalem
nunciate dilecto quia amore langueo.
Ante hanc horam languor est.
sed in exitu eius in liquefactionem
uertitur languor. Ideo tu cum oras
non sinas animum fluitare. non
declinare ad alia. ut cum feliciter
fuit hac passione tactus. ad
illam se stringit. donec plenam
inficiat z penetret z consumat
Non enim desinet. quousque to
tum penetrat z ebibat hominis
spiritum. Sic vir desideriorum elanguit
daniel ex visione celesti. ut
nichil virium remaneret in ipso
Cum pertransierit illa vehemens pas
sio ad tolerabiliorem conversa z huma
num magis languorem sponsa
redit. quia et continuus est. quia

languorem
al[ias] s[emper]
al[ias] suspirio

concitatus non est. Hic plane
et si non deficit, tabescit tamen
absentis amore dilecti. Primus
hic languor per quem carnis affec
se languide movet. Aliud est
si impetus carnis fortiter sur
gens fortiore sapiencie repre
mitur. aliud si languens et quasi ex
spirans moribundo pulsu mol
liter temptat. Venio adhuc alios
quosdam languores. moles
tos omnes. utiles tamen. langwo
rem timoris. tedii. et iusticie. Sed
in consueta merore quia consciencia
nequit tristicie vite. timore
quod facilitate sensus inter laqueos
agende vite. tedio in ymagine
tristicie vite est. Preciosa enim
sanitas omnis homo vivens
Utinam tibi domine aliqua filie ihe
rusalem nunciet languores me
os. si quid sit in me quod commen
dari tibi dignum sit. nam multa
sunt in me indigentes curari
O me felicem si aliquis centurio ce
lestis dicat tibi. Domine puer
meus iacet paraliticus et ma
le torquetur. Utinam domine stati
ni dicas ego veniam et curabo
eum. Dic domine verbo et sanabor
Verbo enim addes quod verbi est
magna curacionis virtus in verbo
et quod tu es domine et quod a te per tu
os est est. Venit hoc centurio
qui dixit. Domine. dic tantum verbo
et sanabitur puer meus. Sed va
cuus est tamen omnis sermo docentis
si tu domine intus non loqueris
Dic domine verbo et sanabitur languor
meus. Dic et curabitur in me lan
guor te loquente. ut et ego dicere
audeam. Filie iherusalem nunciate
dilecto quia amore langueo. Longus
utique languor. sive vehemens
et concitatus. sive hic continuus
et tractus. falsi quod in eo iste con
tinuus non est quod frequenter revoluti
in terram propter incontinenciam arden
tis desiderii excrescens et non
se compescens non quiescit donec
deficiat. Unde si ad horam di
ligis et post horam desistis non
est amor. Si diligis et ex amo
re absentis dilecti non tabescis
non est languor. Ut ergo amor
languor sit habeat utrumque
et continuacionem et confectionem
Nunciate dilecto quia amore lan
gueo. Cui infinitatis lan
guores sunt nunciari voluit me
dico quam delicacioris sunt amico. Il
li quidem ut curet. isti autem
ut revereantur. Emulamini fratres
meliorem languorem hunc. que
sicut absentantis se dilecti de
siderium creat. sic se presentantis
delectacio recreat. Dominum ihesum Christum spo
sum ecclesie et anime sponse qui vivit et regnat. xlvi.

Qualis est dilectus tuus
ex dilecto o pulcherrima

al' excitatum — al' acucior — al' sponsa

mulier · qualis est dilectus tuus
ex dilecto · qui sic adiurasti nos.
Magno conpassionis videntur affectu
interrogaciones iste tam vehemen-
tes. Arbitror in filiabus Iherusalem
ex confabulacione sponse lan-
guentis · similem languorem aut
creatum ut sic · aut excitatum
ut ardencior sit. Et in scripti-
bus dicunt. Quo abiit dilectus
tuus / et queremus eum tecum. Quasi
dicant. Queremus tecum · sed et nobis
queremus · illo tecum frui volentes.
Denique non dicunt · queremus eum
tibi · sed queremus tecum · participium
invencionis bte optantes et sibi.
Magna utriusque humilitas · et in
sponsa et in filiabus Iherusalem. Illa
se rogat nunciandam sponso · iste
se rogant ~~iste se rogant~~ istam
de sponso. Illa et simpliciter · sed illa
cum admiracione · hec cum ingemina-
cione. Non est enim leviter rogatus
vel quod illa adiurat · vel quod iste
ingeminat. Qualis est inquiunt di-
lectus tuus ex dilecto · qualis est
dilectus tuus qui sic adiurasti
nos. Utiliter adiurate sunt ·
que sic invitate sunt. Non est exigua
iste collacionis utilitas. Verbo
et qui caritatis est languor generatur
et qui infirmitatis curatur. Noverat
centurio efficaciam medendi esse
in verbo · ideo dicit. dic tantum verbo.
Bonum est si dicuntur verba · sed ni-

chilominus bonum est si servantur
verba. Volat enim irrevocabile verbum
nisi scripto legatur. Scriptura verbum
et stabile fecit et visibile. Mandatum
tum pagine reponetur cum voles.
Bonus depositarius est liber ·
integre quod accepit resignans.
Cum voles sumes. Ubi voles le-
ges · quamdiu voles morabis. Ergo
tanta medicine reparatio est · quia ubi
reponitur est. Tuto ubi medica-
menta illic condis · servantur ei
illesa. Si verbum medendi vim habet
cum dicitur · cur non habet cum legitur.
Si bona curacio cur · dicitur non
curet. Hoc est dicere. Cum primo
audit ubi utilitate capiat · ad
posteros et longe positos non
pertingat. Ubi primo sonat ibi
sufficere · exhauriatur omnis eius
commoditas auditu primo. Et
non primatur silencio · non inveniatur ca-
dit in terram bona ut fructum
faciat. Hoc medicamento qui
primus acceperat convalescat eger
ulteriorem eius post illum piscina
at nullus. In piscina illa post
aque motum sanabatur unus · sed
in uno illo ~~singula~~ singularita est
caritas non singularitas. Post
primum curatum non est deinde
piscina illa. Permanente ex-
manente usque ad fundamentum
in ea · aque salutaris nec vesti-
gium maneat. Bonus aque

motus disputacio · et exagita
cio sacre pagine · bn enim mo
netur · cum prudenti uentilacione
ad spiritualem promouetur intellectum.
Bn mouetur · cum eius discussione
auditor promouetur. Sicut medi
camentum · sic et cibus est uerbum. Et
quomodo dicitis cibus qui nos
sumimus precat · non permaneat.
Sed tamen non est passim omnibus
hec permittenda licencia · nec unquam
motus sanabat · nisi cum ange
lus descendens tempore suo mo
mouisset eam. Ille utique angelus
cuius labia custodiunt scienciam
et ex cuius ore est exquirenda
scientia legis. Ergo ex eisdem fate
dum est · magna reperiendi u
bi utilitas · sed cum alicui hoc
opus permittitur · uel magis cum epi
scopis ab eo Si deo non uidetur mo
rum redarguenda cautela ma
ior que superhabundans non no
ceat. Qualiter imposuit silencium
ne aliquibus utiliter indulta li
cencia · alijs presumpcionis temera
rie scandalum fiat. Simul ne
quis dum in ore sibi non deputa
to occupatur · arcetur ab ipso.
Et ut reuertamur ad propositum · uel
tum ex caritate anime et dilecte sit ex
collacione et admiracione sponse
filie iherusalem. Quomodo non ani
mentur ad rogandum de pul
chritudine ipsius ex cuius amore

sponsam languentem et se expaua
tam uident. Deprehensum in spon
sa languorem amoris · in hunc illas
querendi curiositate prouocauit. Ui
dentes enim in sponsa amorem
ac uehementem · causas et uiri
tanicta tanti affectus arbitrantur
in sponso. Affectuose querunt qua
lis sit · de quo non possunt non p
sumere · quem amabiliter pulcher
sit. Et sponse pulchritudine
in argumentum assumunt pulch
ritudinis sponsi. Qualis est dilec
tus tuus ex dilecto o pulcherrima
mulier. Pulcherrima mulier
ecclesia in qua singularium animarum
pulchritudo est. Pulcherrima est
in qua omnis pulchritudo est ·
et deformitas non est. Denique
et qua ex parte de ecclesia sunt · defor
mes non sunt · si quibus uidetur
inesse deformitas. Et si aliquibus
de membris eius ad horam resp
gitur deformis macula · non
tamen imputatur · dum non moratur. For
tasse plus accipit pulchritu
dinis post maculam detersam · quam de
formitatis contraxit subito re
spersa. Ecce itaque pulcherrima et
omnem pulchritudinem habens · et
omni feditate carens. Sed et
multe fideles et spirituales anime in
eo pulcherrime sunt · quod aut per
stam conuersacionem maculam non
admittunt · aut per sinceram et

sollicitatum confessionem subiunx-
dilectus Pulcherrima est. non
omnes alias quodammodo excellens
sed non excedens Quasi excessum
non est. ubi citus regressus est.
Pulcherrima quoque est. decore et con
fessione induens. amicta lumine
sicut vestimento. Pulcherrima est.
que vel ipsum lumine est. vel amicta (pre)
lumine per confessionem amicta
lumine per glorificationem excipiendo lumine ipso
Qualis est dilectus tuus ex dilecto
o pulcherrima mulierum. qualis est
dilectus tuus &c. Non vacat multo
(al. ingeminacio) affectu hec geminacio. nec mysterio
vacat Sed si ita dixisset. qualis
est dilectus tuus ex dilecta. sicut et
qualis est dilecta tua ex dilecto. nemo
ambigeret. quin alterum referendum esset
ad eam generacionem. que est ex
patre. alterum ad eam que est ex
matre. In utraque enim mirabilis
est. et concupiscibilis nimis. sed ex con-
iunctione mirabiliorum multo Natura-
rum duarum alterutram. vel cum patre
vel aut cum matre comunicat. coniunctio
ista propria est ipsi personalis ex
complexitas cum considerantur in istis.
quia integraliter consistit ex istis (al. ipsis)
Constat enim ex duabus natu-
ris sed nichilominus constat in
duabus illis Ex coniunctis con
stat. et in singulis illis constat
Ex coniunctis et non in singulis
constat complexitatis eius integritas.

Per quam simul distat. et a patre
et a matre. Non enim in alterutro.
sed in copulatis distat ab utroque.
et non a quolibet quod non est ipse In
singulis et non in copulatis con
sistit naturalis eius essencialitas sed in
quo et simpliciter et per se deus est sed
et patri et simpliciter et per se homo sicut et
matri. Non est ex patre et sed in quo deus. (pre)
nec est ex patre et sed in quo homo.
vel cum totus deus et totus deus est homo.
Non totum quod ipsius est sed quod ipse
totus Nec quasi in omni parte
sit deus. et in omni parte homo. (pre)
sed quia non est parte deus. et parte homo (pre)
Sed ergo dicitur totus deus et
totus homo. magis partes ex-
cludit quam colligit. essencialiter con
simpliciter in utraque natura indu
cens. non quod utraque essencia sim-
plex sit. sed quod ipse simpliciter est utraque per
se et totum deus est ut homo.
quia cum non sit comunalis divinita-
ti humanitas. per susceptionem
tamen in persona ihesu. quasi induitur
quodammodo est vestiens et con
piens eam. Non est divine
nature humana natura comunalis. sed
tamen persona ipsius ihesu. que hu-
mane nature sit propria natura insuit
Sic est in natura hominis
quod naturaliter est homo Petrus homo
et nec homo Petrus homo per
unitatem anime humane et carnis.
hic homo. quia nec constans ex

natura humana et carne. Ex ue-
ris constans et uere constans.
Non tamen uerus homo et uere
homo partes humanitatis sed uere
et existens ex ipsis naturalis
homo et naturaliter homo. Sicut
naturaliter deus. Sic et naturaliter
et non tamen homo homo. Vere
ergo sicut in unitate diuine deitatis diuine
existentie nature ihesus sic et in uni-
tate humane nature ihesus.
utrobique naturalis homo et naturaliter.
Ideo filie iherusalem distincte que-
runt. qualis sit secundum utrumque genera-
cione de ipsius optantes ua-
de certi. Qualis est dilectus tuus
ex dilecto in unitate humana sed
est dilectus ex dilecto. sed quod non tam (al. dilecta)
est ipse dilectus ex matre quam (al. una)
ipsa est effecta dilecta propter ipsum. Co-
tum habet quod sed dilectus ex dilecto
sed non totum ut dilectam. magis ac
totum sed ipsa ab ipso. Ideo cum prius
rogant filie iherusalem. qualis
est dilectus tuus ex dilecto sed
simpliciter. qualis est dilectus tuus
ex ibi supra capacitatis sue
uires perangunt uota. corrigunt
in continenti ad humaniorem
questionem et magis modestam
se conuertentes. Possumus ut-
troque sensu hec intelligere
aut ut interrogacio propter ge-
minam in ihesu naturam accipiatur
congeminata. aut illa prior

qui incapabilis hac secunda sit
renouata. Ac si dicatur. Qualis
est dilectus tuus ex dilecto o pul-
cherrima mulierum. qualis est di-
lectus tuus. Hinc te fidei bo-
tas quam tenes de generacione
dilecti ex dilecto. inter omnes omnium
confessorum sectarum. pulcherrimam (al. confessiones)
facit. Ista fides te mundat. is-
ta uenustat. qua dilectum tuum
dilecto ex quo est equalem defen-
dis. Talis est qualis ipse est
a quo est. Summa equalitas et
summa qualitas. Et equalitas
illa preemptitate scilicet qualitas (al. Galer)
substantialitatem. Si essent due na- (al. esse)
ture utraque summa. una in pa-
tre in filio alia. esset quidem
equalitas. non esset preempti-
tas. Sed equalem sibi aliam
diuina natura non admittit. Uno
modo in utroque est equalitas et substancia- (al. substantialitas)
lis qualitas. unius substancie quali-
tas. Ideo filium qualis est pater
talem esse. id est ipsum quod pater est
esse. Qualis pater talis est et
filius et ipsa qualitas utriusque.
Consubstantialis est illi et eadem est cum
illo substantia. Substantia non tamen subsis-
tere conferens sed et ipsa subsistens
uiuens intelligens. Tale predi-
cas dilectum tuum ex dilecto. talem
diffinis si fieri potest huius fidei
racionem nobis confitere et sufficiat
nobis. Unde nobis presentem et

sufficit nobis Quoniam scienus
qualis est dilectus tuus ex dilecto.
si non edoceris qualis est dilectus
tuus ex quo est. Si non est hoc.
aut huius temporis aut nostre ca
pacitatis. sed sufficit credere quia
talis est qualis pre ceteris non
sufficimus comprehendere que illa
qualitas est. Doce qualis secundum
quantitatem est secundum quam dilectus est
ex dilecto. Doce et dic qualis est
dilectus tuus. Delectat nos de ipso
iam audita reaudire. Replica
nobis que de dilecto tuo aut cre
di debent vel capi valent.
Utique audita nos vehementer
al' delectat delectant. Et que incapabilia
nobis sunt. nos tamen capiunt
illa corpore et admirationis et ado
al' capte ris estu capti sumus. quo te
sic captam. sic abreptam. sic
estuantem videmus. O qualis est.
O quam amabilis est dilectus tuus.
cuius amor inter semper capit
al' tu augmentum. qui tibi sit semper
de dilecto dilectus. immo de dilectis
simo semper dilectior. Cuius
amor te fecit pulchram. expe
riencia audiam. auditus auri
um. Amoris est enim et affectus mo
tivi quod sic admiramus nos. Qua
lis est dilectus tuus ex dilecto quod
sic adiurasti nos. Cum pulcher
est qui in te fedus nil esse sus
tinet. Ideo te pulcherrimam efficit

mulier. Quam amabilis quam gra al' decorus
ciosus. sine quo nec ad horam
esse sustinetis. propter quod sic adiu
ratis nos. Rogo vos filie
huius terrestris ierusalem. cur vo
bis ad eam interrogaciones
thematis. Cur hanc ueng al' quia
iucu nitatem in christo quia de tre
tatis credere dissimulatis addis
cere. Cur non vos sentitis ad
miratas ab eam probatis quod vos
septum vestre testimonis collatis
in fide spiritum gentibus probatis. Cur
fide passionum misteriis. Cur
non vos quod admiratas sentitis
ab eam apercioribus quas sit
al' pi quod terminis acucioribus quod
tractatis suis. alcioribus quod
tat primis actoribus quibus
sese instituit notis. Disciplina
restrictior doctrina instruccior
expedicior ritus eminencior
altius et potentius zelum glorie
provocare assueuit. et ad mone
dam emulacior admirationis
fecerit dum. Sed venit tempus
nudum est enim. cum conlisis vobis
ad dominum. aufertur ignorantie
et dissimulationis velamen
te quasi sensibiles effectu acceper
tis dum spiritum admirationum istius
senectutis uenerem. Tunc in statu
expresse curiositatem audire huius
has interrogaciones frequenta
bitis dicentes. Qualis est di

lectus tuus tuus ex dilecto o pul
cherrima mulierum qualis est
dilectus tuus qui sic adiurasti
nos &c. Iudeorum fratres mea modicum
tempus adueniet. michi autem
semper est paratum. ideo omissis
friuolis uel fraudulentis ser
monibus linguarum. ad admira
cionem uel interrogacionum com
mercia celebremus in questi
bus istis. Utinam uos tales
sitis filie que talia dogmata
desideretis audire. Utinam et
ego talis sim sponsa a quo ba
lenis talia pater petere. Obtin
ue mr. que sibi audire merentur.
o pulcherrima mulierum. Uera
plane si pulchritudine tantum
integrum fuerit. Candidiores
inquit nazarei eius niue ni
tidiores lacte. rubicundiores
ebore antiquo. saphiro pul
chriores. Denigrata est super car
bones facies eorum. Magna
certe collaudacio et miseranda com
mutacio. Candor niuis lactis
nitor. rubor eboris. puritas
et pulchritudo saphiri. car
bonis obducitur nigredine. De
nigrata est super carbones fa
cies eorum et non sunt cogniti
in plateis. Non sunt utique
nazarei cogniti uel in pla
teis. Dicebo de aliis: ordinis
mei cernite uiros quos amma

bile esset nomen eorum in uniu
sa terra. In inicio qui uiro uisi
tant in plateis. statim cognita
quod statutis signo eant in eis
Nunc autem nullo religionis dist
inctione. nullo priuilegio gratiarum
aut nullo a preterum distincti et
signati sunt a ceteris. sed non sunt cog
niti quasi nazarei in plateis. Fre
quencia platearum decolorat naza
reos et peregrina speciem induunt.
Uniuersus est color optimus. dis
persi sunt lapides sanctuarii in capite
omnium platearum. ideo non sunt agn
iti in plateis. Non agnoscitur
in eis natiuus candor. non ni
tor. non rubor. non pulchritu
do. quoniam enim ista signum est pul
chritudinis imaginem depingunt.
Ideo non sunt cogniti in plateis.
Hii nazareorum colores sunt sim
sponse. et sponsi sunt illa et
sponsa hoc in loco sequitur et dicit
Dilectus meus candidus et ru
bicundus. Talis est nazareus
meus. cui assimilatur nazareorum
color. Assimilatur et sponse co
lor. Illa enim uera nazarea af bc
est. sed dominus ihesus uere nazareo
denouens et desponsans. Quid af que
tale inuenimus collaudans pul
chritudine eius consulans pici
ani eius. Ecclesia est de qua dicitur o pul
cherrima. quid est dicere tu qui sic adiurasti
nos &c. Hec iam dilectis ipsa sim

laudes reiterat dni ihu q eu pre

Dilcs meus | di⁹ .xlvii.

us candidus z rubicu
dus electus ex milibz. Studiu
querendi dilcm intermittit ad te-
pus. sz tempus modicu. ut fi-
lias instruat. Delectabilia va-
riis interrupt. Flec tn sine de
lectatoe est. qr sponsi medie re
censz z pconia. Dulces ei fau
cibus sponse laudes sr sponsi
Pia mat z sponsa prudes fi
lias iformat. querendo dilcm
Jure prudens ta pati z ta p
fusa hus que eloqbat de spo
so. Diligent illi singula pius
z notata sr z recogitata sr.
q tam i pmptu sr. Traxit
singula affcm eius q medie
tam tenacit herent. Color. ca
put. oculi. come. gene. labia.
collu. manus. venter. crura
pes. queciiq. om hc figurate
descbut in laudes sponsi. Et
quasi in clausula z brevi calo
totum concludens. totus inq
desidabilis. Utqz in hus adis
sui alijnctu se pati deccat.
talis e aut dilcus meus et
ipse est amicus meus. Videte
in hus omibz doctina spose.
Videte devotoez. Videte dilige
ciam | vel querendo dilcm. vel
instruendo filias vl recolendo
laudes ipius. Obmixe admirat.

pate vidit. ornate figat dis
tincte pcit. succincte pstrinsit. su
mari stringit. z nescio an suf
ficient exprimit. scio quidem
qr affcuose concludit. Talis e
dilcus meus z ipse est ami
cus. Laudu istaz magnus admi
z magnus plane amor lau
dantis. Iam singlos laudis
eius volvamus articlos. Dilcs
meus candidus z rubicundus elcs
ex milibus. Singularis e hec
mixtura color. qui in sola psona
dni ihu opacoe diva conve
nerunt i unu. Flec sic ut sine
dumus sz ut sint in uno. D
gressus sponsus z amabilis
valde. in quo gracia diva can
det z rubz humana. Ipse e can
dor lucis etne. ipse est no
ex sanguinibz nez ex volutate car
nis z volte viri | de sanguine in
mis virgis natus e. Fluxit
i eo rubois illius de quo ysaias
Si fuerint pcca vra rubra sicut ver
miculus. velut lana alba erit. Illiu
ne albedo z rubor simuli. Illiu
e quidem rubor q invenit sit eu
candore in vestimentis ihu. Cu
re inqt ysaias rubru est igi
vestimentu tuu e. Vestimentu
dni ihu natura virginee qua
eius caro induit. z invecta
sitatis. vincto decoris colore pas
sionis volutate inpendentu ru

ai rtene
habens

bet affectibus. Qualis rubor
qui dealbandi non caret effectu.
lauerunt inquit stolas suas et can-
didas eas fecerunt in sanguine
agni. Rubor hic in ihesu meo can-
dorem inuenit nos fecit in nobis
fecit nos inuenit. Rubor hic cruen-
te natiuitatis et ipse iniquitatis
superductus colori rubore eius
in candore conuertit fide corda
mundans. Iustificati enim sumus
per fidem in sanguine ihesu. Unde
tibi rubet sanguinis pro te effusus
sed in ore tuo dignitatis ac-
cendat affectum. Bene tibi rubet
sed tibi rutilat in effuso sanguine
pro te nimia caritas dei. Sic enim
dilexit sponsam suam ihesus
ut lauaret eam in sanguine suo.
Flammea est caritas. Hec in dominum
ihesum rubicundum fecit. In eo in-
genuitas candor, et rubet caritas.
Dilectus inquit meus candidus et
rubicundus. Quid in candidus? Deus
enim lux est et in eo tenebre non sunt
ulle. Quid in rubicundus? Deus
enim ignis est et ipse ignem uenit
mittere in terram. Si tibi insti...
intelligentie luce candidus est.
Sed si nondum incedat eo adre-
non eum sentis rubicundum. In se
ipso utrumque est sed tibi non est in
cui cor in te sentis esse. Tu sponsa
esse es emulare ... ge-
minum coloris huius a sponso tuo
tuo ut similis candidati et rubica-
tus sis in fine et successiua. Fla-
gras sicut senandi ita et succe-
di ... habet. Qui appropinquat illi
appropinquat igni. Et hic est finis

Explicunt sermones gilberti porretani super cantica canticorum

Deo gracias. Scripti et
finiti anno domini m° ccc° q°
feria quinta post festum conuersionis
beati pauli apostoli hora quasi quinta
in crepusculo per manus henri-
ci de hatte orate pro eo etc.

liber conuentus canonicorum regularium
in tiecbe ordinis beati augustini episcopi